

4464  
4884 II

*Barna fia*

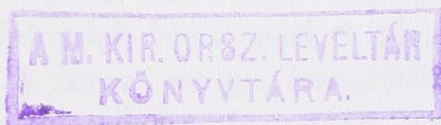
**FEJÉRMEGYEI**

**NEMES CSALÁDOK**

**KIHIRDETETT ÉS BIZONYSÁGLEVELET  
NYERT CSALÁDOK**

*7-III. sz.*

**I r t a: SCHNEIDER MIKLÓS.**



**S Z É K E S F E H É R V Á R, 1 9 3 5.**

**C S I T Á R Y G. J E N Ő K Ö N Y V N Y O M D Á J A**

MINDEN JOG FENNTARTVA.

# Bevezető.

Az 1692. év július 10-én tartotta első közgyűlését a török hódoltság után ujjaalakult Fejér megye. Ettől az időtől kezdve a rendi kor végéig a megye közgyűlésein, néha ugyan kisgyűlésein is, történt a nemességek kihirdetése, egyrészt az eredeti nemeslevelek közhirrre tétele, de jelentékenyebb részben más megyék által kiállított nemesi biztonságlevelek alapján. Ugyancsak a gyűléseken történt a nemesi biztonságlevelek kiadása is.

A gyűlések jegyzőkönyveinek tartalma alapján kívánjuk mindazt nyújtani, amit az egyes családok nemességére vonatkozólag nyújtani lehet. Hozzáteve azt, hogy nemességek kihirdetése nemcsak közgyűléseken és kisgyűléseken történhetett meg, hanem a megyei törvényszéken is, továbbá még azt is, hogy bizonyos esetekben a nemesi biztonságlevél kiadásában szintén a törvényszék döntött, tehát a gyűlési jegyzőkönyveken kívül alapul szolgáltak a törvényszékek jegyzőkönyvei is.

Ha a gyűlési jegyzőkönyvek tartalma alapján nem nyújthatunk teljeset, annak az oka elsősorban gyűlési jegyzőkönyvek hiányossága. Az 1697—1700. közötti időből ugyanis semmiféle jegyzőkönyv sem maradt fenn. Ezenkívül pedig a kuruc háborúk idejéből a jegyzőkönyvek közül csak a labanc megye jegyzőkönyvei vannak meg. A kuruc megye iratai közül semmi sincsen meg, holott a kuruc megye éveken át fungált, gyűléseket is tartott.

Nagyon valószínűnek látszik az is, hogy az 1700-as évek első évtizedeiből származó jegyzőkönyvek sem teljesek, vagy legalább is a jegyző nem vett fel mindent a jegyzőkönyvbe. Néhány később felmutatott és ezen időkből származó biztonságlevél hitelességéhez ugyanis kétség nem fér s még sincsen nyomuk a jegyzőkönyvben.

A jegyzőkönyvek idevágó bejegyzései igen különböző terjedelműek és tartalmuak. A nemeslevelek vagy nemesi biztonságlevelek teljes szövegének a jegyzőkönyvbe való felvétele csak elég későn történik meg s így igen sok bejegyzés nagyon kevés adatot nyújt. Ennek folytán szükségesnek látszott az ilyen szűkszavú bejegyzések adatait a meglevő iratok, a Nobilitaria gyűjtemény iratainak tartalmával is kiegészíteni.

*Meg kell még emlékeznünk arról, hogy a jelen munkánk kiinduló pontjául az az index szolgált, amely több megyei levéltárnok munkájának az eredménye. Lokcsánszky Antal, Somody Ábrahám, Thaly Károly és Vásárhelyi Nagy Boldizsár megyei levéltárnokok munkája ez a nagyrészt a gyűlési jegyzőkönyvek átolvasása alapján készült kéziratos Index Nobilium. Ez az index betűrendben tartalmazza a Fejér megyében kihirdetett, igazolt és nemesi bizonyáglevelet nyert nemesek neveit, minden egyes név-nél megadva az évet és a gyűlési jegyzőkönyv lapszámát vagy folyószámát.*

*Kelt Székesfehérvárott, 1935. Boldogasszony havában.*

*Schneider Miklós.*

-----



## Á c h.

Az 1802. évi március 30—31-i közgyűlésen hirdetik ki a Veszprém megye által, az 1801. december 15-i közgyűlésből kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapták Ách András kecskeméti lakos és Ách Benjamin mányi lakos, mindketten Ách János fiai; továbbá Ách János biai lakos, Ách József kecskeméti lakos és Ách István alcsuti lakos, mindhárman az említett Ách János, József nevű fiának a fiai. Mindnyájan felvették a megyebeli nemesek sorába. (358. sz.)

## Á t s.

Az 1810. évi március 8-i közgyűlésen hirdetik ki a Veszprém megye által az 1810. január 13-án tartott közgyűlésben kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt kapták a fejérmegyei Kálozon lakó Áts András, Mihály, István és Ferenc, mindnyájan testvérek. A bizonyáglevél azon az alapon adatott ki, hogy a nevezettek által Veszprém megye ügyésze ellen, az 1805. május 20-án indított nemességvitató perben bebizonyították, hogy ők néhai Áts András fiai, továbbá pedig azt, hogy atyjuk testvére volt azon Áts Györgynek, aki az 1736. évben november 6-án nemesi bizonyáglevelet kapott Veszprém megyétől. Ezenfelül bizonyították még a nevezettek azt is, hogy atyjuk testvére Peremarton helységben nemesi jószágot háborítatlanul birt. Minthogy pedig a reájuk nézve kedvezően végződött nemességvitató per az 1809. évi 13798. számú királyi rezolúcióval is jóváhagyást nyert, a bizonyáglevelet megkapták s abba fiaik nevét is belefoglalták. Áts András fia volt István, Áts Mihályé ugyancsak Mihály, Áts István fiai voltak György és András. Mindnyájan felvették a megyebeli nemesek sorába. (481. sz.)

Az előbb elsorolt Áts-családbeliek közül a következő, 1811. év augusztus 6-i közgyűlésen nemesi bizonyáglevelet kap Áts István. Ez alkalommal azonban már négy fiának a leszármazását igazolta a kálozi ref. egyház keresztleveleivel s mint, aki az előző évben a veszprémmegyei bizonyáglevél alapján a megyebeli nemesek sorába felvételre, a bizonyáglevelet meg is kapta. A bizonyáglevélbe belefoglalt fiainak neve György, Ferenc, István és András. (1119. sz.)

## **Adamovits.**

Az 1773. év január 25.-ikén tartott közgyűlésen kihirdetik Adamovits Pál bizonyságlevelét. A bizonyságlevelet Nyitra megye állította ki az 1750. év június 30.-ikán tartott gyűlésében. (26. l.)

## **Adomány.**

Az 1784. év január 27—28.-iki közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye 1783. november 7.-iki gyűlésében kiadott bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet a pozsonymegyei Pusztafödemes nemes faluból származó Adomány Ferenc alsószentiváni lakos kapta azon az alapon, hogy atyja néhai Adomány István az 1757. évi nemességigazolás alkalmával, Komárom megye 1689. évi bizonyságlevele és a nemesi szabadságban való élése folytán a nemesek lajstromába felvételre. (555—556. l.)

## **Adorján.**

Adorján-családbeliek két ízben hirdetik ki a nemességüket. A jegyzőkönyvek tartalmából a kettő közötti összefüggés nem állapítható meg. Az első kihirdetés az 1737. évi június 3.-iki közgyűlésen történt, amikor Adorján György, Mihály és Máté Vas megyétől nyert bizonyságlevelüket mutatták fel. (445. l.) A másik kihirdetés alkalmával az 1835. év december 1-i közgyűlésen Adorján Ferenc, Mihály, János, József és Ádám, továbbá Ferenc fia Ferenc és Mihály fia László bemutatják Vas megye által 1825. június 13.-ikán kiadott bizonyságlevelet. Ezen bizonyságlevél szerint id. Adorján Ferenc és fiai Ferenc, Mihály, János és József, valamint id. Adorján Ferenc testvére Ádám mindnyájan szendi lakosok bebizonyították, hogy id. Adorján Ferenc és Adorján Ádám atyja Ferenc Pápáról költözött Szendre. A Pápáról Szendre költözött Adorján Ferenc atyja pedig, szintén Ferenc, mint Felsőörről Pápára származott nemes, Vas megyétől az 1728. évben bizonyságlevelet nyert. Az 1728. évi bizonyságlevél pedig visszavezet II. Mátyásnak Bécsben, 1611. év február 16.-ikán kelt donációjára. (2788. sz.)

## **Ambrosy Budak.**

Az 1701. évi augusztus 17-i gyűlésen hirdetik ki a császári káptalan által Ambrosy Budak részére kiadott bizonyságlevelet. Ambrosy Budak a megyebeli nemesek közé felvételre. (20. l.) A nemességek kihirdetéséről készített lajstromok az Ambrosy

Budak nevet kettős névnek tekintik és Budak Ambrosy néven is szerepeltetik.

## Sédeni Ambrósy.

Az 1773. évi április 5-i közgyűlésen hirdetik ki a vasmegyei Jákfalva faluból származó Sédeni Ambrósy Ferenc pusztavámi lakos nemesi bizonyságlevelét. A bizonyságlevelet Vas megye adta ki az 1772. év május 18-i gyűléséből, nevezett Ambrósy Ferencnek, aki Zsigmond fia volt, Zsigmond pedig Mihály fia volt, Mihály ifj. Pálé, ifj. Pál id. Pálé és id. Pál pedig Jánosé. Nevezett Ambrósy Ferenc nemességének igazolására felmutatta II. Mátyás királynak, Bécsben 1610. július 15-én kelt nemeslevelét. A nemeslevelet kapták Sédeni Ambrósy Gergely és ennek testvérei János, Balázs és Bálint és kihirdették Vas megyében az 1611. évben. Hogy pedig Ambrósy Ferenc a nemeslevélben szereplő Jánostól származott annak bizonyítására felmutatta először Sághy Andrásnak a vasvári káptalan előtt 1633-ban tett vallását, mely szerint Jákfalva faluban levő porcióját eladta Ambrus Jánosnak és fiának Pálnak. Felmutatott továbbá egy 1677. évi s Ambrus Pál gyermekei közt létrejött osztálylevelet, melyből kitűnt, hogy a nevezett Ambrus Pálnak Pál és Mihály fiai voltak. Hogy pedig Ambrósy Mihálynak Zsigmond nevű fia volt és ezen Zsigmondnak pedig ő a fia, azt tanuvallatásokkal igazolta. Bizonyította azt is, hogy bár atyját, nagyatyját és dédatyját Ambrósy név helyett Ambrus névvel illették, mégis Ambrósyak. Ambrósy Ferenc a megyebeli nemesek sorába felvételre (75. l.) Ez a jegyzőkönyvi bejegyzés igen felületesnek látszik, mert míg az elején id. Pál fia ifj. Pál és ifj. Pál fia Mihály, a bejegyzés végén ifj. Pál és Mihály mint id. Pál fiai szerepelnek.

Vas megye 1772. évi május 18-i gyűlésében még egy bizonyságlevelet adott ki ugyanezen Sédeni Ambrósy-családbelieknek. A másik bizonyságlevél alapján hirdetik ki a nemességüket Fejér megye 1785. évi február 24-i közgyűlésében Ambrósy Mihály, Zsigmond, István és Pál. Az egyszerű másolatban fennmaradt ezen bizonyságlevél\* szerint a nevezettek István fiai, István pedig ifj. Pálé, ifj. Pál id. Pál fia és id. Pál pedig Mihályé. A jegyzőkönyvben ez a rész másképp van, mert nyilván hibásan 3 Pál szerepel ott. A bizonyságlevél szerint nevezettek közül Mihály Pásztoriban, Zsigmond Dörön, István Edvin és

\* A Nobilitaria Ambrósy-csomójában.

János Soborban lakott. Ezt a bizonyáglevelet először Sopron megye 1772. május 27-i gyűlésén hirdették ki. Nevezettek felvették a fejérmegyei nemesek sorába. (800. l.)

## **Sédeni Ambrozy.**

Az 1823. évi december 15—16-i közgyűlésen hirdetik ki Árva megye 1823. szeptember 18-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet Ambrozy Benjamin kapta, aki a fejérmegyei Belső-Lángon gróf Zichy János számvevője volt. Minthogy Ambrozy Benjamin Sédeni Ambrozy György ugyancsak György nevű s nem sokkal ezelőtt Alsókubinban elhalt fiának és Borcziczky Ilonának a fia volt és testvére a Temes megyében lakó György az 1822. évben már kapott nemesi bizonyáglevelet, ezt ő is megkapta. Ellenmondás nélkül felvétel a fejérmegyei nemesek közé. (2070. sz.) A vasmegyei bizonyáglevelek alapján kihirdetett Sédeni Ambrósyakkal való kapcsolatot Fejér megye levéltárának anyaga alapján megállapítani nem lehetett. 237

## **Lővétei Andrássy másként Raab.**

Az 1810. évi november 26-i közgyűlésen mutatja fel Lővétei Raab másként Andrássy Gábor székesfehérvári lakos Heves és Külső-Szolnok megye által az 1810. év október 16.-ikán kiállított nemesi bizonyáglevelét. Ez a bizonyáglevél pedig magában foglalja ugyanezen megye által, nevezett atyjának Lővétei Raab másként Andrássy Józsefnek 1778. augusztus 17.-ikén kiadott bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél pedig alapult Udvarhely szék állandó törvényszéke által Udvarhelyen 1778. május 8.-ikán kiadott bizonyáglevelén, melyet Lővétei Raab másként Andrássy József, az egri káptalan várkonyi tisztje kapott azon az alapon, hogy bebizonyította miszerint nemes székely és székely örökséggel bíró szülőktől származik. (1929. sz.)

## **Angyal.**

Az 1839. évi december 3—4-i közgyűlésen hirdetik ki Esztergom megyének ugyanezen évi május 8-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyáglevelet. Kapták a bozóki közalapítványi uradalom somlóvásárhelyi kasznárja Angyal János és az ercsi uradalom göböljárás kasznárja Angyal Antal. Mind a ketten Angyal Albert

fiai voltak, ez az Angyal Albert pedig Pál és János nevű testvéreivel együtt kihirdette a nemességét Esztergom megyében az 1783. év december 9-én. Ekkor a kihirdetés alapjául a Pozsony megye által az 1772. év április 23-án kiadott nemesi bizonyáglevelével szolgált. Pozsony megye ezen bizonyáglevele szerint Angyal Albert, Pál és János atyja János volt, ezé Miklós s ezé pedig Mihály. Angyal Albertről ezenfelül pedig beigazolódott az, hogy az 1808. évben bekövetkezett haláláig Dorog helység jegyzője volt s nemesi szabadságban élt. Minthogy Angyal Antal göböljárási kasznár a ráckereszturi r. kath. egyház meghitelesített anyakönyvi kivonatával igazolta azt is, hogy 1834-ben Kálmán és 1836-ban pedig Elek nevű fia született, ezek nevei is belevétettek a bizonyáglevelbe. Mindnyájan felvétettek a megyebeli nemesek közé. (3315. sz.)

## Angyal.

Az 1821 évi február 19-i közgyűlésen mutatják fel Angyal János és Pál gárdonyi lakosok Pozsony megyének 1820. december 14-én kiadott nemesi bizonyáglevelét. Ezt azon az alapon kapták, hogy atyjuk Angyal János a pozsonymegyei Sikabony helységben birtokos Angyal-családból származott. A bizonyáglevel kiadása alkalmával ugyanis bebizonyult, hogy az 1755. évi nemesség-vizsgálat alkalmával Angyal Mihály mint aki ősi birtokát szabadon bírta, az 1735. évi, e tárgyban kiadott kir. rendelet 1. pontja értelmében a tősgyökeres nemesek közé felvétellett. A nevezettek pedig részben Pozsony és részben Fejér megyében meghitelesített tanuvallomással és keresztlevelekkel bebizonyították, hogy az említett Angyal Mihály fia János az atyjuk volt. Továbbá pedig azt is, hogy Angyal János Szerdahelyen szabómesterséget tanult s azután Győrben s Komáromban lakott s végül is Gárdonyban telepedett le. Bebizonyult az is, hogy Angyal Mihály a sikabonyi ősi birtokát végleg eladta. Ellenmondás nélkül felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (274. sz.)

Az 1821. évben kihirdetett Angyal János gárdonyi lakos fiai még pedig János, József és Mihály a bizonyáglevel felmutatása mellett bebizonyították, hogy ők tényleg a kihirdetett Jánosnak a fiai s nemesi bizonyáglevelet kértek az 1829. évben. Az 1829. évben a február 23-i közgyűlésen Angyal János, József és Mihály gárdonyi közbirtokosok a bizonyáglevelet meg is kapták. (365. sz.)

## Angyal helytelenül Bíres.

Az 1779. évi március 22-i kisgyűlésen az első alispán be-terjesztette a nemességet-vizsgáló deputáció ugyanazon évi április 13-i ülésének jegyzőkönyvét, melyben Angyal Zsigmond és József ősi nemessége tárgyalatott s a bizottság javaslata jóváhagyást nyert. (117. l.) A gyűlési jegyzőkönyv mást nem tartalmaz. A nemességet-vizsgáló deputáció jegyzőkönyve és az ehhez tartozó iratok\* fennmaradtak. Pozsony megye 1726. május 26-i, egyszerű másolatban fennmaradt bizonyáglevelé szerint Angyal, gúnynéven Bíres, György, Gergely és Ferenc Csolt-Abonyból származó lipolti lakosok Ulászló királynak Budán 1501. évben kelt s egy csolt-abonyi kuriára vonatkozó uj adománylevelének felmutatása mellett kétségtelen nemeseknek ismertettek el. A Tergovcsics József megyei főjegyző által meghitelesített tanuvallatási jegyzőkönyv szerint az 1726. évben nemesi bizonyáglevelet nyert Angyal Ferencnek a fia Zsigmond volt és ezen Zsigmondnak a fiai pedig Zsigmond és József, akik bizonyáglevelet kaptak.

## Antal.

Antal-családbeliek három ízben kaptak bizonyáglevelet. Minden egyes esetben a nemességszerzőig viszik eredetüket. Az 1668. év december 12.-ikén, Bécsben kelt nemeslevelet Antal János és felesége Szentes Erzsébet valamint gyermekeik György, János és István, továbbá Antal János testvére Péter és ennek gyermekei István, György, Lőrinc és Vince és ez utóbbi fia Márton kapták.

A nemeslevelet Somogy megye átirásában felmutatták 1738. május 5.-ikén Antal Márton és János és ennek valamint Veszprém megyében végzett tanuvallatások alapján bizonyáglevelet kaptak, mivel bebizonyították, hogy ők a nemeslevélben megnevezett Antal Péter, Lőrinc fiának a gyermekei. (559. l.)

Ezt a bizonyáglevelet mutatták fel az 1804. évi november 6.-ikán tartott közgyűlésben a Móron lakó Antal-vérségbeliek, mindnyájan az 1738. évben bizonyáglevelet nyert Antal Márton leszármazottai. Ezen Antal Márton négy fiának leszármazottai meg is kapták a bizonyáglevelet, az ötödik fiu utódai csak az

---

\* A Nobilitaria Angyal-csomójában.



1808. évben kapták meg. A bizonyságlevélbe belefoglaltattak 1. Antal Márton és fiai Márton, János és István, 2. Antal Pál és fia Pál, 3. id. Antal József, (mindnyájan Antal Márton Pál nevű fiának leszármazottai). 4. Antal István és fia János és unokája István, 5. Antal Mihály és fia György (mindnyájan Antal Márton István nevű fiának leszármazottai). 6. Antal Ádám és fia János, 7. Antal József fiai ifj. József, Ferenc és János (mindnyájan Antal Márton János nevű fiának leszármazottai). 8. Antal János és fiai János, József és András (mindnyájan Antal Márton György nevű fiának leszármazottai). (1169. sz.)

Az 1738. évben bizonyságlevelet nyert Antal Márton ötödik fiának Mihálynak a leszármazottai, még pedig Antal Mihály ugyancsak Mihály nevű fiának két gyermeke József és Gáspár móri lakosok kapnak bizonyságlevelet az 1808. év augusztus 2—3.-iki gyűlésben. (994. sz.)

## Ányos.

Az Ányos-családra vonatkozólag csak két rövid bejegyzés van a jegyzőkönyvekben. Az 1734. évi december 13.-ikán tartott közgyűlésben kihirdetik néhai Ányos György succesorainak Sopron megye által kiadott bizonyságlevelét. (130. l.) Az 1742. évi július 17. és 18.-iki közgyűlésen pedig Ányos Ferencnek Fejér megye egykori szolgabirájának fiai Ferenc és Ignác bizonyságlevelet kapnak, mivel atyjuk nemességét bebizonyította. (314. l.)

## Ásvay Jókay helyesebben Ásvay másként Jókay.

Az 1829. évi december 1—3-i közgyűlésen hirdetik ki Komárom megye által az 1820. évi július 6.-ikán kiadott bizonyságlevelet, melyet az Ógyallán lakó Ásvay Jókay Sámuel továbbá fiai, 1. József tiszteletbeli megyei alügyész (ki Ógyalláról Komáromba költözött), és 2. Károly hites kancellista, valamint József fiai Károly és Lajos kaptak. A bizonyságlevél kiadásának alapjául szolgált az 1778. évben július 29.-ikén ugyanezen megye által ugyanezen Ásvay Jókay Sámuel részére kiadott bizonyságlevél és az 1754. évben történt és a helytartótanács által is jóváhagyott nemességigazolás. Az első bizonyságlevél visszavezet az 1668. február 5.-ikén kelt címeres nemeslevélre. Az 1754. évben pedig **Ásvay másként Jókay** Sámuel és három fia, még pedig Sámuel, Mihály és Sándor igazolták nemességüket. Az 1778. évben Jókay

Sámuel fia Sámuel leszármazását, nemesi szabadságban való létét és birtokos voltát igazolta. (2499. sz.)

## Árvay Teőrök.

Az 1818. évi december 10—12-i gyűlésen hirdetik ki Árvay Teőrök Andrásnak Liptó megyétől nyert bizonyáglevelét. Liptó megye a bizonyáglevelet 1818. március 30.-ikán adta ki Szentmiklóson. Néhai Árvay Teőrök Mihály fia András Hessen-Homburg ezredbeli főhadnagy bebizonyította, hogy ő testvére néhai Árvay Teőrök Mihály másik fiának Károlynak és így kétségtelen a megyebeli armalista nemes családból való származása. (2433. sz.)

## Asbóth.

Az 1752. évi december 6—7-i gyűlésen Asbóth (jegyzőkönyvi bejegyzés szerint Ásbóth) Benedek felmutatta a Laxenburgban 1715. május 13.-ikán kelt és Asbóth Gergely és fiai István, György, Mihály, János és Benedek részére kiadott s Sopron megyének 1715. június 28.-ikán Nemeskéren tartott gyűlésében már kihirdetett címeres nemeslevelet. A nemeslevél felmutatója Asbóth Gergelynek Benedek fia, a megyebeli nemesek sorába felvétetett. (472. l.)

## Arany.

Az Arany-családbeliek három ízben kapnak bizonyáglevelet. Mind a háromszor azon az alapon, hogy nemességük és birtokos voltak köztudomásu s ezen kívül leszármazottaik azon Aranyoknak akik az 1726. évben, dec. 12.-ikén bizonyáglevelet kaptak. (Az 1726. évi bizonyáglevél kiadásának a gyűlési jegyzőkönyvben nyoma nincs.) Kapták Arany János, Mihály és József mindnyájan János fiai, aki viszont másik János fia. A bizonyáglevél hivatkozott arra, hogy nevezettek és elődeik Abán és Kajtor pusztán nemesi és curialis birtokkal bírtak és nemességük kétségtelen.

Az 1726. évi bizonyáglevélben szereplő János fiának Józsefnek Imre és József nevű fiai kaptak az 1804. évi májusi közgyűlésen bizonyáglevelet. (461. sz.) Ugyanezen Józsefnek három másik fia még pedig Márton, János és Sámuel az 1805. évi augusztusi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (919. sz.)

Az 1726. évi bizonyságlevélben megnevezett Mihály unokái még pedig 1. András (Péter nevű fiával), 2. Mihály (István és János fiaival), 3. ifj. András (Mihály és Imre fiaival), 4. Pál (Pál, Sándor, János, József, Sámuel és Mihály fiaival), 5. György (György fiával), 6. néhai József József nevű fia és 7. István az 1807. évi december 14—15-i közgyűlésen kaptak bizonyságlevelet. (1298. sz.)

## **Babics.**

Az 1769. március 30-i közgyűlésen kihirdetik Vas megye által, a Szombathelyen 1764. év június 18.-ikán tartott gyűléséből Babics Jánosnak kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezett Babics János Vas megye nemesség-vizsgáló deputációja előtt, az 1752. évi március 11-én igazolta nemességét a Veszprém megye által 1751. év március 29-én neki kiadott bizonyságlevéllel. (460. l.)

## **Bajcsi.**

Az 1784. évi január 27—28-i közgyűlésen hirdetik ki Győr megye által 1784. február 10-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelet a győrmegyei Rétalapon lakó id. Bajcsi István fiai még pedig a fejérmegyei Dinnyésen lakó Bajcsi László, a zalamegyei Pulyán lakó ifj. Bajcsi István és a fejérmegyei Fülén lakó Bajcsi János kapták. A bizonyságlevél szerint nevezettek a Lipót király által Halász Mihálynak és fiainak Jánosnak és Istvánnak továbbá anyul testvérének Bajcsi Jánosnak adott és Győr megyében az 1692. év november 6-án (feria quinta proxima post festum divi Emerici confessoris) kihirdetett nemeslevél, továbbá az említett id. Bajcsi István birtokos volta és a nemesi felkelésben való részvétele alapján kétségtelen nemesek. A jegyzőkönyvi bejegyzés a nemeslevél keltét nem tartalmazza. A jegyzőkönyvi bejegyzésnek a győrmegyei bizonyságlevél keltére vonatkozó része nyilván téves s a bizonyságlevél talán nem az 1784. hanem az 1783. évből való. (556—557. l.)

## **Bakos.**

Az 1786. január 24-én tartott kisgyűlésen hirdették ki Veszprém megyének az 1778. március 23-i, Veszprémben tartott, gyűlésében, Bakos János, István és Mihály részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ennek tartalma szerint nevezettek nagyatyja

Bakos Mihály bele volt foglalva VI. Károly által Bécsben, 1714. december 2-án, Peremarton nemes falu részére kiadott engedélylevélbe és így ősi, donatárius nemessége kétségtelen volt. Hogy pedig Bakos Mihály fia László volt és ennek fiai a nevezettek, azt részben tanuvallatással és részben keresztlevelekkel bizonyították. Nevezetteket ellenmondás nélkül felvették a fejérmegyei nemesek sorába. (264—265. l.)

Az 1786. évből fennmaradt kérvény<sup>1</sup> szerint a Veszprém megye által kiadott bizonyáglevél felmutatása mellett, a nemességének elismerését csak Bakos István pákozdi lakos kérte. Feltehető, hogy a testvérei nem költöztek át Fejér megyébe.

## B a k y.

Az 1793. évi augusztus 5—8-i közgyűlésen hirdetik ki II. (így) Ferenc által 1793. június 10-én, Bécsben adott nemeslevelet. A nemeslevelet Baky István és felesége Nyári Mária gyermekei János, Mária és Éva; János és felesége Kaszás Zsófia gyermekei Lajos, Antal, István és Zsófia; végül pedig Baky István elhalt fiának Istvánnak Rajko Sárától való gyermekei Mihály és Mária kapták. (347-8. l.)

Egy fennmaradt bizonyáglevél fogalmazványa<sup>2</sup> szerint nevezettek nemcsak kihirdették a nemeslevelüket, hanem nemesi bizonyáglevelet is kaptak a kihirdetés alapján. A kihirdetés augusztus 6-án történt és a bizonyáglevél kiadása pedig augusztus 8-án. A bizonyáglevél szerint Baky István kunszentmiklósi lakos volt. A bizonyáglevélbe a leányok neve már nem került bele.

## Balí k ó.

Az 1826. évi szeptember 18—19-i közgyűlésen hirdetik ki Balikó Mihály nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevelet Vas megye adta ki az 1822. július 29-én tartott közgyűlésében. Ennek szövege szerint Balikó Mihály felsőöri lakos igazolta, hogy ő azon Balikó Mihály fia, akinek atyja Balikó Benedek volt. Balikó Benedek atyja pedig Balikó György a nemesség-igazolás alkalmával nemességét igazolta és ezen igazolás az 1764. évi január 30-án kelt királyi rezolúcióval jóváhagyást nyert. Ezen felül Balikó

---

<sup>1</sup> A Nobilitaria Bakos-csomójában.

<sup>2</sup> A Nobilitaria Baky-csomójában.

Mihály Felsőőr helységben ősi, nemesi javakkal is bír s nemesi szabadságban élt és él. Balikó Mihályt a megyebeli nemesek sorába felvették.

Az 1842. évben Balikó Mihály lakatosmester sőrédi lakos kérvénnyel fordult a megyéhez. Kérvényében\* előadta többek közt, hogy 38 éve él a megyében s itt nősült és kétszer inzurgált. Együttal az 1826. évben kihirdetett bizonyságlevelének a levéltárból való kiadását kérte, amit vissza is kapott. (1849. sz.)

## **Ballus másként Boles.**

Az 1808. évi május 17—18-i közgyűlésen hirdetik ki a Székesfehérvárott lakó és Modorból származó Ballus másként Boles Sámuelnek Pozsony megyétől, az 1805. évi szeptember 15-i közgyűlésből, nyert nemesi bizonyságlevelét. Ballus Sámuel a megyebeli nemesek közé felvétetett. (553. sz.)

## **Balogh másként Gothárt.**

1727. december 10-i közgyűlésen hirdetik ki Balogh másként Gothárt Mihálynak Gömör megyétől nyert nemesi bizonyságlevelét, ugyanakkor táblabíróvá nevezik ki. (188. l.)

## **Balogh.**

I. 1761. június 11-i közgyűlésen hirdetik ki Vas megye által 1745. január 7-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapták Balogh Benedek, Ádám, András, Péter, Sándor és Ferenc. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (544—545. l.)

Az 1761. évben publikált Balogh Ferenc székesfehérvári kirurgushoz kapcsolta magát az 1776. évben Balogh Ferenc cecei lakos, aki bizonyította, hogy atyja Mihály testvére volt az 1761-ben publikált Balogh Ferenc atyjának Andrásnak. Balogh Ferenc cecei lakos ez alkalommal bizonyságlevelet kapott. (811. l.)

Ugyancsak az 1761. évi kihirdetéshez kapcsolják magukat Balogh Mihály és István akik bizonyították, hogy atyjuk Mihály testvére volt az 1761-ben publikált Ferencnek, András fiának. Nevezettek az 1778. évi június 22-i közgyűlésen bizonyságlevelet kaptak. (625. l.)

---

\* A Nobilitaria Balikó-csomójában.

Az 1778. évben bizonyáglevelet szerző Mihály leszármazói a Válon és Dobozon lakó Balogh-családbeliek az 1836. évi október 25—27-i közgyűlésen (2350. sz.) és az 1837. évi június 26-i július 3-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (1672. sz.)

Az 1778-ban bizonyáglevelet szerző Balogh Mihály leszármazói Balogh István, Pál és János testvérek, mindnyájan bicskei lakosok az 1842. évi január 19-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (365. sz.)

**II.** 1761. június 11-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által 1741. november 13-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. Kapták Balogh Pál és István, néhai Balogh Gergely fiai. Ellenmondás nélkül vették fel a megyebeli nemesek közé. (545. l.)

**III.** 1763. szeptember 27-i közgyűlésen hirdetik ki Zala megye által 1762. december 10-én kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerzőjét Balogh Mihály csősz lakost ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (800. l.)

Az 1763-ban publikált Balogh Mihály csősz közbirtokos fia Mihály az 1765. évi július 23-i közgyűlésen bizonyáglevelet kapott. (997. l.)

Az 1763-ban publikált Balogh Mihály leszármazói az 1845. évi augusztus 18—21-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Az ez alkalommal felmutatott és a gyűlési jegyzőkönyvbe bevezetett zalamegyei bizonyáglevél szerint a Csőszön lakó Baloghok nemeslevele 1677. február 3-án kelt s a szerzője Balogh István volt. (3479. sz.)

**IV.** 1768. június 13-i közgyűlésen hirdetik ki Komárom megye által 1768. február 11-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt kapták a Bodajkon lakó Balogh János és Mihály, valamint János fiai István, János, József és Ferenc. Ellenmondás nélkül felvették őket a megyebeli nemesek közé. (378. l.) A gyűlési jegyzőkönyv itt többet nem tartalmaz, de később átírták a komárommegyei bizonyáglevelet és annak szövegéből kitűnik, hogy Balogh János és Mihály felmutatták a Komárom megye által 1728. május 13-án, atyjuk Balogh György részére kiadott bizonyáglevelet. E szerint pedig Ekel nemes faluban lakó Balogh György és pozsonymegyei rokonai kétségtelen nemeseknek ismertettek el.



Az 1768-ban publikált Balogh János és Mihály testvérei még pedig a Csóron lakó Balogh István és ennek István, Mihály és Péter nevű fiai, az Iszkaszentgyörgyön lakó Balogh Péter, a Zámolyon lakó Balogh Pál és ennek János, István és Mihály nevű fiai bizonyságlevelet kaptak az 1776. évi június 26—27-i közgyűlésen. Bizonyították ugyanis, hogy ők testvérek az 1768-ban publikáltakkal. (811. l.)

Az 1776-ban bizonyságlevelet szerző Balogh István unokái még pedig a bizonyságlevélbe belefoglalt István nevű fiának fiai, János mohai lakos és József pátkai lakos az 1821. évi október 29—30-i közgyűlésen kaptak bizonyságlevelet. Belefoglalták ebbe a bizonyságlevélbe Jánosnak János és József, Józsefnek pedig János nevű fiát is. (1783. sz.)

Az 1831. évi április 12—14-i közgyűlésen kaptak az 1768. évi kihirdetés alapján bizonyságlevelet a bodajki Balogh József és Péter. Nevezettek az 1768-ban kihirdetett Józsefnek a fiai voltak s ebbe a bizonyságlevélbe belefoglalták Józsefnek István, János és József, továbbá Péternek József, Péter és Dániel nevű fiait is. (539. sz.)

V. 1769. október 9-én tartott közgyűlésen hirdetik Komárom megye által 1768. február 10-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Kapták a Baracskán lakó Balogh István és ennek fiai József, Sándor és János valamint a Bodméron lakó Balogh Márton és ennek fiai József és Pál. A bizonyságlevél kiadásának alapjául szolgált Balogh István és Márton néhai atyjának Istvánnak Veszprém megyétől nyert bizonyságlevele, melyből kitűnt, hogy ez a Balogh István Csöglén birtokos nemes volt. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (519. l.)

## Barabás.

Az 1767. évi február 16-i közgyűlésen mutatja fel Barabás András Zala megye által 1766. július 15-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint Barabás András Gergely fia volt, ez pedig másik Gergelyé, ez pedig Jánosé, aki Zala megyében nemesnek ismertetett el. (63. l.)

Az 1773. év január 25-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megyének 1772. november 23-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet kapta Barabás János, aki a megye-

beli Teregres (így! hihetőleg Felegres) faluban lakott. A bizonyságlevelél szerint Barabás János Márton fia volt, aki pedig Mátyásé s ez pedig Jánosé. Ez a János pedig testvére volt azon Györgynek, kinek atyja Máté volt. Ezen Máté atyja pedig János volt, aki Zala megye által 1726. július 15-én kiadott nemesi bizonyságlevelét Veszprém megyében az 1726. november 7-én kihirdette. Barabás János és három fia György, János és Mihály felvétellett a fejérmegyei nemesek közé. (25. l.)

1802. évi március 30—31-i közgyűlésen Barabás Ferenc felmutatta Fejér megye által az 1781. évi április 4-i közgyűlésből testvére Barabás János részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezen bizonyságlevelél szerint ők Gergely fiai voltak, aki viszont Jánosé. Ez a János pedig bebizonyította nemességét Zala megye által 1764. (így! a fogalmazványban 1766.) július 15-én kiadott nemesi bizonyságlevelével. A bizonyságlevelél szerint ezen János Gergely fia volt, ez pedig másik Gergelyé, aki viszont Jánosé, aki a zalamegyei Becsvölgye faluban Zsigmond király adományáig visszamenően birtokos nemesnek ismertetett el. Ezen zalamegyei bizonyságlevelél pedig az 1767. év február 6-án (így) Fejér megyében is kihirdettetett. Barabás Ferenc három fiával, Antallal, Jánossal és Ferenczel nemesi bizonyságlevelet kapott. (382. sz.)

Meg kell jegyeznünk, hogy Barabás János nemesi bizonyságlevele kiadásának az 1781. évi április 3—4-i közgyűlés jegyzőkönyvében nincsen nyoma. Idevonatkozólag azonban maradtak fenn iratok\*, többek közt a zalamegyei bizonyságlevelél másolata és tanuvallatási jegyzőkönyv. Ez a tanuvallatási jegyzőkönyv meg is van hitelesítve, mert Tergovcsics József megyei főjegyző meghitelesítette. Azt is megjegyezhetjük, hogy az 1767. évben csak Barabás András vétetett fel a megyebeli nemesek közé, a testvére János Bia helységben lakott Pest megyében a bizonyságlevelél szerint, s ott ki is hirdette nemességét\*\*.

## Baranyay.

Az 1777. szeptember 22-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által Baranyay Péter csákvári lakos részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelél szerint Baranyay Mihály nyerte Lipót királytól az 1657. július 5-én kelt s Sopron megyében ki-

\* A Nobilitaria Barabás-csomójában.

\*\* Köszeghi Sándor: Nemes családok Pest vármegyében. 24. lap.

hirdetett nemeslevelet. A nemességszerző Mihálynak a fia Imre volt, Imréé pedig Gergely és Gergelyé pedig Péter, aki a bizonyságlevelet nyerte. A leszármazás bizonyítására szolgált Sopron megyének 1744. június 8-án kiadott bizonyságlevele és tanuvallatások. Baranyay Péter és fia Imre ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (335—336. l.)

## Váradí Baranyi.

Az 1792. évi július 12—13-i közgyűlésen hirdették ki Bihar megye által 1778. október 5-én, a Váradolasziban tartott gyűlésből Váradí Baranyi László részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (95. l.)

## Barcza.

1744. május 7—9-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által Barcza István részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A székesfehérvári prépost képviselőjében Szücs Pál ügyvéd ellentmondott a kihirdetésnek. (506—507. l.)

## Nagyalásonyi Barcza.

Az 1842. évi április 28-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által 1841. augusztus 2-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet kapták a Nagyalásonyi Barcza József felsőpatyi, vasmegyei közbirtokos, Barcza Sándor baracskai lakos, Barcza Károly veszprémmegyei táblabíró, halimbai lakos, Barcza Zsigmond mesterházi lakos, végül Barcza Zsigmond csabdi lakos és ennek fia Zsigmond. A bizonyságlevél szerint a Nagyalásonyi Barcza-nemzetség nemessége köztudomású s ezenkívül az a Barcza Zsigmond, akitől való leszármazásukat nevezettek bizonyították, az 1713. évben végzett nemesség-vizsgálat jegyzőkönyve szerint nemesnek ismertetett el. Ezenkívül elődeik s maguk is mindig nemesi szabadságban éltek és élnek és ősi nemesi birtokkal bírnak. Valamennyit ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (2146. sz.)

1826. évi március 13—14-i közgyűlésen hirdetik ki a Vas megye által 1820. április 24-én kiadott bizonyságlevelet. A jegyzőkönyvbe bevezetett bizonyságlevél szerint azt kapták Barcza Ádám a pápai

és devecseri uradalmak prefektusa és több megye táblabírája, Bartza Imre több megye táblabírája, Bartza József lovassági kapitány és Bartza János zalamegyei alszolgabíró. Bizonyították ugyanis, hogy ők azon Bartza Lászlónak a fiai, aki Vas megyéből Zala megyébe Rigácsra költözött, feleségének Cseh Teréziának birtokára. Bizonyították továbbá azt is, hogy Bartza Lászlónak az atyja azon Nagyalásnyi Bartza Ádám volt, akinek atyja Zsigmond volt és ezen Zsigmond az 1714. évben Vas megyétől bizonyáglevelet kapott. Az 1714. évi bizonyáglevél szerint az Uraiujfaluban lakó Barcza Zsigmond bizonyította, hogy portákkal bíró nemes. A bizonyáglevél szerint még bizonyították azt is, hogy a most említett Bartza Zsigmond az 1675. évben a Devecser várának alkapitányságát viselő Bartza Györgynek és feleségének Palásthy Évának fia volt. Ezen Bartza György pedig az 1647. évben Bartza István birtokait III. Ferdinándtól adományul kapta és azokba be is iktatták. Bizonyították még azt is, hogy a Nagyalásnyi Bartza-nemzetség már az 1613., 1610., 1593., 1551., 1477. sőt az 1469. évben már birtokos volt.

Ezt a bizonyáglevelet megelőzően kihirdették Győr megyében és Veszprém megyében az 1820. évben, Zala megyében az 1821. évben.

A fentnevezetteket ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (528. sz.)

Az 1843. évi április 18—28-i közgyűlésen hirdetik ki Vas megye által 1824. október 11-én Barcza Károly és fiai Antal, László és György részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált az, hogy Nagyalásnyi Barcza Károly somogy megyei táblabíró és pusztakovácsi lakos bizonyította, hogy atyja Nagyalásnyi Barcza Zsigmond testvére volt azon Lászlónak, akinek Ádám, Imre, József és János nevű fiai az 1820. április 24-én bizonyáglevelet kaptak. (2333. sz.) Megemlítjük, hogy a családnevet, mint mindig, a jegyzőkönyvben előforduló módon irtuk.

## **Baronyay vagy Baranyai.**

Az 1776. évi augusztus 26-i közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye által az 1776. június 21-én kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapták a pozsony megyei Deáki faluból származó s Pátkán lakó Baronyay Mihály, István és János, mindnyájan Bálint fiának Istvánnak a fiai. Bebizonyították ugyanis, hogy

a Deákiban nemesi birtokkal bíró Baronyay-családból valók s hogy nagyatyjuk Bálint az 1728. évben a Deákiban levő birtokát öccsének Jánosnak zálogba adta. Felvették a megyebeli nemesek közé. (40. l.)

Az 1824. évi szeptember 13—14-i közgyűlésen Baranyai Sámuel és Péter felmutatták a most érintett nemesi bizonyáglevelet és ujat kértek. Minthogy bebizonyították, hogy ők az 1776-ban kihirdetett Baranyai Mihálynak a fiai a bizonyáglevelet megkapták. Belefoglalták még a bizonyáglevélbe Sámuelnek József és Péternek Péter nevű fiait is. (1321. sz.) Az 1824. évi jegyzőkönyvben a családi név Baranyai.

## Barthall.

Az 1802. évi június 24-i közgyűlésen hirdetik ki Barthall József nemesi bizonyáglevelét, amelyet Pozsony megye az 1801. december 12-i közgyűlésében adott ki. A jegyzőkönyvi bejegyzésből és iratokból\* kitűnik, hogy Barthall József sarkantyumives, székesfehérvári lakos számára a bizonyáglevél kiadását még az 1796. évben elhatározta Pozsony megye, de csak 1801-ben adta ki. Barthall József atyjának Barthall Andrásnak testvére Ferenc Bars megyétől az 1791. év december 9-én kapott nemesi bizonyáglevelet és ezt Pozsony megyében kihirdette s a megyebeli nemesek közé felvettetett. Ezen bizonyáglevél kiadása azon alapon történt, hogy Barthall Ferenc atyja András (Mihály fia) egykori pozsonyi lakos és lakatos, Bars megyében az 1756. évi nemesség-igazolás alkalmával a nemességszerzőtől való leszármazását bebizonyította. A Barthallok nemesség-igazolása pedig királyi rezolúcióval is megerősítést nyert. (692. sz.)

## Baur.

1798. május 15—16-i közgyűlésen hirdetik ki Baur József nemeslevelét. Az I. Ferenc által, Bécsben 1798. február 3-án adott nemeslevelet kapta Baur József és felesége Zacher Terézia, továbbá József és György nevű fiai, Katalin, Anna-Mária, Anna-Terézia és Julianna nevű leányai. Baur József és gyermekei ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (607—608. l.)

---

\* Nemesi bizonyáglevél és polgárlevél, a Nobilitaria Barthall-csomójában.

## **Baur.**

Az 1798. évi november 13—14-i közgyűlésen hirdetik ki I. Ferenc által, Bécsben 1798. február 3-án adott nemeslevelet. Kapták Baur Mihály és felesége Hak Magdolna, valamint ezek gyermekei József, Mihály, Magdolna és Anna: továbbá Baur János és felesége Leb Katalin, valamint János és Rozália nevű gyermekeik. Ellenmondás nélkül felvételtek a megyebeli nemesek közé. (14. l.)

## **B á n.**

Az 1763. január 4-én tartott közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megyének az 1761. évi július 1-én tartott közgyűléséből Bán István részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Bán István a megyebeli nemesek sorába felvételtek, nem akadályozván meg azt a veszprémi káptalannak a megye előtt bejelentett ellenmondása sem. (731—732. l.)

## **Bán másként Megyery.**

Az 1776. évi január 8—10-i közgyűlésen kap nemesi bizonyáglevelét a Kálozon lakó Bán István, István nevű fiával együtt. Minthogy Bán István felmutatta Komárom megyének az 1724. évi november 8-i gyűléséből Bán másként Nagymegyeryi Megyery Lukács fiának ugyancsak Lukácsnak fiai, még pedig Lukács, Péter és Gergely számára kiadott nemesi bizonyáglevelét, továbbá pedig meghitelesített tanuvallomásokkal bizonyította, hogy ő a bizonyáglevélbe foglalt Gergelynek a fia, a kért bizonyáglevelét István nevű fia nevének belefoglalásával megkapta. (684. l.)

## **Bátay.**

1776. évi január 8—9-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által 1758. október 30-án kiadott nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevelét kapták Bátay János, István és Gergely, mindnyájan István fiai. Ezen István pedig fia volt Gergelynek, Gergely pedig Istvánnak. A bizonyáglevél szerzőinek atyja az 1733. évben végzett nemesség-igazolás alkalmával bizonyította, hogy taksát fizető nemes és elődei nemesi felkelésekben vettek részt. A bizonyáglevél szerzői közül Bátay István, aki Káloz faluban lakott ellenmondás nélkül felvételtek a megyebeli nemesek közé. (776. javított lapszám.)



## Bedő helytelenül Szabó.

Az 1702. évi március 27-i közgyűlésen hirdetik ki I. Lipót által 1702. év január 31-én Bedő Mihály és fiai István, Ádám, Ferenc és János továbbá öccse Ferenc részére adott nemeslevél. (36. l.) A nemeslevél szerzői közül Bedő Ferenc és János újabb bizonyáglevelet kapnak 1725. április 18-án, azon oknál fogva, hogy a Bedő-családot Szabónak is nevezik és a rájuk ragasztott névből származható bajoknak így elejét veszik.

Az 1811. évi június 18—19-i közgyűlésen kap nemesi bizonyáglevelet Bedő Ferenc fiaival, Györggyel és Antallal. Bedő Ferenc igazolta, hogy ő a nemességet nyert Bedő Mihály unokája, a nemeslevélbe belefoglalt Ferencnek a fia. (769. sz.)

## Bedy.

Az 1830. évi július 26—28-i közgyűlésen hirdették ki Komárom megye által 1829. szeptember 22-én kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapta az Iváncsán lakó Bedy János és fiai János, Péter, József és Sándor, valamint János fiától való unokái János és István. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált a Komárom megye által 1780. március 14-én a Nagymegyeren lakó Bedy Miklós és János részére kiadott bizonyáglevél. Bedy János ugyanis igazolta, hogy atyja István, aki Baracskán és Pettenden lakott testvére volt az 1780. évben bizonyáglevelet szerző Miklós-nak és Jánosnak. Az 1780. évi bizonyáglevél pedig, amelyet 1786. május 10-én Veszprém megyében is kihirdették, alapult a Komárom megye által 1728. május 13-án kiadott bizonyáglevélen. Ennek kiadásakor pedig a szerzői részben Szoboszló hajdu város bizonyáglevelével, részben Komárom megyében végzett tanuvallatással igazolták, hogy atyjuk Bedy István Buda visszavételénél insurgens nemes volt és mindig nemesi szabadsággal élt. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (1715. sz.)

## Bejczy.

Az 1823. évi december 15—16-i közgyűlésen hirdetik ki Vas megye által 1821. január 8-án, Bejczy István, Imre és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint nevezettek a Vas megye törvényszéke előtt folytatott és október

10-én kelt (év nélkül) 25602. szám alatti királyi rezolúcióval jóváhagyást nyert nemességvitató perben igazolták nemességüket. Ellenmondás nélkül felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (2071. sz.)

Az 1823-ban publikált Bejczy Imre fiai, még pedig Bejczy János pákozdi lakos és Bejczy Mihály tördemici (győrmegyei) lakos kapnak bizonyosságlevelet az 1824. évi szeptember 13—14-én tartott közgyűlésen, minthogy Bejczy Imrétől való származásukat kellően bizonyították. (1324. sz.)

## **Beke.**

Az 1760. december 15-i közgyűlésen hirdetik ki Győr megye által 1756. március 1-én kiadott nemesi bizonyosságlevelet. A bizonyosságlevelet Beke István kapta, aki a jezsuiták szolgálatában állott Pázmádon. Minthogy az ügyész nem tudott ellene kifogással élni, Beke István a megyebeli nemesek sorába felvételtek. (497. l.)

## **Belitzay.**

Az 1802. évi november 29-i közgyűlésen hirdetik ki Nyitra megyének 1802. július 15-i közgyűléséből kiadott nemesi bizonyosságlevelet. A bizonyosságlevelet kapták Beliczay Ferenc, Márton és János mindnyájan pestmegyei, zsámbéki lakosok, továbbá ezek apul testvérének Györgynek a fia Ferenc fejérmegyei, tárnoki lakos. A bizonyosságlevél kiadása azon alapon történt, hogy a nevezettek keresztlevelekkel és Pest megye ugyanazon évi március 23-i törvényszéke előtt meghitelesített tanuvallomással bebizonyították, hogy ők fiai illetve unokája Mártonnak. Ez a Márton pedig apul testvére volt azon Belitzay Andrásnak és Jánosnak, akik az 1776. évben nemességüket igazolták. Mindnyájan felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (1188. sz.)

## **Ekecsi Bereczk.**

1840. október 19—27-i közgyűlésen hirdetik ki Komárom megye által 1839. december 9-én, a Tinordon lakó Bereczk-családbeliek részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Ezt a bizonyosságlevelet kapták Bereczk István, János nevű fiával, Bereczk Péter és ennek fia Imre, végül Bereczk Gergely és fiai Ádám, István, János és Mátyás. A kiadás alapjául szolgált a Komárom megye által 1713. március 21-én Bereczk István és fiai Péter,

Pál és István részére kiadott nemesi bizonyáglevelél. Bereczk István ugyanis az 1713. évben felmutatta eredetiben a Mátyás által Ekecsi Bereczk Pál részére adott nemeslevelet, egyuttal bebizonyította, hogy ő a nemeslevélben szereplő Jánostól, Pál testvérétől származik. Az 1839. évi bizonyáglevelél szerzői pedig igazolták, hogy az 1713. évi bizonyáglevelébe belefoglalt Pétértől származnak. Felvették a megyebeli nemesek közé. (3468. sz.)

## Bereczky.

1828. március 3—4-i közgyűlésen hirdetik ki Pest megye által 1799. június 11-én Bereczky György és ennek fiai Sándor, Gábor és János, továbbá Bereczky Sándor és ennek fia Lajos és leánya Franciska részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A jegyzőkönyvbe bevezetett pestmegyei bizonyáglevelél azonban nem Bereczky Györgyről emlékezik, hanem Bereczky Gergelyről. Hogy itt a bizonyáglevelél egyik szerzője kétségtelenül Gergely és nem György azt bizonyíthatja Kőszeghi munkája\* is. A bizonyáglevelél kiadásának alapjául szolgált az, hogy a nevezettek felmutatták Győr megye által számukra az 1799. évi január 18-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ebből a bizonyágleveléből pedig kitűnt, amint azt a Győr megye ügyésze ellen 1796-ban indított nemességvitató perben bebizonyították, hogy Bereczky Gergely és Sándor atyja József volt, ezé pedig István, ezé pedig másik István ezé pedig Gergely. A nemeslevelet Bereczky Gergely nyerte 1654. július 12-én és ez a következő évben Győr megyében kihirdettetett. Az 1733. évben pedig újból kihirdettetett. Ellenmondás nélkül vették fel a fejrmegeyi nemesek sorába. (662. sz.)

## Ottendorfi Berken.

Az 1823. évi január 15-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által az 1819. március 15-i gyűlésből kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet három testvér, még pedig a Veszprém-ben lakó Berken József és Ádám, továbbá a fejrmegeyi Dobozon lakó Berken János kapták azon az alapon, hogy felmutatták Veszprém megye által az 1741. év november 13-án Ottendorfi Berken János és fia Ádám részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevelél pedig alapult az

\* Kőszeghi Sándor : Nemes családok Pest vármegyében. 38. l.

akkor eredetiben felmutatott két oklevélen. Az elsőt 1493. év december 6-án Ulászló király adta Ottendorfi Berken Lőrincnek és Gáspárnak. A másodikat pedig Mátyás király ugyanezeknek. Hogy pedig az 1741. évben bizonyáglevelet nyert Berken Ádámnak a fia István volt és ezen Istvánnak a fiai József, Ádám és János, azt meghitelesített tanuvallással és keresztlevelekkel bizonyították. Ugyancsak igazolták azt is, hogy Józsefnek József nevű fia, Ádámnak pedig István, János és Mihály fiai, végül Jánosnak János és István nevű fiai vannak. Valamennyien felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (283. sz.)

## **Berky.**

1829. február 23—24-i közgyűlésen hirdetik ki Zemplén megye által 1827. március 26-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapták Berky András dunaföldvári lakos András, István és József nevű fiaival továbbá Berky István, Zsigmond és Pál komáromi lakosok. Azon az alapon kapták, hogy atyjuk Berky István már bele volt foglalva azon nemesi bizonyáglevélbe, melyet az 1772. év október 22-én adott ki Zemplén megye a Liszkán lakó Berky Andrásnak s fiainak Andrásnak és Ferencnek, továbbá ezen Berky András testvérének Györgynek és fiának Istvánnak. Ez az István (György fia) volt az 1827. évben bizonyáglevelet szerzők atyja. Az 1772. évi bizonyáglevél visszavezet II. Ferdinánd által Berky Jánosnak és fiának Györgynek adott nemeslevélig, amelyet az 1626. évben Gömör megyében publikáltak. Az 1827. évben kiadott bizonyáglevelet kihírdették már előbb Tolna megyében az 1828. év október 12-i gyűlésen és Pest megyében az 1827. év augusztus 29-i gyűlésen. (490. sz.)

## **Bernrieder.**

Az 1819. év november 22-én tartott közgyűlésen hirdetik ki Bernrieder József indigenatusi oklevelét. Az oklevél Petrinján kelt 1818. június 26-án. Kaptá Bernrieder József nyugalmazott lovassági főstrázsamester, német nemes (Nobilitate Germanica gaudens). Megelőzően kihírdették Pest megye 1819. november 11-i közgyűlésén. (2202.)

## **Berzeviczei Berzeviczy.**

Az 1836. év február 8. és 9-i közgyűlésen mutatja fel Berzeviczei Berzeviczy Miksa megyei esküdt Sáros megye által a maga részére 1835. augusztus 10-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet Berzeviczy Jeromos Sáros megye táblabirája kérte fia, Miksa számára, aki esküdtséget vállalt Fejér megyében. Tartalma szerint azon alapon adatott ki, hogy a kérelmező a királyi adományt nyert Berzeviczy-nemzetség leszármazottja, ezenkívül atyja alnádor volt, maga pedig több tisztujtáson át megyei főjegyző s ezenkívül ideiglenes alispán is volt és azóta pedig táblabíró. (281. sz.)

## **Bezerédy.**

1750. március 5-i közgyűlésen hirdetik ki Bezerédy Ferenc zala- és veszprémmegyei táblabíró bizonyáglevelét. Az, hogy a bizonyáglevelet melyik megye állította ki, a jegyzőkönyvből nem tűnik hi határozottan. Valószínűleg Sopron megyétől való volt. (135. l.)

## **Bélley.**

Az 1776. évi január 8—10-i közgyűlésen mutatja fel Bélley János tabajdi lakos Veszprém megye által 1773. április 3-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevélből kitűnt, hogy a felmutatója Bélley János Ferencnek a fia, ez pedig Jánosé. Bélley János pedig, a nagyatya, a felmutatott 1718. évi donációs levélnek nemcsak részese volt, hanem a birtokba is iktattatott a veszprémmegyei Királyi Szabadja (így) helységben. Így a nevezett Bélley János a királyi adományt nyert nagyatyjától, Bélley Jánostól való leszármazását a nemesség-vizsgáló bizottság előtt meg-hitelesített tanuvallomásokkal kellőkép igazolván, donatárius nemessége elismertetett. Ellenmondás nélkül felvétetett a megyebeli nemesek közé. (675. l.)

## **Bényey helyesebben Erdőbényey.**

Az 1823. június 2—3-i közgyűlésen hirdetik ki a Pest megyében már 1822. december 19-én kihirdetett és Bereg megye által 1822. november 11-én, Bényey László és György valamint György fia ugyancsak György részére kiadott nemesi bizonyág-

levelet. A bizonyáglevélben átírt nemeslevelet II. Mátyástól kapta az 1613. évben, főkép Magochy Ferenc mellett teljesített szolgálatai jutalmául, Erdeőbéniey Mátyás és felesége Márton Dorottya valamint testvére János. A nemeslevelet az 1614. évben Bereg megyében hirdették ki. A bizonyáglevél szerzői leszármazásukat jórészt Zemplén megye által kiadott okiratok alapján igazolták. Ellenmondás nélkül vétettek fel a fejérmegyei nemesek közé. (1062. sz.)

## Bíró.

1765. október 29-i közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye által 1764. május 21-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt kapta a Töbörétéről származó Bíró János (Márton fia), valamint ennek kiskoru gyermekei István és János. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (1020. l.)

Az 1796. évi június 23-án tartott közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye által 1796. április 29-én kiadott bizonyáglevelet. Ezt kapták a fejérmegyei Egres faluban lakó Bíró János és István, akik a pozsonymegyei Ete nemes faluból származtak. Azon indoknál fogva kapták, mert atyjuk Ambrus fia volt Bíró Mihálynak, aki nemesi javakat örökölt s a család az 1755. évi nemességvizsgálat alkalmával is birtokos nemesnek ismertetett el. Bíró Ambrus pedig Ete faluból először Ekecsre költözött onnét pedig Cecére. Ellenmondás nélkül vették fel a megyebeli nemesek sorába. (531. l.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak a Bíró-családbeliek bizonyáglevelet az 1823. évben a december 15—16-i közgyűlésen. Az 1796. évben kihirdetett János kapott bizonyáglevelet József, János és István fiaival. Továbbá az 1796. évben kihirdetett Bíró János és István testvére Ferenc, valamint ennek fiai Ferenc, János és László. Továbbá még az 1796-ban kihirdetett János és István másik testvérének Józsefnek öt fia, még pedig János, Ferenc, István, László és Péter. (1902. sz.)

## Bocskay.

Az 1744. évi május 7—9-i tisztujtó gyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által Bocskay János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (507. l.)



A gyűlési jegyzőkönyv más adatot nem tartalmaz, de a bizonyáglevélnek Gyurkovics Ferenc megyei aljegyző által meg-hitelesített másolata<sup>1</sup> fennmaradt. E szerint a bizonyáglevelet Veszprém megye adta ki az 1743. november 6-án, Pápán tartott gyűléséből Bocskay János abai lakosnak valamint Bocskay Péter és Miklós mencseli lakosoknak. Bocskay János abai lakos ugyanis bebizonyította, hogy ő Márton fia, Márton pedig apul-anyul test-vére volt a Mencselen lakó Bocskay Péternek és Miklósnak. Ezek pedig 1732. évi nemesség-igazolás alkalmával egy 1726. évi tanuvallatási jegyzőkönyv alapján maguk és elődeik ősi nemes-ségét és állandó gyakorlatát bizonyították. Ezenkívül a Bocskayak a megye régebbi nemesi lajstromaiban is szerepeltek.

## Boda.

1807. évi június 16-i közgyűlésen hirdetik ki Sopron me-gyének 1807. március 4-i közgyűléséből Boda Ádám sopron-megyei, ládonyi lakos és Boda György fejrmegeyi, lovasberényi tisztartó részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Mind a ketten felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (657. sz.)

Boda György valószínűleg már jóval a kihirdetés előtt fejrmegeyi lakos. Erre vall néhány irat<sup>2</sup> tartalma. Az 1796. év-ben Tóth Klára férjét, Boda Györgyöt meghatalmazottjának vallja. Az 1802. évben Boda György lovasberényi tisztartó felesége Tóth Klára prókátort vall. Az 1824. évben Boda György kálozi uradalmi inspektor Tóth Antal sopronmegyei szolgabíró meg-hatalmazottjának vallja. Valószínű, hogy Boda György kálozi uradalmi inspektor azonos a megelőzően lovasberényi tisztartó-ként szereplő Boda Györggyel.

Más Boda-családra vonatkozó adatok: Abauj megye tör-vényszéke által 1669. április 8-án, Boda István részére kiadott nemesi bizonyáglevél<sup>2</sup>, továbbá Abauj megye által 1752-ben Szabó Ferenc turiszakállasi lakos részére kiadott bizonyáglevél<sup>2</sup>. Az első bizonyáglevélben csak a főszerző, Boda István neve és a nemeslevél kelte van, 1668. április 28. van megemlítve. A má-sodik bizonyáglevélben megtaláljuk mindazok nevét, akik nemes-séget kaptak. Ezek a következők: Boda István és fiai ifj. és id.

---

<sup>1</sup> A Nobilitaria Bocskay-csomójában.

<sup>2</sup> A Nobilitaria Boda-csomójában.

Pál (így), mostoha fia Szabó János és anyul testvérei Bagaméry Mihály és Pál.

Ezen utóbbi Boda-családbeliek kihirdetésének nincsen nyoma.

## **Bodacz.**

Az 1753. évi augusztus 16—17-i törvényszéken Bodacz János bodméri lakos felmutatta Nyitra megye által testvérei részére kiadott bizonyosságlevelet és ennek alapján fia Pál bizonyosságlevelet kapott. (Törvényszéki jegyzőkönyv 80. l.)

1743. július 15—16-i közgyűlésen Bodacz János kétségtelen nemességét bebizonyítva a megyebeli nemesek közé felvétellett és bizonyosságlevelet kapott. (442. l.)

Az 1776. május 17-én tartott közgyűlésen Bodacz Mihály és István pátkai lakosok nemességüket bizonyítván, a megyebeli nemesek sorába felvételtek és nemesi bizonyosságlevelet kaptak. (754. l.)

## **Bognár azelőtt Vagner.**

1793. április 15—19-i közgyűlésen hirdetik ki I. Ferenc által Bécsben 1792. július 26-án kiadott nemeslevelet. A nemességet a Vagner családi névnek Bognárra történt átváltoztatásával kapta Bognár György alsó- és felsőszentjánosi bérlő, s József, Antal, György, Mihály és Katalin nevű gyermekei. (274. l.)

## **Boka.**

1777. december 15—16-án tartott közgyűlésen hirdetik ki Boka Sándor nemesi bizonyosságlevelét. A bizonyosságlevelet Komárom megye adta ki az 1776. évi július 26-án tartott gyűléséből. A bizonyosságlevél alapján Boka Sándor és fiai Sándor és Gáspár felvételtek a megyebeli nemesek közé. (432—433. l.)

## **Bokányi.**

Az 1782. évi augusztus 21-i közgyűlésben hirdették ki Veszprém megye által 1771. év január 29-én, a Balatonfőkajárról

<sup>1</sup> Egyszerű másolat ugyanott.

<sup>2</sup> Egyszerű másolat u. o.

származó Bokányi Józsefnek és Jánosnak kiadott nemesi bizony-  
ságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezettek György fiai voltak.  
György pedig másik Györgyé, aki meg Ádám fia volt. Bokányi  
Ádám fia György pedig az 1741. év nemesség-vizsgálat után  
bizonyosságlevelet kapott Veszprém megyétől. Ebből a bizonyság-  
levélben pedig az volt bizonyítva, hogy I. Lipót király által Bécs-  
ben, 1690. évi január 19-én új adomány címén kiadott kétrend-  
beli bizonyságlevél a Bokányi-nemzetség kétségtelen nemességét  
elegendően igazolta. Hogy pedig Bokányi József és János György  
fiai voltak azt négy balatonfőkajári nemes bizonyította. (203-204. l.)

Az 1782-ben kihirdetett Bokányi Józsefnek József, István  
és Ferenc nevű fiai és Lázár nevű unokája (József fia) az 1808.  
évben kérnek bizonyosságlevelet Fejér megyétől. Az 1808. évi  
december 15—16-án tartott közgyűlésen a bizonyosságlevelet meg  
is kapták. (938—940. l.) Az utóbbiak keresztleveleiről\*) meg kell  
jegyezni azt, hogy azokat részben a székesfehérvári falakon be-  
lüli, másrészt pedig a falakon kívüli r. kath. plebánia  
adta ki s ezekben az atya neve Bakány. A kérvényükben pedig  
atyjukat mint székesfehérvári lakost említik. A keresztlevelekben  
ezen Bakány József rendi állapota „civis” és „ignobilis”-ként  
szerepel, csak a Lázár atya van nemesként bejegyezve.

## **Polyáni Boldizsár másként Nagy.**

Az 1817. évi július 30—31-i közgyűlésen hirdették ki a  
Sepsi, Kézdi, Orbai és Miklósvári törvényesen egyesült székely  
székek tisztjeinek Szentkatolnán 1815. október 11-én tartott ülés-  
éből kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Ezt a törzsökös székely  
nemességet tanúsító bizonyosságlevelet a fejérmegyei Sárosdon lakó  
és gróf Eszterházy János szolgálatában álló Boldizsár másként  
Nagy Salamon kapta. Azon az alapon kapta, hogy bebizonyította,  
miszerint ő Belefalváról költözött Sárosdra. Tovább pedig azt is  
bizonyította, hogy atyja Sándor, Polyán faluból költözött Bele-  
falvára és azt is, hogy a Polyáni Boldizsár másként Nagy-család  
mindenkor székely nemesi szabadsággal élt és az 1635. év ok-  
tóber 19-én György fejedelem parancsára eszközölt lustra alkal-  
mával a Polyáni Boldizsár-család tagjai primipilus-gyanánt vétet-

---

\*) A Nobilitaria Bokány-csomójában.

tek be a lustra-könyvbe. Ellenmondás nélkül elismertetett valóságos nemesnek. (1570.)

## **Boleman.**

Az 1827. év szeptember 5—6-i közgyűlésen hirdetik ki Trencsén megye 1827. évi július 16-i közgyűléséből, Boleman Mihály részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szövegéből kitűnik, hogy Boleman Mihály Trencsén megyéből Fejér megyébe, még pedig Csákvárra szándékozott költözni és ezért kérte a bizonyáglevelet. Boleman Mihály 1792-ben született Dezséren s atyja Boleman János s anyja Kiss Erzsébet volt. Nemcsak keresztlevelét mutatta be, hanem atyja Trencsén megye törvényszéke előtt is fiának vallotta. Az atya pedig amint az 1803. évi jegyzőkönyvből továbbá az 1768. évi nemességi jegyzőkönyvből is kitűnt, kétségtelen nemes volt. Boleman Mihály felvételét a megyebeli nemesek sorába. (1844. sz.)

## **Bonay.**

Az 1765. évi július 23-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megyének, Pápán 1765. június 26-án tartott gyűléséből kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet Bonay János János nevű fiának fia a fejérmegyei Sárkeresztúron lakó Bonay Mihály kapta. (993. l.)

## **Boncz.**

Az 1833. évi január 16—18-i közgyűlésen hirdetik ki Veszprém megye által 1826. január 9-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapták a veszprémmegyei Csöglén lakó Boncz László és ennek fiai János, Ferenc, László, valamint Boncz Ferenc mohai református lelkész és ennek fiai, Albert, Áron és Benjamin. Boncz László és Ferenc ugyanis bebizonyították, hogy ők Mihály fiai, Mihály pedig Ferencnek a fia volt. Az 1733. évi nemesség igazolás jegyzőkönyve pedig bizonyította, hogy a nevezett Boncz Ferenc adorfáni közbirtokos ugyancsak Boncz Ferencnek volt a fia, akinek adományos, birtokos nemes volta birtokba iktató okmányok alapján elismertetett.

Ellenmondás nélkül vették fel a fejérmegyei nemesek közé és egyuttal nemesi bizonyáglevelet kaptak. (425. sz.)

## Bontz.

Az 1816. évi december 9—10-i közgyűlésen hirdették ki Komárom megye által 1816. szeptember 18-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet a Rácalmásan lakó Bontz Lázár kapta, aki felmutatta az 1698. február 21-én kelt nemeslevelet, amelyet Bontz András kapott Ferenc, Mátyás, Mihály és Farkas fiaival együtt. Bizonyította azt is, hogy a nemeslevélbe belefoglalt Farkasnak a fia Farkas volt, ezé a Farkasé pedig János. János fia volt Lázár. Bizonyította Boncz Lázár azt, hogy nagyatyja a komárommegyei Udvardról a fejérmegyei Rácalmásra telepedett, továbbá, hogy a család mindig nemesi szabadságban élt és magának még a komárommegyei Banán és Ácson birtoka van. (2631. sz.)

## Borcsitzky.

Az 1777. szeptember 27-i közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet Borcsitzky József és Antal, minthogy Zala megyébe szándékoztak költözni s emiatt a bizonyáglevélre szükségük volt. Igazolták ekkor, hogy ők Borcsitzky György és Salamon Julianna fiai s Alapon anyai örökségkép rájuk szállt birtokrészük van. Igazolták azt is, hogy az 1771. évben felmutatták atyjuk Borcsitzky György részére Trencsén megye által 1737. augusztus 26-án kiadott nemesi bizonyáglevelet és ezzel nemességüket kellően bizonyították. Az 1777. évi bizonyáglevél alapján kaptak új bizonyáglevelet az 1833. év december 16—19-i közgyűlésen Borcsitzky György, György nevű fiával és Borcsitzky József, János és László nevű fiával, mivel bizonyították, hogy ők az 1777-ben bizonyáglevelet nyert Borcsitzky József fiai. (3325. sz.)

## Bory.

Az 1821. április 30. és május 1-i közgyűlésen hirdetik ki Nyitra megye által 1820. június 5-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet kapták Bory István és ennek fia István, Bory József és fiai József és Sándor, végül Bory Sámuel.

Nevezettek felmutatták II. Rudolfnak Nyitra megyében kihirdetett nemeslevelét, amelyet az 1591. év augusztus 30-án kapott Bory Mihály és ennek fiai Jakab, Pál, János, Gergely és András. Együttal bizonyították, hogy Bory Sámuel, a nemes-

levélbe belefoglalt Gergelynek a fia, a nagybátyjával, a nemeslevélbe ugyancsak belefoglalt Andrással a nyitrai megyei Bori faluból a veszprémi megyei Papkeszibe költözött. Bizonyították azt is, hogy a Papkeszire költözött Bory Sámuel egyik fia György Gárdonyba költözött míg másik két fia pedig, Mihály és Ferenc Papkeszin maradt. A Gárdonyba költözött György fiai voltak a biznyságlevél szerzője István, továbbá Sámuel és János. Bizonyították azt is, hogy az említett Ferenc fia volt a biznyságlevél másik szerzője Sámuel, végül pedig azt, hogy az említett Bory János fia volt József, aki József és Sándor fiaival a biznyságlevél harmadik szerzője. A leszármazás bizonyítására felmutatott keresztleveleket a velencei és pázmándi r. kath. plébániák, részben pedig a papkeszi és gárdonyi ref. egyházak adták ki.

Nevezetteket ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (830. sz.) Ugyanezt a biznyságlevelet még egyszer kihirdették az 1825. évi december 12—13-i közgyűlésen. (2089. sz.)

Az 1823. évi december 15—16-i közgyűlésen hirdetik ki Nyitra megye által az 1823. évi március 7-én kiadott biznyságlevelet. Ezt kapták a Tabajdon lakó Bory András és fiai János és István, továbbá András testvérei Bálint és István. Ezen biznyságlevél alapjául szolgált a fentebbi biznyságlevél és annak bizonyítása, hogy nevezett három testvér atyja György volt, ezen György atyja András, ennek atyja másik György. Ez utóbbi György atyja volt András, az 1591. évi nemeslevélbe belefoglalt Gergelynek a fia. A felmutatott keresztlevelek a tabajdi ref. egyháztól voltak.

Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (2072.)

Az 1825. évi december 12—13-i közgyűlésen hirdetik ki Nyitra megye által 1824. május 20-án kiadott nemesi biznyságlevelet. Ezt a biznyságlevelet kapták a Gárdonyban lakó Bory András s ennek fiai József és Sándor valamint Bory János. A biznyságlevél szerint nevezettek bizonyították, hogy ők azon Bory Ferencnek a fiai akinek testvérei István és János az 1820. év június 5-én biznyságlevelet kaptak. Az általuk felmutatott keresztleveleket a velencei r. kath. plébánia és gárdonyi ref. egyház adta ki. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (2090. sz.) Ebben a biznyságlevélben az 1820. évi biznyságlevél szerzői között van említve Bory János is, de annak szerzője nem Bory János, hanem fia József.

## Boronkai Boronkay.

Az 1791. augusztus 25—26-i közgyűlésen hirdették ki Somogy megye által 1791. május 24-én Boronkai Boronkay Pál rácalmási lakos részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (395. l.)

## Boros.

1845. évi aug. 18-i közgyűlésen hirdetik ki a Pozsony megye által 1845. máj. 26-án Boros Imre székesfehérvári városi kapitány részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint Boros István, aki István fia volt az 1755. évben tartott nemességvizsgálat alkalmával azon az alapon vétetett fel az igazolt nemesek jegyzőkönyvébe, hogy bebizonyította miszerint attól a Boros Bálinttól származik aki az 1569. évben II. Miksa királytól nemeslevelet kapott. Bizonyította ugyanis, hogy Boros Bálinttól István, Istvántól György, Györgytől Albert és István és ettől pedig ő, az 1755. évben igazolt, származott. A bizonyáglevél szerint azt is bizonyította volt, hogy az 1755-ben igazolt idősebb Istvánnak a testvére volt Lőrinc, akitől Ádám, Ádámtól Imre és Imrétől pedig az 1845. évben bizonyáglevelet kérő Imre származott. Bizonyította még azt is, hogy Boros Ádám 1744. körül Fejér megyébe költözött és Bicskén lakott és esküdti hivatalt viselt. Később pedig 1752. évben Ercsiben tiszttartó volt. Boros Ádám fia pedig Imre 1796. körül Székesfehérvárott városbíró volt, ennek fia a kérelmező Imre pedig városkapitányi hivatalt visel ugyanott. Minthogy a családnak 100 éven keresztül állandó nemesi szabadsággal való élése is bizonyítva volt továbbá a folyamodó birtokában volt a nemeslevél is a bizonyáglevél kiadatott neki. Boros Imre ellenmondás nélkül felvétetett a megyebeli nemesek közé és nemesi bizonyáglevelet kapott. (3660. sz.)

## Borovszky.

Az 1778. évi november 30-i közgyűlésen Tergovcsics József főjegyző beterjesztette a nemességet-vizsgáló deputáció iratait, amelyek szerint Borovszky István a Pozsony megye által 1776. június 21-én kiadott nemesi bizonyáglevéllel igazolta nemességét. (25. l.)

## Borovszky.

Az 1785. évi február 24-i közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1781. június 8-án kiadott bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet kapta Borovszky János; László, István, Pál, János és András fiaivalegyütt, azon az alapon, hogy atyja János Trencsén megye által 1755. szeptember 18-án kiadott nemesi bizonyságlevéllel igazolta nemességét. Nyitra megye bizonyságlevelének\* szövege szerint a bizonyságlevél szerzője már Rácalmásan lakott. (800. l.)

## Bors vagy Borsányi.

Az 1838. május 21—31-i közgyűlésen hirdetik ki Győr megye által 1837. május 12-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelet kapták a Bors vagy Borsányi-családbeliek, még pedig István és Ferenc kajászószentpéteri birtokosok, József, Péter és István nyéki birtokosok, András kajászószentpéteri birtokos fiaival (András és János szabolcsmegyei szentmihályi prédikátor), végül István kajászószentpéteri birtokos. Ezen bizonyságlevél kiadásának alapjául szolgált az ugyancsak Győr megye által 1763. június 6-án kiadott bizonyságlevél, amelyet a Nagybjacson lakó Bors Ferenc, István és András kaptak. Az 1763. évi bizonyságlevél szerzői hivatkoztak arra, hogy a Szap faluban lakó Bors Ferenc a nemesség-igazolás alkalmával felmutatta Bors György és testvére István által 1687. július 20-án nyert nemeslevelet, melyet Pozsony megyében hirdettek ki. Igazolta azt is, hogy ő János fia, aki viszont István fia volt s aki a pozsonymegyei Fél faluból költözött Nyárad faluba és mindig nemesi szabadsággal élt. Az 1763. évi bizonyságlevél szerzői bizonyították azt, hogy ők István fiai, István pedig testvére volt Jánosnak. a nemesség-igazolás alkalmával magát igazoló Bors Ferenc atyjának. Az 1837. évi bizonyságlevél szerzői igazolták, hogy ők az 1763. évi bizonyságlevélben megnevezett Andrásból származnak. Ennek az Andrásnak a fia volt Ferenc, István és Ferenc kajászószentpéteri birtokosok atyja. Ugyancsak ennek az Andrásnak a fia volt Mihály a Nyéken lakók atyja. András fiai voltak András és István. Igazolták azt is, hogy őket Borsányinak is szokták nevezni. Ellenmondás nélkül felvették a fejérmegyei nemesek sorába. (1651. sz.)

\* Egyszerű másolat a Nobilitaria Borovszky-csomójában.



## Borsos.

1769. október 9-i közgyűlésen hirdetik ki a Veszprém megye által 1769. július 11-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet kapták a Cecén lakó Borsos János és István. Igazolták ugyanis az 1731. évi nemesség-vizsgálat jegyzőkönyvével, hogy ők János fiai. János pedig István fia volt. István pedig fia volt azon Jánosnak aki az 1676. május 1-én kelt nemeslevelet kapta, amelyet még azon évben Veszprém megyében kihirdettek. Ellenmondás nélkül felvették a fejérmegyei nemesek sorába. (518. l.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott bizonyáglevelet az 1822. évi március 11—12-i közgyűlésen Borsos József bajai lakos, aki igazolta, hogy ő a bizonyáglevélben megnevezett Jánostól származik. (334. sz.)

## Borz.

Az 1718. július 18-i közgyűlésen hirdetik ki Borz János és felesége Pogasich, továbbá fiai János, Ferenc, Mihály és Miklós, leányai Rozina és Katalin részére 1718. március 20-án kiadott nemeslevelet. Nevezetteket ellenmondás nélkül felvették az ország nemesei közé és erről nekik bizonyáglevelet adtak ki. (66. l.)

A gyűlési jegyzőkönyv nem tartalmazza Borz János feleségének keresztnévét. A királyi könyvek\* szerint felesége Pogasich Mária. Ugyanitt a családnév nem Borz, hanem Borsz.

## Bottlik.

Az 1818. évi március 2—3-i közgyűlésen hirdetik ki Komárom megye által 1816. március 5-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet a Kocs helységben lakó Bottlik István, Pál, János és Ferenc kérelmére adta ki Komárom megye. Azon az alapon, hogy nevezettek felmutatták Nyitra megye által 1816. év február 16-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet pedig Nyitra megye azon az alapon adta ki a fentebb megnevezetteknek, mert bebizonyították azt, miszerint ők azon Bottlik Györgynek a fiai, aki az 1756. évben megejtett és felsőbb helyen jóváhagyást nyert nemesség-vizsgálat alkalmával mint az 1646. évi április 25-én nemeslevelet nyert Bottlik Imre

\* Illésy-Pettkó: A királyi könyvek. 36. l.

leszármazottja igazolta magát és ezen igazolás alapján a kétségtelen nemesek lajstromába a 38. szám alatt, a 113. lapon bejegyeztetett. A Bottlik Györgytől való leszármazásukat pedig a nagykeri katolikus és a kocsi református egyház meghitelesített anyakönyvi kivonataival, nagyatyjuknak Bottlik Istvánnak a nyitra-megyei Apáti-kér helységről a komárommegyei Kocs helységbe való átköltözését, Nyitra és Komárom megye törvényszéke előtt meghitelesített tanuvallatással bizonyították. Ezenfelül a fent érintett, s a komárommegyei Kocs helységben lakó Bottlikok még azt is bizonyították, hogy közülök Istvánnak János nevű és Pálnak pedig István, József és Mihály nevű fiai is vannak, minek folytán Komárom megye ezek neveit is belefoglalta a bizonyáglevélbe. Valamennyien felvették a megyebeli nemesek sorába. (411. sz.)

## **Bóth.**

1773. augusztus 19-én tartott közgyűlésen hirdették ki Pozsony megyének 1773. augusztus 12-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet a Csallóközből, Csenke faluból származó Bóth Imre csákvári lakos kapta. A bizonyáglevél vissza vezetett III. Ferdinánd által 1638. június 20-án Bóth Istvánnak és fiának Jánosnak és testvérének Györgynek adott nemeslevélre. A nemeslevelet 1639. január 19-én Győr megye Győrben tartott gyűlésén hirdették ki. Az 1717. évben Pozsony megyében végzett tanuvallatás és Komárom megye bizonyáglevele valamint az 1719. és 1733. évben ugyancsak Pozsony megyében végzett tanuvallatásokat bizonyították, hogy a nemeslevélbe belefoglalt Bóth Györgynek a fia János volt, ezé Márton, ezé másik Márton, ezé pedig Péter. Péter fia volt Imre, aki a bizonyáglevelet nyerte. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (182—183. l.)

## **Brhlovits.**

Az 1754. május 10—11-i közgyűlésen hirdetik ki Trencsén megye törvényszéke által 1754. február 15-én, a fejérmegyei Pátkán lakó Brhlovits Mihály és a komárommegyei Bokodon lakó testvére számára kiadott nemesi bizonyáglevelet. (620. l.) Ez a jegyzőkönyvi bejegyzés nem tartalmazza Mihály testvérének nevét, de a későbbi 1799. évi gyűlési jegyzőkönyvből megállapíthatólag György.

Az 1799. évi július 18-i közgyűlésen két bizonyságlevelet kapnak a Brhlovits-családbeliek. Az egyiket kapták Brhlovits János, Márton és Sándor, testvérek, mindnyájan János fiai. János pedig fia volt az 1754-ben kihirdetett Mihálynak. A másik bizonyságlevelet kapta az 1754-ben publikált Mihálynak Mátyás nevű fia, valamint ennek János, Márton, József és Sándor fiai. (407. l.)

Még egy bizonyságlevél kiadásának van nyoma. Az 1777. június 16—17-i gyűlésen bizonyságlevelet kapott Brhlovics Márton és György, mivel nemességüket Trencsén megye 1754. évi bizonyságlevelével igazolták. (267. l.) A jegyzőkönyv semmiféle adatot sem tartalmaz arra nézve, hogy ezek milyen kapcsolatban voltak az 1754-ben kihirdetett Mihállyal és Györggyel. Fennmaradt tanuvallatási jegyzőkönyv\* szerint mind a ketten a pozsonymegyei Rétén laktak.

Igen valószínű, hogy a Brlovics, Berlovics és Bellovics néven szereplő megyebeli nemesek tulajdonképpen Brhlovits-családbeliek.

## Bugár másképp Mészáros.

Az 1797. évi január 26-i közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye által 1792. augusztus 17-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet kapták a Királyfiakarcsa nemes faluból származó s Székesfehérvárott lakó Bugár másképp Mészáros József, Ferenc és György, azon az alapon, hogy attyukkal Mihállyal együtt még az 1755. évi nemesség-igazolás alkalmával felmutatták I. Lipót által 1662. június 20-án Bugár Györgynek és fiainak Péternek és Miklósnak adott és 1663-ban Pozsony megyében kihirdetett eredeti nemeslevelet. Együttal igazolták azt is egy 1733-ban meghitelesített tanuvallatással, hogy a nemeslevélben szereplő Miklósnak a fia Mihály.

Ennek a kihirdetésnek alapján Fejér megye bizonyságlevelet adott ki 1835. november 9-én Bugár másképp Mészáros György fia Ferenc részére amelybe már belefoglalták Ferencnek István és József nevű fiait. Minthogy ez a bizonyságlevél 1836-ban tüzvész alkalmával megsemmisült\*\*, 1837. március 18-án újból kiadták. Ebbe azonban Bugár másképp Mészáros Ferenc atyja gyanánt György helyett, tévesen Ferenc jegyeztetett be. Emiatt

\* Nobilitaria Brhlovits-csomó.

\*\* Jóllehet a jegyzőkönyvben ez áll, az 1835. évi bizonyságlevél mégsem éghetett el, mert ezidőszerint is megvan a Nobilitaria Bugár-csomójában.

Bugár másképp Mészáros Ferenc az 1843. év július 17—22-i közgyűlésen új biznyságlevelet kapott s ebbe már az István fiától származó István unokájának neve is belevétetett. (3263. sz.)

Az 1797-ben kihirdetett Bugár másképp Mészáros Józsefnek fia János, mohácsi gombkötő, 1813-ban kér nemesi biznyságlevelet. Leszármazását igazolva, a biznyságlevelet meg is kapta az 1813. évi november 9-i közgyűlésen. (1932. sz.)

## **Dulitzi Bulovszky.**

Az 1805. év augusztus 6—7-i közgyűlésen hirdetik ki Nógrád megye által 1805. április 26-án kiadott nemesi biznyságlevelet. A biznyságlevelet Dulitzi Bulovszky Pál, Imre és János, mindnyájan Ferenc fiai, kapták. Ez a Ferenc pedig ugyancsak Ferenc fia volt. Azon az alapon kapták, hogy a nevezettek azon Ferencnek a fiai, kinek atyja János a birtokos nemes Dulitzi Bulovszky családból való volt és Bulovszky András nevű rokonuk s Visnovszky Ferenc vallomása szerint Turóc megyében levő Dulicz faluban nemesi birtokban részesek. Mind a hárman felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (910. sz.) A jegyzőkönyvi bejegyzés szerint Bulovszky Pál, Imre és János atyja Ferenc, ennek atyja szintén Ferenc, tovább azonban Ferenc atyja nem Ferenc hanem János. Minthogy a biznyságlevél nincs meg Fejér megye levéltárában, a helyes szöveg nem is volt megállapítható.

## **Buzinkay.**

Az 1833. évi december 16—19-i közgyűlésen hirdetik ki Bereg megyének 1833. június 17-i közgyűléséből kiadott nemesi biznyságlevelet. A biznyságlevelet Buzinkay Lajos és Buzinkay Péter kapták atyjuk Buzinkay Ferenc barabási ref. prédikátor és táblabíró kérelmére. Ez a biznyságlevél átírásban adja Buzinkay Lajos részére még az 1825. március 14-én, ugyancsak Bereg megye által kiadott biznyságlevelet. Ebben az évben Buzinkay Lajos még pesti lakos, atyja pedig barkaszói ref. prédikátor volt. A biznyságlevél kiadása azon alapon történt, hogy Buzinkay Ferenc barkaszói ref. prédikátor és táblabíró nemessége közismert volt. A második biznyságlevél kiadásakor pedig a barkaszói ref. egyház keresztlevelel bizonyította, hogy Buzinkay Lajos és Péter testvérek. Mind a ketten felvétettek a megyebeli nemesek közé. (3496. sz.)

## Bozzay.

1762. január 11-i közgyűlésen hirdették ki Győr megye által Bozzay János részére kiadott bizonyságlevelet. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (620. l.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak bizonyságlevelet a Bozzay-családbeliek az 1848. évi július 3-i közgyűlésen. Az idevonatkozó jegyzőkönyvi bejegyzés azonban nem mondja meg, hogy ezt a bizonyságlevelet kik kapták. (1343. sz.)

## Bóné.

Az 1802. évi március 30—31-i közgyűlésen hirdetik a Veszprém megye által 1798. július 4-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet kapták Boné Pál fiai még pedig Ádám, János és az előbb tétényi s akkor bicskei lakos József, továbbá Bóné Pál István nevű fiának gyermekei Pál és József, végül pedig Bóné Pál József nevű testvérének két fia Sándor és József. Az említett József bicskei lakos kivételével valamennyien gárdonyi lakosok. A bizonyságlevél visszavezetett a nemesség-szerzőig. Az 1696. november 13-án kelt és Veszprém megyében 1697. március 5-én kihirdetett nemeslevelet kapta Bóné István és felesége Kováts másképp Szabó Katalin, továbbá gyermekeik Ádám, Pál és Erzsébet, végül pedig rokonuk Borbély Imre és ennek fiai Imre és Ábrahám. A nemeslevélben szereplő Bóné Pálnak a fiai Pál, József és János Pápáról Gárdonyba költöztek. Ezen ifjabb Pálnak volt hat fia, még pedig Pál, Zsigmond, István, Ádám, János és József, Valamennyit felvették a megyebeli nemesek sorába és bizonyságlevelet kaptak. (410. sz.)

## Czintula.

1778. november 30-án tartott közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye 1767. augusztus 20-án tartott gyűléséből, Czintula Márton fiai József és Márton részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezettek elődei kapták II. Rudolftól az 1580. december 3-án, Prágában kelt nemeslevelet. Felmenőik pedig ezen nemeslevél alapján a nemesi jogok állandó és háborítatlan birtokában voltak, amint azt a megye jegyzőkönyvei és a nemesi lajstromok bizonyították. Czintula József és

Márton továbbá József fiai Mihály, János, József és György ellenmondás nélkül felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (36—37. l.)

## Csaby.

1829. december 1—3-i közgyűlésen hirdetik ki Sopron megye által ugyanazon év szeptember 28-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet a Nemesvis helységben lakó Csaby János és ennek fia a Székesfehérvárott lakó Csaby Antal kapta. A bizonyságlevél kiadása azon az alapon történt, hogy Csaby János keresztlevelekkel bizonyította, hogy ő Csaby Antalnak a fia, ez pedig Csaby Jánosé. Ezen Csaby János pedig György, István és László nevű testvéreivel együtt a jegyzőkönyv tanúsága szerint, 1741. március 20-án, mint gyűlevízi birtokos kétségtelen nemesnek elismertetett. Ezen felül az 1829-ben bizonyságlevelet kérő Csaby János, birtokos voltát, valamint a Székesfehérvárra költözött Antal fiának leszármazását és mindkettőjüknek nemesi szabadságban való élését is igazolta. Mindketten felvétettek ellenmondás nélkül a megyebeli nemesek közé. (2498. sz.)

## Csáthy.

1790. november 8—11. gyűlésen olvassák fel Csáthy György seregélyesi lakos kérvényét, amelyben a megyebeli nemesek közé való felvételét és nemesi bizonyságlevelet kért. Minthogy a nevezett által felmutatott és Nógrád megye részéről Csáthy Ferenc számára kiadott nemesi bizonyságlevélből kitűnt, hogy Csáthy Ferenc nemességét kellően igazolta Borsod megyében és ennek alapján Nógrád megye nemesei közé felvétetett, továbbá pedig Losoncról hozott keresztlevéllel és bizonyítvánnyal igazolta azt, hogy ő ezen Csáthy Ferencnek a fia, ellenmondás nélkül felvétetett a megyebeli nemesek közé és bizonyságlevelet nyert. (103. l.)

## Csepke, Chepke, Chetke, Chiettkey.

Az 1734. március 16-i közgyűlésen a Csepke családbeliek igazolták nemességüket és nemesi bizonyságlevelet kaptak, (84. l.) Ennek a bizonyságlevélnek az alapján kaptak nemesi bizonyságlevelet az 1843. évi november 28-i közgyűlésen Chepke Mihály komáromi lakos, továbbá Chepke Sándor özvegye Knanich Anna

illetve gyermekei Sándor és Gábor baracskai lakosok. (5036. sz.) Ez alkalommal átírták az 1734. évi bizonyáglevelet, amelyet Chepke Mihály kapott. Igazolták akkor azt is, hogy azon Chepke Mihálytól származtak, aki az 1582. évben megújított nemeslevelet nyert feleségével Margittal, János, Miklós, Gergely nevű gyermekeivel, továbbá Jakab és Orbán nevű testvéreivel együtt. Különféle okiratokkal, többek közt Fejérkövy István nyitrai püspök és királyi helytartó beiktatási parancsával és a győri káptalan előtti bevallásokkal bizonyították azt is, hogy család Chetke, Chietkey néven is szerepelt, sőt a család neve eltótosítás folytán Stetkának is íratott.

Az 1845. évi február 17—21-i közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet: 1. Chepke János és fiai Péter és János. 2. Chepke István és fiai István, Mihály és Sándor. 3. Másik Chepke János. 4. Chepke Ferenc. Mindnyájan baracskai lakosok. (816. sz.)

## Cserna másként Udvardy.

A jegyzőkönyv szerint 1731. január 11-i gyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Cserna másképp Udvardy János, azon az alapon, hogy testvérei Cserna másképp Udvardy Gergely és István az 1727. évben bizonyáglevelet kaptak. (251. l.) Az 1727. évi bizonyáglevél kiadásnak ugyan a jegyzőkönyvben nincsen nyoma, de ezt a bizonyáglevelet később átírták a jegyzőkönyvekben. Innét pedig kitűnik, hogy az említettek Cserna Istvántól származtatták magukat. Ez a Cserna István pedig az 1625. év március 10-én II. Ferdinánd királytól nemeslevelet nyert s ezt 1626-ban Komárom megyében kihirdette. Kitűnik még az is a bizonyáglevél szövegéből, hogy a családnak a komárommegyei Udvardon volt birtoka.

Az 1731. évi bizonyáglevél alapján kapnak bizonyáglevelet a szerző leszármazói Cserna János, István, Mihály és András az 1779. április 15-i közgyűlésen. (132. l.)

Az 1727. évben bizonyáglevelet szerző Cserna másképp Udvardy István leszármazói János és István zámolyi lakosok az 1807. évi január 12-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (83. sz.)

Az 1779. évi bizonyáglevél alapján bizonyáglevelet kapott az 1820. március 6—7-i közgyűlésből váli Cserna Mihály fia János. (483. sz.)

Az 1825. május 18—19-i közgyűlésből a pestmegyei Ápor-kán lakó Cserna-családbeliek kaptak bizonyságlevelet (652. sz.) Ezek igazolták, hogy az 1731. évben bizonyságlevelet szerző Jánostól származnak és azt, hogy felmenőik már az 1779. évben is kaptak bizonyságlevelet. Az Ápor-kán lakó Csernák közül kapott még bizonyságlevelet az 1828. évi március 3—5-i közgyűlésen Cserna István és fia Károly. (418. sz.)

## **Csépán.**

Az 1836. évi november 21—22-i közgyűlésen Csépán Antal somogymegyei szolgabíró felmutatja a Somogy megye által 1836. szeptember 12-i gyűlésből neki kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint Csépán Antal megyebeli szolgabíró és testvére Csépán József édesatyjukkal néhai Csépán Istvánnal együtt még az 1803. évi március 28-án tartott közgyűlésen felmutatták nemesi bizonyságlevelüket és az ellenvetés nélkül elfogadtatott. Így a folyamodó Csépán Antal és testvéröccse József kétségtelen nemesek és nekik a bizonyságlevél kiadandó volt. (2830. sz.)

## **Nagyabonyi Csiba.**

1754. december 30-i gyűlésen hirdetik ki Pozsony megyének az 1754. november 7-én, Bazinban tartott, gyűléséből kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelet Nagyabonyi Csiba József és Ferenc kapták, akik ennek alapján ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (700. l.)

## **Csik.**

1780. március 6—7-i közgyűlésen hirdetik ki Győr megye által 1753. augusztus 17-én, Csik Benedek és fiai János, Mihály és Benedek részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezettek azon az alapon nemesek, hogy igazolták a nemességszerzőtől való leszármazásukat. A nemeslevelet III. Ferdinándtól kapták (a nemeslevél kelte nincs meg) Csik György és fiai János és Mihály. A Pozsony megyében 1643. augusztus 31-én kihirdetett nemeslevélben szereplő Csik Jánostól való leszármazásuk pedig a következő. János fia volt György, ez pedig Benedek a bizonyságlevél szerzője.

A Csik-családbeliek ezen az alapon Fejérmegyétől nemesi bizonyságlevelet kaptak az 1780. évben. (388. l.) A fennmaradt



kérvény\* szerint a Csik-családbeliek Csikvándról költöztek Fejér megyébe, továbbá itt Fejér megyében adózó sorban voltak és ezért kérte az 1753-ban bizonyáglevelet szerző, de már ekkor elhalt Csik Benedek fia Mihály ebben a kérvényében az adózó sorban levő Csik-családbelieknek a nemesek közé való visszahe-lyezése céljából a Csik-családra vonatkozó nemesi bizonyág-levelet.

Hogy hányan kerültek az adózók sorából a nemesek közé ezen bizonyáglevél alapján, azt az iratok hiánya miatt megállapítani nem lehetett.

## Csilléry.

Az 1818. évi dec. 10—12-i közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1802. szeptember 1-én Csilléry János és József valamint János fia János részére kiadott és 1804. május 15-én a Jászkun kerület közgyűlésén már kihirdetett nemesi bizonyág-levelet. Pest megye bizonyáglevele alapult az 1798. november 27-én Tolna megye által kiadott bizonyáglevelén. Tolna megye a bizonyáglevelet Várady János cecei lakos mostohafiai számára adta ki, még pedig az említett Csilléry Jánosnak és Józsefnek. Azon az alapon adta ki Tolna megye ezt a bizonyáglevelet, hogy a nevezettek atyja Csilléry János az 1744. évben Komárom megye által 1722. május 28-án kiadott bizonyáglevelét publikál-tatta. Az 1722. évi bizonyáglevelet pedig kapták Csilléry Márton fiai, még pedig Mihály és felesége Dömény Sára, valamint ezek gyermekei Mihály, Gábor és Sára, továbbá Csilléry Márton másik fia János és ennek felesége Gyarmathy Erzsébet és gyermekeik János és Klára. A komárommegyei bizonyáglevél szerint Csilléry Márton fiai, Mihály és János igazolták, hogy a nagyatyjuk ugyancsak Csilléry Márton az 1679. év április 8-án Lipóttól nemes-levelet kapott és ezt még azon évben Ung megyében kihirdette. (2430. sz.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak nemesi bizonyág-levelet az 1819. évi március 6—7-i közgyűlésből Csilléry Sándor, Mihály és János cecei lakosok valamint Csilléry István bogárdi lakos. A bizonyáglevélbe belefoglalták Mihály fiait Jánost, Ferencet és Istvánt, valamint István fiát Imrét is. (388. sz.)

Az 1802. évben Pest megyében bizonyáglevelet nyert Csilléry József cecei közbirtokos kapott bizonyáglevelet az ugyan-

---

\* A Nobilitaria Csik-csomójában.

csak József nevű fiával együtt az 1820. évi március 22—23-i közgyűlésből. (421. sz.)

## Csongránczky.

1766. november 10-i közgyűlésen hirdetik ki Nyitra megye által 1765. november 8-án Csongránczky Ádám részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (36. l.)

## Csóka.

Az 1809. évi március 6-i közgyűlésen hirdették ki Komárom megye által 1808. október 6-án a Csóka-családbeliek részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezen bizonyságlevél kiadásának alapjául szolgált az ugyancsak Komárom megye által még 1725-ben Csóka György és gyermekei Ádám, István, János, György, Zsuzsanna és Judit, valamint id. Csóka Pál és gyermekei Péter, Albert, Mihály és Judit részére kiadott nemesi bizonyságlevél. Ekkor ugyanis a nevezettek a nemesség-vizsgálat alkalmával a győri káptalan előtt 1334. és 1394. évben, a Szent Mártonról nevezett apátság előtt 1509. évben és a győri káptalan előtt 1369-ben tett perennális fassiókkal örökjogukat és nemesi voltukat bizonyították. Az 1809. évi bizonyságlevelet az 1725. évi bizonyságlevélben szereplő Ádám és István leszármazói kapták. Még pedig Ádám fiai András, György, Sámuel, valamint ezek gyermekei, továbbá Ádám fia ugyancsak Ádám után maradt gyermekek Ádám, Gábor, Ferenc és József. És Ádám fia Sámuel után maradt fiú Pál. István leszármazói közül az István fia Gáspár után maradt gyermekek István, László, András és János. — Valamennyien felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (278.)

## Csökör.

1764. január 16-i közgyűlésen hirdették Csökör István kálozi lakos részére Zala megye által 1760. február 22-én kiadott bizonyságlevelet. Ellenmondás nélkül felvétel a megyebeli nemesek közé. (832. l.) Megemlíthetjük azt is, hogy a jegyzőkönyvben a családnév ugyan Csökör, de gyakran írják kétségtelenül ugyanezt a nevet Csögörnek is.

## Csömöz.

1780. augusztus 29-i közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megyének 1777. október 13-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyság-

levelet. A bizonyáglevelet a Kajal nemes faluból származó és Abán lakó Csömöz István és Mihály kapták, mindketten István fiai, István pedig Mihályé s végül Mihály a nemeslevelet nyert Gergelyé. Az 1628. május 13-án Prágában kelt és Pozsony megyében az 1629. június 4-én kihirdetett nemeslevelet Csömöz István, Gergely és Balázs nyerte II. Ferdinándtól. Ezt a nemeslevelet mutatták fel az 1755. évi nemesség-igazolás alkalmával Csömöz István és Mihály, igazolván a nemeslevélben szereplő Gergelytől való leszármazásukat. Minthogy Csömöz István és Mihály Pozsony megye által kétségtelen nemeseknek elismertettek, ellenmondás nélkül felvételtek a fejérmegyei nemesek sorába. (513—514. l.) A családi név kétségtelenül Csömöz, bár a kéziratos lajstromok és a nyomtatásban megjelent névmutató\* is Csömörnek írja.

## Csörgey.

1771. július 4-i közgyűlésen hirdetik ki Zala megye által 1771. május 10-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet kapta azon megye nemesség-vizsgáló deputációja előtt lefolytatott igazolás után Csörgey János és fiai János és Mihály. Mindnyájan felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (852. l.)

Pozsonymegyei nemesi bizonyáglevél alapján nyernek kihirdetést Fejér megyében és ennek alapján a szétágazott család tagjai két ízben kapnak bizonyáglevelet. A Pozsony megye által 1774. január 12-én kiadott bizonyáglevelet az 1775. március 28-i közgyűlésen hirdették ki. A bizonyáglevél\*\* szövege szerint azt kapták Csörgey István, János, Márton, András és Sámuel velencei lakosok, mindnyájan Csörgey János fiai, továbbá ezen János testvére Péter és ennek fiai Mihály, János, Péter és István mindnyájan zámolyi lakosok. Azon az alapon kapták a bizonyáglevelet, hogy bebizonyult miszerint Csörgey Péter az 1671. évi nemesi lajstromban, özvegye pedig az 1697. évi nemesi lajstromban a kisbudafai nemesek között mint nemes szerepelt. Továbbá pedig az is, hogy ezen említett Csörgei Péternek fia István volt, ezé pedig az a János, aki mint a legelől említettek atyja Kisbudafáról Velencére költözött. A bizonyáglevél szerint az akkor

\* Rexa Dezső: Névmutató Fejér vármegye levéltárának nemesi anyagához. 89. h.

\*\* Nobilitaria Csörgey-csomójában.

még élő Csörgei Péter zámolyi lakosról beigazolódott, hogy az atyja István volt ezé György, Györgyé pedig András s hogy Budafáról Zámolyra költözött. Arról, hogy a zámolyi lakos, Csörgei Péter illetve felmenői milyen alapon vétettek bele a bizonyáglevélbe vagy miért volt kétségtelen a nemességük, a bizonyáglevél semmit sem tartalmaz. A bizonyáglevélre Quek János főjegyző által rávezetett záradék szerint csak Csörgei János fiai, még pedig István, János, Márton, András és Sámuel vétettek fel a megyebeli nemesek közé. (592—593. l.)

Az 1824. április 27—28-i közgyűlésen kapnak nemesi bizonyáglevelet a Csabdin, Felcsuton, Bogárdon, Lovasberényben, Baracskán és Velencén lakó Csörgeyek. Felmutatták Pozsony megyének 1773. évi január 5-i gyűléséből kiadott és Fejér megyében 1775. március 28-án kihirdetett bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet ezen szöveg szerint Csörgei András fiai István, János, Márton, András és Sámuel velencei lakosok, továbbá Csörgei István négy fia István, Mihály, János és Péter kapták. Itt is hivatkozás van az 1671. évi nemesi összeírásban szereplő Csörgei Péterre, akinek fia István volt és ezé pedig András, aki Kisbudafáról Velencére költözött. Zámoly ebben a szövegben nincs is említve. A kérvényezők a bizonyáglevélben szereplőktől való leszármazásukat igazolva nemesi bizonyáglevelet kaptak. Bele voltak foglalva: Csörgey János csabdi, Sámuel felcsuti, Sándor bogárdi lakos és István (akkor katona) mindnyájan testvérek; Sámuel és József testvérek és lovasberényi lakosok; József baracskai lakos János fiával; János velencei lakos János fiával; végül Mihály velencei lakos József és István nevű fiaival. (587. sz.)

Az 1845. évi február 17—18-i közgyűlésen kapnak nemesi bizonyáglevelet a Zámolyon és Aggszentpéteren (Rohodán) lakó Csörgeyek. A kiadott bizonyáglevél szövege szerint Csörgey István, Mihály, János, György, Péter és Mihály, zámolyi lakosok továbbá János és Péter aggszentpéteri lakosok felmutatták Pozsony megyének 1774. január 12-én kelt és ugyanitt 1775. március 28-án kihirdetett nemesi bizonyág levelét. (Ennek szövege teljesen meg egyezik az első pontban ismertetettel.) Nevezettek a bizonyáglevélben szereplőktől való leszármazásukat igazolták és megkapták a bizonyáglevelet. (815. sz.)

Meg kell jegyeznünk, hogy az 1775. évi gyűlési jegyzőkönyv szerint csak egy Csörgey-bizonyáglevelet hirdettek ki. Nincs

kizárva, hogy ki nem hirdetett bizonyáglevelet később kihirdetettnek tekintettek, tehát egy kihirdetés nem került bele a jegyzőkönyvbe. A kérdés tökéletes tisztázását ez alkalommal nem eszközölhattük. Meg kell említenünk még azt is, hogy ezen család neve gyakran Csörgő, Csörgöly alakban is előfordul.

## Csuthy.

Az 1767. évi november 16-án tartott közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet az Alcsuton lakó Csuthy János, István, János és Mihály, továbbá a Szabadbattyánban lakó Csuthy János, Mihály, Ferenc és György, akik a nemesség investigációja alkalmával nemességüket igazolták. (63. l.)

Az 1767. évben kiadott egyik bizonyáglevél átirásban meg van az 1838. évi jegyzőkönyvben. E szerint az 1767. évben az Alcsuton lakó Csuthyak közül id. János atyja István volt, István atyja János és ezen János atyja pedig Balázs. Az ugyanabba a bizonyág levélbe belefoglalt ifj. Csuthy János, István és Mihály atyja Mihály volt az előbb említett id. János testvére. Felmutatták ekkor III. Ferdinánd királynak 1649. május 29-én kelt adománylevelét, amellyel Doboz és Farkasfája fejérmegyei pusztákat Csuthy Balázsnak és Csuthy Gergelynek adományozta. Felmutatták továbbá az 1735. évből való táblai pert, amellyel birtokos voltukat és a birtokszerző Csuthy Balázstól való leszármazásukat bizonyították.

Az 1838. évben nemesi bizonyáglevelet kaptak a következő Csuthy-családbeliek: Alsó Csuthy Péter, Lajos, István, János, felső Péter, mindnyájan dobozi lakosok és Csuthy Sándor ráckevi lakos. Mindnyájan igazolták, hogy az 1767-ben bizonyáglevelet nyertektől származnak. (2419. sz.)

## Dancs.

Az 1758. február 10-én tartott közgyűlésen hirdetik ki Tolna megye által Dancs Mihály és Pál továbbá néhai Dancs Gergely részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (159. l.)

Az 1758. évben kihirdetett Dancs Mihály az 1779. évi április 15-i közgyűlésen nemesi bizonyáglevelet kapott az említett kihirdetés alapján. (132. l.)

## Derra.

1830. június 21—22-i közgyűlésen hirdetik ki Borsod megye által 1822. május 12-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Borsod megye bizonyáglevele átirásban tartalmazza Pest megyének 1820. március 20-án kiadott bizonyáglevelét. Pest megye bizonyáglevele pedig tartalmazza az 1820. december 7-én kelt nemeslevelet. A nemeslevelet nyerte Derra Naum nagykereskedő és Pest város választott polgárságának tagja és feleségétől Motsonyi más-ként Popovich Ilonától származó fiai, még pedig Anasztáz-Atanáz-Konstantin-Sándor a Württemberg-lovasezred főhadnagya továbbá Mihály-Naum és Péter; Leányai Katalin, Mária, Zsófia és Ilona; Unokái (Anasztáz és nemes Zettiry Mária gyermekei) Naum, Konstantin és Katalin. A jegyzőkönyvben átirrt pest- illetve borsodmegyei bizonyáglevél szerint Derra Naum fiai a következők. Anasztáz, Atanáz, Konstantin, Sándor, Mihály és Péter. — Derra Naum felvétetett a megyebeli nemesek közé. (2099. sz.)

## Deső, Dezső.

1773. május 17-i tisztujítószéken és közgyűlésen hirdették ki Veszprém megye által 1773. május 13-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapta a Magyaralmáson lakó Deső István, aki bebizonyította, hogy ő Deső Márton fia és azt, hogy Deső Márton testvére volt Deső Jánosnak, aki a Veszprém megyei Acsádon lakott és az 1733. évi nemességvizsgálat alkalmával igazolta nemességét. Bizonyította ugyanis azt, hogy abból a Deső-családból származik, amelyik az 1552. évben II. Miksától királyi adományt nyert. — Deső István és fiai, János, István, Mihály, Márton és Péter ellenmondás nélkül felvétettek a megyebeli nemesek közé. (132. l.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján az 1807. év december 14-i közgyűlésen Deső Márton új bizonyáglevelet kapott, három fiával, Mártonnal, Istvánnal és Andrással együtt. (1297. sz.) Az 1773-ban publikált Deső Márton 76 éves ekkor, amint kérvényében\* előadja.

Az 1808. évi február 3-i közgyűlésen az 1773. évi kihirdetés alapján új bizonyáglevelet nyernek: 1. Az 1773-ban publikált Dezső István fiai István, János és József. 2. Az 1773-ban

\* A Nobilitaria Deső-csomójában.

publikált Dezső János fiai István, András és Mihály. 3. Az 1773-ban publikált Dezső Mihály fiai István és Mihály. 4. Az 1773-ban publikált Dezső Péter fia Mihály. A magyaralmási katolikus és református egyház anyakönyvi kivonataival a leszármazásukat, valamint fiaik leszármazását kellően igazolták. (170. sz.)

## **Benedekfalvi Detrich.**

Az 1838. május 21—31-i közgyűlésen hirdetik ki Szabolcs megye által 1838. március 5-én, Benedekfalvi Detrich Zsigmond részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevél szerint a Benedekfalvi Detrich-nemzetség emberemlékezetet meghaladó idő óta nemesi szabadságban élt és él és birtokos volt. Nevezett atyja pedig János a nemesi felkelésben résztvett. Atyjának testvérei pedig táblabírák, tisztí ügyészek és esküdtek voltak. Magát Benedekfalvi Detrich Zsigmondot, Szabolcs megye főispánja, közkívánatra tiszteletbeli tisztí ügyésznek is kinevezte a bizonyáglevél kiadásának napján. (1650. sz.)

## **Felsőnemesnépi Dienes.**

Az 1834. évi december 15—17-i közgyűlésen hirdetik ki Vas megye által ugyanezen év február 3-án kiadott nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevelét Dienes Ferenc vasmegyei táblabíró kérelmére adták ki fiának Felsőnemesnépi Dienes Gábornak, aki a fejérmegyei Baracskára költözött. A kérelmező ugyanis igazolta, hogy ő Ferencnek a fia és azon Mihálynak az unokája, aki az 1733. évi nemesség-igazolás alkalmával mint németszezsöldi birtokos nemesnek ismertetett el. Igazolta továbbá, hogy Mihály Gergelytől, Gergely pedig azon Bálinttól származott, aki a zalamegyei Nemesnépről költözött Németszezsödre. Igazolta továbbá azt is, hogy Bálint Miklóstól és Miklós pedig azon Mártontól származott, aki az 1569. évben többekkel együtt a Felsőnemesnép zalamegyei faluban levő birtokra királyi adományt nyert. (2793. sz.)

## **Divéky.**

1784. május 27—28-i közgyűlésen hirdetik ki Divéky József fejérmegyei főszolgabíró részére Nyitra megye által kiadott nemesi bizonyáglevelét. Divéky József atyja Gáspár volt. Gáspár atyja

pedig Zsigmond. Más adatot a jegyzőkönyv nem tartalmaz. (628. l.)

## Dobner.

Az 1818. évi szeptember 15-i közgyűlésen hirdetik ki Sopron megye által 1808. november 15-én kiadott s Veszprém megyében már 1809. február 28-án kihirdetett nemesi bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet a Veszprémben lakó Dobner János és ennek testvéröccse József kapta, mivel ősük Dobner Sebestyén, Sopron város hites jegyzője az 1603. év március 26-án nemeslevelet kapott II.<sup>é</sup> Rudolf királytól. Ezt a nemeslevelet ugyan csak az 1632. év június 22-én hirdették ki Sopron megyében, de ennek ellenére az 1725. évben tartott nemesség-igazolás alkalmával a Dobner-családbeliek erre a nemeslevélre hivatkoztak. Minthogy pedig akkor a Dobner-családbeliek igazolták azt is, hogy elődeik bizonyos birtokokért a királyi táblán törvényes pert folytattak, nemességük elismertetett. Az 1725. évben igazoltak között szerepelt Dobner Mátyás-Leopold is. A bizonyságlevél szerzői pedig bizonyították, hogy az atyjuk volt Mihály-Leopold, ennek atyja pedig Károly-Lajos. Károly-Lajos atyja pedig az 1725. évben igazolt Mátyás-Leopold volt. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemések sorába. (1807. sz.)

## Dobos.

Az 1796. évi március 1—2-i közgyűlésen hirdetik ki Győr megye által 1769. április 26-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet kapta Dobos Mihály és fia János fülei plébános és másik fia Pál, a székesfehérvári káptalan karkáplánja (praebendatusa). A kihirdetés után új bizonyságlevelet kaptak. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 153. l.) A kiadott bizonyságlevél fogalmazványa\* szerint a Győr megye által kiadott bizonyságlevélből kitűnt miszerint Dobos Mihály atyja Péter volt. Ezen Péteré pedig másik Péter, aki Dobos Jánossal és Istvánnal együtt az 1725. évben kiadott bizonyságlevélbe azon az alapon vétetett fel, hogy Szap faluból származott és a közismerten nemes ősi Dobos-családból való volt. Egy felmutatott perből pedig kitűnt az is, hogy atyai ágról örökölt kuriális porciójuk is volt, amelyet már az 1624. évben a török elleni nemesi inszurrekció alkalmával kapitánynak választott Dobos György birt.

\* Nobilitaria Dobos-csomójában.



## Dobozy.

Az 1821. évi április 30-i közgyűlésen tárgyalták Dobozi Márton dömsödi takácsmester azon kérvényét, amelyben nemesi bizonyosságlevelet kért. Minthogy a kérvénye nem volt kellően felszerelve, annak kiegészítésére utasították. A nemességi indexek szerint Dobozi Márton ügye később nem került újabb tárgyalás alá. (590. sz.) A Dobozy-család nemességének elismerése az 1754. évi nemesség-vizsgálat alkalmával történt, amikor Komárom megyének 1613-ban kiadott bizonyosságlevele és 1725-ben végzett tanuvallatások alapján igazolták a nemességüket. Az egyszerű másolatban fennmaradt 1613. évi komárommegyei bizonyosságlevél\* szerint Dobozi Dobozy János és Miklós, akik Albert fiai voltak s akik a fejérmegyei Dobozról másképp Felsőtabajdról a török miatt elmenekülve a komárommegyei Marcelházán laktak, felmutatták a székesfehérvári káptalan által nagyatyjuk Dobozi Dobozy Bertalan részére kiadott birtokbaiktatási parancsot, amellyel nagyatyjukat Doboz birtokába be is iktatták.

## Domján.

1778. szeptember 9—10-i gyűlésen hirdetik ki Zala megye által 1771. június 28-án kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Ezt a bizonyosságlevelet a zalamegyei Szentgyörgyvölgyéről származó Domján István kapta, aki György fia volt, aki pedig Gábor fia volt. A bizonyosságlevél szerint igazolta, hogy azon Domján-családból való amelyik az 1570. április 4-én II. Miksa királytól a zalamegyei Szentgyörgyvölgye faluban a Bodószezen, vagy másképp Domjánszezen néhány kuriát nyert adományképen. Domján István ellenmondás nélkül felvétetett a megyebeli nemesek közé. (692. l.)

## Döme.

Az 1842. évi április 18—28-i közgyűlésen hirdetik ki Tolna megye által 1839. április 12-én, Döme János és testvérei Gergely és István, továbbá János fiai János, István és József részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Ez a bizonyosságlevél visszavezet Nyitra megye által 1793. január 16-án, Döme János és fiai János, István és Gergely részére kiadott bizonyosságlevélre. Döme János

\*) A Nobilitaria Dobozy-csomójában.

ugyanis az 1792. év december 14-én tartott törvényszéken bizonyította, hogy ő István fia. István pedig azon Istvánnak volt a fia, aki az 1754. évben tartott nemesség-igazolás alkalmával kétségtelen nemesnek ismertetett el. Nyitra megye biznyságlevelét már az 1804. évben publikálták Tolna megyében és az 1839. évben a biznyságlevél kiadása alkalmával igazolták azt, hogy Döme Gergely Pest megyébe, Ceglédre költözött és azt is, hogy Jánosnak János, József és István fiai vannak. Ellenmondás nélkül felvették valamennyijüket a megyebeli nemesek közé. (2144. sz.)

## Dörögdy.

1767. április 20-i közgyűlésen hirdetik ki Zala megye által 1767. március 19-én kiadott nemesi biznyságlevelet. Ezt a biznyságlevelet a Bogárdon lakó Dörögdy Gergely és fiai János, József, István és Gergely kapták. (88. l.)

Az 1836. évi március 21—23-i közgyűlésen a fenti kihirdetés alapján biznyságlevelet kaptak a Dörögdy-családbeliek. Ebbe a biznyságlevélbe belefoglalták 1. az 1767-ben publikált Dörögdy János Gergely nevű fiát és ezen Gergelynek József, Sándor és Gergely nevű fiait, továbbá József fiától való Lajos és Imre nevű unokáit. 2. Az 1767-ben publikált Dörögdy János másik fiának Jánosnak a fiait, még pedig Jánost, Pált, Ignácot, Imrét és Ádámot. 3. Az 1767-ben publikált Dörögdy Józsefnek József nevű fiát és ennek fiát ugyancsak Józsefet. 4. Az 1767-ben publikált Dörögdy József másik fiának Péternek Péter, Márton és Ádám nevű fiait. 5. Az 1767-ben publikált Dörögdy István György nevű fiát (az ettől való Gábor és Zsigmond unokáival) és István nevű fiát (az ettől való István unokájával). (718. sz.)

## Egyházy.

Az 1818. évi november 15-i közgyűlésen hirdetik ki Komárom megye által 1816. szeptember 18-án kiadott nemesi biznyságlevelet. A biznyságlevelet kapták a Komárom városában lakó Egyházy István és Ferenc, a komárommegyei Csicsón lakó Egyházy Péter és Gergely, a pozsonymegyei Somorján lakó Egyházy János, a fejérmegyei Csákrényben lakó Egyházy Mihály s a vándorlásban levő Egyházy József takácslegény, valamennyien testvérek. Bizonyították ugyanis, hogy édesatyjuk Egyházy Péter, aki Alsógelléren lakott, Pozsony megye által 1763. május 9-én

kiadott nemesi bizonyságlevéllel igazolta nemességét. A pozsony-megyei bizonyságlevél szerint Egyházy Péter igazolta, hogy atyja János Egyházfalva faluban ősi, örökölt birtokkal birt és az 1735. évi nemesség-vizsgálat alkalmával vele együtt kétségtelen nemesnek ismertetett el. Valamennyit felvették ellenmondás nélkül a megyebeli nemesek közé. (1806. sz.)

## Eklér.

1791. május 10—14-i közgyűlésen hirdetik ki II. Lipót által 1790. november 18-án adott nemeslevelet. A nemességet kapták Eklér József és testvére János-Mihály, továbbá János-Mihály felesége Hillebrant Borbála és gyermekeik: József, Imre, Zsigmond, Mihály, János és Karolina. (307. l.)

Eklér Zsigmond az 1822. évi július 8-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet. (1029. sz.) A nemesi bizonyságlevelet atyja Eklér Mihály fejérmegyei és több más megyebeli táblabíró kérte. A kérvényében\* előadta, hogy fia Zsigmond aki a Hessen-Homburg lovasezred első kapitánya volt, Sopron megyébe költözött és ezért van szüksége a bizonyságlevélre.

Eklér Zsigmond testvére Eklér Imre, a m. kir. Építő-vizmérői Igazgatás adjunktusa az 1823. évi június 2-i közgyűlésen kapott bizonyságlevelet. A bizonyságlevélbe belefoglalták három fia, még pedig Boromaei-KárolyEmil, Imre-Ferenc-Mihály és, Viktor-István-Ferenc nevét is. (948. sz.)

## Elek.

1779. április 15-i közgyűlésen hirdették ki Komárom megye által 1778. december 22-én az Alcsuton lakó Elek Ferenc és Elek István részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint Elek Ferenc atyja Ferenc volt, ezen Ferencé pedig János, Jánosé pedig Gergely. Elek István atyja pedig Ferenc volt, aki viszont az említett Gergelynek volt a fia. Elek Gergely atyja pedig Márton volt aki II. Ferdinánd királytól nemeslevelet nyert. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (130—131. l.) A komárommegyei bizonyságlevél\*\* fennmaradt s tartalma szerint a kiadását nemességvitató per előzte meg.

Az 1779. szeptember 13-i közgyűlésen Elek Sámuel nemesi

\* A Nobilitaria Eklér-csomójában.

\*\* A Nobilitaria Elek-csomójában.

bizonyosságlevelet kapott. (241. l.) A jegyzőkönyv itt semmi más adatot sem tartalmaz.

Az 1795. évi május 20.-iki közgyűlésen kapott a bicskei Elek János nemesi bizonyosságlevelet. Azon az alapon kapta, hogy bebizonyította, miszerint az atyja Elek Gáspár testvére volt Elek Istvánnak. Elek István pedig György fia volt, ez pedig Gergelyé ez pedig Mártoné, aki II. Ferdinánd királytól nemeslevelet kapott, amint az a Komárom megyében folytatott nemességvitató perben beigazolást nyert s amit a Komárom megye által 1778. december 22-én kiadott és Fejér megyében 1779. április 15-én kihirdetett bizonyosságlevél bizonyított. A Bicskén lakó Elek János és vele levő Sámuel és János nevű, továbbá a Tolna megyében kancellistaként működő Ferenc nevű fiaival együtt megkapta a bizonyosságlevelet. (67—68. l.)

Az 1823. évi január 14-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyosságlevelet a dobozi Elek Sámuel, aki igazolta, hogy fia az 1779. évben publikált Elek Istvánnak. Elek Sámuel fiai, még pedig János, István, Sámuel, Sándor és András is belefoglaltattak a bizonyosságlevélbe. (88. sz.)

Az 1795. évi bizonyosságlevél alapján Elek János és fiai Sámuel, János és Ferenc új bizonyosságlevelet nyernek az 1797. évi június 1-i közgyűlésen. Ebbe a bizonyosságlevélbe belefoglalták Elek Jánosnak, Sámuel fiától származó unokáit, Jánost és Ferencet is. (353—354. l.)

Az 1823. évben bizonyosságlevelet nyert Elek Sámuel testvérei még pedig a Pátyon lakó Elek Sándor és a Hódmezővásárhelyen lakó Elek Péter az 1824. évi április 27-i közgyűlésen kaptak bizonyosságlevelet, amelybe Elek Sándor két fiának Andrásnak és Sándornak a nevét is belefoglalták. (518. sz.) Nevezettek testvérukkal a bicskei Elek Sámuellel együtt kérték a bizonyosságlevelet, de a megyéből való elköltözésüket nem bizonyítván eléggé, okmányaik pótlására utasítottak.

Az 1843. április 18—20-i közgyűlésen kaptak bizonyosságlevelet a következő Elek-családbeliek. Elek István, Ferenc és Sámuel alcsuti Elek János és István dobozi közbirtokosok. A bizonyosságlevél kiadása az 1779. évi publikáció alapján történt. (2005. sz.)

Ugyancsak az 1779. évi kihirdetés alapján nyertek bizonyosságlevelet az 1844. évi augusztus 21—22-i közgyűlésen a Zámolyon lakó Elek István, Elek József, Elek János, Elek Péter, Elek

György és Elek Sándor, mind a maguk mind a fiaik nevére. Nevezettek mindnyájan testvérek voltak és Elek Péter fiai. Ez az Elek Péter költözködött Zámolyra. Elek Péter atyja ugyancsak Péter volt és ezé pedig az az István aki az 1779. évben publikáltatta magát. (3455. sz.)

## Vajasdi Enyedy.

1783. február 12-i közgyűlésen hirdetik ki az erdélyi Fehér megye által 1783. február 4-én Nagyenyeden tartott gyűlésből kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapta a Károlyfehérvárról származó és Velencén lakó Vajasdi Enyedy János, aki bizonyította azt, hogy Mihálynak a fia és annak a Vajasdi Enyedy Mártonnak a testvére, aki 1771-ben nemességét és birtokos voltát igazolta. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (299. l.)

Ezt a bizonyáglevelet újból kihirdették az 1786. évi július 5-i gyűlésen. Újból ki kellett hirdetni mert az előző kihirdetés alkalmával a kihirdetés záradékába hiba csuszott bele. A bizonyáglevél szerzőjének fiait is felsorolták a záradékban és itt András helyett Mihályt irt Tergovcsics József főjegyző. Vajasdi Enyedy János fiai voltak : József, János, Márton és András. (490. l.)

## Lászlófalvi Eördögh.

Az 1753. évi május 19-i kisgyűlésen Lászlófalvi Eördögh Ádám az Eszterházy József magyar gyalogezred kapitánya felmutatta Turóc megye által az ő részére kiadott nemesi bizonyáglevelet és kérte, hogy a megye hiteles átírásban adja ki részére. Hiteles átírásban megkapta a bizonyáglevelet. (517. l.)

## Erdős másként Bujto.

Az 1803. évi május 3—5-i közgyűlésen mutatták fel Szatmár megye 1800. évi október 16-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyáglevelet Erdős másként Bujto Máté fiai, még pedig az Alcsuton lakó János, a Tabajdon lakó István és Szentgróton lakó József és nemesi bizonyáglevelet kértek. Szatmár megye bizonyáglevelét kapták a Mezőturon lakó András és István, a Dunavecscén lakó Mihály, a Tabajdon lakó Máté és a győrmegyei Zámolyon lakó János, azon az alapon, hogy az 1798. évben Szat-

már megye ügyésze ellen indított nemességvitató perben nemességüket igazolták és ez az 1800. évi szeptember 2-án kelt, 21305. számú királyi rezolúcióval jóváhagyást nyert. Valamennyien felvették ellenmondás nélkül a megyebeli nemesek sorába s ezenkívül a legelől említettek, minthogy bebizonyították azt, hogy biznyságlevélben megnevezett Erdős másként Bujto Máté fiai, nemesi biznyságlevelet kaptak. (522. sz.)

## Dercsikai Eröss.

Az 1817. évi április 15—17-i közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye által 1816. július 25-én kiadott és Komárom megyében 1817. február 5-én kihirdetett nemesi biznyságlevelet. A biznyságlevelet kapták Dercsikai Eröss József táblabírónak a fiai, még pedig Eröss József komárommegyei szolgabíró és a Tabajdon lakó Eröss Benjamin. A biznyságlevél szerint Eröss József táblabíró atyja Ferenc a 1755. évi nemesség-vizsgálat alkalmával az Eröss-családbeliekkel együtt igazolta, hogy Dercsika helységben királyi adománnyal is megerősített ősi birtokkal birt és a tősgyökeres nemesek lajstromába bejegyeztetett. — Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (775. sz.)

1768. március 24-i gyűlésen hirdetik Pozsony megye által 1767. november 10-én kiadott nemesi biznyságlevelet. Ezt a biznyságlevelet kapták a Tabajdon lakó Eröss István és testvére a Bicskén lakó Eröss Mihály. Bele voltak foglalva a biznyságlevélbe Eröss István fiai, még pedig József, János, Pál, András, István és Ádám, továbbá Eröss Mihály fia István, valamint István és Mihály testvérének Andrásnak kiskoru gyermekei György és István. Eröss István és Mihály bebizonyították ugyanis, hogy atyjuk István volt és azt, hogy családjuk Dercsika faluban örökölt, ősi, nemesi birtokkal birt. (347. l.)

Eröss József fennmaradt kérvénye\* szerint arra való hivatkozással, hogy az atyja Eröss István részére Pozsony megye által kiadott nemesi biznyságlevélbe az ő neve is bele van foglalva új biznyságlevelet kért. A kérvény más adatot nem tartalmaz, de a hátirat szerint az 1782. évi március 5-i közgyűlésen a nemesi biznyságlevél kiadása elhatározott. A gyűlés jegyzőkönyvében azonban még kevesebb adat van. Nyilvánvaló, hogy ez az Eröss

---

\* A Nobilitaria Eröss-csomójában.

József az 1768-ban publikált Eröss István fia. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 150. l.)

Az 1794. december 15—16-i közgyűlésen kapnak bizonyáglevelet Eröss Pál és fiai, Sámuel, János és Gábor. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgál, hogy a lovasberényi ref. egyház anyakönyvi kivonataival bizonyították, hogy Pál Mihálynak a fia és bizonyították továbbá, hogy Mihály testvére volt az 1768. évben a pozsonmegyei bizonyáglevél alapján publikált idősb Istvánnak. Jóllehet az 1768. évi bizonyáglevélbe Mihály is bele volt foglalva, nem azt bizonyították, hogy Mihály azonos a bizonyáglevél egyik szerzőjével Mihállyal hanem azt, hogy testvére Istvánnak. (709. l.)

Az 1819. évi március 22—23-án tartott közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet az 1768-ban publikált Eröss Mihály fiának Istvánnak a fia József. (370. sz.) A fennmaradt iratok\* szerint Eröss József Komárom és Nógrád megye táblabírája volt táblai prókátor. Nógrád megye bizonyítványában Dercsikai Eröss Józsefnek van írva a neve. Eröss József táblabíró és táblai prókátor testvére Eröss Mihály, gyermelyi református prédikátor az 1823. évi január 14-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták a bizonyáglevélbe Zsigmond és István nevű fiait is. (131. sz.)

## Esze.

Az 1780. évi december 19-i közgyűlésen hirdették ki Veszprém megye által 1780. szeptember 27-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet nyerték a Peremartomból származó és Iszkaszentgyörgyön lakó Esze István és Péter. Igazolták ugyanis, hogy atyjuk Esze István volt, ennek atyja pedig Mihály. Esze Mihály pedig és Esze István és György az 1713. évi nemességvizsgálat alkalmával igazolták nemességüket, mint, akik Peremartonban mindig nemesi szabadságban éltek és erről az 1717. évben bizonyáglevelet kaptak. (568. l.)

Az 1780-ban publikált Esze István és Péter bizonyáglevelet kaptak az 1817. évi április 15—17-i közgyűlésen. A bizonyáglevélbe befoglalták Esze Istvánnak Ferenc nevű fiát és Esze Péternek Péter, János és István nevű fiait, továbbá Pétertől való István és Ferenc, valamint Istvántól való István nevű unokáit is. (524. sz.)

\* A Nobilitaria Eröss-csomójában.

Esze Ferenc, aki mint id. Esze Péter unokája, már belefoglaltatott az 1817-ben kiadott bizonyáglevélbe, az 1825. év december 12—13-i közgyűlésen bizonyáglevelet kapott. (1940. sz.)

## **Eszló.**

1784. ápr. 15. és 22-én tartott közgyűlésen hirdetik ki Komárom megye által 1784. (így) máj. 2-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapták Eszló Ferenc és András. Tartalmából kitűnt, hogy Komárom megye régi nemesség-vizsgálati munkálataiban a 48. szám alatt bejegyeztetett, hogy 1636. április 4-én nemeslevelet nyert II. Ferdinánd királytól Eszló János és fia István, továbbá testvére Eszló Balázs és ennek fiai György és András. Ezt a nemeslevelet még ugyanazon év április 9-én Torna megye gyűlésében kihirdették. Eszló András pedig a nemesség-vizsgálat alkalmával a nemeslevél társszerzőjétől Balázstól való leszármazását és Komárom városába való költözését bizonyította. Eszló Ferenc és András atyja Sándor, fia volt a magát igazoló Andrásnak. (598—599. l.)

## **Faragó.**

1839. jun. 18—20-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1839. március 18-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet kapták a következők: 1. Faragó István csajági közbirtokos József és Ferenc nevű fiaival. 2. Faragó Sándor és János testvérek, csősz lakosok és ezen Sándornak Sándor és Jánosnak István nevű fia. 3. Faragó Gergely, János, György és Pál csajági lakosok és Jánosnak János és Mihály valamint Pálnak György nevű fia.

A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált, hogy a nevezettek igazolták a nemességszerzőtől való leszármazásukat. A nemességet 1694. március 9-én Faragó György Gergely és János nevű fiai, továbbá István és Katalin nevű testvérei kapták. A nemeslevél kihirdetése 1695. december 22-én Veszprémben történt. A Faragó-családbeliek ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (1864. sz.)

## **Farkas.**

1744. augusztus 18-án tartott közgyűlésen Farkas Ferenc megyei esküdt felmutatta az 1616. április 18-án kelt eredeti



nemeslevelet. Ezt a nemeslevelet kapták Farkas Mihály, Lőrinc, Miklós és János. Együttal bizonyította, a Nagyacsádon lakó Farkas Péter vallomásaival, hogy az ő atyja János volt, János atyja pedig Pál, Pál atyja pedig a nemeslevélben szereplő Lőrinc. (549—550. l.)

1765. október 29-én tartott gyűlésen hirdették ki Veszprém megye által ugyanazon év április 28-án, az Egresen lakó Farkas Ferenc számára kiadott nemesi bizonyáglevelet. (1019. l.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján Farkas Ferenc öt fia, még pedig Ferenc, István, János, Péter és Pál az 1777. évi június 16—17-én tartott közgyűlésből bizonyáglevelet kapott. (267. l.)

Az 1796. évi március 1—2-án tartott közgyűlésen Farkas János egresi lakos felmutatta az atyja, Farkas István részére 1777. június 16-án kiadott nemesi bizonyáglevelet és ennek alapján új bizonyáglevelet nyert. (Jelentések és kérelmek jegyzőkönyve.) (152. l.)

## Fábián.

1766. november 10-i közgyűlésen hirdették ki Veszprém megye által 1757. december 19-én, Fábián Pál részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A jegyzőkönyv szerint Fábián Pál atyja István volt, ezé János, ezé pedig András. Fábián Pált ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (36. l.)

## Fehér.

Az 1832. október 29—31. és november 1-én tartott közgyűlésen hirdették ki Veszprém megye által 1832. július 4-én kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet a Veszprémben lakó Fehér István tiszteletbeli esküdt és fiai, még pedig a Budán lakó Lajos-Ferenc, valamint a Székesfehérvárott lakó Károly kapták. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált a Bars megye által Fehér István veszprémi lakos számára 1808. december 14-én kiadott s Veszprém megyében 1809. február 7-én kihirdetett nemesi bizonyáglevél. A barsmegyei bizonyáglevél szerint az 1732. évi nemesség-vizsgálat alkalmával Fehér Péter az 1677. évi nemeslevél kihirdetése alapján a nemesek lajstromába felvételre. Ezen Fehér Péternek a fia, ugyancsak Péter az 1755. évi nemesség-vizsgálat alkalmával vétetett fel a nemesek lajstromába. Ezen Péter-

nek a fia volt István, aki leszármazását és Veszprémbe való költözését igazolta. (2807. sz.)

## Fejes.

Az 1766. június 4-i közgyűlésen Fejes Mihály gárdonyi lakos felmutatta Veszprém megye által kiadott nemesi bizonyságlevelét és ennek alapján új bizonyságlevelet kapott. (1101. l.)

1779. szeptember 13-i közgyűlésen Fejes Albert és fiai János, István, György, Albert és Ignác, a Győr megye által az 1779. március 16-án kiadott nemesi bizonyságlevél alapján ellenmondás nélkül vétettek fel a megyebeli nemesek közé. A bizonyságlevél szerint Fejes Albert atyja Fejes György győri lakos az 1726. évben felmutatta III. Ferdinánd által 1649. szeptember 11-én Fejes Albertnek adott s 1650. március 19-én Vas megyében kihirdetett nemeslevelet s ezzel nemességét igazolta és mindig nemesi szabadságban élt. (241. l.)

## Fejérváry.

1776. március 26—27-i közgyűlésen ifj. Fejérváry József a maga és testvérei Adalbert és László nevében kért nemesi bizonyságlevelet azért, mert az országnak olyan részébe szándékoztak költözni, ahol a Fejérváry-család nemesi volta nem volt ismeretes. A bizonyságlevelet megkapták, minthogy örökölt nemesi birtokkal való birásuk közismert volt s emellett még felmutatták az 1745. évből való Csór falura vonatkozó új adomány okiratát, melyet Fejérvári Farkas gyermekei Pál, Ignác, József és István, továbbá Imre fia Simon, István fia Miklós és László fia Tamás kaptak. Emellett még a balassagyarmati plébánia anyakönyvi kivonataival bizonyították, hogy ők Miklósnak a fiai. (742. l.)

## Fekete.

I. Az 1746. június 15-i közgyűlésen kihirdették Fekete András és István Pozsony megye által kiállított nemesi bizonyságlevelét. (765. l.) Az 1746. évi jegyzőkönyvi bejegyzés más adatot nem tartalmaz a pozsonymegyei bizonyságlevélre vonatkozólag, de az 1800. évi jegyzőkönyv már jóval többet említ. Ebben az évben ugyanis a március 11—12-i közgyűlésen az 1746. évben publikált Fekete András és István leszármazói kaptak bizonyságlevelet.

E szerint nevezettek székesfehérvári lakosok voltak és testvérek. Atyjuk István volt, ennek atyja pedig György. A pozsonymegyei Gyurcsikáról származtak, ahol a család birtokos nemes volt. Az 1725. évben az említett Fekete István osztálylevéllel majd II. Mátyás király által elődeinek adott adománylevéllel és leszármazásának igazolásával igazolta nemességét. Az 1800. évben a székesfehérvári falakon belüli és kívüli plébánia keresztleveleivel bizonyították leszármazásukat az 1746. évben publikált Fekete Andrástól és Istvántól a következő Fekete-családbeliek: 1. Az 1746-ban publikált Fekete András fia András és ennek fia András. 2. Az 1746-ban publikált Fekete István fiának Mártonnak a fia István és ennek a fiai István és József. 3. Az említett Márton fia János és ennek fiai Ignác, József és István. 4. Az említett Márton fia László. 5. Az említett Márton fia János. Mindnyájan biznyságlevelet kaptak. (275. sz.)

Az 1828. évben az előbbieken a 2. szám alatt említett legfiatalabb István özvegye kért fiai számára biznyságlevelet, amit a két fiu még pedig István és György meg is kapott. (1275. sz.)

Az 1800. évben biznyságlevelet nyert Fekete László az 1840. július 20—25-i közgyűlésből új biznyságlevelet kap, amelybe fiainak, Ferencnek és Józsefnek a neve is belefoglaltott. (2264. sz.)

Az 1800. évben biznyságlevelet nyert Márton fia János fiai, névszerint Mihály, János és Márton az 1841. évi április 20—21-i közgyűléséből kapnak biznyságlevelet. (1654. sz.)

II. 1799. július 16—18-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1797. január 11-én a Pápán lakó Fekete András és fiai János és András részére kiadott nemesi biznyságlevelet. E szerint Fekete András atyja András volt, András atyja Péter. Péter atyja István, és István atyja pedig Mihály, akinek neve a Miksa király által 1559-ben adott nemeslevélbe bele volt foglalva. Fekete András és fiait Jánost és András a megyebeli nemesek sorába iktatták. (756. sz.)

Az 1799-ben publikált Fekete János székesfehérvári tobakmester az 1827. évben biznyságlevelet kapott, amelybe három fiát névszerint Józsefet, Ferencet és Antalt is belefoglalták. Ez alkalommal az 1797. évi biznyságlevél bemásoltatott a jegyzőkönyvbe. Ebből kitűnik, hogy az 1797-ben biznyságlevelet nyert

Fekete András atyja András az 1741. évben nyert bizonyág-levelet Veszprém megyétől. E szerint pedig nevezett Fekete András, aki Vásárhelyen lakott, nemességét Miksa király 1559. évi adománylevelével és beiktatási paranccsal és a leszármazás bizonyításával igazolta. Az 1797-ben bizonyáglevelet szerző Fekete András, az 1741-ben bizonyáglevelet szerző Andrástól való származását a vásárhelyi plébánia keresztlevelével bizonyította. (1692. sz.)

**III.** 1773. május 17-i tisztujtószéken és közgyűlésen hirdették ki Nyitra megye által 1773. május 9-én Fekete Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Fekete Ferenc az egykor Sókon lakó Fekete András fia volt. Fekete András pedig testvére volt Fekete Albertnek és Ferencnek, akik az 1754. évi nemességvizsgálat alkalmával nemességüket igazolták. — Fekete Ferencet és három fiát névszerint Istvánt, Sándort és Ferencet ellenmondás nélkül megyebeli nemesek sorába iktatták. (133. l.)

## **Fekis.**

1774. április 28-i közgyűlésen hirdetik ki Komárom megye által 1762. augusztus 30-án kiadott nemesi bizonyáglevelet, melynek alapján Fekis András ellenmondás nélkül felvétetett a megyebeli nemesek sorába. (292. l.)

## **Eörkényi Ferenczy.**

1778. szeptember 9—10-i gyűlésén hirdették ki Veszprém megye által 1777. november 25-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapták a pestmegyei Csabán lakó Ferenczy József, a Kálozon lakó Ferenczy Mihály és János, az Abán lakó Ferenczy István, a Bogárdon lakó Ferenczy Ferenc és a Seregélyesen lakó Ferenczy János, mindnyájan testvérek és Ferenczy Mihály fiai. Ez a Ferenczy Mihály fia volt Mihálynak, Ferenczy András veszprémmegyei szolgabíró testvérének. Nevezettek igazolták, hogy azon Eörkényi Ferenczy Pétertől származtak, aki 1628 szeptember 28-án II. Ferdinándtól új adomány címen nemeslevelet nyert. Ezt a nemeslevelet Sopron megyében hirdették ki. — Mindnyájukat felvették ellenmondás nélkül a megyebeli nemesek közé, felemlítve még Ferenczy Mihálynak ugyancsak Mihály nevű, Ferenczy Jánosnak Mihály és István, Ferenczy Ferencnek ugyancsak Ferenc nevű fiát is. (690—691. l.)

## Ferenczy.

Az 1801. évi október 28-án tartott közgyűlésen hirdették ki Győr megye által 1799. december 20-án kiadott nemesi bizony-ságlevelet. A bizony-ságlevelet kapták Ferenczy János, József, Mihály és Sándor, mindnyájan Ferenczy János fiának Mihálynak a fiai. A bizony-ságlevél kiadásának alapjául szolgált az, hogy Ferenczy Mihály Veszprém megyétől az 1773. november 3-án bizony-ságlevelet nyert és azt 1774. január 18-án Győr megyében kihirdettette. Ferenczy Mihály ugyanis bizonyította, hogy ő annak a Ferenczy Jánosnak a fia, aki az 1733. évben, a II. Ferdinándtól nyert eredeti nemeslevelet felmutatta és a nemességszerzőtől való leszármazását bizonyította. — Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (969. sz.)

## Fisser.

1780. november 28-án tartott közgyűlésen hirdették ki Bars megye által 1779. december 18-án kiadott nemesi bizony-ságlevelet. A bizony-ságlevelet Fisser Ferenc kapta, aki ugyancsak Ferenc fia volt. Ez a Ferenc pedig Fisser János fia volt, aki a nemességet kapta. Fisser János az 1699. évi február 3-án kelt nemeslevelét Nyitra megyében hirdette ki 1700-ban. A nemességszerző Fisser János fia Ferenc az 1732. évben, ennek fia Ferenc a nemesi bizony-ságlevél szerzője pedig, Antal, János és Gáspár nevű testvéreivel az 1755. évben Bars megyében publikáltatta magát. — Fisser Ferencet ellenmondás nélkül a megyebeli nemesek közé sorolták. (569. l.)

## Fodor.

Az 1820. évi március 6—7-i közgyűlésen hirdették ki Tolna megye által 1819. március 30-án Fodor Ferenc cs. kir. főstrázmester és testvére Fodor János részére kiadott nemesi bizony-ságlevelet. Nevezettek már az 1805. szeptember 17-én is kaptak bizony-ságlevelet József és Antal testvéreikkel együtt, amikor igazolták, hogy atyjuk Fodor János volt, akinek valamint Márton nevű testvérének Nyitra megye az 1752. év május 4-én Ujgalgócon tartott gyűléséből nemesi bizony-ságlevelet adott. Nyitra megye a Kopcsán faluból származó és Tolna megyébe költözött Fodor János és Mártonnak mint köztudomás szerinti nemeseknek adta ki a bizony-ságlevelet, akik emellett még bizonyították is nemességüket. (608. sz.)

## **Alistáli Fodor.**

Az 1832. évi október 29—31. és november 1-én tartott közgyűlésen hirdették ki Tolna megye által 1832. február 29-én, 512. és 1632/1832. szám alatt kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelet kapta Alistáli Fodor István székesfehérvári (régebben szentlőrinci) lakos. A bizonyságlevél kiadásának alapjául szolgált a Veszprém megye által 1758. március 19-én Alistáli másképp Fodor János részére kiadott és 1761. március 4-én Tolna megyében kihirdetett nemesi bizonyságlevél. Ennek a Fodor Jánosnak a fia Ferenc volt és ezen Ferenc fia pedig István, aki a bizonyságlevelet kapta. (2810. sz.)

## **Forster.**

Az 1760. évi december 15-én tartott közgyűlésen hirdetik ki Forster György, Sámuel és Mátyás nemeslevelét. A nemeslevél ugyanazon év június 17-én kelt. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (497. l.)

## **Főzy.**

1744. szeptember 9—10-i közgyűlésen hirdetik ki Főzy György nemesi bizonyságlevelét. A bizonyságlevelet Borsod megye állította ki 1735. január 31-én Főzy György és testvérei Bálint és József számára. Főzy Györgyöt felvették a megyebeli nemesek közé és bizonyságlevelet kapott. (595. l.)

## **Friebeisz.**

Az 1832. évi augusztus 1—3-i közgyűlésen hirdetik ki Pozsony megye által 1832. április 30-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelet kapta Friebeisz Antal, Pest megye táblabírája és ennek fia Friebeisz Imre, Esztergom megye tiszti ügyésze. A bizonyságlevél szerint a nemességet Friebeisz János és ennek fia István kapta az 1655. év június 24-én. A nemeslevelet még abban az évben, november 18-án ki is hirdették Pozsony megyében. A bizonyságlevél kiadása alkalmával bizonyították azt, hogy a nemeslevélben megnevezett Friebeisz Istvánnak a fia János volt, aki Pest megyébe költözött és ott megyei tisztségeket viselt. Ezen János fia volt Antal, aki Imre fiával együtt a bizonyságlevelet nyerte. (2096. sz.)

## Frivaldszky.

1733. november 12-i közgyűlésen hirdették ki Frivaldszky András megyei esküdt részére Trencsén megye által kiadott nemesi bizonyságlevelet. Felvették a megyebeli nemesek sorába. (54. l.)

## Funtek.

Az 1810. évi október 3—4-i közgyűlésen hirdették ki Zágráb megye által 1810. augusztus 25-én Funtek Imre az aradmegyei inszurgens-ezred főhadnagya és árvamegyei tiszteletbeli aljegyző számára kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint Funtek Imre kellőleg igazolta, hogy a zágrábmegyei Prikray faluban lakó Funtek-családból való és azt, hogy nagyatya a sopronmegyei Szany faluba költözött. A bizonyságlevelet már megelőzően kihirdették Sopron megyében is. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (1645. sz.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott nemesi bizonyságlevelet az 1817. év április 15—17-i közgyűlésen a Csongrád megyében lakó Funtek János-Sándor, aki bizonyította, hogy az atya id. Funtek Imre volt és a kihirdetett Funtek Imre neki testvére. (597. sz.)

## Filöp.

1781. november 27-i közgyűlésen hirdették ki Győr megye által 1765. április 30-án kiadott bizonyságlevelet. Ezt a bizonyságlevelet kapta a vasmegyei Magasiban lakó Filöp György, a Pápán lakó Filöp Márton, a Hajmáskéren lakó Filöp Mihály, a tolnamegyei Hidvégen lakó Filöp János, a Hajmáskéren lakó Filöp Mihály, Pál és Ferenc és az ugyancsak Hajmáskéren lakó Filöp Ferenc. A bizonyságlevél szerint az 1756. évi nemességvizsgálat alkalmával Filöp János a győri káptalan tiszttartója felmutatta az 1659. november 15-én kelt és az 1661. évben Győr megyében kihirdetett eredeti nemeslevelet, egyuttal igazolta, hogy a Filöp András és Filöp István részére kiadott nemeslevélben szereplő Istvánnak János nevű fia volt. Ennek a Jánosnak a fia pedig ő maga.

A bizonyságlevél alapján a Soponyán lakó Filöp Györgyöt mint aki az említett Filöp-családból származott, az ügyész ellenmondása nélkül a fejérmegyei nemesek sorába iktatták. (38—39. l.)

(Filöp György soponyai lakos a jegyzőkönyv bejegyzése szerint a bizonyságlevélbe nem volt belefoglalva.)

## Fülöp.

A kir. helytartótanács az 1819. évi 26640. számú leiratában ártesítette a megyét arról, hogy a Fülöp-családbeliek, akik a megye törvényszéke előtt nemességvitató pert folytattak, Veszprém megye előtt kötelesek azt lefolytatni. A fennmaradt iratok\* szerint a nemességvitató pert Fülöp Márton, János és István törökszentmiklósi lakosok indították 1815-ben.

1765. március 28-i közgyűlésen kihirdették Vas megye által Fülöp János részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (960. l.)

## Hollósy Fülöp (Filep).

Az 1828. évi június 2—3-i közgyűlésen Hollósy Fülöp Ádám velencei ref. prédikátor nemesi bizonyságlevelet kapott. Felmutterta ugyanis Veszprém megye által 1786. március 2-án Hollósy Filep Ádám pátkai ref. prédikátor részére kiadott és azon év július 4-én Fejér megyében kihirdetett nemesi bizonyságlevelet, egyúttal bizonyította, hogy ő az abban megnevezettnek a fia. Veszprém megye bizonyságlevelében egy vasmegyei bizonyságlevél volt átírva. A vasmegyei bizonyságlevelet a Nemeshollósról származó s Mezőszentgyörgyön lakó Fülöp János kapta 1786. január 11-én. A vasmegyei bizonyságlevél szerint nevezett Fülöp János bizonyította, hogy azon Fülöp András fia, aki az 1742. évben II. Mátyás királynak II. Rudolf Alsó- és Felsőőrre vonatkozó adományát megerősítő adománylevelével és a vasvári káptalanhoz intézett, 1611. február 16-án kelt birtokba iktatási paranccsal, tanuvallatással és az említett káptalan bizonyságlevelével nemességét illetve az adományos családból való leszármazását igazolta. Az említett Andrásnak másik fia volt György és ezé pedig Ádám, kinek részére a bizonyságlevelet Veszprém megye átírta. (1216. sz.)

## Gallovits.

Az 1842. évi január 22-i közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1840. augusztus 29-én, Gallovits Vince kir. táblai

\* A Nobilitaria Fülöp-csomójában.



ügyvéd és testvére Gallovits János győri egyházmegyei áldozópap, továbbá néhai Gallovits Mihály gyermekei Rudolf, Károly és József, végül Gallovits Mihály pozsonyi cs. kir. zálogházi elnök részére kiadott bizonyáglevelet. A pestmegyei bizonyáglevél átirásban tartalmazza a Hont megye által 1840. június 30-án kiadott bizonyáglevelet. A hontmegyei bizonyáglevélbe az előbb nevezetteken kívül még Gallovits Tamás esztergomi ügyvéd is bele volt foglalva. Hont megyében Gallovits Tamás felmutatta a Gallovits János részére adományozott eredeti nemeslevelet és egyuttal bizonyította, hogy a nemességszerző Gallovits János a gömörmegyei Dobócra, azután a nyitrai megyei Ripénybe, majd Korosra, azután Nagyszombatba s végül Bakabányára költözött. Bizonyította, hogy a nemességszerzőnek Pál fia Dobócon, Imre és József fiai Ripényben, János pedig Nagyszombatban született. Továbbá bizonyították, hogy a Dobócon született Pál fiai Mihály, Vince táblai ügyvéd és János áldozópap, a Ripényben született Józsefnek a fiai József volt hontmegyei esküdt és Tamás esztergomi ügyvéd. Igazolták, hogy az akkor már nem élő Mihálynak Kaposváron született fia Rudolf és Pakson született fiai Károly és József. — Feljegyeztettek a megyebeli nemesek lajstromába. (802. sz.)

## **Gáál.**

Az 1783. február 12-i közgyűlésen hirdetik ki a Veszprém megye által 1782. január 25-én Gáál Imre fia János fiai, Péter, István, János és Imre részére kiadott bizonyáglevelet. E szerint Gáál János az 1733. évben végzett nemesség-vizsgálat alkalmával birtokos nemes voltát igazolta. A bizonyáglevél szerzői közül Gáál István és János, valamint János fiai János, mindnyájan cecei lakosok ellenmondás nélkül felvételtek a megyebeli nemesek közé. (298. l.)

## **Gách másként Gacho.**

Az 1767. évi február 16-án tartott közgyűlésen hirdették ki Nyitra megye által 1766. november 12-én, Gách másként Gacho András részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint a nemességet 1667. június 15-én kelt nemeslevéllel Gách György és testvérei Mihály és Márton kapták. A nemeslevelet Pozsony megyében hirdették ki. A nemességszerző Gách Györgynek a fiai voltak György, Lőrinc és János. Az utóbbi Györgynek a fia

volt Simon a bizonyáglevél szerzőjének az atyja. — Gách Andrást a megyebeli nemesek sorába iktatták. (62. l.)

## **Gáll.**

Az 1771. évi december 9-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1768. november 17-én, Gáll István fia Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. E szerint Gáll Ferenc a pozsonymegyei Kürt faluban, testvéreivel együtt, ősi, nemesi kuriával birtokos a nemesek lajstromába felvett véve. Gáll Ferencet és Ferenc és József nevű fiait ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (944. l.)

## **Gángol.**

1796. június 22—23-i közgyűlésen hirdetik ki a Vas megye által 1795. február 9-én, a Pátkán lakó Gángol Ferenc, a Nagykutason lakó Gángol Mihály és Alsótelekesen lakó Gángol István, Ferenc, János és György részére kiadott bizonyáglevelet. Nevezettek ellenmondás nélkül felvételtek a megyebeli nemesek közé. (533. l.)

## **Gánts.**

Az 1846. január 5—10-i közgyűlésen hirdetik ki a Veszprém megye által 1845. november 3-án Gánts Mihály székesfehérvári szücsmester, valamint Pál, István, János és Mihály nevű fiai részére kiadott bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél tartalmazza III. Károlynak 1723. október 17-én kelt adománylevelét, amellyel Adásztevel falut, új adomány címén, adományozza Péter Ferencnek, Tóth másképp Czere Istvánnak, Gáncs Benedeknek, Kapucsy Mihálynak, Böröczky Ferencnek, Balassa másképp Gyimóty Mihálynak, Oroszy Istvánnak, Jósa Istvánnak, Gáncs Jánosnak, Bozay Mihálynak, Meretey Jánosnak és Lőrincze Gergelynek. A királyi adománylevelben megnevezett Gáncs Jánostól Péter, Pétertől megint János és ettől a Jánostól pedig a bizonyáglevél szerzője származott. — Nevezettek ellenmondás nélkül felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (639. sz.)

## **Gányi.**

1748. november 6—7-i közgyűlésen Gányi Andrásnak, mint-hogy villámcsapás folytán a háza leégett, 150 forint segélyt sza-

vaztak meg. Egyuttal pedig, mivel a nemeslevele is elpusztult, nemesi bizonyáglevelet is kapott, azon az alapon, hogy nemeslevelét számosan olvasták és az első alispán láttamozta is. (1032. l.)

## **Gáspár.**

Az 1843. évi április 18—28-i közgyűlésen hirdették ki Zala megye által 1842. április 17-én, Gáspár Dániel csabdi evangélikus lelkész részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettet ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. A zalamegyei bizonyáglevél szerint nevezett atyja István (akinek atyja Márton volt) sőt maga is felvétetett a kétségtelen nemesekről az 1817/26. években készített lajstromba, mint kapolcsi lakos. (2332. sz.)

## **Gáspárdy, Gasparkech, Gasparovits.**

Az 1819. évi október 18—19-i közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1818. augusztus 18-án a Bót pusztán lakó Gáspárdy Sándor és János részére kiadott bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél pedig alapult a nevezettek atyja Gáspárdy József bótpusztai lakos részére, ugyancsak Nyitra megye által 1785. december 15-én kiadott bizonyáglevélén. Ez a bizonyáglevél pedig igazolta, hogy Gáspárdy Lukács és György az 1659. október 14-én nemeslevelet nyertek Lipót királytól és ezt 1663-ban Nyitra megyében kihirdették. Továbbá bizonyította azt, hogy Gáspárdy György a trencsénmegyei Dubnicára költözött, ahol János nevű fia született. Ez a János pedig az esztergommegyei Bajnára költözött, ahol József nevű fia született, aki az 1785. évi bizonyáglevelet kapta. Bizonyította ezen bizonyáglevél azt is, hogy annak ellenére, hogy a Gasparkech és Gasparovits névvel éltek, valójában Gáspárdyak. A nyitramegyei 1818. évi bizonyáglevél alapján a megyebeli nemesek közé felvették és Gáspárdy Sándor bóti kasznár és három fia, még pedig János-István, Sándor-Károly és Pál-Károly bizonyáglevelet kaptak. (1757. sz.)

Az 1819-ben kihirdetett Gáspárdy Sándor és János testvére, Gáspárdy József Stipsits-lovasezredbeli kapitány és ennek Eugén nevű fia az 1825. évi dec. 12—13-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (1865. sz.)

## **Gerecz.**

1747. július 3—4-i közgyűlésen hirdetik ki Gerecz Mihály nemesi bizonyáglevelét. Gerecz Mihály atyja György volt. Györgyé pedig János. A bizonyáglevelet Veszprém megye adta ki 1756. augusztus 5-én. (848. l.)

## **Gergye.**

1764. augusztus 13-i közgyűlésen hirdetik ki Gergye Ádám csákvári tisztartó részére vas megye által ugyanazon év május 2-án kiadott bizonyáglevelet. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (925. l.)

## **báró Geringer.**

Az 1812. április 13-i közgyűlésen hirdetik ki Geringer Gábor tábornok, németbirodalmi báró s felesége báró Bruckenthal, fia Károly József és leánya Zsófia Vincencia részére adott s Zala megyében 1811. július 11-én kihirdetett nemeslevelet. (1308. sz.) Ugyanezen gyűlésen hirdették ki a nevezetnek 1808. július 2-án kelt s Zala megyében 1811. április 2-án már kihirdetett bárói oklevelét. Nevezett a megyebeli nemesek és mágnások közé felvétel. (1309. sz.)

## **Gersits.**

Az 1774. évi szeptember 27-i közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1768. július 29-én, néhai Gersich Márton fia, a fejérmegyei Szentpéteren lakó Ádám részére kiadott bizonyáglevelet. Eszerint Gersich Márton és testvérei György és Pál az 1754. évi nemesség-igazolás alkalmával bizonyították nemességüket. Gersits Ádám felvétel. a megyebeli nemesek sorába. (486. l.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak bizonyáglevelet az 1807. évi március 10-i közgyűlésből Gersich József és Márton, akik a székesfehérvári külsővárosi és a nagyperkátai egyház keresztleveleivel bizonyították, hogy Ádámnak a fiai. (285. sz.)

Az 1807-ben bizonyáglevelet szerző Gersits József fiai Ferenc és József az 1833. évi január 16—18-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (259. sz.)

## Gombay.

1702. január 9-i kisgyűlésen hirdették ki Pozsony megye által Gombay György részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. (32. l.)

## Gonda.

Az 1767. évi február 16-i közgyűlésen Gonda Ferenc, aki már előbb igazolta nemességét, bizonyáglevelét kapott. (65. l.)

## Gödör.

Az 1832. január 30—31. és február 1-i közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1830. szeptember 9-én Gödör József szendi evangélikus prédikátor és Gödör József szentgyörgyvölgyi lakos részére kiadott bizonyáglevelét. A bizonyáglevél szerint Gödör József szendi prédikátor atyja György és Gödör József szentgyörgyvölgyi lakos atyja János testvérek voltak. Öregatyjuk István és nagyatyjuk szintén István a megyebeli nemesekről szerkesztett 1790. és 1829. év lajstromokba, mint kétségtelen nemesek fel voltak véve. Felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (534. sz.)

## Gulner.

1761. január 12-i közgyűlésen hirdették ki Gulner Mihálynak 1760. november 25-én kelt nemeslevelét. (513. l.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott az 1786. év június 26-i közgyűlésen bizonyáglevelét Friebsz Ignácné szül. Boros Anna kérelmére nevezettnek néhai férjétől Gullner Nep. Jánostól való kiskoru fia Gullner Nep. János. Azért kérte a bizonyáglevelét, mert a nemeslevél Vál mezővárosában, lakóhelyükön, tűzvész alkalmával megsemmisült. A bizonyáglevél szerzője a kiskoru Gullner Nep. János unokája volt az 1761-ben publikált Gulner Mihálynak s atyja a megyében aladóvevői és aljegyzői hivatalt is viselt. Erre a bizonyáglevél kiadásra a nemességi indexekben nincs utalás.

Az 1786-ban bizonyáglevelét szerző s az akkor agárdi számtartó, 1832. évi augusztus 1—3-i közgyűlésen kapott új bizonyáglevelét Ferenc, László, János és Benedek nevű fiaival együtt. (1871. sz.)

## Gyimóthy.

1776. június 26—27-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1761. február 17-én, Gyimóthy István részére kiadott bizonyáglevelét. Ennek alapján Gyimóthy István és kiskoru testvérei Márton és József a megyebeli nemesek közé felvétettek. Nevezettek atyja György volt, Györgyé pedig Péter és Péteré pedig Ambrus. (811. l.)

## Győry.

Az 1848. január 3—7-i közgyűlésen hirdetik ki a Győr megye által 1847. május 7-én, 1757. szám alatt, Győry László, György, Mihály és Sándor nagybajcsi lakosok, Gábor bácsai, András fejérmegyei szentpéterei, Mihály győri, Dávid ásványi, Miklós, Sándor, Gábor, József, Balázs, Gábor, Mihály és Gábor kisbajcsi lakosok és néhai Győry Farkas fia Péter és néhai Győry Imre fia Gáspár részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Ez a bizonyáglevél visszavezet a III. Ferdinánd által 1655. február 10-én Geöry Jánosnak és feleségének Bürüseő Katalinnak, Ferenc és István nevű fiainak, Magdolna és Zsuzsanna nevű leányainak és István nevű testvérének adott nemeslevélre. Valamennyien felvétettek a megyebeli nemesek közé s bizonyáglevelét kaptak. (661. sz.)

## Győry.

Az 1776. évi január 9-i közgyűlésen mutatta fel Győry János tinódi lakos Komárom megye által 1723. szeptember 27-én Győry János és Győry Péter részére kiadott bizonyáglevelét, amelynek kihirdetése után Győry János és László nevű fia bizonyáglevelét kaptak. Az 1776. évi bizonyáglevélbe belefoglalt László leszármazói, még pedig Péter és ennek fiai Lajos, azután Ferenc és ennek fiai Sándor, Lajos, Dávid és István, az 1833. szeptember 24—27-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelét. (2605. sz.)

Ugyancsak az 1776. évi bizonyáglevélbe belefoglalt Győry László leszármazói kaptak bizonyáglevelét az 1836. évi március 21—23-i közgyűlésen. Nevezettnek István nevű fia a győrmegyei Szemerére költözött és ennek ott lakó fiai Miklós, József és István kaptak a bizonyáglevelét. (707. sz.)

## **Gyurkovits.**

Az 1742. évi január 29—30-i közgyűlésen Gyurkovics Imre nemesi bizonyáglevelet kapott azon az alapon, hogy testvére Gyurkovics Ferenc aljegyző már megelőzően igazolta a nemességét. (197—198. l.)

## **Gyükér.**

Az 1773. évi április 5-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1773. január 5-én, Gyükér Márton velencei lakos számára kiadott bizonyáglevelet. Nevezett atyja a Nagylégen lakó Gyükér Máté még életében igazolta a nemességvizsgáló bizottság előtt a sormorjai és nagypapi (?) egyházak keresztlevelével, hogy a Szász faluban ősi nemesi örökséggel bíró Gyükér-családba tartozik. — Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (74. l.)

## **Haáder.**

Az 1824. évi december 20—21-i közgyűlésen hirdetik ki az Esztergom megyében az 1824. év október 13-án s Pest megyében az 1824. november 16-án már kihirdetett eredeti nemeslevelet. Az 1823. december 14-én kelt nemeslevelet kapta Haáder György táblai ügyvéd és feleségétől Galinger Annától való gyermekei, László, György, Mária és Alojzia. Felvétettek a megyebeli nemesek közé. (2106. sz.)

## **Hainrikffy.**

Az 1801. május 27—28-i közgyűlésen hirdetik ki a Bécsben 1800. december 12-én kelt nemeslevelet, amelyet Hainrich Ádám özvegye Monseger Anna és gyermekei Ferenc, Ignác, Borbála, Terézia, Anna és Rozina kaptak s amely egyidejűleg családi nevüket Hainrichról Hainrikffy-ra változtatta. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (507. sz.)

## **Hajnal.**

Az 1845. február 17—21-i közgyűlésen hirdetik ki a Győr megye által 1802. április 9-én a Hajnal Ferenc és fiai János, Ferenc és Ádám, Hajnal Ádám és fiai János, Sándor és József,

végül Hajnal Péter részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint Hajnal Ferenc, Ádám és Péter Istvánnak a fiai voltak. István pedig fia volt azon Hajnal Ferencnek, aki az 1727. évben mint a Győr-külsőváros lakója kétségtelen nemesnek ismertetett el. Az 1802. évben Hajnal Ádám és Péter a külsővárosban laktak, míg Hajnal Ferenc igazolta, hogy Sopron megyébe költözött. Ezt a bizonyáglevelet az 1802. év augusztus 27-én Sopron megyében hirdették ki. Az 1832. évben Békésmegyében hirdették ki és ennek alapján Hajnal Józsefet felvették a békésmegyei nemesek sorába. Az 1835. évben Heves és Külső-Szolnok megyében hirdették ki s Hajnal Józsefet, aki igazolta, hogy Gyomáról Kenderesre költözött, József és Katalin gyermekeivel együtt felvették a hevesmegyei nemesek sorába. (1064. sz.)

## Hajós.

Az 1767. december 15-i közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1764. február 21-én Hajós István és György részére kiadott bizonyáglevelet. Eszerint nemcsak az volt köztudomásu, hogy nevezettek Dömsödön birtokosok, hanem még emellett igazolták azt is, hogy az 1754. évi nemesség-igazolás alkalmával nagyatyjuk Hajós János még az 1689. évben, Pest megyének 1676-ban Füleken tartott közgyűléséből kiadott bizonyáglevéllel birtokos nemes voltát igazolta. Ennek a Hajós Jánosnak a fia volt János, István atyja és György Györgynek az atyja. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (219. l.)

## Hajósy.

Az 1804. május 1—2-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1803. február 3-án Hajósy István fiai Pál, István, János és József, Hajósy Mihály fiai József és Mihály mindnyájan szőnyi lakosok részére kiadott bizonyáglevelet. Nevezettek ezt a Nyitra megye által 1756. március 10-én Hajósy György és fiai István, Imre, Márton, Mihály, Menyhért és János részére kiadott bizonyáglevél felmutatása alapján kapták. Ezen bizonyáglevél alapjául az szolgált, hogy Hajósy Menyhért már 60 évvel azelőtt felvétetett a kétségtelen nemesek lajstromába és Hajósy György pedig igazolta, hogy atyja István volt ezen Menyhértnak. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (443. sz.)



## Halász.

Az 1818. december 10—12-i közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1818. június 11-én Halász Bálint és Sámuel veszprémmegyei táblabírák, Halász Ignác Veszprém megye első földmérője és Halász Gáspár, testvérek, részére kiadott bizonyáglevelet. Nevezettek igazolták, hogy atyjuk Sámuel volt ennek atyja pedig József. Bizonyították azt is, hogy ezen József atyja Mihály volt, aki Péter, István, János és Katalin nevű testvéreivel együtt az 1724. évben nádori donációt nyert Dabas falura és a Babad, Ordasegyháza és Délegyháza puszták porcióira, amely donáció a Neoacquistica Commissio előtt az 1734. évben tranzakcióval és az 1745. évben törvényes beiktatással is megerősítést nyert. (2432. sz.)

## Hangyás.

Az 1816. évi augusztus 12—13-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Hangyás István kecskeméti lakos István, Pál és János nevű fiaival azon az alapon, hogy atyja Hangyás Pál az 1719. évben a megyétől bizonyáglevelet nyert és az 1726. évi nemesség-vizsgálat alkalmával is igazolta nemességét. (1536. sz.)

A jegyzőkönyv többet nem tartalmaz, de az idevonatkozó iratok\* szerint Hangyás Pál az 1719. évi bizonyáglevelet azon az alapon kapta, hogy nyitramegyei tanuvallatással és a garamszentbenedeki apátság hiteles kiadványával, amely Bars megyének 1636-7. és 1693. évi bizonyáglevelét tartalmazta átirásban, igazolta a nemességszerzőtől való leszármazását. A nemességet kapta 1609. június 8-án Hangyás János és testvérei. Megemlítjük, hogy a jegyzőkönyvben a családnév Hangyásynak is van írva, de nyilván helytelenül.

## Hegedüs.

Az 1825. évi május 18—19-i közgyűlésben hirdették ki a Pest megye által 1821. november 11-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. A pestmegyei bizonyáglevél átirásban tartalmazza a Baranya megye által 1819. november 22-én kiadott bizonyág-

---

\* A Nobilitaria Hangyás-csomójában.

levelet. Ezt kapták Hegedüs Ferenc, Baranya és több más megye táblabírája, továbbá fia Pál, Verőce megye főjegyzője, másik fia Ferenc kir. táblai jegyző, azután harmadik fia Mihály a báró Kienmayer-huszárezred főhadnagya és negyedik fia János a báró Frimont-huszárezred alhadnagya, azután Ferdinánd és Károly nevű tanuló fiai és végül Anna nevű leánya, Somberegi Sauska Lajos tartományi helyettes komisszárius felesége és Jozefa nevű hajadon leánya. Ez a bizonyságlevél az 1794. november 13-án történt nemeslevél kihirdetésén alapult. Ekkor ugyanis kihirdették az 1753. július 2-án kelt s megelőzőleg az 1753. évben Sopron megyében és az 1790. évben Somogy megyében már kihirdetett nemeslevelet. A nemeslevelet kapták Hegedüs József fia Ferenc, Hegedüs György fiai Ferenc és György és Hegedüs Ferenc fia Ferenc. Ezen utolsó Ferencnek a fia volt a bizonyságlevél szerzője. (808. l.)

## Hegyi.

Az 1842. április 28-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1842. március 7-én, a Székesfehérvárott lakó Hegyi testvérek Ferenc, Pál és Mihály részére kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint az 1755-i nemesség-vizsgálat alkalmával Hegyi Péter leszármazói Hegyi Imre, Ferenc, Mátyás, László és János a többi Hegyi- és Domokos-nemzetségbeliekkel együtt a Hegy másképp Beneetei kétségtelen nemesek lajstromába felvették, azon alapon, hogy felmutatták I. Lipót királytól elődeik által az etei ingatlanokra nyert s 1690. június 3-án kelt s törvényes beiktatással megerősített adománylevelet. Egyuttal a birtokban való létüket is bizonyították, valamint azt is, hogy Hegyi Péternek az említetteken kívül egy Benedek nevű fia is volt, aki Székesfehérvárra költözött és ennek fiai voltak Ferenc, Pál és Mihály. — Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (2147. sz.)

## Heinrich.

Az 1760. február 4-i közgyűlésen hirdették ki az 1759. december 28-án kelt nemeslevelet. Ezt kapta Heinrich János és felesége Sticz Anna-Mária és gyermekeik. 1. József és felesége Paur Erzsébet és gyermekeik, János, József, Katalin, Anna-Mária,

Terézia, Erzsébet, Éva-Mária és Rozália. 2. János-György és felesége Prandstetter Katalin és fiuk János-György. 3. Antal és felesége Koller Magdolna. 4. Erzsébet azelőtt Rédl Fülöpné, most Loninger János-Mihályné. 5. Teréz, Fux Jánosné. 6. Anna-Mária Loninger Antalné. 7. Eleonora. A nemeslevelet kapták még Heinrich János vejei. 1. Loninger Antal, Anna-Mária férje és gyermekeik János-Mihály és Éva. 2. Loninger János-Mihály, Erzsébet férje és gyermeke Ferenc és mostoha gyermekeik Redl Pál, Katalin, Rozália. 3. Fux János, Teréz férje és gyermekei Antal, János, György és Rozália. Azután Loninger Éva férje Paur János és gyermekeik Jakab és János és végül Heinrich János testvére Heinrich Ádám, gönyüi postamester és felesége Mária-Magdolna és leánya Eleonóra. — Valamennyien felvétettek az ország és megye nemesei sorába és bizonyáglevelet kaptak. (392—393. l.)

Az 1760-ban kihirdetett Heinrich Antal, akinek felesége Koller Magdolna volt, az 1797. év január 24—26-i közgyűlésen nemesi bizonyáglevelet kapott Ferenc és Ádám fiaival együtt. (307. l.)

Az 1760. évi bizonyáglevél alapján kapott nemesi bizonyáglevelet az 1835. évi augusztus 3—5-i közgyűlésen Heinrich György megyei irnok és fia István. Heinrich György keresztlevelekkel igazolta, hogy atyja György volt s hogy ez a György a nemeslevélbe foglalt Györgynek és Brandstetter Katalinnak atyja halála után született fia volt. (1552. sz.)

Az 1835. évben bizonyáglevelet szerző Heinrich György testvére Zsigmond, a verőcemegeyi Csepényben lakó haszonbérlo, az 1840. évi október 19—29-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelet, amelybe István nevű fiát is belefoglalták. (3322. sz.)

Az 1843. április 18—28-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Heinrich Lajos székesfehérvári lakos, tiszteletbeli megyei seborvos, aki igazolta, hogy a nemeslevélben megnevezett Györgynek és Prandstetter Katalinnak az unokája. (1922. sz.) A jegyzőkönyvben Heinrich György atyja nincs megnevezve, de a fennmaradt kérvény\* szerint Jakab volt.

Az 1843-ban bizonyáglevelet szerző Heinrich Lajos testvére Ignác gyulai lakos az 1844. május 20—25-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (2140. sz.)

---

\* A Nobilitaria Heinrich-csomójában.

# Heringh.

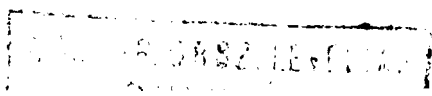
Az 1842. évi július 18—23-i közgyűlésen hirdetik ki a 6602/552. szám alatt 1842. április 21-én kelt Heringh Ignác közalapítványi tb. ügyész és a királyi fiskus fejérmegyei ügyvédje számára adományozott nemeslevelet. Bele voltak foglalva ebbe még nevezett feleségétől Pápai Zsuzsannától való fiai Ignác-József és Móric-István-Miklós és leánya Ida-Katalin-Antónia is. Felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (3464. sz.)

# Herenkovits.

Az 1817. évi április 15—17-i közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1816. szeptember 3-án Herenkovits György részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Azon az alapon adták ki a bizonyáglevelét a Fejér megyében letelepedni szándékozó Herenkovits Györgynek, hogy bebizonyította, hogy atyja Herenkovich János, ki Szemerén lakott, nemességét az 1756. évben igazolta. Bizonyította még azt is, hogy ő maga még vándorlása idején is állandó nemesi szabadságban élt, mint ahogy a Szemerén lakó Herenkovits-családbeliek is mind abban élnek. Ellenmondás nélkül felvétellett a megyebeli nemesek közé. (776. sz.)

**Herczegh.**

Az 1820. évi június 26—27-i közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1790. szeptember 3-án kiadott nemesi bizony-ságlevelet. Ezt kapták Herczeg János és fiai János és István, Herczegh György Péter és fiai Lajos és Károly, azután Herczegh Sámuel és végül Herczegh János. A bizonyságlevél visszavezet a III. Ferdinánd által 1651. január 6-án, Herczegh Péternek s testvéreinek Gergelynek és Jánosnak adott nemeslevélre, amelyet Nyitra megyében, még azon évben kihirdettek. A bizonyságlevél szerzői közül János és György-Péter Jánosnak a fiai voltak. Ez a János pedig azon Jánosnak a fia volt, aki Kecskemétre költözött. Ez a János pedig fia volt a nemeslevélben szereplő Jánosnak. A bizonyságlevél szerzői közül Sámuel és János fiai voltak Istvánnak. Ez az István pedig testvére volt János és György-Péternek. — Valamennyien felvétettek a megyebeli nemesek közé. (1277. sz.)



## Herman.

Az 1842. január 17—22-i közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1841. november 8-án, Herman János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet azon az alapon adták ki, hogy Herman János igazolta, hogy atyja János volt és ennek atyja pedig szintén János. Bizonyította továbbá azt is, hogy nagyatyja Herman János a kétségtelen nemesekről szerkesztett 1790. évi lajstromba mint lentiszombathelyi lakos, Ferenc és Pál nevű testvéreivel mint nemes Herman Györgynek a fia felvétetett. Bizonyította továbbá, hogy nagyatyja Tolna megyébe költözött s ott mint bérlő sok helyen lakott s végül Nagyszékelyben telepedett le s megnősülvén, felesége kedvéért evangélikus vallásúvá lett. Atyja Nagyszékelyből Cecére költözött és ott zálogbirtokot szerzett. A bizonyáglevélbe felvették Herman Jánosnak János-Ferenc és Károly nevű fiait is. Ellenmondás nélkül felvétettek a megyebeli nemesek közé. (803. sz.)

## Hetyey.

Az 1745. évi november 8-án tartott közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által Hetyey András részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Nevezett ez alkalommal új bizonyáglevelet kapott. (712. l.)

Az 1768. évi március 24-i közgyűlésen Hettyei János és András, testvérek és ezek nagybátyja Hettyei György bizonyáglevelet kaptak azon az alapon, hogy a vasmegyei bizonyáglevélbe belefoglalt sárkereszturi Hetyey Andráshoz való kapcsolatukat bizonyították. (348. l.)

Az 1816. évi augusztus 12—13-i közgyűlésen kaptak a Hettyei-családbeliek nemesi bizonyáglevelet az 1745. évi kihirdetés alapján. Igazolták ugyanis, hogy az 1745-ben kihirdetett Andrásnak István nevű fia volt s ezen Istvánnak a fiai voltak id. Péter, Mihály, József, András és János, akik a bizonyáglevelet kapták. Belefoglalták ebbe még Péternek István és Péter, Mihálynak Mihály, Józsefnek József, István, János és Mihály nevű gyermekeit is. (1500. sz.)

Az 1768. évi bizonyáglevél alapján kaptak bizonyáglevelet az 1842. július 18—22-i közgyűlésen Hettyei János somogy megyei, csurgói lakos és Hettyei Sándor bodméri ref. rektor. (3166. sz.)

## Héczey.

Az 1832. augusztus 1—3-i közgyűlésen hirdették ki a Zemplén megye által 1832. május 19-én a Dunaszentgyörgyön lakó Héczey-testvérek, István és József részére kiadott és Tolna megyében 1832. június 25-én már kihirdetett bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél tartalmazza a Zemplén megye által 1768-ban Héczey István részére kiadott bizonyáglevélnek Szögyényi Zsigmond kir. személynök aláírása alatt kiadott kir. kancelláriai rendelet folytán 1824-ben kiszolgáltatott másolatát. Az 1768. évi bizonyáglevelet a Kassán lakó Héczey István, Sámuel fia, kapta, aki bizonyította, hogy a Lasztócon lakó Héczey Ferenc az 1733. évben a nemesség-vizsgálat alkalmával felmutatta II. Rudolf által 1602. március 29-én Héczey Mátyásnak és atyjának Andrásnak adott nemeslevelet, amelyet 1607-ben Nyitra megyében és 1609-ben Abauj megyében kihirdettek. Az 1768. évben bizonyáglevelet szerző István bizonyította, hogy atyja Sámuel testvére volt Ferencnek, aki az 1733. évben a nemeslevelet felmutatta. Ezen Héczey István pedig előbb a pestmegyei Kávára onnét Madocsára került prédikátor gyanánt. Dunaszentgyörgyről nősült s halála után gyermekei, az 1832. évi bizonyáglevél szerzői, ide költöztek. Jóllehet a zemplénmegyei bizonyáglevelet csak a megye főjegyzője írta alá s ezt a tiszti főügyész szavá is tette, de a bizonyáglevél hitelességét kétségbe nem vonva, nevezettek felvették a megyebeli nemesek közé s erről bizonyáglevelet kaptak. (2093. sz.)

## Hiemer.

Az 1702. évi november 23-i közgyűlésen hirdették ki Hiemer Mihály és felesége Orsolya s gyermekeik Máté és Sebestyén nemeslevelét. A kihirdetésnek senki sem mondott ellen. (68. l.)

Az 1790. évi november 8—11-i gyűlésen Hiemer József, aki igazolta, hogy atyja Imre volt s ezé pedig Máté, aki viszont az 1702. július 15-én kelt nemeslevélbe bele volt foglalva, bizonyáglevelet kapott. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 102. l.)

## gróf Hochburg.

Az 1717. április 7-i közgyűlésen hirdették ki a Bécsben, ugyanazon év április 13-án kelt s a császári kancellária által

német nyelven kiadott oklevelet, amellyel Hochburg János-Domokos és János-József és utódaik a birodalom és az örökös tartományok grófi rangjára emeltettek. A bejegyzés azon része, mely szerint a kihirdetés nem jár kötelezettséggel, később töröltetett és helyébe bejegyezték, hogy „ellenmondás nélkül”. (3. l.)

## Hollner.

Az 1839. évi május 13—17-i közgyűlésen hirdették ki az 1838. szeptember 20-án, Brixben kelt eredeti nemeslevelet, amelynek alapján a nemességszerző Hollner Alajos, a Schvarczenberg-dzsidásezred alezredese a megyebeli nemesek lajstromába bejegyeztetett és bizonyáglevelet kapott. (1195. sz.)

## Hollósy.

Az 1742. április 18-i közgyűlésen vétettek fel a megyebeli nemesek közé s kaptak nemesi bizonyáglevelet a Hollósy-család tagjai közül a következők: 1. A Székesfehérvárott lakó Hollósy István. 2. Hollósy Mihály, András, István és János, testvérek, fejérmegyei lakosok (egy 1747-ből való kérvényük szerint Mihály pátkai, András bögödi, István felcsuti, János pedig alcsuti lakos volt). 3. Hollósy János fejérmegyei. 4. Hollósy Mihály tolnamegyei lakos. Valamennyien Hollósy Lukács leszármazói voltak. Hollósy Lukács fiának Istvánnak a fia Ádám pedig, aki Gyöngyösre költözött, az 1677. évben Pozsony megyétől nemesi bizonyáglevelet kapott. A leszármazás bizonyítása részben Veszprém megyében történt, ahol az 1677. évi bizonyáglevél szerzőjének Ádámnak testvérétől Györgytől leszármazó János, az 1741. évben bizonyáglevelet szerzett. (234—235. l.) A bizonyáglevél szerzőinek a jegyzőkönyv és a meglevő iratok\* alapján adható leszármazása a következő. Hollósy Lukács Bálint nevű fiának a fia István volt és ezé pedig az 1. alatti István. Hollósy Lukács István nevű fiának a fia volt Ádám az 1677. évi bizonyáglevél szerzője. Ezen Ádám fia volt István, ezé pedig szintén István és ennek fiai voltak a 4. alatti testvérek. Hollósy Ádám testvére György volt. Ezen György egyik fia volt Gergely és ennek fia volt a 3. alatti János. György második fia volt Mihály és ezé pedig a 4.

\* A pozsonymegyei és veszprémmegyei bizonyáglevelek, tanuvallatások és kérvény a Nobilitaria Hollósy-csomójában.

alatti Mihály. György harmadik fiának Jánosnak a fia volt az a János aki Veszprém megyében kapott bizonyáglevelet az 1741. évben.

Az 1819. okt. 18—19-i közgyűlésen Hollósy József bajai uradalmi ügyvéd bizonyította, hogy ő az 1742-ben bizonyáglevelet szerző Istvántól (az 1. alattitól) származik és ennek alapján bizonyáglevelet kapott. (1810. sz.)

## Horváth.

I. 1714. január 26-i közgyűlésen hirdették ki ellenmondás nélkül a Laxenburgban 1713. május 31-én kelt megerősítő nemeslevelet, amelyet a háborus időkben elveszett nemeslevele helyett kapott nemes Horváth Ferenc és feleségétől Ányos Krisztinától való fia Zsigmond. (97—98. l.)

II. 1761. június 11-i közgyűlésen hirdették ki a III. Károly által 1722. május 31-én Horváth Andrásnak és fiainak Györgynek, Andrásnak és Ádámnak adott és Vas megyében 1723. február 3-án már kihirdetett armálist. Ennek alapján Horváth Andrást a nemességszerző Horváth András fiát a megyebeli nemesek sorába felvették. (544. l.)

III. 1762. július 8-i közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1762. március 10-én Horváth István pákozdi lakos részére kiadott bizonyáglevelet. Felvették a megyebeli nemesek közé. (680. l.) Az 1762-ben kihirdetett Horváth István testvéreinek leszármazói az 1816. dec. 9—10-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Az ekkor benyújtott iratok szerint Sopron megye által kiadott bizonyáglevelet kapták Horváth István, János, György és Ferenc, akik közül abban az évben csak István lakott Fejér megyében, a többiek még Dadon laktak s a bizonyáglevelet emiatt Komárom megyében hirdették ki. István testvére Mihály Bodméra házasodott, ahol közbirtokos volt. Ferencről említik, hogy Gárdonyba költözött. A Bodméron lakott Mihály fiai Mihály és János, valamint ezen utóbbi Mihály fia Sándor kapták az 1816. évi bizonyáglevelet. (2461. sz.)

IV. 1764. ápr. 18-án hirdették ki a Vas megye által a Móron lakó Horváth János és Péter és Pördömlőkön lakó Horváth Márton részére 1764. március 9-én kiadott bizonyáglevelet. János



fia volt Gergelynek, ez Györgynek. Péter és Márton fiai voltak Mihálynak, ez pedig az említett Gergelynek. Jánost és Pétert felvették a megyebeli nemesek közé, báró Lusinszky György ellenmondása nem állván meg a helyét. (877.)

V. 1766. június 4-i közgyűlésen kihirdették a Nyitra megye által Horváth János, Mihály, Pál és József részére kiadott bizonyságlevelet. (1097. l.)

VI. 1767. április 27-i közgyűlésen Horváth István, György, Ferenc és János felmutatták az akkor már nem élő atyjuk Horváth Ferenc részére Sopron (a bejegyzés végén Zala) megye által kiadott bizonyságlevelet, amelyet atyjuk nem hirdetett ki. Felvették a megyebeli nemesek közé és bizonyságlevelet kaptak. (89. l.) Ezt a bizonyságlevelet az 1823. júniusi közgyűlésen átírták az Alapon lakó Horváth Ferenc részére, aki igazolta, hogy ő az abban megnevezett Ferencnek a fia, átírták továbbá a Bölcskén lakó Horváth István részére aki igazolta, hogy ő az abban megnevezett Györgynek fia. Az 1767-ben kihirdetett bizonyságlevelet 1765-ben adta ki Sopron megye Horváth Ferenc részére. Ez pedig visszavezetett az 1623. június 25-én kelt armálisra, amelyet Horváth Márton és felesége Odor Katalin és testvére Horváth Mihály, továbbá Márkus István és Odor János kapott. Az armálisban megnevezett Mihálytól származott Ferenc az 1765. évi bizonyságlevél szerzője. (870. sz.) Az 1841. januári közgyűlésen kaptak bizonyságlevelet az 1823-ban bizonyságlevelet szerző Horváth Ferenc fiai Ferenc és István. (429. sz.)

VII. 1767. aug. 3-i közgyűlésen kihirdették a Cecén lakó Horváth István és a Keresztesen lakó Horváth István részére Veszprém megye által 1767. április 8-án kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezettek igazolták, hogy attól a Horváth Mátyástól származnak, aki 1634. március 9-én nemeslevelet nyert. Felvették a megyebeli nemesek sorába. (155. l.)

VIII. 1776. januári közgyűlésen hirdették ki a Horváth István és fiai János, Pál, József és István részére 1718. augusztus 24-én adott és Győr megyében még abban az évben kihirdetett cimeres nemeslevelet. Ennek alapján a nemeslevélbe foglalt s Baracskán lakó ifj. István a megyebeli nemesek sorába felvétel

és a Bihar megyébe költözött József nevű fia bizonyságlevelet kapott. (778. javított lapszám.)

**IX.** 1776. március 26—27-i közgyűlésen Horváth István velencei lakos felmutatta a Veszprém megye által 1767. április 8-án kiadott bizonyságlevelet, amely szerint Horváth Mihály az 1719. és 1739. évben igazolta, hogy attól a Horváth Mátyástól származik, aki 1634. március 9-én armálist nyert és azt Sopron megyében kihirdette. Ennek a Mihálynak volt a fia István. Horváth Istvánt István, Sámuel és András nevű fiaival, Sámuel fiától való Pál, János és József unokáival, azután István nevű fiának fiától a már elhalt Mihálytól való Mihály dédunokájával felvették a megyebeli nemesek közé és bizonyságlevelet kapott.

843. l.) Horváth István velencei lakos 1781. novemberi közgyűlésen új bizonyságlevelet kért és kapott. (40. l.)

**X.** 1776. március 26—27-i közgyűlésen hirdették ki a Ráckeresztúron lakó Horváth János (János fia) részére Pozsony megye által 1773. július 1-én kiadott bizonyságlevelet. Nevezett atyafiaival együtt felmutatta II. Rudolf által 1580. március 26-án Spahia Balázsnak és anyai nagybátyjának Horváth Máténak adott armálist. Horváth János és fiai János, József és Pál felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (842. javított lapszám.)

Az 1776-ban kihirdetett Horváth Pál, aki akkor a nógrád-megyei Nagyfaluban lakott, az 1803. évi novemberi közgyűlésen kapott bizonyságlevelet. A beterjesztett keresztlevelét a kajászó-szentpéteri ref. egyház állította ki. (1219. sz.)

Ugyancsak a Spahia Balázs társszerzőjének Horváth Máténak a leszármazói más alkalommal is kihirdették a nemességüket. Az 1805. évi februári közgyűlésen hirdették ki ugyanis a Pozsony megye által 1803. nov. 9-én a gróf Zichy-család Palotán lakó levéltárnoka Horváth János és testvérei Mihály és Gergely részére kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezettek atyja Horváth Mihály, aki akkor Kolosnémán lakott, az 1765. évi invesztigáció alkalmával felmutatta az említett nemeslevelet és igazolta a leszármazását. (185. sz.)

**XI.** 1777. szept. 22-i közgyűlésen hirdették ki a Bogárdon lakó Horváth János részére Veszprém megye által kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezett atyja Pál, Sopron

megye 1762. dec. 22-i Sopronban tartott gyűléséből kiadott bizonyságlevelével publikáltatta magát és igazolta nemességét. Továbbá pedig, hogy a Horváth-család nemességi iratai tűzvész alkalmával megsemmisültek. Felvették a megyebeli nemesek sorába. (335. l.)

**XII.** 1777. decemberi közgyűlésen hirdették ki az Inotán lakó Horváth János és a Palotán lakó Horváth István és Mihály részére a Veszprém megye által 1777. szept. 13-án kiadott bizonyságlevelet. Horváth Jánost István, János és Ferenc nevű fiaival együtt felvették a megyebeli nemesek sorába. (432. l.)

**XIII.** 1777. dec.-i közgyűlésen hirdették ki a Békés megye által 1774. április 19-én Horváth János részére kiadott bizonyságlevelet, mely szerint nevezett Orosházán lakó armalista nemesnek a fia. Felvették a megyebeli nemesek sorába. (433. l.)

1845. februári közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet Horváth János sárbogárdi közbirtokos Lajos, Zsigmond és Antal nevű fiaival, továbbá Horváth István táblabíró. Nevezettek igazolták azt, hogy azon Horváth Andrástól származnak, aki az 1684. évben armalist nyert és azt Sopron megyében kihirdette. Bizonyították még azt is, hogy elődeik Sopron megyéből Vas megyébe, innét Fejér megyébe, innét Békés megyébe s innét vissza Fejér megyébe költöztek. A bizonyságlevél kiadása még az 1839. évben határozatba ment, de Pózna Pál ellenmondása miatt halasztódott. (820. sz.)

**XIV.** 1778. nov. 30-i gyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1778. július 7-én a Sárkeresztúron lakó Horváth István és Péter, a Somodiban (így!) lakó János és a Názárban (így!) lakó Mihály részére kiadott bizonyságlevelet, amely szerint a Szentmihályúron lakó Horváth András és János az 1754. évi vizsgálat alkalmával bizonyították nemességüket és ezek testvére István az elől nevezettek atyja volt, amint ezt jóváhagyott nemességvitató perben igazolták. (39. l.) Kétségtelenül ugyanezt a bizonyságlevelet hirdetik ki az 1780. novemberi közgyűlésen, de ekkor már Mihály is sárkereszturi lakosként szerepel a jegyzőkönyvben, viszont János nincs említve. (567. l.)

**XV.** 1779. novemberi közgyűlésen hirdetik ki a Sopron megye által 1765. febr. 26-án Horváth Ferenc (aki Mihály fia, aki másik Mihályé) részére kiadott bizonyáglevelét. Horváth Ferenc az 1760. évben felmutatta a II. Ferdinánd által 1623. június 25-én Horváth Mártonnak és feleségének Ódor Katalinnak, testvérének Horváth Mihálynak, továbbá Márkus Istvánnak és Ódor Jánosnak adományozott és Sopron megyében kihirdetett armálist és az armálisban megnevezett Horváth Mihálytól való leszármazását igazolta. Horváth Ferenc és fiai János és Ferenc, továbbá testvérei László, János és József felvételtek a megyebeli nemesek sorába és bizonyáglevelét kaptak. (296—297. l.)

Az 1779-ben kiadott bizonyáglevelét átírták az 1818. szept. 14—15-i közgyűlésen Horváth József bácsmegyei, pacséri ispán részére. Ebből kitűnik, hogy az 1779-ben kihirdetett Horváth Ferenc székesfehérvári lakos volt. Ferenc testvére László győri lakos volt és fiai voltak András és József. A második testvére János szekszárdi lakos volt s fiai voltak József és János. A harmadik testvére József pesti lakos volt. Az 1779-ben székesfehérvári lakos Ferenc fiának Jánosnak volt a fia József a pacséri ispán. (1600. sz.)

**XVI.** 1782. márc. közgyűlésen sárkereszturi Horváth István, Mihály és János nemesi bizonyáglevelét kaptak. (150. l.)

**XVII.** 1784. májusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1784. máj. 17-én Horváth Ignác tolnamegyei tábla-bíró, herceg Eszterházy Miklós ügyésze, Horváth György fejérmegyei alügyész és Horváth Miklós esküdt részére kiadott bizonyáglevelét. A bizonyáglevél szerint nevezettek atyja Horváth Miklós az 1754. évben publikáltatta magát Vas megye bizonyáglevelével. Az 1753. évi vasmegyei bizonyáglevél visszavezetett III. Ferdinánd által 1638-ban adott armálisig. Felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (628—629. l.) Nevezettek az 1802. évi decemberi közgyűlésen bizonyáglevelét kaptak arról, hogy armálisuk tűzvész alkalmával elégett Horváth Ignác alapi házánál, amikor Horváth Ignác az armálist tartalmazó tokot kihozni akarván, maga is elégett. (1260. sz.)

A szerencsétlenül járt Horváth Ignác özvegyének Nagy Juliannának kérelmére az 1805. májusi közgyűlésen adott ki

bizonyosságlevelét a megye gyermekei Zsigmond, Miklós és László nevére. (555. sz.)

Az 1784-ben kihirdetett Horváth Miklós fiai, még pedig Ignác táblabíró és több uradalom ügyésze és Gábor megyei tiszti főügyész az 1820. március 6-i közgyűlésen kaptak bizonyosságlevelét. Bele foglalták ebbe Gábornak László-Pál-Gábor és Vince-Miklós-Károly nevű fiait is. Horváth Miklós és Gábor keresztleveleit a vajtai r. kath., Gábor gyermekeinek keresztleveleit a székesfehérvári falakon belőli r. kath. plébánia adta ki. (401. sz.)

**XVIII.** 1819. novemberi közgyűlésen hirdették ki az Abaujvár megye által 1769. július 5-én, kiadott és Veszprém megyében 1772. nov. 9-én kihirdetett nemesi bizonyosságlevelét. Ezt kapta a Kassán lakó Horváth István és ennek fia Mihály, aki Veszprémbe költözött. Az abaujvármegyei bizonyosságlevél átírásban tartalmazza a Szabolcs megye által 1768. ápr. 20-án az előbb Turán s akkor Mádon lakó Horváth János s ennek testvérei a szabolcsmegyei Halászon lakó István, Mihály és Gábor részére kiadott bizonyosságlevelét. A szabolcsmegyei bizonyosságlevél pedig hivatkozik a Miksa király által 1572. jún. 28-án Horváth Gheremi Jánosnak adott armálisra. Horváth Istvánt és Mihályt ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (2203.)

Az 1819-ben kihirdetett Horváth Mihály fia Ferenc csőszilakos az 1821. évi április 30- május 1-i közgyűlésen kapott ugyancsak Ferenc nevű fiával bizonyosságlevelét. (677. sz.)

**XIX.** 1836. februári közgyűlésen hirdetik ki a Győr megye által 1835. június 30-án kiadott bizonyosságlevelét. Ezt kapta a Felpécen lakó Horváth Péter és ennek fia a Győrött lakó Péter, a Ságón lakó Horváth András és ennek öccse a Győrött lakó Horváth Mihály, azután Horváth János győrmegyei esküdt, a Ságón lakó Horváth János és ugyanott lakó Horváth István, valamint a felsoroltak gyermekei. Ezen bizonyosságlevél kiadásának alapjául szolgált a Horváth-vérség számára az 1806-ban kiadott bizonyosságlevél. Ennek kiadását nemességvitató per előzte meg, amelyben igazolták ezen Horváthok, hogy az 1722. évben bizonyosságlevelét kaptak és 1732-ben igazolták az 1625-ben armalist szerzőtől való leszármazást. (280.)

**XX. HORVÁTH** helytelenül **KUTI**. 1841. januári közgyűlésen a csősz Horváth-vérségbeliek kapnak bizonyáglevelet. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált a Sopron megye által 1765. febr. 26-án kiadott bizonyáglevél. Ezt kapta Horváth János sárkereszturi lakos János és Ferenc fiaival. Ennek atyja István volt és aki Vásárosfaluból származott és Veszprém megyén keresztül jött ide. Horváth István atyja pedig Horváth vagy Kuti Mihály volt. A család nemessége 1623. június 25-én kelt és Horváth Márton és felesége Ódor Katalin és testvére Horváth Mihály és Márkus István és Ódor János által szerzett nemeslevélen alapult. Az 1765-ben kihirdetett János leszármazói, kik Sárkereszturról Csőszre házasodtak megkapták a bizonyáglevelet az 1841. februári közgyűlésen. (445. sz.) A többi leszármazók az 1843. évi áprilisi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet kapták Horváth István csősz, István, János, Mihály és András sárkereszturi lakosok, valamint ezek leszármazói. (1968.)

**XXI.** 1845. februári közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1828. május 28-án kiadott bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet Győr megye Horváth Mihály Győr városi szenátor és győrmegyei táblabíró kérelmére adta ki fia Lajos részére. A bizonyáglevél azon az alapon adatott ki, hogy Horváth Mihály bizonyította miszerint atyja a Dömötöriből származó és Győrött lakott Horváth Ferenc az 1759. évi vizsgálat alkalmával igazolta nemességét a Vas megye által 1740-ben kiadott és Győr megyében kihirdetett bizonyáglevéllel. A vasmegyei bizonyáglevél pedig visszavezetett 1722. évi kir. ujjadomány-levélig. (1063. sz.)

## **Kocsi Horváth.**

1764. dec. 13-i közgyűlésen kihirdették Horváth Kocsi Józsefnek Győr megyétől nyert nemesi bizonyáglevelét. Felvették a megyebeli nemesek sorába. (943. l.)

## **Perlaki Horváth.**

1737. június 3-i közgyűlésen Perlaki Horváth Ferencet felvették a megyebeli nemesek sorába. Ez alkalommal, nevezett bizonyáglevelet is kapott. Felmutatta ugyanis az 1613. március

14-én kelt és az 1694. évben Szepes megyében kihirdetett nemeslevelet, amelyet Perlaki Horváth István kapott Kristóf, István és Erzsébet nevű gyermekeivel. Bizonyította azt is, hogy ő a nemeslevélben megnevezett Istvántól származik. (436. l.)

Az 1741. áprilisi közgyűlésen a Tatán lakó Perlaki Horváth Mihály, a Bicskén lakó Perlaki Horváth István és a Sopron megyében lakó Perlaki Horváth Ferenc felmutatták az érintett nemeslevelet és bizonyították, hogy annak szerzője Mihálynak és Istvánnak dédatyja, Ferencnek pedig nagyatyja. Az 1737. évi bizonságlevél szerzője pedig személyesen megjelenvén vallotta, hogy Mihály és István neki testvérei, Ferenc pedig atyai nagybátyja. Mind a hárman nemesi bizonságlevelet kaptak. (104. l.)

Az 1816. májusi közgyűlésen Perlaki Horváth Ádám felcsuti közbirtokos, annak bizonyítása után, hogy az 1741. évi bizonságlevél szerzőjének Istvánnak Ferenc nevű fia az ő atyja volt, Antal, Gáspár és Zsigmond nevű fiaival együtt nemesi bizonságlevelet kapott. (790. sz.)

## Tiborcszeghi Horváth.

Az 1832. május 21—23-i közgyűlésen hirdették ki azt a bizonságlevelet, amelyet Tiborcszegi Horváth Imre özvegye Molnár Rozália és Tiborcszegi Horváth Ferenc kérelmére adott ki Pest megye az 1821. év augusztus 30-án. Ebben a bizonságlevélben Pest megye átírta Vas megyének 1803. március 7-én kelt bizonságlevelét, amelyet a Szentlőrinc faluból származó Tiborcszegi Horváth Imre és Ferenc kapott, akik közül Imre akkor Esztergom megye esküdtje volt. Ezen bizonságlevél szerint nevezettek nagybátyja Zsigmond az 1733. évi invesztigáció alkalmával igazolta, hogy az ő nagybátyja Horváth Zsigmond az 1674. év május 1-én nemeslevelet nyert I. Lipóttól. Ez az igazolás pedig az 1764. évben jóváhagyást is nyert. Ezt a vasmegyei bizonságlevelet az 1803. évben Esztergom megyében kihirdették. A vasmegyei bizonságlevelet az 1819. évben Tiborcszegi Horváth Imre özvegye Anna és Henrik, helyesebben Imre nevű gyermekei javára akarta kihirdetni Pest megyében, de akkor Tiborcszegi Horváth Ferenc és Pokány Jánosné Horváth Krisztina ellentmondtak a kihirdetésnek. Pest megye az ellentmondásnak helyt nem adván és az esztergomi érseki szentszéknek az anyakönyvi kiigazítások ügyében hozott ítélete után, bizonságlevél kihirdetésének nem volt

több akadálya, amikor is a kérelmezők új bizonyáglevelét kaptak. A pestmegyei bizonyáglevelét megelőzőleg kihírdették Esztergom megyében az 1821. évben és Vas megyében az 1826. évben. Tiborcszegi Horváth Imre és Anna ellenmodás nélkül felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (1463. sz.) Az előnév írásmódja a jegyzőkönyvben a leggyakrabban Tiborszegi.

## **Hrabovszky.**

Az 1781. november 27-i közgyűlésen hírdették ki a Trencsén megye által Hrabovszky András és Hrabovszky Gáspár fejérmegyei esküdt részére kiadott bizonyáglevelét. A jegyzőkönyvi bejegyzés szerint a trencsénmegyei bizonyáglevel 1781. július 16-án kelt. A bizonyáglevel kiadásának alapjául az szolgál, hogy a nevezettek atyja Hrabovszky László a nemességvizsgálat alkalmával igazolta nemességét és a királyi jóváhagyást nyert 1748. évi lajstromba felvétetett. Felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (38. l.)

## **Hukavecz.**

Az 1703. évi július 3-i közgyűlésen Hukavecz Mihályt, aki igazolta nemességét, ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (21. l.)

## **Hunkár másként Hajduch.**

Az 1781. május 22-i közgyűlésen hírdették ki a Győr megye által 1777. június 1-én, a Rácalmáson lakó Hunkár másként Hajduch Antal és Tamás részére kiadott bizonyáglevelét. Ennek alapján Hunkár Antal, József fiával és Tamás ugyancsak József nevű fiával ellenmondás nélkül felvétetett a megyebeli nemesek közé. (678. l.)

## **Huszár.**

Az 1750. március 5-i közgyűlésen Huszár János bogárdi lakos Sopron megye által 1748. aug. 16-án kiadott bizonyáglevel és Bezeredy Ferenc veszprém- és zalamegyei táblabíró és Szemerey József sopronmegyei vicesgerens által 1735. május 31-én kiadott tanulevel kihirdetése alapján a megyebeli nemesek sorába felvétetett. (135. l.) A jegyzőkönyv itt nem tartalmaz töb-



bet, de a későbbi bizonyosságlevelek\* átírásban tartalmazzák mind a sopronmegyei bizonyosságlevelet mind pedig Bezerédy és Szemerey bizonyítványát s azt is igazolják, hogy Huszár János az 1750. évben bizonyosságlevelet is kapott. A sopronmegyei bizonyosságlevél szerint az egykor a sopronmegyei Szentmártonban lakó Huszár-család nemességét a családnak az 1657. évben Másics Péter és az 1670. évben Fabiankovics Ferenc ellen vitt per iratai alapján igazolták. A Peörös és Bezerédy családokkal rokon Huszár-családra vonatkozó bizonyítványt Szemerey mint a Peörös-családba beházasodott írja alá. A Szerdahelyen keltezett bizonyítvány szerint Bezerédy és Szemerey igazolták, hogy a Huszár-családbeliek mindig a portás főemberek közé számítottak és a Rév-szilason, Fejér megyében lakó Huszár János atyja Ferenc volt, Ferenc atyja pedig András, András és Miklós atyja pedig Mátyás, aki az armálisban meg volt nevezve.

Az 1750-ben bizonyosságlevelet szerző Huszár János fiai Péter, János és István, akik a veszprémmegyei Szentkirályra költöztek az 1763. év május 13-án bizonyosságlevelet nyertek. (766. l.)

Az 1763-ban bizonyosságlevelet szerző Huszár János fiának Ignácnak a fia Károly, győr- és veszprémmegyei táblabíró és fejérmegyei aljegyző, az 1817. nov. 24-én kapott bizonyosságlevelet. (208.) Az 1763-ban bizonyosságlevelet szerző Istvánnak a fia Gábor volt és ezen Gábornak a fia szintén Gábor, aki az 1817. évi nov. 24-i közgyűlésen kapott bizonyosságlevelet. (2085. sz.)

Az 1763. évben bizonyosságlevelet szerző Huszár István fia ugyancsak István, bogárdi közbirtokos és ennek fiai még pedig Lajos, Sándor, István, Péter, Pál és Bálint az 1818. március 2—3-i közgyűlésen kaptak nemesi bizonyosságlevelet. (248. sz.)

Az 1817-ben bizonyosságlevelet szerző Huszár Károly testvérei még pedig Huszár Antal fejérmegyei táblabíró, Huszár János cs. kir. főhadnagy, győrmegyei táblabíró és Huszár József veszprémmegyei táblabíró, mindnyájan veszprémmegyei közbirtokosok, az 1821. ápr. 30-i közgyűlésen kaptak bizonyosságlevelet. (575. sz.)

Az 1839. okt. 1—5-i közgyűlésen kaptak bizonyosságlevelet a Tinódon lakó Huszár-családbeliek. Mátyás, László, Sándor és Gábor, József és ennek József, János és István nevű fiai, Ferenc és ennek Sándor és Ferenc fiai, József, János és Ignác és ezen Ignác fia Sándor, János és Mihály és Mihály fia Ferenc és ennek fia István. A bizonyosságlevél kiadásának alapjául szolgált az 1768.

---

\* A Nobilitaria Huszár csomójában és jegyzőkönyvekben.

évben Huszár Ferenc és István, Ferenc, József és Mihály fiaí részére kiadott bizonyáglevél, amelyet nevezettek mint az 1750-ben bizonyáglevelet szerző Huszár János leszármazói kaptak. Az 1768. évi bizonyáglevél az akkori jegyzőkönyvben nincs meg, ellenben az 1839. éviben átírták. (1591. sz.)

Az 1759. évi május 15-i közgyűlésen a Szentkirályon lakó Huszár Mihály a bogárdi Huszár-családdal való kapcsolatát igazolva, nemesi bizonyáglevelet kapott. (276. és 306—307. l.)

## Nagybaráti Huszár.

Az 1836. évi március 21—23-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1832. április 9-én Nagybaráti Huszár Elek ny. cs. kir. százados, László esztergommegyei első aljegyző és Ferenc komárommegyei alszolgabíró részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint nevezettek atyja Nagybaráti Huszár László volt, Komárom megye egykori főszolgabírája. Továbbá pedig nagyatyjuk szintén László volt s ennek az atyja ugyancsak László. Ezen László atyja pedig István volt és ezen Istváné pedig szintén István. Ez az utolsó István az 1647. évben III. Ferdinándtól királyi adományt nyert s az adományozott birtokba a török miatt Komárom városában iktatta be a győri káptalan Igazolták a bizonyáglevél szerzői azt is, hogy az öregatyjuk az 1752. évben nádori donációt nyert komárommegyei birtokra s abba a győri káptalan be is vezette s a birtokban még ők is benne vannak. Ezen kívül a megye régebbi nemesi lajstromaiban is szerepeltek az őseik. Végezetül felmutatták még a nevezettek Miksa király által 1572. október 27-én, Nagybaráthy Huszár János szatmári katonának és testvérének Nagybaráthy Huszár Ferencnek adott címeres levelet, amelyet mint régebbi nemesek a mohácsi ütközet után elveszett nemesi okleveleik pótlásául kaptak, amellyel a Nagybaráthy előnévvel való élésük igazolva volt. Minthogy Nagybaráti Huszár Elek elhalt, csak László és Ferenc vétettek fel a megyebeli nemesek közé. (783. sz.)

## Ihász.

1759. október 8-án tartott közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1759. március 6-án, az Egresen lakó Ihász János, István és György részére kiadott bizonyáglevelet, melynek

alapján nevezettek a megyebeli nemesek közé felvétettek. (351.) A jegyzőkönyv itt többet nem tartalmaz, de a győrmegyei bizonyosságlevelet két ízben átírták és innét ismeretes, hogy a nevezettek atyja Péter volt és a bizonyosságlevél kiadásának alapjául szolgáltak a következők. A győrmegyei Felpéc kuriális faluban lakó Ihász Benedek az 1757. évben a nemesség-vizsgálat alkalmával bizonyította, hogy az atyja István volt és ezen Istváné szintén István. Ezen utóbbi István atyja pedig azon Ihász Boldizsár volt, aki István nevű testvérével az 1631. év április 17-én III. Ferdinándtól nemeslevelet kapott s amely nemeslevelet Győr megyében ki is hirdettek. Ugyanekkor a Kajár faluban lakó Ihász Imre testvéreivel együtt is bizonyosságlevelet kapott, mert igazolta, hogy atyja János volt s ezen János atyja szintén János. Ezen János pedig az említett Ihász Benedek nagyatyjának Istvánnak a testvére volt. A legelől említettek igazolták, hogy atyjuk Péter Gyömörén lakott és mintegy husz évvel azelőtt Egresre költözött. Bizonyították még azt is, hogy atyjuk Ihász Péter testvére volt Ihász Jánosnak, kinek Imre nevű s Kajáron lakó fia s ennek testvérei abban az évben bizonyosságlevelet kaptak. Ennek alapján a legelől említett Ihász János, s fiai István, Péter és Imre, azután Ihász István és ennek fia Mihály és végül Ihász György nemesi bizonyosságlevelet kaptak. Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott bizonyosságlevelet az 1810. évi március 22-i közgyűlésen az 1759-i biz. levélbe belefoglalt Mihálynak a fia János, akkor némedi lakos. (540. sz.) Az 1810. évben bizonyosságlevelet szerző Ihász János fiai Pál, János és József némedi lakosok az 1838. május 21-i közgyűlésen kaptak bizonyosságlevelet. (1351. sz.)

## Illés másként Naszvady.

Az 1776. évi január 8—10-i közgyűlésen kaptak nemesi bizonyosságlevelet Illés másként Naszvady András és János, akik a győri s koroncói egyházak anyakönyvi kivonataival igazolták, hogy ők testvérek és Illés Orbán fiai. Felmutatták ezen kívül Győr megye által 1722. január 30-án kiadott bizonyosságlevelet, melyből kitűnt, hogy nevezettek nagyatyja Lőrinc Nyitra megye 1721. évi bizonyosságlevele szerint fia volt Illés Orbánnak. Ez pedig a II. Ferdinánd által az 1632. évben Illés másként Naszvady Istvánnak és feleségének Pinczés Zsuzsannának és fiaiknak Istvánnak és Lőrincnek és neki adományozott nemeslevélbe bele volt

foglalva, mint ez utóbb említettek testvére. Ennek alapján az említett Lőrincet továbbá fiát Imrét és leányát Erzsébetet és testvérét Pált Erzsébet nevű leányával felvették a győrmegyei nemesek közé. Ugyancsak felvették a győrmegyei nemesek közé Orbán más leszármazóit is, még pedig Orbán fiának, Jánosnak a fiát Imrét és Orbán fiának Györgynek György nevű unokáját, aki István fia volt. (682—683. l.) Talán ebből a családból való az a Naszvady Rozália Naszvady Károly cecei birtokos leánya, aki mint Tassy Gábor főhadnagy menyasszonya bizonyáglevelet kapott az 1822. évi szept. 2-i kisgyűlésen. Ez a bizonyáglevél nemcsak nemes származását igazolta, hanem azt is, hogy a kaucióhoz elegendő birtoka volt. A fenmaradt iratokban\* Naszvady Károly „Gutori” előnevet használt.

## Imrech.

1767. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1748. jún. 31-én Imrech Mihály részére kiadott bizonyáglevelet. Nevezett az 1748. (így! a későbbi átirásokban helyesen 1733.) évi vizsgálat alkalmával felmutatta az elődei által II. Mátyástól nyert adománylevelet és az abban foglalt Imrech Mátétól való leszármazását bizonyította. (74—75. l.) Imre Mihály fiai és unokái az 1797. januári közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Az ekkor kiadott bizonyáglevél szerint Imrech Mihály 1733-ban Szigeten lakott. Az 1797. évi bizonyáglevelet kapták 1. Mihály és ennek fiai István, Mihály és János velegi lakosok, 2. György és ennek fiai György és Márton, 3. János és ennek fiai István és János mindnyájan bácsmegyei, pivnicai lakosok. (291. l.) Az 1797-ben bizonyáglevelet szerző Mihály (1. alatti) fia Mihály, János és Péter fiaival együtt az 1823. évben kapott bizonyáglevelet. Ugyanekkor Istvánt keresztleveleinek hiányossága miatt pótlásra utasították. (128. sz.) Az ekkor visszautasított István fiai, még pedig 1. Ferenc és ennek fia János, 2. István, 3. Márton és ennek fia Pál, 4. Sámuel, az 1836. októberi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (2281. sz.) Az 1823. évi jegyzőkönyv szerint bizonyáglevelet szerző János és Mihály az 1835. évben előadták, hogy akkor a bizonyáglevelet nem vehették ki és ezt azon évben pótlólag megkapták. (2658. sz.)

---

\* A Nobilitaria Naszvady-csomójában.

## Isó.

Az 1818. március 2—3-i közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1817. december 17-én, Isó József, az iszkaszentgyörgyi uradalom tiszttartója, Isó János, ifj. Pál és Sámuel részére kiadott bizonyáglevelét, amelybe a nevezett testvéreken kívül bele voltak foglalva még Jánosnak József, Péter és István nevű fiai is. A bizonyáglevél alapult az ugyancsak Zala megye által 1736. december 15-én, a Felsődörgicsén lakó Isó Márton, Gergely és Mihály részére kiadott bizonyáglevelén, amely szerint a nevezettek a nemesség-vizsgálat alkalmával nemességüket kellően bizonyították. Ebben a bizonyáglevélben megnevezett Gergelynek a fia Pál volt, akit a kétségtelen nemesekről szerkesztett lajstromba az 1790. évben fiaival, az 1817. évi bizonyáglevél szerzőivel együtt felvettek. (410. sz.)

## Iváczy.

Az 1780. május 22-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1780. március 13-án, az Iszkaszentgyörgyön lakó Iváczy Mihály és János részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevél szerint nevezettek atyja Ferenc volt, ezen Ferenc atyja pedig Mihály. Ez a Mihály pedig az 1699. év november 20-án János nevű testvérével együtt címeres nemeslevelet nyert, amelyet Veszprém megyében kihirdettek. Iváczy Mihály a nemeslevél társszerzője, az 1713. évi, özvegye és Ferenc fia az 1733. évi nemesség-vizsgálat alkalmával felmutatták azt. A bizonyáglevél szerzői pedig bizonyították, hogy ők Ferencnek a gyermekei. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (441—442. l.)

## Janka.

1778. szeptember 9—10-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által Janka Ferenc mányi lakos részére kiadott bizonyáglevelét. Nevezett atyja ugyancsak Ferenc a komárommegyei Kocs faluból költözött a fejérmegyei Pátka faluba. Ennek a Ferencnek az atyja pedig, ugyancsak Ferenc Komárom megye 1728. május 13-i közgyűlésén igazolta nemességét rokonaival együtt és ez a nemesség-igazolás a kir. helytartótanácsnak 1756. március 26-i leirata szerint királyi jóváhagyást is nyert. (687. l.) A jegyzőkönyv a komárommegyei bizonyáglevél keltét nem tartalmazza.

## Jankó.

1766. június 4-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1765. szeptember 25-én, néhai Jankó István fiának Istvánnak a fiai István, György és Péter, kajászószentpéteri lakosok részére kiadott bizonyáglevelét, amelynek alapján nevezettek ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (1097. l.)

## Jedlicska.

Az 1834. október 6—7-i közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1804. január 13-án, a nyitramegyei Lopassó faluból származó Jedlicska Mihály részére kiadott nemesi bizonyáglevelét, amelyet Pozsony megyének 1824. okt. 4-i közgyűlésen már kihirdettek. A bizonyáglevelét azon az alapon kapta nevezett, hogy igazolta, miszerint az atyja Ádám volt s ennek atyja pedig György, aki az 1757. évi nemesség-vizsgálati munkálatba Lopassó rovatában felvétellett. (2180. sz.) Jedlicska Mihály fia Lajos a következő, 1835. évi március 30—31- április 1-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelét. (500. sz.) Az iratok\* szerint Jedlicska Lajos pusztazámori földbirtokos volt s Lajos fiának születését a nagyszombati plébánia keresztlevelel igazolta.

## Johannides.

1778. november 30-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1727. január 29-én kiadott s Győr megyében 1766. november 27-én már kihirdetett nemesi bizonyáglevelét. Ezt a bizonyáglevelét ifj. Johannides András kapta, aki id. András fia volt. Id. András pedig János fia volt, János pedig Andrásé. Ez az András pedig az 1659. év május 10-én címeres nemeslevelét nyert és azt a következő évben, Komárom megyében kihirdette. Johannides Andrást ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (38—39. l.)

## Jókúty.

1767. augusztus 3-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1767. május 13-án, Jókúty András részére kiadott bizonyáglevelét, melynek alapján nevezett ellenmondás nélkül felvétellett a megyebeli nemesek közé. (155. l.)

\* A Nobilitaria Jedlicska-csomójában.

## Jósa.

Az 1847. január 4—8-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1821. január 8-án, a veszprémmegyei Vid helységben lakó Jósa Zsigmond, Pál, Ferenc, János és István részére kiadott s megelőzőleg Veszprém megyében az 1821. év június 4-én már kihirdetett bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint nevezettek a nagyalásnyói evangélikus egyház keresztlevelével bizonyították, hogy azon Jósa Jánosnak a fiai, aki a kemenesaljai Szentmártonból költözött Vidre. Ez a Jósa János pedig fia volt Zsigmondnak, akinek atyja Ferenc a birtokos nemes voltát bizonyította a nemesség-vizsgálat alkalmával s amely igazolás az 1762. április 15-én kelt kir. rezolúcióval jóváhagyást is nyert. Bizonyáglevelet kaptak. (639. sz.)

## Juhász.

1776. március 26—27-i közgyűlésen Juhász Péter, János, István, Ferenc, Pál és Benedek felmutatták az 1687. június 5-én Juhász Istvánnak és fiainak Istvánnak, Pálnak, Péternek, Jánosnak és Józsefnek adományozott és 1688-ban Komárom megyében kihirdetett címeres nemeslevelet. Együttal bizonyították, hogy a nemeslevélben megnevezett ifjabb Istvánnak a fia József volt s hogy ők ennek a Józsefnek a fiai. Valamennyit felvették a megyebeli nemesek közé és együttal nemesi bizonyáglevelet kaptak. (744. l.) A fennmaradt iratok\* szerint az 1776. évi bizonyáglevél szerzőinek atyja Keresztesen, Abán és végül Töbörzsökön lakott.

Az 1776. évi bizonyáglevél alapján kapott bizonyáglevelet Juhász Zsigmond mányi ref. prédikátor az 1828. évi június 3-i közgyűlésen. (1318. sz.) Nevezett a tabajdi ref. egyház keresztlevelével igazolta, hogy ő az 1776. évi bizonyáglevél egyik szerzőjének, Ferencnek a fia.

Az 1776. évben bizonyáglevél egyik szerzőjének, az akkor öcsödi prédikátor és békési esperes Juhász Istvánnak a fiai kaptak bizonyáglevelet az 1829. július 13-i közgyűlésen. Juhász István fiai voltak: Juhász Antal makói prédikátor, Juhász József kir. táblai jegyző, Juhász Benjamin szentesi rektor és Juhász Dániel békésmegyei törvénygyakorló. (1308. sz.)

---

\* Nobilitaria Juhász-csomó.

## Juhász másként Hajas.

Az 1843. január 16—21-i közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1841. december 13-án Juhász Márton, Ignác, Mihály és András, testvérek, valamint ezek nagybátyja Juhász József és ennek nagybátyja Juhász Sándor, végül távolabbi rokonaik Juhász János és Imre részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél visszavezet az ugyancsak Nyitra megye által, 1756. augusztus 10-én Juhász István valamint ennek fiai János, Ferenc, József és Mihály, továbbá Juhász István testvére György részére kiadott bizonyáglevélre. Az 1756. évi bizonyáglevél szerint Juhász István nemespanni lakos felmutatta az 1622. év július 6-án kelt és az 1623. évben, Nyitra megyében kihirdetett eredeti címeres nemeslevelet. Ezt a nemeslevelet kapták Hajas másként Juhász Benedek és Tamás, Pinka János, Hajas Pál, Péter és János, testvérek. Együttal egy 1735. évből való tanuvallatással bizonyította, hogy a nemeslevélben megnevezett Benedeknek a fia Márton volt, Mártoné pedig János s hogy ezen Jánosnak a fiai pedig István és György, akik az 1756. évi bizonyáglevelet kapták. Az 1756. évi bizonyáglevél egyik szerzőjének Juhász Istvánnak voltak a leszármazói a legelől megnevezettek közül az első hat, György leszármazói voltak János és Imre. Juhász István leszármazói részben Nemespannon maradtak, részben Tardoskreddre onnét meg Esztergom megyébe költöztek. György leszármazói Esztergomba költöztek és Juhász János onnét költözött Székesfehérvárra. A bizonyáglevélbe belefoglalt keresztleveleket, a tardoskreddi, nagyemőkei, nagycétényi, bajnai és esztergomi r. kath. plébániák adták ki.

Az 1756. évi bizonyáglevelet kihirdették az 1790. évben, Komárom megyében Juhász István ottani megyei esküdt javára. Kihirdették még az 1833. évben Verebély és Szentgyörgy érseki székek közgyűlésen is, az 1833. évben, Juhász József javára. (926. sz.)

## Kalocsa.

1694. január 5-i közgyűlésen Zala-Somogy megye tisztjei által végzett tanuvallatások alapján Kalocsa János felvétellett a megyebeli nemesek sorába. (25. l.) Az 1743. júliusi közgyűlésen Kalocsa Péter igazolta nemességét s felvétellett a megyebeli nemesek közé s bizonyáglevelet kapott. (442. l.)



## Kapotsy.

1809. július 24-én kaptak bizonyáglevelet Veszprém megyétől a veszprémmegyei Palotán lakó Kapotsy Antal és Ferenc valamint a Baranya megyében lakó Kapotsy József. A három testvér ugyanis az 1808. évben Veszprém megye tisztí ügyésze ellen nemességvitató pert indított és azt megnyerte. A nemességvitató per pedig az 1809. évi 17197. sz. királyi rezolúcióval jóváhagyást is nyert. Bizonyították akkor, hogy ők Kapotsy Lászlótól származtak László pedig azon Kapotsy Ádámtól; aki az 1713. évben birtokos nemes voltáról bizonyáglevelet szerzett Veszprém megyétől, minthogy királyi ujadomány-levéllel és az invesztigációs deputáció jegyzőkönyvével igazolta nemességét. Igazolták azt is, hogy a Kapotsy-családbeliek megyei tisztségeket viseltek és a kir. táblán saját személyükben törvényes pert folytattak. Felvették a megyebeli nemesek sorába, Kapotsy Antalnak a bizonyáglevélben megemlített Antal, József és János nevű fiaival együtt. Felvették még Kapotsy Ferencnek a bizonyáglevélben nem említett fiait, Ferencet és Józsefet is, minthogy származásukat a zsámbéki és székesfehérvári külsővárosi plébániák keresztleveleivel<sup>1</sup> igazolták. (484. sz.)

## Kapuy.

Az 1742. évi január 11—12-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelet az évekkel azelőtt Pest megyébe költözött Kapuy József, akinek atyja Kapuy György Fejér megyében tisztségeket viselt. A bizonyáglevél nemcsak nemességét igazolta, hanem azt is, hogy nincsen Fejér megyében portális birtoka. (185.) Kérvényében<sup>2</sup> az atyjára vonatkozó 1698. évi levéltári iratokra hivatkozott.

## Kapuváry.

1754. novemberi közgyűlésen hirdették ki az Esztergom megye által 1754. július 3-án Kapuváry József és István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Kapuváry István kapottaz 1656. év május 9-én adománylevelet a vasmegyei Mihályfa falura és abba be is iktatták. A pozsonyi káptalan előtti fassiók pedig bizonyították, hogy az adomány szerzőjétől származtak a

<sup>1</sup> Feltalálhatók a Nobilitaria Kapotsy-csomójában.

<sup>2</sup> A Nobilitaria Kapuy-csomójában.

bizonyoságlevél szerzői. (682—683. l.) Az 1754-ben publikált Kapuvár József fia Ignác krassómegyei alispán az 1790. novemberi közgyűlésen kapott bizonyoságlevelet. (101—102. l.)

## Karátsony.

1837. június 26- július 3-i közgyűlésen hirdették ki a Karátsony Dániel és fia Adolf, valamint néhai Karátsony István fiai Antal és Lázár birtokos nemes voltát igazoló bizonyoságlevelet, amelyet Komárom megye adott ki 1820. okt. 23-án és amelyet megelőzőleg már kihirdettek Veszprém megyében az 1821. év június 4-én. Ennek alapján nevezetteket felvették a megyebeli nemesek sorába. Komárom megye a bizonyoságlevelet özv. Karátsony Istvánné szül. Hollósy Rozália és Karátsony Dániel kérelmére adta ki. Ezek ugyanis felmutatták a Pozsony megye által 1770. okt. 10-én kiadott és 1772-ben Komárom megyében kihirdetett bizonyoságlevelet. Ezt a bizonyoságlevelet Karátsony Gergely fia János, komárommegyei táblabíró és birtokos kapta, aki Pozsony megyéből származott s akinek a pozsonymegyei Hodos faluban még akkor is volt ősi, nemesi birtoka. Ennek a Karátsony Jánosnak a fiai voltak Dániel és Hollósy Rozália férje. (1985. sz.)

## Karlóczy.

Az 1703. évi február 5-i közgyűlésen hirdették ki ellenmondás nélkül Karlóczy Imre nemeslevelét, amelyet az 1702. évben kapott. (8. l.)

## Kaszap másként Nagy.

Az 1764. február 27-i közgyűlésen Kaszap másként Nagy Mihály és István nemesi bizonyoságlevelet kaptak. (846. l.) Az 1777. szeptemberi közgyűlésen Nagy-Kaszap Ferenc bizonyoságlevelet kért a szatmármegyei Borzova helységbe költözött fia János részére. A gárdonyi birtokra vonatkozó adománylevél alapján Nagy-Kaszap János birtokos nemes voltáról bizonyoságlevelet kapott. (334. l.)

## Kaszás.

1836. június 21—23-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1834. április 7-én a kérvény benyújtása óta elhalt Kaszás János dunaszentgyörgyi lakos fiai József, László, Péter,

Mihály és Sándor továbbá néhai Kaszás János testvére a Cecén lakó Kaszás Ferenc és ennek fia Benjamin részére kiadott nemesi bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezetteket felvették a megyebeli nemesek sorába. A bizonyáglevél szerint Kaszás János és Ferenc atyja Pál volt, Pálé pedig Mihály, aki Mezőörsről költözött Balhásra. Kaszás Pál pedig az 1749. évben János nevű testvérével és atyjuknak Mihálynak testvérével Istvánnal együtt Veszprém megyétől bizonyáglevelet kapott. Ezt a bizonyáglevelet pedig Kaszás Pál és János atyja Mihály részére Győr megye által 1705. és 1711-ben kiadott bizonyáglevél alapján kapták. A győrmegyei bizonyáglevelek pedig nevezettek őse részére II. Ferdinánd király által adományozott nemeslevélen alapultak. (1590. sz.)

## Katona.

1818. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1818. november 23-án Katona András székesfehérvári lakos részére kiadott bizonyáglevelet. Tartalma szerint Katona György az 1770. évi vizsgatáció alkalmával felmutatta I. Lipót által 1663. június 13-án Katona Jánosnak és testvérének Andrásnak adott és Győr megyében az 1664. évben kihirdetett armálist, egyúttal igazolta, hogy János fia János az ő atyja. Továbbá a család tagjai által a Pozsony megye ügyésze ellen indított s megnyert és az 1807. évben jóváhagyást nyert nemességvitató perben a család kétségtelen nemessége igazoltatott. Katona András pedig igazolta, hogy az armálisban megnevezett András fia Gergely a győrmegyei Bönybe költözött. Ezen Gergely fia György pedig az ő atyja volt. Maga Bölcskén született s Dunapentelén s Hantoson is lakott s végül Székesfehérvárott telepedett le. (2434. sz.) Katona András az 1820. márciusi közgyűlésen bizonyáglevelet kapott s ebbe belefoglalták András nevű fiát és István, Alajos és Sándor nevű unokáit is. (396. sz.) Az 1818. évben kihirdetett Katona András testvére Katona József dunapentelei lakos az 1823. évi március 6-án kapott Pozsony megyétől bizonyáglevelet. Bele volt foglalva ebbe Katona József fia Mátyás is. Kihirdették 1824. szeptemberi közgyűlésen és ugyanekkor bizonyáglevelet is kaptak, amelybe belefoglalták Mátyásnak István és József nevű fiait. (1290. és 1291. sz.)

## **Katona másként Vida.**

Az 1806. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1801. dec. 12-én, a Dercsikáról származó és Székesfehérvárott lakó Katona másként Vida Ferenc, József és János részére kiadott bizonyáglevelét. Tartalma szerint a Katona másként Vida-családbeliek az 1725. évi invesztigáció alkalmával felmutatták a II. Mátyástól 1609. június 21-én Dercsika falu részeire nyert adománylevelet. 1758-ban pedig az ősi birtokban létüket megint bizonyították. Katona másként Vida Ádám az elől nevezettek atyja a neki jutott ősi birtokrészt 1761-ben rokonának Mártonnak adta árendába. Az elől nevezettek pedig az atyjuktól örökölt birtokot Katona másként Vida Pálnak adták bérbe. Nevezettek bizonyáglevelét kaptak és ebbe belefoglalták Ferencnek György, Pál, Imre, József és Ferenc, Józsefnek József és végül Jánosnak István nevű fiait is. (300. sz.)

## **Katz.**

1836. októberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Katz János és Pál, valamint Pálnak két fia István és János. Ez alkalommal átírták a Fejér megye által 1777. szept. 22-én kiadott bizonyáglevelét. Ezt kapták: 1. Katz Péter és ennek fiai István, Péter, Miklós, Ferenc és Gergely, 2. Katz István és ennek fiai András, Ferenc, István és János, 3. Katz Gergely és ennek fia Gergely, 4. Katz János és ennek fia János. A négy testvér atyja az 1754. évi invesztigáció alkalmával igazolta nemességét. Az igazolás alapjául szolgált a Komárom megye által 1718-ban kiadott bizonyáglevél, mely szerint Katz Gáspár kapott nemességet Miksa királytól. Az 1777. évi bizonyáglevél kiadására a nemesi indexekben nincs utalás. Az 1777. évi bizonyáglevélbe belefoglalt Katz Miklós fiai voltak János és Pál, az 1836. évi bizonyáglevél szerzői. (2383. sz.)

## **Kazay.**

1782. március 5-én hirdették ki a Veszprém megye által 1780. július 4-én a Kömlődön lakó Kazay Sándor részére kiadott és birtokos nemes voltát igazoló bizonyáglevelét. Bele voltak foglalva a bizonyáglevélbe István, Gábor és Benjamin nevű fiai, Julianna Darányi Józsefné és Erzsébet nevű leányai. Tartalma szerint Kazay Sándornak Tótvázsonyban, Szentgálon, Bándon és

Vámoson volt nemesi birtoka. Továbbá az 1755. évi invesztigáció alkalmával Kazay Márton fia Pál a maga és Sámuel, Lajos és Sándor (az 1780. évi bizonyáglevél szerzője) nevű testvérei nemességét Komárom megye 1754. évi bizonyáglevelével bizonyította. A komárommegyei bizonyáglevél szerint a nemesség az 1661. szept. 17-én kelt és Hont megyében kihirdetett armálisig ment vissza. Ezt a bizonyáglevelet irták át az 1820. évi márciusi közgyűlésen az akkor kihirdetett Kazay István fia ugyancsak István számára, aki Somogy megyébe költözött. A bemutatott keresztlevelet a baracscai ref. egyház állította ki. (98 l.) Az 1782. évi kihirdetés alkalmával Tergovcsics József főjegyző a bizonyáglevél tartalmát tévesen vezette be a jegyzőkönyvbe, ami miatt Kazay Sándor 1785-ben annak helyesbítését kérte.

## Kádár.

Az 1842. évi január 22-i közgyűlésen hirdették ki a Közép-Szolnok megye által 1841. február 12-én Kádár Péter gyurói lelkipásztor és ennek fia Péter részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint Kádár Péter a Mihályfalva helységbeli Kádár-családból való volt és Mihályfalváról költözött el. Kádár Pétert a megyebeli nemesek sorába iktatták. (804. sz.)

## Kálmán.

I. 1768. március 24-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1767. április 8-án kiadott bizonyáglevelet. Ezt kapták Kálmán István fiai János és Mihály. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (347. l.)

II. 1772. július 6-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1772. április 23-án kiadott bizonyáglevelet. Ezt kapta öt testvér, akik a jegyzőkönyv szerint mindnyájan szentmiklósi lakosok voltak, de a kérvényük\* szerint csak kettő volt szentmiklósi lakos. A bizonyáglevél szerzői voltak : 1. Kálmán János rácalmási lakos, József, Pál, Márton, István és János nevű fiaival. 2. Kálmán György szentiváni lakos, György és Mihály fiaival. 3. Kálmán István bögödi lakos, István és György nevű fiaival. 4. Kálmán Péter szentmiklósi lakos, Mihály nevű fiával. 5. Kálmán

---

\* A Nobilitaria Kálmán-csomójában.

Mihály szentmiklósi lakos. A biztonságlevél szerint az öt testvér bizonyította, hogy ők attól a Kálmán Jánostól származnak, aki Pozsony megye igazolt nemeseinek 1671. és 1697. évi lajstromába a Nemesszeg falu nemesei között fel volt véve. Bizonyították, hogy ezen Kálmán Jánosnak György és Péter nevű fiai voltak, továbbá, hogy ezen Györgynek a fia, ugyancsak György, a fejérmegyei Szentmiklósról költözött s hogy ők ennek a Györgynek a fiai. Ezenkívül bizonyították még, hogy az említett nemesi lajstromba felvett Kálmán János leszármazói Balázsfán örökölt birtokkal bírtak és azt is, hogy ezen Kálmán János Péter nevű fiának a fia János, aki még akkor is birt ősi örökséget, elismerte, hogy Kálmán György az atyjának a testvére volt. Felvették a megyebeli nemések közé. (1108—1109. l.)

## Károly.

1845. okt. 6—7-i közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1845. szept. 5-én, Károly György sárkereszturi püspöki uradalmi kasznár részére kiadott biztonságlevelet. Ez a biztonságlevél alapult a Győr megye által 1758-ban, a Révfaluban lakó Károly János, a Szabadiban lakó Károly Ferenc, a Szigeten lakó Károly György és végül a Szabadiban lakó Károly György részére kiadott biztonságlevelén. Ez a biztonságlevél pedig azon alapult, hogy az Ásvány faluban lakó Károly Ferenc az 1725. és 1732. évi vizsgálat alkalmával az ősei számára II. Rudolf által 1594. augusztus 30-án adományozott és Győr megyében kihirdetett nemeslevéllel igazolta nemességét. Továbbá pedig azon, hogy Károly János, Ferenc és György, testvérek tanuvallomásokkal igazolták, hogy atyjuk János testvére volt a magát 1725. és 1732-ben igazoló Károly Ferenc atyjának Györgynek. A Szabadiban lakó Károly György pedig ugyancsak tanuvallomásokkal bizonyította, hogy atyja Márton ugyancsak testvére volt az említett Györgynek, Ferenc atyjának. Az 1758. évi biztonságlevelbe bele voltak foglalva Jánosnak János és István, Ferencnek István és Ferenc, a Szigeten lakó Györgynek Márton, András és József, a Szabadiban lakó Györgynek András és Mihály nevű fiai is. Az 1845. évi biztonságlevél szerzője igazolta, hogy az 1758. évi biztonságlevelbe belefoglalt Józsefnek (Szigeten lakó György fiának) a fia ugyancsak György volt, aki Szabadiból Olaszfaluba költözött. Ezen Györgynek a fia Mátyás volt és Mátyásé pedig György, a biztonságlevél szerzője. (4099. sz.)

## Ketskemény.

1814. novemberi közgyűlésen hirdették ki Ketskemény Zsigmond polgárdi ref. lelkész nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevelet Zemplén megye adta ki 1767. május 18-án Ketskemény Zsigmondnak, akkor még sárospataki diáknak és testvérének Mihálynak akkori rimaszombati rektornak. Ez a bizonyáglevél pedig átirásban tartalmazta az Abaujvár megye által 1748-ban nevezettek nagybátyjai Ketskemény András és János részére kiadott bizonyáglevelet, mely szerint ezek atyja András és nagybátyja Mihály megyei tisztségeket viseltek és birtokos nemesek voltak. Ketskemény Zsigmond felvétetett a megyebeli nemesek közé és Zsigmond és Dániel fiaival együtt bizonyáglevelet kapott. (1913., 1914. sz.)

## Ketskés.

1832. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Bihar megye által 1808. január 4-én Ketskés Péter margittai lakos és ennek fia Lajos részére kiadott bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél átirásban tartalmazza a Komárom megye által 1777. szept. 29-én a Komáromban lakó Ketskés János és István és a Felsőábrányban lakó György és atyafiaik részére kiadott bizonyáglevelet. Nevezettek igazolták, hogy azon Ketskés Máté leszármazói, aki II. Rudolftól 1600. április 20-án nyert armális társszerzője volt. Az 1777. évi bizonyáglevél szerzőjének Györgynek volt a fia Péter. (2094. sz.)

## Kelecsényi.

1817. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1794. február 12-én kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet kapta a Komáromban a saját kuriális telkén lakó Kelecsényi Mihály illetve ennek a fia Mihály, a pándorfalui postamester. Azon az alapon adták ki a bizonyáglevelet, hogy id. Kelecsényi Mihály testvére, a Jászkiséren lakó János az 1778. dec. 22-én kapott bizonyáglevelet és a család már az 1721. évben is kapott bizonyáglevelet. Kelecsényi Mihályt felvették a megyebeli nemesek közé. (1569. sz.)

## Kementzky.

1839. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1838. okt. 15-én Kementzky János paksi prédikátor és Károly és János nevű fiai, továbbá Kementzky Gábor pákozdi prédikátor részére kiadott bizonyságlevelet. A komárommegyei bizonyságlevél átirásban tartalmazza az 1802. február 12-én kelt armálist, amelyet Kementzky id. István, András, Péter, id. János, ifj. János, ifj. István, III. János, Sámuel, III. István, Ferenc és Sándor kapott. Ez az armális megújítja a nevezettek őséne Kementzky Péternek I. Lipóttól 1692. június 20-án nyert armálisát. (1683. sz.)

## Kenedich.

1801. októberi közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által Kenedich József részére kiadott bizonyságlevelet. Ez átirásban tartalmazta az 1792. augusztus 21-én kelt armálist, amelyet Kenedich Ferenc, József, István és Benjámin kapott. (970. sz.)

## Kerekes.

1765. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által a Polgárdin lakó Kerekes János részére kiadott bizonyságlevelet. Tartalma szerint Kerekes János atyja János volt s ezé másik János. Ezen János testvére pedig István volt, aki az 1756. évi investigáció alkalmával bizonyította nemességét. (993. l.)

## Keresztes másként Huszáry.

1777. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1773. április 16-án Keresztes másként Huszáry József fiai Mihály és Zsigmond részére kiadott bizonyságlevelet, amelynek alapján nevezetteket felvették a megyebeli nemesek sorába és bizonyságlevelet kaptak. (204—205. l.)

Az 1777-ben kiadott bizonyságlevél alapján egyik szerzőjének Zsigmondnak a fia Ignác, az 1795. évi májusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet. Ignác a székesfehérvári plébánia keresztlevelel tanusította leszármazását. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 62. l.)

Az 1777-ben bizonyságlevelet szerző Zsigmond másik fia,



János az 1803. évi májusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet. (524. sz.)

Az 1829. évi júliusi közgyűlésen kapott bizonyságlevelet az 1777. évi bizonyságlevél szerzőjének Zsigmondnak a fia Alajos és ennek fia Zsigmond. Az ekkor átírt 1777. évi bizonyságlevél szerint abba már Alajos is bele volt foglalva. (1289. sz.)

## Kiss.

I. 1763. május 30-i közgyűlésen hirdetik ki a Nyitra megye által 1763. március 18-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelet kapta a Pátkán lakó Kiss János, aki az 1762. év szeptemberében költözött oda. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (766. l.)

Az 1763. évben kihirdetett Kiss János fia a Pákozdon lakó Kiss János az 1823. évi január 14—15-i közgyűlésen kapott bizonyságlevelet. Ez alkalommal felmutatott és a gyűlési jegyzőkönyvbe bejegyzett nyitramegyei bizonyságlevelet azon az alapon kapta a régebben a nyitramegyei Egyházszegeen lakó Kiss János, hogy igazolta hogy atyja Kiss István volt. Kiss István pedig a nemesek invesztigációja alkalmával bizonyította, hogy atyja Kiss János az 1665. évben nemeslevelet nyert. (130. sz.)

II. Az 1761. évi június 11-i közgyűlésen hirdetik ki a Veszprém megye által 1736. november 6-án a Peremarton faluban lakozó testvérek Kiss István és Kiss Mihály részére kiadott bizonyságlevelet. E szerint nevezettek atyja István volt s ezé pedig szintén István. Igazolták kétségtelen nemességüket a nemesi gyakorlattal és azzal, hogy kuriális birtokuk volt Peremarton faluban. (545. l.)

Ennek a kihirdetésnek az alapján az 1819. évi március 22—23-án tartott közgyűlésen kapnak bizonyságlevelet az 1761-ben kihirdetett Kiss István leszármazói Kiss István és Kiss János tinódi lakosok valamint ezek gyermekei. (388. sz.)

Ugyancsak a fentebbi kihirdetés alapján kaptak bizonyságlevelet az 1833. évi május 21—23-án tartott közgyűlésen az 1761-ben kihirdetett Kiss Mihály leszármazói Ádám, Péter, László és Mihály bogárdi közbirtokosok és ezek fiai. Nevezettek atyja Sándor volt, ezé pedig Péter. Péter atyja pedig az 1761-ben kihirdetett Mihály volt. (1221. sz.)

Az 1833. évi bizonyságlevélhez kapcsolják magukat Kiss József lángi, Kiss János töbörzsöki és Kiss Márton szentágotai lakos, továbbá Kiss Péter, József és Mihály tinódi lakosok, akik az 1842. évi április 26-i közgyűlésen kaptak bizonyságlevelet, leszármazásukat kath. és ref. keresztlevelekkel bizonyítván. (1849. sz.)

III. 1779. évi április 15-i közgyűlésen hirdetik ki a Veszprém megye által 1762. július 2-án Kiss Ferenc és Sámuel részére kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezettek Ferenc fiai voltak, Ferenc pedig Miklósé és bizonyították azt, hogy Kiss Miklós az 1736. évi nemesség-igazolás alkalmával nemességét bizonyító Kiss István Mihály nevű leszármazójának testvére volt. (129. l.)

IV. Az 1764. évi január 16-i közgyűlésen hirdetik ki Kiss József keresztesi lakosnak Komárom megyétől 1763. június 7-én nyert bizonyságlevelét. (831. l.)

Az 1771. évi szeptember 23-i közgyűlésen Kiss András bizonyságlevelet kap. A jegyzőkönyv szerint azon az alapon kapta, hogy testvére Komárom megye bizonyságlevele alapján kihirdettetett s bár az ő neve nincs belefoglalva a komárom-megyei bizonyságlevélbe, de a testvéri viszonyt a nemességet vizsgáló deputáció előtt kellően bizonyította. (895. l.)

Az 1779. évi november 29-i közgyűlésen Kiss András keresztesi lakos a Debrecenben tanuló fia számára kap bizonyságlevelet. A fiu neve nincs megemlítve a jegyzőkönyvben. (298. l.)

Az 1771. évben bizonyságlevelet nyert Kiss András fia György az 1790. évi szeptember 20—23-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet. (Jelentések és kérelmek jegyzőkönyve 72.l.)

Ugyanezen közgyűlésen kapott bizonyságlevelet az 1771-ben bizonyságlevelet nyert Kiss András másik fia, András hódmezővásárhelyi ref. prédikátor. (80. l.)

## Kiszling.

Az 1822. évi március 11—12-i közgyűlésen hirdették ki Kiszling Nep. Jánosnak a herceg Eszterházy-féle magyar gyalogezred főstrázsamesterének címeres nemeslevelét. A nemeslevél 1821. március 23-án kelt s megelőzőleg már kihirdették Pest megyében, 1822. január 28-án. (522. sz.)

## Klára.

1769. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Zemplén megye által 1768. dec. 8-án, Klára András, László és István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél nevezettek birtokos nemes voltát igazolta. (460. l.)

Az 1769-ben kihirdetett Klára László fia András, az 1797. júniusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 367—368. l.)

Az 1769-ben publikált Klára András unokája József belvárdi prédikátor és ennek fia József az 1812. évi dec. 1—2-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. Ez alkalommal bizonyították azt, hogy az 1769-ben kihirdetett Andrásnak 1755-ben Kádártán született fia szintén András volt. Ezen Andrásnak 1780-ban Tót-vázsonyban született fia volt a belvárdi prédikátor. (1850. sz.) Az 1769-ben kihirdetett Klára Istvánnak a fia Sándor, pápai lakos Pál és Sándor nevű fiaival együtt az 1829. évi júliusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet. (1483. sz.)

## Kocsy.

1751. márciusi közgyűlésen Kocsy István felmutatta a Zala megye által Kocsy Mihály részére kiadott bizonyáglevelet és leszármazását bizonyítva a megyebeli nemesek sorába felvételét. (262. l.)

## Koller.

1821. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Baranya megye által 1816. február 15-én Koller József és gyermekei Mihály, Pál, Imre, József, Erzsébet és Anna részére kiadott s megelőzőleg Győr és Veszprém megyében kihirdetett nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint Koller József atyja Pál volt, Pálé György, Györgyé pedig Imre. Ezen Koller Imréről pedig a család által Baranya megye tiszti ügyésze ellen indított s a család által megnyert és legfelsőbb helyen is jóváhagyott nemességvitató perben beigazolódott, hogy Baranya megye esküdtje volt. Beigazolódott még az is, hogy Koller Imre az 1724. évi baranyamegyei nemességvizsgálat alkalmával igazolta nemességét és ez a nemességigazolás jóváhagyást is nyert. A nemességvitató perben igazolták azt is, hogy Koller Imre fiai György, Mátyás és Mihály voltak,

akiknek leszármazói, Komárom, Moson és Tolna megyékbe kerültek. (1380. sz.)

Az 1827. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1821. május 29-én Koller Pál és gyermekei Antal, József, Pál, Ignác, Alojzia és Katalin számára kiadott nemesi bizonyáglevelét. Ez a bizonyáglevelével átirásban tartalmazza a baranya-megyei bizonyáglevelét. (2276. sz.)

## Kolosváry.

I. Az 1651. szeptember 23-án kapott címeres nemeslevelet a nemes szülőkől származó Kolosváry István és ezt ugyanazon évben Nyitra megye törvényszékén kihirdette. Kolosváry István leszármazói két ízben hirdették ki a nemességüket. Egyszer Nyitra megye másodszor pedig Veszprém megye bizonyáglevele alapján. Nyitra megye az 1761. év márc. 24-én adott bizonyáglevelét a Nyitra megyéből Rédére költözött Kolosváry Györgynek és fiainak, Ferencnek, Jánosnak, Antálnak, Györgynek, Józsefnek és Zsigmondnak továbbá György testvéreinek. Így a Fejér megyében lakó Kolosváry Mihálynak és Kolosváry Jánosnak. A bizonyáglevelével kiadása alkalmával Kolosváry György igazolta, hogy az atyja János volt, aki Erdélybe költözött s azt is, hogy ottléte alatt mindig nemesi szabadságban volt. Igazolta továbbá azt is, hogy atyjának a testvére a nyitramegyei Paruca faluban lakó Kolosváry István az 1733. évi nemesi lajstromba felvétetett, ugyancsak István nevű fiával együtt. Bizonyítottak vette azt is, hogy az 1733-ban a nemesi lajstromba felvett Kolosváry István atyja a nemeslevel szerzője volt. Ennek a bizonyáglevelének az alapján hirdették ki magukat az 1799. nov. 19—20-i közgyűlésen Kolosváry György fiai Ferenc és János. (1206. sz.)

Nyitra megye bizonyáglevelét 1767-ben Veszprém megyében is kihirdették. A bizonyáglevel szerzőjének, a bizonyáglevelbe szintén belefoglalt fiának Józsefnek a fia ugyancsak József, aki az 1815. évben a nagyszombati főiskola tanítójává neveztetett ki, az 1833. évben bizonyáglevelet kapott József és Gábor valamint Karolina-Mária és Viktória nevű gyermekeivel együtt. Ennek s bizonyáglevelének az átirását kapta meg az 1842. évi február 7-én Kolosváry Ádám nagyvenyimi gazdasági tiszt István és László nevű fiaival. Kolosváry Ádám igazolta, hogy atyja László devecseri uradalmi tisztartó, továbbá, hogy László atyja Ferenc volt, aki szolgabíróságot is viselt Veszprém megyében

és mint György fia bele volt foglalva az 1761. évi nyitrai megyei bizonyoságlevélbe. Ezt a bizonyoságlevelet kihirdették Fejér megye 1842. július 22-i közgyűlésén és ennek alapján ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (3470. sz.)

II. Az 1696. július 3-i közgyűlésen hirdették ki Kolosváry Mihály címeres nemeslevelét, amely 1696. március 12-én kelt Bécsben. A nemességet kapta Kolosváry Mihály és felesége Karácson Erzsébet, továbbá gyermekeik Mihály és Magdolna. (94. l.) A nemeslevélben\* ki van emelve, hogy Kolosváry Mihály Buda, Székesfehérvár, Palota és Kanizsa ostrománál mint vajda vett részt.

III. Az 1794. évi június 16—17-i közgyűlésen hirdették ki a Gömör megye törvényszéke által 1794. március 19-én Kolosváry Mihály megyei számvevő részére kiadott nemesi bizonyoságlevelet. (542. l.)

## **Kolosváry helyesen Miskey másként Delney.**

Az 1735. március 9-i közgyűlésen Kolosváry helyesebben Miskey másként Delney György erdélyi nemességét a nemeslevél hiteles másolatának és missilis levelek felmutatása mellett igazolta. Bizonyoságlevelet nyert. (141. l.) Itt a jegyzőkönyv többet nem tartalmaz. A későbbi bizonyoságlevél kiadásoknál hivatkoztak rá és ezekből kitűnik, hogy az 1735. évi bizonyoságlevél szerzőjének az atyja János volt. János atyja Balázs és ezen Balázs atyja másik Balázs, aki Kassán az 1626. évben március 1-én Gábor fejedelemtől nemeslevelet nyert és ezt az 1630. évben Erdélyben a három nemzet gyűlésén kihirdette.

Az 1797. május 23—24-i közgyűlésen Miskey másként Delney Ferenc székesfehérvári lakos, aki a székesfehérvári belvárosi plébánia keresztleveleivel igazolta, hogy ő az 1735. évi biz. lev. szerzőjének Györgynek a fia s hogy neki Antal-Sebestyén és Jakab nevű fiai vannak, bizonyoságlevelet kapott. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve. 342. l.) Ugyanez a Miskey Ferenc, már budai lakos, minthogy az említett bizonyoságlevele tűzvész alkalmával elégett, az 1812. évi március 23—24-i közgyűlésen új bizonyoságlevelet kapott. Ugyancsak új bizonyoságlevelet kaptak a

---

\* Egykoru másolat a Litterae Armales 36. száma alatt.

fiai is. Így a Székesfehérvárott lakó Antal-Sebestyén és ennek György, Ferenc, Pál és János nevű fiai, valamint a Graz-ban lakó Jakab és ennek József-Ferenc-Jakab nevű fia. (284. sz.)

Miskey másként Delney Jakab grazi lakos az 1819. évi október 18—19-i közgyűlésen új bizonyáglevelet kapott és abba már József-Ferenc-Jakab nevű fián kívül Ignác-Ferdinánd-Alajos és Jakab-Ferdinánd-Boldizsár nevű fiait is felvették. (1726. sz.)

Miskey-Delney József grazi lakos, aki már az 1812. évi bizonyáglevélbe is bele volt foglalva, az 1842. év okt. 17—22-i közgyűlésen bizonyáglevelet kapott. (4500. sz.)

## **Komáromy.**

I. 1742. áprilisi közgyűlésen vették fel a megyebeli nemesek sorába a Székesfehérvárott lakó Komáromy Mihályt és Ferencet, akik ez alkalommal nemesi bizonyáglevelet is kaptak. Nevezettek ugyanis felmutatták a II. Ferdinánd király által 1634. március 23-án Komáromy Jánosnak és gyermekeinek Jánosnak, Györgynek és Katalinnak adott címeres nemeslevelet. Továbbá igazolták, hogy atyjuk Ferenc, fia volt a nemeslevélbe belefoglalt ifjabb Jánosnak. Bizonyítékul szolgált egy az 1687. évből való osztálylevél és a nemeslevélbe belefoglalt György fiának szintén Györgynek, a nemeslevél akkori birtokosának eskü alatti vallomása. (236. l.)

II. 1769. októberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1769. szept. 6-án, Komáromy Ferenc és Ádám részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint nevezettek azon Jánostól származtak, aki az 1721. évben igazolta nemességét. (519. l.)

## **Komjáthy.**

1768. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1768. nov. 4-én, a győrmegyei Péren lakó Komjáthy István és Ádám (János fiai) és a Tinódon lakó Ferenc és János (István fiai) részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint nevezettek bizonyították, hogy azon Mihálytól származnak, aki Ferenc nevű fiával együtt az investigáció alkalmával igazolta a nemességét. (423—424. l.)

## Kommeáty.

1780. májusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1779. dec. 10-én, a Komáromban lakó Kommeáty Péter és ennek Vass Lidiától való fia Sándor részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezen bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált, hogy Kommeáty Péter atyja, ugyancsak Péter, Nyitra megye 1757. május 13-án kelt bizonyáglevelével publikáltatta magát. E szerint pedig ez a Péter az armális szerzőjéhez kapcsolta magát. A Komáromban lakó Kommeáty Péternek nemesi birtoka is volt. (442—443. l.)

## Kossa, Kósa.

I. 1599. április 1-én kapott a nemes szülőktől származó Kossa Albert cimeres nemeslevelet Gergely nevű fiával és Pál és János nevű testvéreivel együtt. Ezt a nemeslevelet mutatták fel meghitelesített másolatban a Keresztesen lakó Kossa Gergely és a család többi tagjai az 1743. évi májusi közgyűlésen. Együttal felmutatták még Szüllő Zsigmond és Kondé Imre pozsonymegyei szolgabírák és Miticzky Ferenc esküdt által végzett tanuvallatást, amelyekkel a Nagymagyari Kossa-családhoz való tartozásukat igazolták. Ennek alapján felvették a megyebeli nemesek közé és bizonyáglevelet kaptak. (419. l.) Az 1743. évi bizonyáglevél szerzőinek nevét az akkori jegyzőkönyv nem tartalmazza. Az átírásban meglevő szöveg szerint azt kapták Gergely, István, Mihály, Péter és János.

Az 1776. évi márciusi közgyűlésen, az 1743. évi bizonyáglevél szerzői, illetve részben azok leszármazói, a bizonyáglevél újbóli kiadását kérték azon oknál fogva, hogy abba az került bele, miszerint a nemeslevél szerzője az eredeti nemeslevelet az 1660. évben hirdette ki Bars megyében és emellett még a fiaik neve sem került bele, holott sok fiu volt a családban. A régi bizonyáglevelet\* a levéltárba helyezték s újat kaptak. Bele foglaltattak ebbe: 1. Ferenc és fiai János, Gergely, István és Pál, 2. István és fiai István, György, József, Péter, Mihály és János, 3. Mihály és fiai Péter, István, György és Mihály, 4. Péter és fiai István, Péter és József, 5. György és fia Gábor, 6. ifj. Mihály és fiai József, Mihály és János, 7. István és fiai István és Péter.

---

\* Az 1758-ban Veszprém megyében is kihirdetett eredeti példány a Nobilitaria Kossa-csomójában.

(743. l.) Az 1776. évi bizonyáglevélbe belefoglalt Kossa Gergely polgárdi jegyző az 1814. évi novemberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet Imre és János nevű fiaival együtt. (1832. sz.)

Az 1743. évi bizonyáglevél egyik szerzője János, Szentkirályszabadjára költözött és ennek fia Kósa György fiával Sándorral és Sándor és Gábor nevű unokájával az 1821. évi októberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (1726. sz.)

Az 1822. évi márciusi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet az 1776. évi bizonyáglevél alapján a Keresztesen lakó 1. János és fiai Ferenc, Gergely és Dániel. 2. István és fiai István, János és Ferenc. 3. József és fiai József és Péter. 4. Mihály. 5. Ferenc. 6. Péter és fiai János és Péter. 7. János. 8. Mihály és fiai Mihály, János, György és József és Mihálytól való unokája Gábor. (369. sz.)

Az 1842. évi októberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet az Abán és Tinódon lakó Kósa-családbeliek e megelőző bizonyáglevelek alapján. (4163. sz.)

Az 1743. évi bizonyáglevél szerzőjének Gergelynek a leszármazója Kósa Gergely csepi lakos az 1842. októberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (4356. sz.)

**II.** Az 1826. októberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1825. március 22-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt kapta 1. a Kamocsán lakó Kósa Pál és fia József. 2. Kósa János. 3. Kósa Gergely és fiai István és Dávid. 4. Kósa János és fia István. 5. A Gyöngön lakó Kósa Miklós és fiai Albert, Sándor, Dániel, Gábor és Károly. 6. Kósa Pál. 7. Kósa József és fia László. 8. Kósa Péter és fia Dávid. 9. Kósa Sámuel. 10. Kósa István és fia Antal. 11. Kósa János. 12. A Nagymegyerén lakó Kósa János és fiai Károly és János. 13. Kósa Sándor és fia Mihály. 14. Kósa Péter és fiai Péter, József és Miklós. 15. Kósa Gergely és fiai Gergely, Márton és József és Gergelytől való unokája Márton. 16. Kósa István és fiai István, József és Pál. 17. A Szapon lakó Kósa Miklós iskolamester és fia Miklós. 18. Kósa Gergely. 19. Kósa Pál. 20. A Mezőturon lakó Kósa Gergely. 21. Kósa István és fia János. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált az 1756. évi vizsgálat. (2470. sz.)

**III.** 1808. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1808. augusztus 9-én, a Tasson lakó Kósa János és gyer-



mekei János, Péter és Éva, továbbá Jánostól való János nevű unokája részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ennek alapján nevezetteket felvették a megyebeli nemesek sorába és bizonyáglevelet kaptak. A pestmegyei bizonyáglevél átírásban tartalmazza a Zala megye által 1792-ben Kósa János és testvérei András, István és Ferenc részére kiadott bizonyáglevelet. E szerint nevezettek a szentgyörgyvölgyi Kósákhoz kapcsolták magukat és az 1773. évi vizsgálati munkálatból pedig kitűnt, hogy Nemesnépen nemesi birtokuk volt. (1487. sz.)

Az 1809. évi márciusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet a Székesfehérvárott lakó Kósák, még pedig Mihály, János, másik János és József valamint ezek fiai és unokái. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált a Győr megye által 1808. július 27-én kiadott bizonyáglevél, amely a Zala megye által 1745-ben kiadott és Győr megyében kihirdetett bizonyáglevélén alapult. A zalamegyei bizonyáglevél pedig az 1728. évi vizsgálati alapult, amely szerint a szentgyörgyvölgyi Kósák igazolták, hogy elődeik az 1569. évben Felsőnemesnép részeire adományt nyertek. (281. sz.)

## **Korher.**

1744. májusi tisztujtószéken hirdették ki Korher János armálisát. (506. l.) Itt a jegyzőkönyv többet nem tartalmaz, de az armalist átírták az 1829. évi februári közgyűlésen, amikor a nemeslevél szerzőjének (János fiának) Domokosnak a fia János, táblabíró és Pest város tiszti főügyésze kapott nemesi bizonyáglevelet. (567. sz.)

## **Korbacz.**

1752. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Tolna megye által 1751. okt. 27-én Korbacz János részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettet felvették a megyebeli nemesek sorába. (401. l.)

## **Koszta.**

1742. februári közgyűlésen hirdették ki Koszta János armálisát, amelynek alapján nevezettet felvették a megyebeli nemesek sorába. (206. l.)

## Alistáli Kónya.

1807. március 10-i közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet a Dobozon lakó Kónya István, a Kuldón lakó Kónya Ferenc, János, Péter, József, György, Pál, Mihály, Illés, András, a Gyurón lakó Mihály és István, és gyermekeik. Nevezettek felmutatták az 1662. június 27-én, Alistáli Kónya Györgynek és fiának Györgynek adott és Komárom megyében még abban az évben kihirdetett címeres nemeslevelet, továbbá Komárom megye által nevezettek részére 1663-ban kiadott nemesi bizonyáglevelet. Azután bizonyították, hogy a nemeslevélbe belefoglalt ifjabb György Komárom megyéből Gyuróra költözött és ezen Györgynek a fia szintén György volt. Ezen György fia pedig Mihály volt, akit az 1754. évi nemesi lajstromba felvettek. Ettől a Mihálytól származtak a bizonyáglevél szerzői. A fennmaradt kérvényük\* szerint a Fejér megyébe költözött György fia György az 1727. évi invesztigáció alkalmával is igazolta nemességét. A bemutatott keresztleveleket\* a váli róm. kath., a gyurói, mányi, alcsuti ref. egyházak adták ki. (286. sz.)

Az 1824. évi decemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet a bácsmegyei Feketehegyen lakó Kónya István, aki az 1807. évi bizonyáglevélbe már bele volt foglalva, mint Istvánnak a fia. (1928. sz.)

Az 1825. évi májusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet a Ráckeven lakó Kónya Mihály, az 1807. évi bizonyáglevél szerzőjének Mihálynak a fia. (615. sz.)

1769. márciusi közgyűlésen az alispán beterjesztette a nemességvizsgáló deputáció munkáját. Ennek alapján a Kecskeméten lakó Kónya János, a Solton lakó Kónya György és a Szentmiklóson lakó Kónya Márton, akik a megyebeli és nemesi szabadsággal élő Kónya-családhoz való kapcsolatukat igazolták, nemesi bizonyáglevelet kaptak. (459—460. l.) Az 1769-ben kiadott és Pest megyében is kihirdetett bizonyáglevél szerzőjének Kónya Jánosnak a leszármazója Kónya János seregélyesi jegyző és ennek fia szintén János az 1816. évi márciusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (239. sz.)

A jegyzőkönyvek tartalmából nem tűnik ki, hogy az 1769-ben bizonyáglevelet szerző Kónyák az Alistáli Kónya-családból valók-e, de Köszeghi\*\* munkája szerint azonban kétségtelenül oda tartoznak.

\* Nobilitaria Kónya-csomójában. — \*\* Köszeghi i. m. 187. l.

## Kovách, Kováts.

I. 1702. március 27-én hirdették ki Kovách István és gyermekei nemeslevelét, amelyet Sopron megyében már megelőzőleg kihirdettek. Ennek alapján Kovách István fia András ellenmondás nélkül felvétellett a megyebeli nemesek sorába. (36. l.)

II. 1737. február 9-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet a Cecén lakó Kovács István, András, Ferenc, János és Pál azon az alapon, hogy a pozsonyi káptalan 1732. évi s birtokba visszahelyezést érintő kiadványa szerint Kovács Istvánnak Nagyalistálon való birtokos volta bizonyítva volt. (393—394. l.) Az 1737. évi bizonyáglevél egyik szerzőjének Andrásnak a fia István, derecskei lakos, biharmegyei komisszárius, az 1819. juniusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet Márton, György, Dániel, Lajos és István nevű fiaival. (1097. sz.)

Az 1737. évi bizonyáglevél alapján kaptak bizonyáglevelet az 1822. évi júliusi közgyűlésen: 1. a Solton lakó Kováts Pál, akinek atyja Mihály volt s ezé pedig a bizonyáglevél szerzője András, 2. a Cecén lakó Ferenc, akinek atyja István volt s ezé pedig az 1737. évi bizonyáglevélbe belefoglalt Ferenc. Belefoglalták a bizonyáglevélbe Ferencnek István, János és Ferenc nevű fiait is. 3. Kováts Ferenc, akinek atyja János s ezé pedig Ferenc az említett bizonyáglevél egyik szerzője. 4. Kováts András, ~~Ferencnek a fia.~~ Andrásnak István és János nevű fiait is belefoglalták a bizonyáglevélbe. 5. Kováts Péter, akinek az atyja Péter volt és ezé pedig az 1737. évi bizonyáglevél szerzője Ferenc. Péternek István, Ferenc, György és János nevű fiait is belevették a bizonyáglevélbe. (1024. sz.)

III. Az 1744. évi májusi közgyűlésen Kovács Ferenc és János, akik a nemességszerzőtől való leszármazásukat igazolták, felvételtek a megyebeli nemesek sorába és bizonyáglevelet kaptak. (526. l.)

IV. 1767. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1767. április 18-án Kováts István részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint nevezett atyja Gergely volt, ezé Tamás s ezen Tamásé pedig másik Tamás. Ez az utóbbi Tamás pedig 1625-ben ujadomány-levelet nyert Peremarton falura és abba a győri káptalan be is iktatta. (158. l.)

V. 1775. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1764. november 7-én Kovács Ferenc és fiai, Ferenc, János és József, részére kiadott bizonyságlevelet, amely szerint Kovács Ferenc atyja István a nemességvizsgálat alkalmával igazolta, hogy atyja Jakab volt. Igazolta azt is, hogy Jakab atyja István az 1673. évi nemesi lajstromban a lidértejedi nemesek között szerepelt. (644. l.)

VI. 1776. januári közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1771. április 11-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapták Kovács Mihály fiai és unokái, még pedig 1. a Kálozon lakó György és ennek fiai József és Mihály, 2. a Kálozon lakó Ferenc és ennek fiai János, István és Mihály, 3. a Veszprémben lakó Mihály és ennek fiai Ádám és Mihály, 4. a Palotán lakó Tamás és János és János fiai János, István, Pál, Mihály és Sámuel, 5. a Csajágon lakó István és ennek fia István. Nevezettek igazolták ugyanis, hogy Peremartonban birtokosok voltak és azt is, hogy atyjuk, illetve nagyatyjuk Kovács Mihály az 1714. év dec. 2-án kelt királyi adománylevel alapján beiktatást nyert Peremartonba. (773—774. javított lapszám.)

VII. 1811. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1810. október 8-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapták a Sukorón lakó Kovács Mihály, György és Péter és a Nagybajomban lakó Kovács Márton, mindnyájan György fiai, (György atyja Pál volt, Pálé pedig András), azután a Pákozdon lakó Kovács István, kinek atyja János volt (János atyja Mihály volt és ezé pedig az említett András), továbbá a Seregélyesen lakó Kovács János és István és a Pákozdon lakó Péter kiknek atyja István volt (István atyja pedig az említett András volt). A bizonyságlevél szerint nevezettek a Komárom megye tiszti ügyésze ellen indított és megnyert és a kir. helytartótanács által 1810. szept. 4-én jóváhagyott nemességvitató perben az 1655-ben nemességet szerzőtől való leszármazásukat igazolták. (975. sz.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott nemesi bizonyságlevelet a Pákozdon lakó Kovács István és Péter az 1818. évi szeptemberi közgyűlésen. Belefoglalták a bizonyságlevélbe Istvánnak János, Mihály, István és György nevű fiait és Jánostól való Márton nevű unokáját, továbbá Péternek József nevű fiát is. (1573. sz.) Ennek a kihirdetésnek az alapján a Seregélyesen lakó Kovács

János és István az 1819. évi márciusi közgyűlésen bizonyosságlevelet kapott. Belefoglalták ebbe Istvánnak Ferenc és József, Jánosnak István és János nevű fiait is. (387. sz.) Az 1819. évi jegyzőkönyvben a családi név „Kováts”.

**VIII.** 1820. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Kossut nemes faluból származó és Székesfehérvárott lakó Kováts István és fiai Ignác, József, Mihály és István részére Pozsony megye által 1800. március 17-én kiadott nemesi bizonyosságlevelet. A bizonyosságlevél szerint Kováts István és testvére András a nemesség vizsgálója alkalmával felmutatta az 1652. április 20-án Kováts Mártonnak adományozott és még azon évben Nyitra megye törvényszékén kihirdetett címeres nemeslevelet. Ez a Kováts Márton pedig az 1691. évi nemesi lajstromba is fel volt véve a kossuti nemesek között. A nemességszerzőnek a fia Miklós volt, ezen Miklósé István és ezen István fiai voltak István és András, akik az vizsgálat alkalmával igazolták nemességüket. Csatlakozott ezen igazoláshoz nevezettek harmadik testvére a Hegyete nemes faluban lakó János is. (1278. sz.)

**IX.** Az 1833. évi decemberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyosságlevelet a Tinódon lakó Kováts Péter, István, János és Pál. Nevezettek ugyanis felmutatták a Fejér megye által 1778. március 24-én id. Kováts István fia István és ennek fiai István, János, Ferenc és Mihály részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet s az abban foglaltaktól való leszármazásukat igazolták. Az 1778. évi bizonyosságlevél tartalma szerint id. Kováts István a Komárom megyétől 1723. március 12-én nyert bizonyosságlevéllel publikáltatta magát Fejér megyében az 1723. évben. Az 1723. évi kihirdetésre és az 1778. évi bizonyosságlevél-kiadásra nincsen utalás a nemességi indexekben. (3273. sz.)

**X.** 1844. augusztusi közgyűlésen hirdették ki Kováts Endre felcsuti közbirtokos javára az Arad megye által 1835. június 30-án Kováts Flórián és fiai András, Károly és Márton részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Az aradmegyei bizonyosságlevél a Zemplén megye által 1831. dec. 19-én kiadott bizonyosságlevélen alapul. A zemplénmegyei bizonyosságlevél pedig Kováts János eredeti címeres nemeslevelének 1758. október 11-én történt kihirdetésére megy vissza. (3856. sz.)

**XI.** 1846. januári közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1840. október 5-én a Cecén lakó Kováts János és fiai József, György, János, István és András, a Szentmiklóson lakó Kováts Ferenc és fiai Ferenc, György, István és József és az Alapon lakó Kováts Mihály, József és György részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél átírásban tartalmazza a Veszprém megye által 1767-ben a Kálozon lakó Kováts István kiadott bizonyáglevelet, amely szerint a család nemessége birtokadományra megy vissza. Az 1767. évi bizonyáglevél azonban már akkor sok helyen alig volt olvasható s az ujadomány kelte és a birtok neve nem állapítható meg. Valószínű azonban, hogy Peremarton falura vonatkozott az adománylevél. (638. sz.)

## **Oroszhegyi Kovács.**

1762. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki Udvarhely szék által 1762. május 26-án, Oroszhegyi\* Kovács Ferenc részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint nevezett Oroszhegyen örökölt, ősi birtokkal birt. (710—711. l.)

## **Kézdipolyáni Kováts.**

1829. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Sepsi, Kézdi, Orbai és Miklósvári törvényesen egyesült székely székek által 1829. február 8-án Kézdipolyáni Kováts János adonyi tisztartó részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint nevezett a székely nemes Kézdipolyáni Kováts-családból származott. (2501. sz.)

## **Kőszeghi Kovách.**

1821. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Cecén lakó Kováts Mihály által felmutatott nemesi bizonyáglevelet, amelyet Győr megye adott ki az 1759. év március 6-án. Ezt a bizonyáglevelet a Kispécen lakó Kováts István és János kapta, akiknek atyja János volt. Ezen János testvére Mihály pedig az invesztigáció alkalmával felmutatta az 1579. augusztus 25-én Kőszeghi Kovách Lőrincnek, Tamásnak és Gáspárnak adományozott armálist, amelyet még azon évben Pozsony megyében és az 1698. évben Győr megyében kihirdettek. Igazolta még azt is, hogy az ő atyja

*\*A jegyzőkönyvben helytelenül Orosszegi, a kérvényében azonban Oroszhegyi.*

Mihály volt, ezé István, ezé János és ezé pedig Gáspár. A Cecén lakó Kováts Mihály igazolta, hogy a győrmegyei bizonyságlevél szerzőjének Istvánnak a leszármazója és ezen az alapon bizonyságlevelet kapott. (1249. sz.)

## **Kovácsy.**

Az 1781. évi szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Bars megye által 1780. szept. 7-én Kovácsy József és fiai József, Ferenc, Antal és Károly részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Valamennyien felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (746. l.)

## **Kovachich.**

Az 1832. évi augusztus 1—3-i közgyűlésen hirdették ki a Zágráb megye által 1832. június 16-án Kovachich Xav. Ferenc és fia Kandid Mátyás ügyvéd részére kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint Kovachich Xav. Ferenc bizonyította, hogy atyja János volt és ezé pedig azon János, aki a Dalmát-Horvát-Szlavon-országok 1752. évi április 10-i gyűlése 25. cikkulusa által nemesnek ismertetett el s így további leszármazását bizonyítani nem tartozott. Bizonyította azt is, hogy atyja akit Praviczának is neveztek az ugyancsak Praviczának is nevezett nagyatyjának fia szolgabírói hivatalt viselt. Ezenkívül elől megnevezett és fia a zágrábmegyei Dubravchak faluban ősi nemesi birtokkal birt. Kovachich Kandid Mátyást ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (2098. sz.)

## **Körmendy.**

I. 1804. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1804. július 4-én, gróf Lamberg Fülöp számvevője, Körmendy Lőrinc részére kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint nevezett már az 1773. évben is kapott bizonyságlevelet atyjával Körmendy János győrmegyei esküdttel és testvéreivel Mátyással és Jánossal együtt. Ez a bizonyságlevél pedig az 1763. nov. 5-én kelt és törvényes beiktatással megerősített s Ikrény pusztára vonatkozó királyi adománylevelén alapult, amelyet Körmendy Márton leszármazói nyertek. (1167. sz.) Körmendy Lőrinc fiai József és Sándor az 1844. évi augusztusi közgyűlésen kaptak bizonyságlevelet. Belefoglalták ebbe Józsefnek József, Zsigmond és Pál, és Sándornak Sándor nevű fiait is. (3291.)

**II.** 1819. márciusi közgyűlésen hirdették ki Körmendy Gábor verebi ref. predikátor részére Győr megye által 1818. dec. 2-án kiadott bizonyáglevelét. A bizonyáglevél szerint Körmendy Gábor igazolta, hogy atyja Sámuel volt és ezen Sámuel atyja pedig János. Körmendy János pedig az 1725. évben nemesi bizonyáglevelét kapott Veszprém megyétől. Körmendy Gábor bizonyáglevelét is kapott és ebbe belefoglalták Sámuel nevű fiát is. (462. sz.)

Körmendy Gábor új bizonyáglevelét kapott az 1831. évi októberi közgyűlésen és ebbe belefoglalták Károly nevű fiát is. (1901. sz.)

## **Kövesdy.**

Az 1818. június 16—17-i közgyűlésen hirdették ki Kövesdy Ferenc Hessen-Homburg gyalogezredbeli kapitány címeres nemeslevelét. A nemeslevél 1816. március 27-én, Veronában kelt. A kihirdetésnek az egy évi határidő után sem volt akadálya, mert az 1792. évi 10822. számú kir. rezolúció és egy 1805. évi királyi rendelet folytán nem lehetett kifogással élni ellene. Kövesdy Ferenc kapitány a megyebeli nemesek közé felvételre és bizonyáglevelét kapott. (1143. sz.)

## **Kreskay.**

1756. júniusi közgyűlésen hirdették ki Kreskay János és fiai 1755. nov. 24-én kelt armálisát. (882. l.) 1768. októberi közgyűlésen adtak ki nemesi bizonyáglevelét Kreskay János székesfehérvári városbíró fia Ferenc részére, aki Egerben szándékozott jogot tanulni. (400. l.)

## **Nagyrákói Kreskay.**

1744. májusi közgyűlésen Kreskay János fejérmegyei esküdt nemességét igazolta és bizonyáglevelét kapott. (528.) A jegyzőkönyv mást nem tartalmaz, de a fennmaradt iratokból\* kitűnik, hogy Nagyrákói Kreskay János atyja László volt, aki Palotán lakott. A Turóc megyéből származó család még akkor is birtokos volt Nagyrákón.

---

\* Turócmegyei és fejérmegyei bizonyáglevél és tanuvallatási jegyzőkönyv a Nobilitaria Kreskay-csomójában.



## Kubovics.

1767. februári közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1766. november 27-én Kubovics György részére kiadott bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél visszavezetett a III. Ferdinánd által 1655-ben Kubovics Jakabnak adott és Pozsony megyében kihirdetett armálisig. (61—62. l.)

## Kulifay.

1781. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Nógrád megye által 1781. szeptember 26-án Kulifay János és fiai részére kiadott bizonyáglevelet, amely szerint nevezett igazolta nemességét és a Kulifay-család köztudomás szerint is birtokos nemes. A jegyzőkönyv szerint az igazolás 1726. (!) szept. 26-án történt. Kulifay János fiai voltak József fejérmegyei esküdt, János, Ignác, Antal és Ferenc. (37. l.)

1831. októberi közgyűlésen hirdették ki a Nógrád megye által 1825. július 11-én kiadott bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet a barsmegyei Alsóváradon lakó Kulifay István ref. prédikátor kapta János, István, Sámuel, Károly, Sándor és László nevű fiaival. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált a Nógrád megye által 1796. febr. 20-án Kulifay István és testvérei Pál és Miklós részére kiadott bizonyáglevél, amely szerint ezek atyja Pál volt, ezé pedig Miklós, aki az 1755. évi vizsgálat alkalmával igazolta a nemességét. (2070. sz.)

## Kulyanich.

Az 1821. november 28—29-i közgyűlésen hirdették ki a Varasd megye által az 1821. július 26-án Kulyanich Péter részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezett a megyebeli nemesek sorába felvették és bizonyáglevelet kapott. Varasd megye bizonyáglevele szerint Kulyanich Péter 1799. július 30-án született Mórton, Fejér megyében. Atyja Kulyanich Péter 1766. április 6-án született Gubassevo faluban és Jezero faluban keresztelték. Ez a Péter költözött Magyarországra, ahol házasságot kötött. Az említett Péter atyja György volt, akinek nemességét Varasd megye elismerte 1770-ben mint ahogy a Gubassevo faluban nemesi sessioval bíró Kulyanich-családbeliek nemességét is elismerte. György atyjának Jánosnak a nemessége pedig a király által is megerősített. (2077. sz.)

## K u n.

1767. októberi közgyűlésen hirdették ki Kun János és testvérei, György és a Csákváron lakó Gergely részére Nógrád megye által 1762. március 23-án kiadott bizonyáglevelet. (192. l.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak bizonyáglevelet az 1795. évi novemberi közgyűlésen Kun Gergely fiai János, György és Pál. (100. l.) A bizonyáglevél szerint mind csákvári lakosok, a kérvényük\* szerint azonban csak György volt csákvári lakos, János gárdonyi lakos, Pál pedig tanuló volt. Nevezettek az 1806. évben új bizonyáglevelet kaptak, mert az 1795. évi bizonyáglevél hibákat tartalmazott, így a nemességszerző neve Pál helyett Andrásnak íratott. Ekkor János gárdonyi, György és Pál megyeri lakosok volt. (302. sz.) Kun János fiai, Gergely gárdonyi közbirtokos és János nagylétai jegyző az 1816. évi decemberi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (2375.)

## K u p.

Az 1769. június 26-i közgyűlésen a nemességvizsgáló bizottság elnöke jelentette, hogy Kup János a nemességét igazolta. Nevezett ennek alapján bizonyáglevelet nyert. (486.)

Ezt a bizonyáglevelet az 1811. évben elvették a családtól és Kup Mihálynak, mint a család legöregebb tagjának, nemességvitató pert kellett vinnie. A nemességvitató pert a Kup-családbeliek megnyerték és a királyi helytartótanács 1844. évi 20659. számú leiratával közölte, hogy az ítélet királyi jóváhagyást is nyert. Ennek folytán az 1845. májusi közgyűlésen id. Kup János egri, Kup István felcsuti és ifj. Kup János baracskai lakos nemesi bizonyáglevelet kapott. A bizonyáglevél szerint nevezettek Istvántól származtak. Ez az István másik Istvántól, ez pedig Jánostól származott. Ez a János pedig azon Andrástól származott, aki az 1643. évben az előbb veszprémmegyei és akkor somogy-megyei Kőcse helysége királyi adományt nyert. Bele voltak foglalva még a bizonyáglevélbe id. Kup János egri lakos János nevű fia, Kup István felcsuti lakos István és János fiai és János fiától való unokája János és végül ifj. Kup János baracskai lakosnak János és István fiai. (2062.)

---

\* Nobilitaria Kun csomó.

## **Kutas.**

1790. szept. 1-i közgyűlésen adott a megye nemesi bizony-ságlevelet Kutas István fiának Istvánnak, aki a testőrséghez akarta magát felvétetni. A bizonyságlevél szerint nevezettek bir-tokos nemes volta köztudomásu volt. (80. l.)

## **Kutrovits.**

1816. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1815. dec. 1-én, gróf Cziráky Antal uradalmainak inspektora, Kutrovits József részére kiadott bizonyságlevelet. Tartalma szerint Kutrovits József is bele volt foglalva az 1792. július 26-án kiadott cimeres nemeslevélbe. (497.)

## **Ladoméri Ladomérszky.**

1830-ban hirdették ki a Sáros megye által 1824. május 24-én, Ladoméri Ladomérszky Imre táblabíró és kir. táblai ügyvéd részére kiadott nemesi bizonyságlevelet, amelynek alapján nevezettet ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. A bizonyságlevél kiadásának alapjául szolgált az, hogy nevezett atyja Ladoméri Ladomérszky János királyi tanácsos és sárosmegyei táblabíró, atyafiaival együtt királyi adományt nyert a sárosmegyei Ladomér falura az 1795. évben és abba be is iktatták. Ezt a bizonyságlevelet megelőzően kihirdették Csongrád megyében az 1825. évben és Pest megyében az 1830. évben. (714. sz.)

## **Vetseházi Laitner.**

1811. április 4—6-i közgyűlésen hirdették ki a Krassó megye által 1810. okt. 25. én Laitner József és János, testvérek, részére kiadott nemesi bizonyságlevelet, amelynek alapján nevezettek gyermekeikkel együtt felvételtek a megyebeli nemesek sorába. A krassómegyei bizonyságlevél alapult az 1809. március 31-én, 3217. szám alatt kelt királyi adomány és cimereslevélen, amellyel nevezettek és örököseik a krassómegyei Vetseháza falut adomány-képen kapták, továbbá amellyel a Vetseházi nemesi előnevet kapták. Továbbá még azon alapult, hogy nevezetteket a birtokba beiktatták. Laitner József gyermekei voltak György, Antal és

József. Felesége Koller Anna már akkor nem élt. Laitner János és felesége Michlaer Anna gyermekei voltak Mihály, József, Rozália, Terézia és Anna. A királyi adomány és címeres levelet megelőzően kihirdették Bács-Bodrog megyében az 1810. év január 15-én. (525. sz.)

## Pusztateveli Lamperth.

Az 1777. évi április 9—10-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Lamperth János cecei lakos, aki a cecei ref. egyház keresztlevelével igazolta, hogy ő Lamperth Jánosnak a fia, aki az 1727. év július 14-én Győr megyétől bizonyáglevelet kapott. Az 1727. évi bizonyáglevél szerzőjének atyja János volt ennek atyja pedig Pusztateveli Lamperth Jakab. (205. l.) Az 1727. évi győrmegyei bizonyáglevél a győri káptalan átírásában fennmaradt\*. Eszerint a bizonyáglevelet szerző Lamperth János a veszprémmegyei Homokbödögén lakott. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált az, hogy Lamperth János bizonyította, hogy a győri külvárosban lakó Lamperth István és György, akik a nemesség investigációja alkalmával a II. Rudolf által 1587. január 4-én adományozott s Győr megyében 1701-ben hiteles átírás alapján kihirdetett címeres nemeslevelet felmutatták, neki testvérei. Minthogy a Pusztateveli Lamperth-nemzetségből való származásuk bizonyítottatott a saját és István, György és Imre nevű testvérei részére a bizonyáglevelet kiadták.

## Láng.

Az 1715. évi július 4-én tartott közgyűlésen hirdették ki III. Károly által ugyanazon év április 20-án Láng Menyhértnek és feleségének Roth (?) Eleonórának adott nemeslevelet. (24—25. l.)

## László.

1777. szeptemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet László István cecei lakos Mihály, János, István, György és Ferenc nevű fiaival együtt. (334. l.) Itt a jegyzőkönyv többet nem tartalmaz, de ezt a bizonyáglevelet később átírták és abból megállapítható, hogy László István atyja István volt, aki az 1725. évben barsmegyei bizonyáglevéllel publikáltatta magát. Az 1725.

\* A Nobilitaria Lamperth-csomójában.

évi barszegyei bizonyáglevél\* szerint László István Óhajról származott és atya János az eredeti nemeslevele felmutatása által igazolta nemességét az 1718. évben. Az 1725. évi kihirdetésre a nemességi indexekben nincs utalás.

Az 1777. évi bizonyáglevél szerzőjének rokonai, még pedig László Ferenc, István, György és András az 1799. évi júliusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. (766. sz.)

Az 1777. évi bizonyáglevélbe belefoglalt László Ferenc sárbogárdi közbirtokosnak a fia István, Pálfára költözött. Ez kapott István nevű fiával nemesi bizonyáglevelet az 1833. évi májusi közgyűlésen. (1178. sz.)

Az 1777-ben bizonyáglevelet szerző Istvánnak testvére József volt, aki Simontornyára költözött. Ennek József nevű fiától való József nevű unokája, a simontornyai nemesek hadnagya az 1842. évi áprilisi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe József és Sámuel nevű fiait is. (1802. sz.)

## Lázár.

1773. május 18-án tartott közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1773. április 13-án, a Kuldón lakó Lázár Ferenc és Péter, valamint fiaik és unokáik részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján valamennyit felvették a megyebeli nemesek közé. A bizonyáglevél szerint nevezettek felmutatták Jessik Jakabnak és anyul testvéreinek Lázár Benedeknek és Jánosnak III. Ferdinánd által 1648. október 21-én adományozott és az 1649. évben Győr megyében kihirdetett nemeslevelet. A nemeslevél társszerzője Lázár János pedig fel volt véve az 1671. évi nemesi lajstromba a Rétén lakó nemesek között. Ennek a Jánosnak a fia volt az a János, aki Kuldóra költözött. Ennek a Jánosnak a fiai voltak a bizonyáglevél szerzői. A bizonyáglevél\*\* szerint bele voltak foglalva abba Lázár Ferencnek Ferenc, István és János nevű fiai és Ferenc fiától való János, István és Ferenc nevű unokái. Lázár Péternek Péter, János, Gergely és András nevű fiai, Pétertől való Péter, István, Mihály és János nevű, Jánostól való Ferenc, Gergelytől való István és János és Andrástól való András nevű unokái. (1321. l.)

Az 1773. évi bizonyáglevél egyik szerzőjének Lázár Ferenc-

---

\* Egykoru másolat a Nobilitaria László-csomójában.

\*\* A Nobilitaria Lázár-csomójában.

nek a bizonyságlevélben nem említett unokája (János fiának a fia) János kapott nemesi bizonyságlevelet az 1805. év májusi közgyűlésén, minthogy Kuldóról Pest megyébe, Domonyba költözött. (556. sz.)

Az említett Lázár Ferencnek az 1773. évi bizonyságlevélbe belefoglalt unokája István, aki Kuldóról előbb Dégre, onnét pedig Kazsókra költözött, az 1815. május 23-i közgyűlésen kapott bizonyságlevelet. (816. sz.)

## **Kisrákói Lehoczky régebben Kisrákói.**

1803. májusi közgyűlésen hirdették ki Pest megye által 1802. dec. 9-én, Lehoczky János és József, testvérek, rácalmási lakosok részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Nevezettek atyja István volt s ezé pedig József. Lehoczky József atyja pedig János volt, aki Turóc megyéből előbb Érsekujvárra s onnét Pest megyébe költözött. Lehoczky József Turóc megye bizonyságlevelével publikáltatta magát Pest megyében az 1766. évben. A pestmegyei bizonyságlevélben átírt turócmegyei bizonyságlevél szerint a Kisrákói Lehoczkyak azon Kisrákói Györgytől származtak, akinek a turóci konvent 1522. évi kiadványa szerint Máté, Imre, Lőrinc és Márton nevű fiai voltak. Máté fiai pedig László és György voltak. Lászlónak pedig Dániel, Kristóf, Lőrinc és György nevű fiai voltak. Ezen utóbbi Györgytől pedig László és Dániel származtak. Ezen Dániel fia pedig János volt, aki először Érsekujvárra s onnét Pest megyébe költözött. (504. sz.)

A turócmegyei bizonyságlevéllel kihirdetett Lehoczky Józsefnek másik fia Mihály volt. Ennek a Mihálynak a gyermekei, József és Antal, dunapentelei lakosok az 1808. évi novemberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyságlevelet, bár a családi nevük a perkátai róm. kath. anyakönyvben Lehoczky helyett Leoczkinak iratott. (1486. sz.)

Az 1803-ban kihirdetett József az 1828. évi juliusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet Mihály és János nevű fiaival együtt. (1756. sz.)

## **Lengyel.**

1772. július 6-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1772. április 23-án, a Gárdonyban lakó Lengyel Ferenc és fiai József és Sándor, továbbá a Bodméron lakó Lengyel István

és fiai János és István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettek felvétettek a megyebeli nemesek sorába. A bizonyáglevél szerint az 1697. évi nemesi lajstromba a Hegy-Ete falu többi nemesei között fel volt véve Lengyel András. Az investigáció jegyzőkönyve szerint pedig az említett Lengyel András fia és más atyafiai, ősi nemesi birtokkal bíró kétségtelen nemeseknek ismertettek el és mindig mint olyanok éltek és élnek. Az említett Lengyel András fia Péter pedig Komárom megyébe költözött, ahol Mihály nevű fia született. Mihály pedig atyja, illetve nagyatya volt az 1772. évi bizonyáglevél szerzőinek. A felmutatott keresztleveleket a kocsai ref. egyház adta ki. (1107. l.)

## Lethenyei.

1804. február 6—7-i közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1797. okt. 9-én Lethenyi Miklós részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettet ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. A bizonyáglevél szerint nevezett felmutatta az 1627. március 10-én kelt eredeti nemeslevelet, egyuttal 1718. és 1748. évből való tanuvallatásokkal igazolta, hogy a nemességszerző Mártonnak a fia Mihály, ezé György, Györgyé pedig János volt. Továbbá pedig azt, hogy János fia ő, a bizonyáglevél szerzője. Az ügyész által legelőször emelt azon kifogást, hogy a családi név miatt iratott Lethenyi helyett Lepenyei-nek, eloszlatta. (159. sz.)

## Zombori Lippay.

1835. augusztus 3—5-i közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1831. január 3-án kiadott bizonyáglevelet. Ezt kapták Zombori Lippay Sándor és Gáspár, akik édesanyjuk Kolosváry Jozefa, győrmegyei birtokos örökösei voltak s akik ennek alapján felvétettek a megyebeli nemesek közé s bizonyáglevelet kaptak. A győrmegyei bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált a Győr megyében 1830. dec. 15-én kihirdetett bizonyáglevél, amelyet nevezettek nagyatya Zombori Lippay Antal részére adott ki Gömör megye 1781-ben s amelyet nevezettek atyja, Zombori Lippay József, Liptó megyében kihirdetett az 1807. évben. A gömörmegyei bizonyáglevél szerint annak szerzője akkor a liptómegyei Nagybóbrócon lakott s a nagyatya Ferenc, több megye tábla-

birája volt, dédatyja pedig János volt. Zombori Lippay Antal keresztlevelekkel, tanuvallatásokkal s a gömör-, pozsony-, győr-, mosonmegyei birtokokra vonatkozó osztálylevelekkel, továbbá a barsmegyei Jablonove, Mizófalva és Mitasófalva birtokokra vonatkozó 1573. évi ujadománylevéllel igazolta a birtokos nemes Zombori Lippay-családból való leszármazását. (1830. sz.)

## Liptay.

1720. március 15-i gyűlésen Liptay Ferenc igazolta nemes-ségét és nemesi bizonyáglevelet kapott. (49. l.)

1725. dec. 12-i közgyűlésen Liptay Ferenc adóevő a 9 évvel azelőtt kapott de elvesztett nemesi bizonyáglevele helyett új bizonyáglevelet kapott. (69. l.)

1736. márc. 26-i gyűlésen Liptay Tamás nemesi bizonyáglevelet kapott, mivel Liptay Ferenc helyettes alispán rokonának elismerte. (290. l.)

Az 1753. évi februári közgyűlésen néhai Liptay György fiai János, Ádám és Ferenc, akik igazolták, hogy atyjuk testvére volt Liptay Ferenc megyei adóevőnek, nemesi bizonyáglevelet kaptak. (503—504. l.)

Az 1777. évi áprilisi közgyűlésen Liptay János nemesi bizonyáglevelet kapott. (208. l.)

Az 1777. szeptemberi közgyűlésen Liptay Károly-József megyei mérnök felmutatta atyja Liptay Ferenc megyei helyettes alispán és ennek bátyja János részére 1726. június 23-án adományozott s abban az évben már kihirdetett eredeti címeres nemeslevelet és kérte annak újbóli kihirdetését és jegyzőkönyvbe való bevezetését. A jegyzőkönyvbe való bevezetés ugyan elhatároztatott, de mégsem vezette be a jegyző, Tergovcsics József. Az 1726. évi kihirdetésre a nemesi indexekben nincs utalás. (333. l.)

## Liszka.

1754. május 10—11-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1745. október 11-én, Liszka Ádám részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezett és leszármazói a megyebeli nemesek sorába felvételtek. Liszka Ádám atyja János, ezé pedig másik János volt. (618. l.)



## Lokcsánszky.

1823. június 2—3-i közgyűlésen hirdették ki az Árva megye által 1813. március 15-én, Lokcsánszky Antal fejemegyei levéltárnok részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettet ellenmondás nélkül feljegyezték a megyebeli nemesek lajstromába. A bizonyáglevél szerint nevezett fiatal korában költözött Fejér megyébe ahol birtokos nemesként élt. Atyja Lokcsánszky György Árva megye egykori tb. esküdtje az árva-megyei Lokca faluban lakott s a legutolsó nemesi vizsgálat alkalmával igazolta, hogy nemessége királytól kapott nemeslevélen nyugszik. (1061. sz.) Lokcsánszky Antal egy 1808. évből való kérvényében\*, amikor a székesfehérvári gimnázium IV. osztályát végzett fia, Ignác, részére kér stipendiumot, hivatkozott arra, hogy 32. éve szolgálja a megyét.

## Csikszentkirályi Listyán.

Az 1826. szept. 18—19-i közgyűlésen hirdették ki a Tolna megye által 1825. márc. 4-én, Listyán Ferenc tolnamegyei kancellista és testvérei Imre és János részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezetteket ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. A tolnamegyei bizonyáglevél átirásban tartalmazza az erdélyi kormányzék által 1824. május 24-én, a nevezettek részére kiadott bizonyáglevelet. Ez pedig alapult különböző tolnamegyei egyházak által kiadott keresztleveleken, amelyek bizonyították, hogy Listyán Ferenc, Imre és János atyja Ferenc volt. Alapult továbbá Csik-Gyergyó-Kászon szék bizonyáglevelén. A székek bizonyáglevele szerint a kérelmezők atyjának Ferencnek az atyja András, András atyja pedig az a Csikszentkirályi Listyán Mátyás volt, aki 1742. aug. 4-én nemeslevelet kapott s amellet még, mint a rokonai mindnyájan, ősi székely örökséggel birt. (1850. sz.)

## Loderer.

Az 1825. május 18—19-i közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1824. június 22-én kiadott bizonyáglevelet. Ezt kapta Loderer János, aki Székesfehérvárra költözött s bele voltak foglalva János, Ferenc, Antal és Sándor nevű fiai is. A kihirdetés alapján Loderer Jánost ellenmondás nélkül felvették a megyebeli

\* A Nobilitaria gyűjteményben.

nemesek közé. Ez a bizonságlevél alapult a Nyitra megye által 1763-ban kiadott bizonságlevélen, amelyet Loderer János atyja András kapott, aki a trencsénmegyei Révfaluba költözött Nyitra megyéből. Az 1763. évi bizonságlevél szerint Loderer András és testvére József az invesztigáció alkalmával igazolták Nyitra megye 1717. évi bizonyítványával, hogy atyjuk János, Handlován egy tűzvész folytán elveszítette az eredeti nemeslevelét. (525. sz.)

## **Lukinits.**

1774. szept. 16-án tartott közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1762. január 26-án Lukinits József részére kiadott nemesi bizonságlevelet, amelynek alapján nevezett a megyeheli nemesek sorába felvétetett. A bizonságlevél szerint a Lukinits-család birtokos nemes, emellett még Lukinits József atyja Lázár kerületi biztos, alszolgabíró és végül pedig táblabíró volt. Nagy-atyja György pedig esküdti hivatalt viselt. Testvére György pedig megyei alügyész. (Családi név a jegyzőkönyvben Lukenits alakban is előfordul. 487. l.)

## **Kisfaludi Madarász.**

1817. évi áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Somogy megye által 1816. aug. 19-én Madarász Gedeon somogymegyei táblabíró részére kiadott nemesi bizonságlevelet. Tartalma szerint nevezett Fejér megyébe költözött és atyja Kisfaludi Madarász László pedig köztudomás szerint birtokos Kisfaludon. (777. sz.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak nemesi bizonságlevelet Madarász Gedeon és fiai László és József az 1818. évi márciusi közgyűlésen. (213. sz.)

1825. augusztusi közgyűlésen Madarász Gedeon egy új bizonságlevelet mutatott fel, amelyet Somogy megye adott ki 1823. szeptember 29-én. Tartalma szerint Madarász János 1718. június 17-én királyi adományt nyert egy kisfaludi kuriára és abba a vasvári káptalan 1719-ben be is iktatta. Ezen Madarász Jánosnak, egyébként somogymegyei perceptornak a fia József volt. József fiai János és László voltak. Ezen Madarász János fia volt Madarász Zsigmond kisfaludi birtokos, aki Károly nevű fiával a bizonságlevelet kapta. Madarász László fia volt Gedeon, aki László és József nevű fiaival a bizonságlevélbe bele volt foglalva, Gedeon testvére volt József, akinek fia Lajos, jákói birtokos, szintén bele volt foglalva a bizonságlevélbe. (1120. sz.)

## Magay.

1734. március 16-i közgyűlésen vették fel a megyebeli nemesek sorába Magay Mártont Zala megye bizonyáglevele alapján. (83. l.) Ezen Magay Márton unokái, még pedig Péter, János és István az 1776. évi januári közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. (684. l.)

## Maráczy.

Az 1773. évi januári közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1766. aug. 4-én, Maráczy Pál részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Maráczy Pál testvéreivel, még pedig a Kispécen lakó Istvánnal, a Szalkszentmártonban lakó Mihállyal, a Forgách-ezredbeli katonával Ferenccel, a Sághegyen lakó András-sal és a Láziban lakó Péterrel együtt igazolta, hogy atyjuknak a Takácsiban lakó Jánosnak testvére a Győr-Ujvárosban lakó Mihály az 1745. évben Veszprém megyétől nemesi bizonyáglevelet kapott. A veszprémmegyei bizonyáglevél szerint az 1733. évi invesztigáció alkalmával Maráczy János és Mihály felmutatták az 1625. nov. 15-én Maráczy Pálnak adományozott armálist és igazolták, hogy az ő atyjuk János volt, ezé István és ezé pedig az armális szerzője Pál. (23—25. l.)

## Marich.

1777. évi december 15—16-i közgyűlésen mutatja fel Marich Tamás szolgabíró a Marich Tamás által 1662. augusztus 9-én nyert s Somogy-Zala megye 1663. július 4-én Körmenden tartott gyűlésében kihirdett cimer-levelet. A cimer-levél szerzője Marich Tamás volt és ennek fia Miklós, ezé pedig Pál és ezé az említett szolgabíró. Leszármazásának igazolására felmutatott egy Zala megye által 1733-ban végzett tanuvallatást, továbbá hivatkozott ezen megye nemeseinek lajstromára. A cimer-levél kihirdetése után Marich Tamás és fia Pál nemesi bizonyáglevelet kaptak. (431—432. l.)

## Ramocsaí Markos.

1818. június 16—17-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1786. ápr. 6-án, a Cecén lakó Markos János és ennek János, István, Dávid, Péter és József nevű fiai részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján valamennyit felvették a megye-

beli nemesek sorába. A bizonyáglevél szerint Markos János a lepsiényi ref. egyház keresztlevelével bizonyította, hogy ő Péternek a fia. Ez a Markos Péter pedig az 1786. évben bizonyáglevelet nyert Veszprém megyétől. Az 1786. évi bizonyáglevél szerint Markos Péter atyja ugyancsak Péter, testvéreivel Istvánnal, Györggyel, Jánossal és Mihállyal, az 1724. évben felmutatta II. Rudolf által 1578-ban Ramocsai Markos Péternek adományozott és a következő évben Vas megyében kihirdetett nemeslevelet és a nemességszerzőtől való leszármazását bizonyította. Az 1724. évben Veszprém megyében publikált Markos György fia János, aki Vas megyében lakott az 1750. évben igazolta nemességét és ez az igazolás a helytartótanács által is jóváhagyatott 1760-ban. A jegyzőkönyv egy helyütt hibásan az 1818-ban kihirdetett Markos János testvéreként említi az 1768. évi bizonyáglevél szerzőjét Pétert. (1145. sz.)

## **Martsis.**

1800. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Heves és Külső-Szolnok megyék által 1799. augusztus 9-én a Sárosdon lakó Martsis János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint nevezett testvére volt azon Martsis Antalnak, aki Trencsén megye 1794. jan. 10-i bizonyáglevelével igazolta nemességét. (1055. sz.)

## **Matyók másként Pancz.**

A Matyók-családbeliek három alkalommal hirdetik ki nemességüket. Az első ízben Matyók Ferenc (István fia, ez pedig Mihályé) az 1768. évi októberi közgyűlésen felmutatja Vas megye által az 1768. évi június 25-i gyűléséből kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél pedig utal a II. Ferdinánd által 1762. (tollhibából így 1662. helyett) évben Matyók Jánosnak és fiainak Jánosnak és Gergelynek, továbbá testvérének ugyancsak Gergelynek adott nemeslevelre. Ennek alapján Matyók Ferenc és fiai Ferenc, György és László publikáltattak. (1768. évi jkv. 401. l.) Másodízben Matyók Ferenc gárdonyi lakos az 1778. évi szeptemberi közgyűlésen felmutatja Vas megye által az 1778. évi június 25-i gyűlésből az említett Matyók Ferencnek és János, József, István, Mihály és Márton nevű testvéreinek kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint Matyók Ferenc és testvérei igazolták, hogy ők a II. Ferdinánd által 1622-ben Matyók

János és fiai és István, János és Gergely, továbbá testvére ugyan-  
csak Gergely részére kiadott nemeslevélbe foglalt Jánostól származnak. (697. l.)

A gyűlési jegyzőkönyvből a két izbeni kihirdetésben szereplő Matyók Ferenc azonossága nem tűnik ki. A kir. helytartótanács 1777-ben, Fejér megyéhez intézett rendeletében\* oda utasítja a megyét, hogy Matyók másként Pancz Ferenczel a nemességszerzőtől való leszármazását igazoltassa, minthogy a vasmegyei Matyók másként Pancz-családbeliek nemességvitató pert folytatnak. Valószínű, hogy a rendelet alapján Matyók Ferenc új bizonyáglevelet hozott Vas megyétől és ezt újból kihirdette. — Körülbelül ebből az időből való kérvény\* szerint Matyók Ferenc nemességének igazolását kérte. A kérvény hátára vezetett ügyészi vélemény szerint, mivel a folyamodót Csetényi néven is ismerik, a folya-  
modó utasítandó volt ezen név magyarázatára.

1798. május 15—16-i közgyűlésen hirdetik ki Vas megye által 1791. augusztus 16-án kiadott és Pest megyében 1792. május 19-én már kihirdetett nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevelet Pancz másként Matyók Mihály kapta, aki Lajos fia volt. Lajos pedig Ferencé, Ferenc Vincéé, Vince pedig az Egyházsrádócról származó Gergelyé. Pancz másként Matyók Mihály ellenmondás nélkül felvételre a megyebeli nemesek közé. (606—607. l.)

## Mayr.

1796. júniusi közgyűlésen hirdették ki Mayr József Zecsvich-vértesezredbeli kapitánynak 1795. július 16-án kelt armálisát, amelynek alapján nevezettet felvették a megyebeli nemesek sorába. (529. l.)

## Májlath.

1773. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1769. szept. 11-én, a Vas megyéből származó és Sárkeresztúron lakó Májlath György részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Májlath György az 1668. évből való és Besenye falura vonatkozó adománylevelével egyik szerzőjéhez Májlath Jakabhoz kapcsolta magát. Ezt az adománylevelet az 1733. évi vizsgálat alkalmával fel is mutatták. Igazolta egyúttal, hogy atyja György

\* A Nobilitaria Matyók-csomójában. — \* Ugyanott.

Valószínű, hogy a kérvény a kihirdetett Matyók Ferencé.

és öregatyja Ferenc Besenye faluban ősi, örökölt birtokkal birt és ezt csak atyja adta el. Ezenkívül nagyatyja az 1696. évi nemesi lajstromba is felvétetett a besenyei nemesek között. (237—238. l.)

## Mányoki.

1824. szeptemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyág-levélet Mányoki József ügyvéd, gyönki lakos és testvére Mányoki Péter dégi jegyző. A kiadott bizonyáglevél átírásban tartalmazza a veszprémi káptalannak 1729. évből való iktató-levelét. Eszerint az 1728. évben kapott ujadomány-levelet Bogárd, Tinód és Rét-szilas pusztákra Tinódi Péter, István és János, továbbá néhai Maynoki István és Tinódi Erzsébet fia András, azután Tinódi Borbála, Erzsébet és Judit, végül Dörögdi Anna. A veszprémi káptalan a birtokba be is iktatta Tinódi Istvánt és Maynoki Andrást. A többi ujadományos ugyanis időközben elhalt. Ez alkalommal Maynoki András a neki jutó részt mindjárt átadta a következőknek : 1. Testvéreinek Maynoki Ferencnek és Lászlónak. 2. Dörögdi István és Tinódi Ilona fiának Gergelynek. 3. Tóti Gergely és Dörögdi Erzsébet leányának Zsuzsannának, (Dörögdi Erzsébet 2. alattiak leánya volt.) 4. Dörögdi István és Tinódi Judit fiának Istvánnak. 5. Néhai Tinódi András leányának Annának. 6. Pintér György és Tinódi Erzsébet fiának Istvánnak. 7. a most említett Pintér György fiától Jánostól való unokájának Jánosnak. 8. Vargha István és Tinódi Zsuzsanna fiának Jánosnak. 9. A most említett Vargha István unokájának (György fiának) Istvánnak. 10. Huszár Jánosnak, Huszár Ferenc és Varga Sára (Vargha István és Tinódi Zsuzsanna leánya) fiának. Bár a veszprémi káptalan statutoria levelében mindig Maynoki a családnév, Mányoki István az 1753. évben a kir. főtörvényszékeken vitt invalidatorius perben igazolta, hogy a Maynoki név a Mányoki családra vonatkozik. Az iktató-levelben említett Maynoki Lászlónak András, István és János nevű fiai voltak. István fiai voltak Mányoki József és Péter, az 1824. évi bizonyáglevél szerzői. (1371. sz.)

Az iktató-levelben megnevezett Maynoki László András nevű fiának a fia szintén András, aki 1759-ben született (anyakönyvezve a vajtai r. kath. plébánia anyakönyvében) a zalamegyei Gulácsra költözött. Itt születtek László, András, Antal, György és János nevű fiai, akik az 1836. évi októberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. (2396. sz.)

Az iktató-levélben megnevezett Maynoki Ferencnek a fia István volt, akit az 1754. évi nemesi lajstromba felvettek. Ezen Istvánnak a fiai voltak Zsigmond és Sándor. Zsigmond fiai István és János voltak, akik Csőszre költöztek. Ezen István fiai Sándor, István és Gábor, továbbá Jánosnak János és Sándor nevű fiai kaptak nemesi bizonyáglevelet az 1840. évi júliusi közgyűlésen. Bele volt még foglalva ebbe a bizonyáglevélbe Andrásnak a fia Zsigmond is. (2302. sz.)

A káptalani iktató-levélbe belefoglalt Maynoki Lászlónak András nevű fiától származott István, akinek a fia András volt. Ez az András, különben tinódi közbirtokos, az 1846. évi júliusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Gábor és Lajos nevű fiaival együtt. (2860. sz.)

## **Márkus.**

1730. augusztusi közgyűlésen Márkus János felmutatta az elődei részére Lipót király által adományozott és az 1727. évben kihirdetett armálist és annak másolatát és kérte a másolat meghitelesítését, egyúttal nemesi bizonyáglevelet is kért. Mindkettőt megkapta. (265. l.) Az 1727. évi kihirdetésre a nemesi indexekben nincs utalás.

## **Márton.**

I. 1732. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1732. június 18-án Márton János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ennek alapján nevezettet felvették a megyebeli nemesek közé és bizonyáglevelet kapott. (367. l.)

II. 1832. januári közgyűlésen hirdették ki a Szatmár megye által 1814. december 12-én Márton István pápai tanár és gyermekei Albert, Antal és Károly, Márton József bécsi egyetemi tanár, Márton Gábor köveskáli ref. prédikátor és gyermekei István, József és Gábor részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Márton István pápai tanár és Márton József bécsi egyetemi tanár már az 1771. évben kaptak bizonyáglevelet atyjukkal Márton István felsőörsi lakossal. Testvérük Márton Gábor köveskáli ref. lelkész azonban 1776-ban született és így nem volt belefoglalva, amint gyermekeik sem voltak belefoglalva. Az 1771. évi bizonyáglevél szerint Márton István atyja György volt és ez Mánd faluban kuriális, örökölt birtokkal birt. A mándi

birtok az 1582. február 22-én kelt és beiktatással megerősített királyi adományon alapult. A birtokadományt Almássy Ádám, Mándy Ambrus, Mándy Bernát, György és János, Márton György és Albert, Csányi István, Csompasz György, Mándy másként Szabó Péter, Ura Simon és Cséke András kapták. (536. sz.)

## Mentler.

1756. októberi közgyűlésen hirdették ki Mentler Mihály armálisát, amely 1755. október 14-én kelt s megelőzőleg már Pozsony megyében kihirdették. (14. l.) A jegyzőkönyv többet nem tartalmaz de az eredeti címeres nemeslevél\* szerint azt Mentler Mihály és testvére Máté kapta, továbbá Mihálynak, feleségétől Korláth Anna-Máriától való, gyermekei János, Károly, Zsigmond, Mária-Antónia és Anna-Borbála, valamint Máténak, feleségétől Pora Teréziától való, gyermekei Márton, Mihály, Johanna, Rozália és Terézia.

## Mezritzky.

1834. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1834. január 7-én Mezritzky Bálint pékmester és Mezritzky Lajos timárlegény érdi lakosok számára kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Mezritzky György 1628. dec. 8-án armalist kapott. Ennek a Györgynek a fia János volt s János fiai János és István fel voltak véve a kétségtelen nemesekről szerkesztett 1728. és 1738. évi lajstromba. Istvánnak a fia József az 1762. évi lajstromba volt felvéve. Józsefnek a fia Bálint pedig az 1790. és 1829. évi lajstromba volt felvéve. Bálint volt a bizonyáglevél szerzőinek az atyja s maguk is fel voltak véve atyjukkal az 1829. évi lajstromba. (1802. sz.)

## Mészáros.

1765. októberi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1765. április 29-én, az Egresen lakó Mészáros István és testvére a Halason lakó Mészáros Máté részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (1020. l.)

Az 1765-ben kihirdetett Mészáros István fiai, István, János és József az 1800. évi juliusi közgyűlésen kaptak nemesi bizony-

---

\* Litterae Armales 46. száma alatt.



ságlevelet. A jegyzőkönyv itt megemlíti, hogy Mészáros István attól a Mészáros Istvántól származott, aki az 1655. év március 20-án armálist nyert és azt Vas megyében kihirdette. (693. sz.)

## Mészöly.

1722. február 23-i közgyűlésen hirdették ki az 1721. nov. 30-án kelt címeres nemeslevelet. Ezt kapták Mészöly János és felesége Hadri Zsuzsanna és gyermekeik, János, Anna, Ilona, Zsuzsanna s Jánostól való unokái János és Mária; Mészöly Gergely és felesége Szabó Zsuzsanna és gyermekeik János, István, Gergely és Judit. A kihirdetésnek a jegyzőkönyvben ugyan nincs nyoma, de a nemeslevélre\* rávezetett záradék szerint a jelzett napon történt.

Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak nemesi bizonyáglevelet az 1782. évi márciusi közgyűlésen a somogy megyei birtokára költözött Mészöly István, valamint atyafiai János, Ferenc, Zsigmond és Gergely (mindnyájan a Bogárdi Mészöly Gergely és Thoti Zsuzsanna gyermekei. 150. l.) Az 1794. évi márciusi közgyűlésen Mészöly Zsigmond (Gergely fia) balhási közbirtokos kapott nemesi bizonyáglevelet fiával Zsigmonddal együtt. (592. l.)

Az 1722-ben kihirdetett Istvánnak (Gergely fiának) a fiai József, Sándor és István az 1802. évi márciusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Józsefnek Lajos, János és József, Sándornak Ignác, Pál, Károly, Sándor, Ferenc és Bálint, Istvánnak pedig Imre, István és Zsigmond nevű fiait is. (377. sz.) Sándor fiai azon indok mellett, hogy közülök többen más megyékbe költöztek, az 1824. évi szeptemberi közgyűlésen új bizonyáglevelet kaptak. (1370. sz.)

Az 1806. júliusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Mészöly László bogárdi közbirtokos János és László nevű fiaival együtt. Nevezett igazolta, hogy atyja János volt s hogy ezen János atyja pedig az 1722-ben kihirdetett ifj. Gergely. (611. sz.)

1815. novemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Mészöly Sándor bogárdi közbirtokos. Mészöly Sándor atyja az 1722-ben kihirdetett Mészöly János volt (János unokája), aki a komárom megyei Kömlődről jött Bogárdra, ahol meghalt 1792-ben 80 éves korában. (1879. sz.) Ezt a bizonyáglevelet újból

---

Egykoru másolat a Litterae Armales 43. száma alatt.

kiadták az 1821. évben, mivel nem tartalmazta címeres nemeslevél szövegét. (2097. sz.)

Az 1722-ben kihirdetett ifj. Gergelynek 1753-ban született fia, szintén Gergely, bogárdi közbirtokos az 1818. évi márciusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe feleségétől Hollósy Judittól való Antal, András, Lajos, Dénes és Gábor nevű fiait is. (211. sz.) Az 1722-ben kihirdetett ifj. Gergelynek 1744-ben született fia Ferenc volt. Ennek a Ferencnek a fiai Antal cs. kir. kapitány, Sámuel és Gábor, mindnyájan bogárdi közbirtokosok ugyanezen a gyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Sámuelnek Ignác, Imre és Bálint nevű, Gábornak pedig Elek, Farkas-Gedeon és Kornél-Gáspár nevű fiait is. (212. sz.)

## **Mierka másként Jurati.**

1734. december 13-i közgyűlésen Mierka másként Jurati Imre megyei aljegyző felmutatta Mierka Mihálynak és feleségének Hlobik Dorottyának, valamint gyermekeinek Pálnak, Györgynek és Dorottyának 1676. szeptember 7-én adományozott és 1676. évben Nyitra megyében kihirdetett nemeslevelet, amelynek kihirdetése alapján Mierka Imre nemesi bizonyáglevelet kapott. Mierka Imre megyei aljegyző ez alkalommal állásáról is lemondott, mert a Pestvármegyei ezredhez ment hadbírónak. (130—131. l.)

## **Miklós.**

1767. februári közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1767. jan. 13-án Miklós István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Miklós István atyja András volt s ezé pedig Tamás, aki Veszprém megye régebbi nemesi lajstromaiba fel volt véve. (63. l.) Az 1767-ben kihirdetett Miklós Istvánnak a fia Sámuel, bodméri közbirtokos, az 1835. évi novemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet fiával Lajossal együtt. Ekkor átírták a veszprémmegyei bizonyáglevelet s ebből kitűnik, hogy Miklós Tamás és testvére János pozsonymegyei bizonyáglevéllel igazolták nemességüket. A pozsonymegyei bizonyáglevél pedig az 1613. január 22-én Miklós Ferencnek adományozott és Pozsony megyében kihirdetett armálison alapult. (2399. sz.)

Az 1767. jan. 13-án kelt veszprérmegyei bizonyságlevél alapján adott ki nemesi bizonyságlevelet Fejér megye az 1767. évi aug. 4-én Miklós Istvánnak, Jánosnak és Józsefnek, akik tanuvallatással igazolták, hogy rokonai a fentemlitett Miklós Istvánnak. Erre a bizonyságlevél kiadásra nincs utalás a nemességi indexekben, de a bizonyságlevelet átírták az 1844. májusi közgyűlésen, amikor Jánosnak leszármazói még pedig fia István és ennek fiai István, János és Imre, végül a most említett Jánosnak a fia János, mindnyájan dobozi lakosok nemesi bizonyságlevelet kaptak. (2202. sz.)

1752. juniusi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1752. február 7-én, Miklós Péter részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (401. l.)

## Nemespécseli Miklós.

1744. decemberi közgyűlésen a Szentmihályon lakó Nemespécseli Miklós András igazolta a nemességét és fiaival András-sal és Sámuellel együtt nemesi bizonyságlevelet kapott. (625. l.) Ez alkalommal ugyanis nevezett a veszprémi káptalan átirásában felmutatta II. Rudolf adománylevelét, amellyel három kuriát adományozott Nemespécselen Pécseli Miklós Ferencnek és Péternek. Együttal igazolta zalamegyei tanuvallatásokkal, hogy ő a Nemespécselen örökölt ősi birtokát rokonainak eladta és Fejér megyébe költözött.

Ugyanezen adománylevélre visszamenően igazolták nemességüket és kaptak nemesi bizonyságlevelet az 1746. februári közgyűlésen a Pécseli Miklós-családból a következők: 1. A Szabadbattyánon lakó István és a Szentmihályon lakó Márton. 2. A Tácon lakó János és Gergely. 3. A Szentmihályon lakó István és a Szerecsenben lakó János. 4. A Bogárdon lakó Vince és a Szabadbattyánban lakó György. 5. A Tácon lakó István.

Az 1746. évben bizonyságlevelet szerző (szentmihályi) Istvánnak a fia Mihály volt. Ezen Mihálynak a fia János, keresztesi jegyző, az 1817. évi áprilisi közgyűlésen kapott bizonyságlevelet fiával Gáborral együtt. (504. sz.) Az 1746-ban bizonyságlevelet szerző (táci) Miklós István leszármazói az 1831. évi áprilisi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyságlevelet. A bizonyságlevelet már 1829-ben kérték, de a nevüket az anyakönyvekben Kovácsnak és Pécselinek írták és előbb ezt kellett kiigazítani. Az 1830.

évben már megkapták a biznyságlevelet, de ezt be kellett vonni, mert az egyik kérelmező neve kimaradt belőle. Bele voltak foglalva ebbe a Kálozon lakó Miklós János és fia János és ettől való unokája János és István, továbbá a már elhalt fiától Istvántól való unokája István. Azután Miklós Mihály és fia Mihály és unokája János. (535. sz.)

## **Mikos.**

I. 1779. áprilisi közgyűlésen az első alispán beterjesztette a nemességvizsgáló deputáció munkálatát, amely szerint Mikos Mihály igazolta nemességét. A deputáció munkálata jóváhagyást nyert. (117. l.)

II. 1782. májusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1781. okt. 4-én Mikos István részére kiadott biznyságlevelet. Tartalma szerint Mikos István atyja János volt ezé pedig Gergely Gergelyé pedig az az András aki az 1675. évben testvérevel Pállal cimeres nemeslevelet nyert és azt még abban az évben kihirdette Győr megyében. Mikos János a leszármazását az 1758. évi invesztigáció alkalmával igazolta. (146. l.)

Az 1811. évi novemberi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1811. november 16-án az Előpatonyról származó és fejérmegyei birtokán letelepedni szándékozó Mikoss Imre részére kiadott nemesi biznyságlevelet. Tartalma szerint Mikoss Imre atyja Mihály volt s ezé pedig István. Mikoss István pedig az 1759. évi invesztigáció alkalmával felmutatta az 1675. július 27-én Mikoss Pál és András részére adományozott s Győr megyében még abban az évben kihirdetett cimeres nemeslevelet. Egyuttal bizonyította, hogy ő a nemeslevél szerzőjétől Andrástól származik. (1909. sz.)

## **Miksó.**

1820. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1810. okt. 22-én, a Zsélyről származó Miksó György orvosdoktor, Miksó Mihály aradi gimnáziumi tanár és Miksó Ferenc részére kiadott nemesi biznyságlevelet. Tartalma szerint nevezettek atyja András volt, ezé György, ezé másik György, ezé pedig az az András, aki az 1671. évi nemesi lajstromba fel volt véve Kismagyaron. (609. sz.)

## Miletics.

1771. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által a Bogárdon lakó Miletics József részére kiadott bizonyáglevelét. Tartalma szerint 1650. január 20-án kapott armálist Miletics Péter testvéreivel Jánossal, Mártonnal és Pállal együtt. A nemességszerző Péternek János nevű fia volt. Ezen Jánosnak a fia szintén János volt. Ezen Jánosnak a fia volt a bizonyáglevelél szerzője. (894. l.) A családi név a jegyzőkönyvben Militics alakban is előfordul. A pozsonymegyei bizonyáglevelél keltét a jegyzőkönyv nem tartalmazza.

## Mille helytelenül Mail.

1838. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1837. dec. 9-én Mille Ferenc győrmegyei, szentjánosi árendás és fiai Ignác, József, Ferenc, Mihály, Antal és Károly részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevelél szerint Mille Ferenc Farkasdon született 1773-ban s atyjával Péterrel költözött el onnét, előbb Moson majd Győr megyébe. A farkasdi Mille családbeliek pedig az 1756. évi vizsgatigáció alkalmával igazolták nemességüket a Mille Pálnak és fiainak Péternek és Jánosnak 1595. május 12-én adományozott armálisig visszamenőleg. Mille Ferenc leszármazását kellően igazolta, bizonyította továbbá azt is, hogy a Mille nevet csak később németesítették Mailra. A gönyői plébánia anyakönyvében ugyanis a gyermekei családi neve Mailnak volt írva. (3683. sz.)

## Mlinszky.

1768. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1767. dec. 10-én az Előszálláson lakó Mlinszky Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Nevezett nemessége az 1587. dec. 15-én Militius másként Mlinszky Apolló és fiai János, Rafael, Jakab és Gábor részére adományozott nemeslevelre ment vissza. Mlinszky Ferencet János, Mihály, József és András nevű fiaival felvették a megyebeli nemesek sorába. (424. l.)

## Modrovich másként Modrich.

1792. júliusi közgyűlésen hirdették ki Modrovich másként Modrich János, Péter-Márton és néhai Mihály gyermekei György, Márton, József, István és Mihály címeres nemeslevelét. Az 1791.

julius 21-én kelt nemeslevél Moson megye átírásában hirdettetett ki. Modrovich Péter-Márton a kihirdetés alkalmával nemesi bizonyáglevelet is kapott. (93. l.) Az 1792. évi bizonyáglevélbe bele voltak foglalva Péter-Mártonnak Ignác és József nevű fiai is. Ezen Ignácnak a fiai Ignác-Gergely-Farkas és Elek-Lázár-Dávid az 1838. májusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet (939. sz.)

## Mohácsy.

1780. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1759. aug. 24-én, Mohácsy György fiai Ferenc, János és András, továbbá Mohácsy Pál fia András részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint 1682. jan. 24-én nyert armálist Korossy János és unokája Mohácsy Ferenc. Ezt az armálist a kolosmonostori konvent átírásában ki is hirdették Komárom megyében. A fentnevezettek pedig igazolták, hogy az armális szerzőjétől származnak. (568—569. l.)

## Mohoss.

1771. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1765.\* március 10-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt kapták a Dadon lakó Mohoss Pál és ennek fiai István, György, Pál, Imre és János, továbbá Mohoss Pálnak ugyancsak Dadon lakó unokatestvére Mohoss Tamás és ennek fiai Pál, Ferenc és István, végül a most említett Istvánnak Szönyben lakó fia Pál. (944. l.) Az 1771-ben kihirdetett Mohoss Imre Pécsre költözött és az 1802. évi decemberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (1226. sz.) Az 1771-ben kihirdetett Mohoss János fiai, a Szenden lakó Pál és az Óbarokon lakó József, az 1817. évi júliusi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (1386. sz.)

## Molnár.

I. 1736. novemberi közgyűlésen a Peremartonból származó és Cecén lakó Molnár Mihály nemesi bizonyáglevelet\*\* kapott. Felmutatta ugyanis az 1606. szept. 22-én Végh Istvánnak és nővére gyermekeinek Molnár Benedeknek és Mártonnak adományozott, s előbb Verebély szék majd 1614-ben Veszprém megye

---

\* Az 1771. évi jegyzőkönyvben ez áll, de a későbbi átírások szerint a nyitramegyei bizonyáglevél az 1756. évből való.

\*\* Az eredeti bizonyáglevél a Nobilitaria Molnár-csomójában van.

előtt kihirdetett címeres nemeslevelet. Együttal igazolta, hogy a Peremartonban az említett armális alapján nemesi szabadságban élő Molnár János és Márton neki testvérei. (365. l.) Az 1736-ban kihirdetett Molnár Mihály fiai, még pedig István, Mihály, János, Ferenc, Márton és András, mindnyájan cecei lakosok, az 1796. évi márciusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Mihálynak Mihály, Márton, István és János, Jánosnak János és Ferenc, Ferencnek Ferenc és Péter és Andrásnak András nevű fiát is. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 153—154. l.)

Az 1736. évi bizonyáglevél szerzőjének a bizonyáglevélben is megnevezett Márton testvérétől származó Molnár József merenyei számtartó az 1827. évi novemberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet fiával, ugyancsak Józseffel együtt. Nevezett ugyanis igazolta, hogy atyja György, fia volt az 1736. évi bizonyáglevélben megnevezett Mártonnak. (2078. sz.)

**II.** 1766. novemberi közgyűlésen Molnár István felmutatta a Veszprém megye által 1741. nov. 13-án, Molnár János fiai Márton és Miklós részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Mivel igazolta, hogy a bizonyáglevél szerzője az akkor már nem élő Márton az ő atyja volt, felvették a megyebeli nemesek sorába. (36—37. l.)

**III.** 1767. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1767. aug. 18-án, a Csőszön lakó Molnár János és fiai István és János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint Molnár János atyja Márton volt és a testvére szintén Márton pedig Csanakon lakott. Győr megyében végzett tanuvallatásokkal igazolta, hogy attól a Molnár Mártontól származik, aki az 1658. év nov. 12-én címeres nemeslevelet nyert és azt a következő évben Sopron megyében kihirdette. Továbbá testvére az 1725. évi invesztigáció alkalmával igazolta nemesiségét. Az 1839. évi jegyzőkönyvbe bemásolt címeres nemeslevél szövege szerint azt kapta Molnár Márton és felesége Bella Ilona és leánya Katalin, továbbá rokona Bella Péter. (220. l.)

Az 1782. évi márciusi közgyűlésen csősz Molnár János, Istvánnak a testvére nemesi bizonyáglevelet kapott. (150. l.) Az 1793. évi augusztusi közgyűlésen csősz Molnár János azon az alapon, hogy neve már bele volt foglalva az 1767-ben kihirdetett sopronmegyei bizonyáglevélbe, nemesi bizonyáglevelet kapott. (495. l.)

Az 1818. évi szeptemberi közgyűlésen Molnár Imre csőszí közbirtokos, egyébként tinódi lakos nemesi bizonyságlevelet kapott azon az alapon, hogy atyja István bele volt foglalva az 1767. évi sopronmegyei bizonyságlevélbe. Belefoglalták ebbe még Molnár Imrének Zsigmond nevű fiát is. (1576. sz.)

A csősz Molnárok az 1839. évi októberi közgyűlésen is kaptak bizonyságlevelet. Az 1767-ben kihirdetett (János fia) Istvánnak Márton, Gergely és Imre nevű fiai voltak. Ez az utóbbi Imre már az 1818. évben kapott nemesi bizonyságlevelet Zsigmond nevű fiával. Az 1839. évben ez a Zsigmond kapott újból nemesi bizonyságlevelet öccsével Lajossal együtt. Az 1839. évi bizonyságlevélbe bele voltak foglalva még: Gergely fiai: Imre, ügyvéd és János, Gábor és András, továbbá Márton fiai: István és Sándor. (2589. sz.)

IV. 1783. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1782. szept. 9-én, Molnár György részére kiadott nemesi bizonyságlevelet, amely szerint nevezett atyja Boldizsár volt s ezé pedig László, aki Károly király által megerősítettett a gutaházi birtokában. (300. l.)

V. 1814. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Szabolcs megye által 1792. okt. 11-én Molnár József, János, Mihály, Ferenc és Pál részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Tartalma szerint az 1753. és 1767. évi investigáció alkalmával Molnár Ábrahám felmutatta az 1668. június 13-án Molnár Jánosnak adományozott és abban az évben kihirdetett címeres nemeslevelet, egyuttal igazolta, hogy a nemeslevél szerzőjének a fia István volt és ezen Istvánnak pedig ő a fia. Az elől megnevezettek pedig bizonyították, hogy Molnár Ábrahámnak a testvére István az ő atyjuk volt. A szabolcsmegyei bizonyságlevélbe belefoglalt Molnár János Fejér megye főorvosa volt, aki a kihirdetés alkalmával bemutatta Károly-Dávid-Tamás és János-Dávid nevű fiainak keresztelőlevelét és ezek nevének belefoglalásával nemesi bizonyságlevelet kapott. (1511. sz.)

VI. 1819. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1819. május 11-én kiadott bizonyságlevelet. A bizonyságlevél szerint Molnár János és István az 1756. évi investigáció alkalmával felmutatták az 1662. évben Molnár György részére



adott armálist és igazolták, hogy ők ennek a Molnár Györgynek az unokái. Az 1819. évi bizonyáglevelét kapták: 1. István, 2. János, 3. András, az 1756-ban igazolt János fiai, 4. János az 1756-ban igazolt János fiának Györgynek fia, mindnyájan kömlődi lakosok, azután 5. a Komáromban lakó Mihály, az 1756-ban igazolt Jánosnak Pétertől való unokája, végül 6. a Felcsuton lakó János az 1756-ban igazolt István fia. Bele voltak még foglalva a bizonyáglevélbe: Az 1. alatti István fiai József és István és Istvántól való József és Sándor nevű unokái. A 2. alatti Jánosnak Pál és János nevű fiai. A 3. alatti Andrásnak István, József és Sámuel nevű fiai. A 4. alatti Jánosnak János és György fiai és Jánostól való János nevű unokája. Az 5. alatti Mihálynak Mihály nevű fia. A 6. alatti Jánosnak János és András nevű fiai. (2204. sz.)

**VII.** 1824. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1823. nov. 11-én, a Tápióbicskén lakó Molnár József és fiai József és Antal részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Tartalma szerint Molnár József igazolta, hogy az atyja Mátyás volt és ennek atyja pedig az a Mihály, akinek Pál nevű testvére az 1754. évi vizsgálat alkalmával Márton, Mihály, Albert, János és Péter nevű fiaival együtt igazolta a nemességét. Igazolta ugyanis, hogy az atyja volt az a Mihály, aki az 1694. év dec. 1-én címeres nemeslevelet nyert testvérével Andrással és ennek fiával Jánossal, továbbá Bövécz János nevű rokonával együtt és ezt Hont megyében kihirdette. (2107. sz.)

**VIII.** 1833. májusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által a Baracskán lakó Molnár József, István, György, Ferenc, Pál és János, a Gelléren lakó Molnár Gergely és István, továbbá a Szilasbalháson lakó Molnár István részére 1833. jan. 7-én kiadott nemesi bizonyáglevelét. Tartalma szerint nevezettek azon Molnár Istvántól származtak, aki bele volt foglalva az 1719. nov. 25-én kelt királyi privilégium-levélbe, amely megerősítette Molnár István és a többi fűsi nemesek kiváltságait, az 1550. évi kiváltságlevelét megerősítő 1697. évi kir. oklevelet megújítván. Az említett Molnár István fiai pedig a kiváltságlevél alapján az 1756. évi vizsgálat alkalmával igazolták nemességüket. (1003. sz.)

## **Mondbach.**

Az 1794. október 13—15-i közgyűlésen hirdették ki Mondbach Ferenc és felesége szül. báró Majer és gyermekeik, Antal, Károly, Zsigmond, Franciska, Julianna és Jozefa címeres nemeslevelét, amely 1791. július 3-án kelt Milanóban. Mondbach Ferenc ez alkalommal a Sziléziában birt rendi jogainak épségben tartása érdekében törvényes óvást emelt, minthogy a nemeslevélben a családi neve Montbach helyett tévesen Mondbach-nak íratott. Valamennyien felvették a megyebeli nemesek sorába. (83. l.)

## **Morauchik.**

Az 1804. november 6-9-i közgyűlésen hirdették ki Morauchik János egresi lakos nemesi bizonyáglevelét, amelyet Nyitra megye adott ki az 1804. év július 20-án. Ennek alapján nevezett és András és Farkas nevű fiai új bizonyáglevelet kaptak. A nyitra-megyei bizonyáglevél szerint maga Morauchik János és atyja Miklós az 1754. évi vizsgálat alkalmával igazolták II. Ferdinándtól nyert nemességüket. (1168. sz.)

## **Moritz.**

Az 1810. június 27—28-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1791. november 7-én, az Egyházasberzsenyben lakó, különben Gutaházáról származó Moritz Ferenc részére kiadott és 1791-ben Veszprém megyében kihirdetett bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettet József, Mihály és Ferenc fiaival együtt ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. Moritz Ferenc nagyatyja János volt, aki Veszprém megyébe költözött. Moritz János testvére István pedig, az 1733. évi vizsgálat alkalmával bizonyította nemességét atyja Ferenc és adományos társai részére adott s 1717. július 30-án kelt ujadománylevéllel. A nemességének igazolása pedig kir. rezolúcióval is megerősítést nyert. (1073. sz.)

## **More.**

1765. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1765. május 24-én a Bodmérön lakó More Ferenc és a Csákváron lakó More Sámuel részére kiadott nemesi bizonyág-

levelet. More Ferenc atyja Ferenc volt. More Sámuel atyja pedig János volt s ezen János atyja pedig a most említett Ferenc, aki Császáron lakott. (993. l.)

## **Morotza.**

1750. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által a Sárkeresztúron lakó Morotza Péter és Sándor részére, 1749. dec. 14-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. (134. l.) A bizonyáglevél\* szerint Morotza Péter atyja Ádám volt, Sándor atyja pedig Sándor. Mindketten birtokos nemesek voltak Alsóörsön II. Miksa 1572. április 20-án kelt adománylevele alapján, amellyel két teljes kuriát adott Alsóörsön Morocza Gergelynek.

## **Moró.**

1766. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1750. június 30-án Moró Márton, Mihály, István és János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (36. l.) A bizonyáglevelet megelőzőleg Komárom megyében és utóbb pedig Győr megyében hirdették ki.

Az 1776-ban kihirdetett Moró Mártonnak a fia János volt. Ezen János fiai György, Márton és János, felcsuti lakosok, az 1827. júniusi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Györgynek János, József, Antal és Ferenc nevű fiait is. (1051. sz.)

## **Mórócz.**

1829. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1808. dec. 2-án a Nagybonyból származó és Kálozon lakó Mórócz Tamás részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Mórócz Tamás atyja Mihály volt, aki az 1755. évi investigáció alkalmával igazolta, hogy ősi, örökölt nemesi birtokkal bíró nemes. Mórócz Tamás testvére Gábor még akkor is benne volt a birtokban. (1541. sz.)

## **Mosonyi.**

1773. májusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1741. nov. 13-án Mosonyi Sámuel és Ferenc, továbbá Sámuel fiai János és Márton, valamint Ferenc fia Pál részére kiadott

---

\* A zalamegyei bizonyáglevél és a kir. adománylevél megvan másolatban a Nobilitaria Morotza-csomójában.

nemesi bizonyságlevelet. Mosonyi Sámuel és Ferenc az invesztigáció alkalmával igazolták, hogy a Szentkirályszabadján a Harangozó-család birtokában levő kuriális porció az atyjuké Mosonyi Mártoné volt s azt a török elleni inszurrekció idején kényszerült eladni. (133—134. l.)

## **Mráz.**

1776. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1772. márc. 11-én a Felcsuton lakó Mráz János részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (110. l.) Az 1776-ban kihirdetett Mráz János leszármazója, József paksi lakos az 1815. évi augusztusi közgyűlésen kapott bizonyságlevelet. (1307. sz.)

## **Mustos.**

1773. évi januári közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1741. nov. 13-án, a Nagyvázsonyban lakó Mustos Ferenc, Ádám, János és József, mindnyájan Ferenc fiai, részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Tartalma szerint nevezettek az invesztigáció alkalmával kellően igazolták a Zala megyében, Légrádon lakó és nemesi szabadságban élő Mustos Ádámmal való rokonságukat. Minthogy az elől megnevezett Mustos Ádám Nagyvázsonyból Szentivánra költözött, felvétetett a megyebeli nemesek sorába és fiával Jánossal együtt nemesi bizonyságlevelet kapott. (25—26. l.)

## **Nagy.**

I. Az 1754. májusi közgyűlésen Nagy János veszprémmegyei szolgabíró nemesi bizonyságlevelet kapott. (626. l.)

II. 1764. januári közgyűlésen Nagy István megyei esküdt felmutatta a Pozsony megye által 1762. július 29-én kiadott nemesi bizonyságlevelét. (832. l.)

III. 1764. áprilisi közgyűlésen a Ladányban és Falubattyánban lakó Nagy István, Mihály, György és Péter kaptak nemesi bizonyságlevelet azon az alapon, hogy atyjuk illetve testvérük Nagy János a nemességvizsgáló bizottság előtt igazolta nemességét, de közbenjött halála miatt bizonyságlevelet már nem kaphatott. (876—877. l.)

**IV.** 1764. májusi közgyűlésen a Ladányban lakó Nagy János kapott nemesi bizonyáglevelet azon az alapon, hogy rokonai nemesi szabadságban éltek és ő maga pedig taxát fizetett. (899. l.)

**V.** 1764. decemberi közgyűlésen Nagy Péter, akinek atyja György s ezé István, címeres nemeslevelet mutatott fel és a leszármazását igazolva felvétett a megyebeli nemesek közé és bizonyáglevelet kapott. (943. l.)

**VI.** 1765. júliusi közgyűlésen a Kálozon lakó Nagy István (Mihály fia) felmutatta a Sopron megye által 1758. febr. 23-án kiadott és Komárom megyében még azon évben kihirdetett bizonyáglevelét. Ennek alapján felvétel a megyebeli nemesek sorába. (994. l.)

**VII.** 1768. októberi közgyűlésen a nemességvizsgáló deputáció jelentette, hogy Nagy András fiai István, Péter, András, Mihály, Ferenc, Márton, József és Ádám, továbbá Nagy György fiai Ferenc és György felmutatták a II. Ferdinánd által 1622-ben Nagy Miklósnak adományozott címeres nemeslevelet és a nemességszerzőtől való leszármazásukat bizonyították. Felvétel a megyebeli nemesek sorába. (401—402. l.)

**VIII.** 1772. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1772. január 13-án Nagy János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Nagy János a nemességvizsgáló deputáció előtt felmutatta az 1702. szept. 25-én Nagy Gergelynek és feleségétől Kutas Zsuzsannától való gyermekeinek Istvánnak, Jánosnak és Ferencnek adományozott címeres nemeslevelet. Bizonyította továbbá hogy az ő, valamint Nagy István és Nagy Sámuel bécsi ágens atyja, János a nemeslevélbe belefoglalt Jánossal azonos. (1032—1033. l.)

Az 1772-ben kihirdetett Nagy János testvérének Istvánnak a fiai Sámuel és Gergely, gárdonyi közbirtokosok, az 1827-ben kaptak nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Sámuelnek János, István és Károly nevű Gergelynek pedig Lajos nevű fiát is. (1769. sz.)

**IX.** 1776. januári közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Nagy István alcsuti ref. prédikátor, István és Sándor nevű fiaival

együtt. Nevezett ugyanis bizonyította, hogy azon Nagy Ferencnek az unokája aki az 1726. év dec. 12-én nemesi bizonyáglevelet kapott Fejér megyétől. Az 1726. évi bizonyáglevelet a Zámolyon lakó Nagy Pál és János, a Tatán lakó Nagy Ferenc (az 1776. évi bizonyáglevél szerzőjének nagyatyja) és Nagy János kapták. Tartalma szerint felmutatták az 1573. évi szeptember 20-án Szokolyai Harto Györgynek és Imrének valamint Harto György rokonának Nagy Andrásnak adományozott és az 1574. évben Pozsony megyében kihirdetett címeres nemeslevelet és bizonyították, hogy ezen Nagy Andrástól származnak. Az 1726. évi bizonyáglevél kiadására a nemességi indexekben nincs utalás. (683—684. l.)

Az 1776-ban bizonyáglevelet szerző Nagy István alcsuti prédikátor fia, aki maga is bele volt foglalva a bizonyáglevélbe, mint balatonfüredi prédikátor Zala megyétől kapott 1817. október 6-án bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe József, Károly, Lajos és Zsigmond nevű fiait is. Ezt a zalamegyei bizonyáglevelet hirdették ki az 1819. évi júliusi közgyűlésen. (1274. sz.)

X. 1780. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1744. március 27-én Nagy András és János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint nevezettek atyja András volt, ezé Ferenc és ezé pedig István. Ez a Nagy István pedig az 1649. évi április 30-án címeres nemeslevelet nyert, amelyet az 1653. évben Zala megyében kihirdetett. Elöl nevezettek ez alkalmal bizonyáglevelet is kaptak. (389. l.)

Az 1780. évi bizonyáglevél szerzőjének Jánosnak a fia, Ignác csongrádmegyei, Mindszenti tiszttartó az 1807. évi decemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet Zsigmond nevű fiával együtt. (1296. sz.)

XI. 1796. decemberi közgyűlésen Nagy Benedek nemesi bizonyáglevelet kapott, mivel a helytartótanács az 1796. évi 23129. sz. leiratával annak kiadásához hozzájárult. (5—6. l.)

XII. 1799. novemberi közgyűlésen hirdették ki az Ugocsa megye által 1796. június 28-án, Nagy József és Sámuel részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint 1604. március 24-én kapott a gödényházi birtokadományos nemesek között Nagy István a Tornatelek nevű földre megerősítő adománylevelet.

Ennek leszármazója pedig Nagy Pál az 1643. évi június 25-én a Gődényháza faluban lévő ősi birtokát eladta anyul testvéreinek Szaniszló Gergelynek és Gáspárnak. Az elől megnevezettek pedig bizonyították, hogy ezen Páltól származnak így igazolták, hogy az ősi, Gődényházy-családba tartoznak. (1207. sz.)

**XIII.** 1801. októberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet Nagy Gergely fiai, még pedig az Acsán lakó István és Péter, a szabolcsmegyei Földesen lakó János és az Erdőbényén lakó Ferenc. Nevezettek felmutatták az 1686. január 11-én Nagy Ferencnek és testvéreinek Pálnak és Istvánnak adományozott és Pozsony megyében az 1686. évben kihirdetett címeres nemeslevelet. Ezt a nemeslevelet az 1725. évben Fejér megyében is kihirdette a nemeslevél szerzőjének Pálnak a fia Ferenc és a nemeslevél másik társszerzőjének Istvánnak a fiai Pál és Gergely. Ez a Gergely pedig az elől említett Gergely volt. (986. sz.)

Az 1801. évi bizonyáglevél alapján kaptak nemesi bizonyáglevelet az 1844. évi májusi közgyűlésen az Acsán lakó Nagy Ferenc, Pál, István, Benjamin, öreg István és a Dobozon lakó János. (2200. sz.)

**XIV.** 1802. októberi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1802. június 2-án a Székesfehérvárott lakó Nagy László, József és Imre, továbbá László fiai László és Boldizsár részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Nagy László, József és Imre atyja László volt, aki az 1741. évi május 5-én kapott Veszprém megyétől nemesi bizonyáglevelet. Ezt pedig azon az alapon adták, hogy Nagy László 1739. évből való tanuvallatásokkal igazolta nemességét. (1030. sz.)

**XV.** 1808. májusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1807. november 18-án, a Dunapentelén lakó Nagy Sándor részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (554. sz.)

**XVI.** 1808. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1808. november 27-én a Pákozdon lakó Nagy Imre és fiai Tóbiás és Dávid részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Nagy Imre Mihály fia volt, ez pedig Jánosé s ez pedig azon Jánosé, aki az 1696. évi február 20-án birtokos nemes voltáról bizonyáglevelet nyert. (1636. sz.)

**XVII.** 1809. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1808. február 18-án a Bodajkon lakó Nagy Miklós részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Nagy Miklós atyja György már az 1763. évben kapott bizonyáglevelet. Nagy György az 1763. évben felmutatta a Győr megye által 1712-ben nagyatyja István részére és az 1576. évben Kisbajcsi Nagy Bálintnak és Jánosnak kiadott bizonyáglevelet. (389. sz.)

**XVIII.** 1813. februári közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1813. január 22-én a Fejér megyébe költözködő Nagy Pál győrmegyei táblabíró és ennek fia Lajos, továbbá testvérei Sándor és László részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint azon Nagy Mihálytól származtak, aki Lipót királytól címeres nemeslevelet nyert fiával Mihállyal és többekkel együtt és azt 1662-ben Győr megyében kihirdette. (364. sz.)

**XIX.** 1816. májusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet a következők: 1. Gárdonyban lakó Nagy János és fia Sándor. 2. Zámolyon lakó Nagy György. 3. Zámolyon lakó Nagy Mihály és fiai József és Pál. 4. Zámolyon lakó Nagy Péter. 5. Zámolyon lakó Nagy István és fiai István és János. 6. Szentesen lakó Nagy Gergely és fia Mihály. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált az 1723. évben december 12-én Nagy Pál részére kiadott nemesi bizonyáglevél. (796. sz.) Az 1723. évi bizonyáglevél kiadására a nemességi indexekben nincs utalás.

**XX.** 1822. évi márciusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet a Cecén lakó Nagy Pál és Mihály, a Regölyben lakó Nagy István és a Kecskeméten lakó Nagy József és János. (388. l.)

**XXI.** 1824. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1792. április 30-án a Dunaföldváron lakó Nagy János és fiai György és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint nevezett azon Nagy-családból származott, amelyik az 1611. évben Felsőőr falura birtokadományt kapott II. Mátyástól. (1547. sz.)

**XXII.** 1838. májusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1836. augusztus 22-én, a Székesfehérvárra költözködő Nagy Kálmán ügyvéd részére kiadott nemesi bizonyáglevelet.



Tartalma szerint nevezett atyja János volt, aki Egyházkarcsára nősült és ott felesége révén birtokot szerzett s emellett a megye esküdtje és biztosa is volt és az 1806. évi november 24-én nemesi bizonyáglevelet is kapott. Az 1806. évi bizonyáglevél szerint Nagy János atyja szintén János volt és ennek atyja pedig István. Nagy István pedig az 1755. évi nemességvizsgálat alkalmával igazolta, hogy attól a Nagy Jánostól származik, aki az 1582. év február 21-én címeres nemeslevelet nyert.

**XXIII.** 1848. január 3—7-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1847. augusztus 9-én, Nagy József, Imre és Sándor, testvérek, dunapentelei lakosok számára kiadott bizonyáglevelet. Nevezettek a bizonyáglevelet azon az alapon kapták, hogy atyjuk Nagy Imre bele volt foglalva az 1792. április 30-án kiadott nemesi bizonyáglevélbe s aki atyja, György halála után Duna-földvállról Dunapentelére költözött. (566. sz.)

## **Abai Nagy.**

Az 1745. júniusi közgyűlésen a Sárkereszturon lakó Nagy Balázs, Ádám, János, István, Ferenc továbbá másik János és István felmutatták az 1630. február 13-án Abai Nagy Mátyásnak és feleségének Nagy Orsolyának, gyermekeinek Jánosnak és Katalinnak és testvérének Györgynek és Zsuzsannának adományozott címeres nemeslevelet. Együttal Zala megye által 1745. május 31-én kiadott bizonyáglevéllel igazolták, hogy Balázs atyja Gergely volt és ezé pedig a nemeslevélben megnevezett György; Ádám, János, István és Ferenc atyja pedig István volt, ezé Benedek és ezé pedig az említett György; János és István atyja János volt ezé pedig a most említett Benedek. A nevezettek ezen alapon nemesi bizonyáglevelet kaptak. (676. l.) A jegyzőkönyvi bejegyzés ellentmondást tartalmaz, mert az elején nevezetteket Mátyás leszármazóinak mondja s azután pedig a most közölt leszármazást tartalmazza.

Az 1748. májusi közgyűlésen az Abán lakó Nagy János és Gergely felmutatták az előbb érintett nemeslevelet és a család többi tagjaihoz való kapcsolatukat igazolva, nemeseknek elismertettek és nemesi bizonyáglevelet kaptak. Nagy János és Gergely atyja Márton volt és ezé pedig Benedek. (987—988. l.)

Az 1745. évi bizonyáglevélbe, amint a későbbi átirásból

kitűnik bele voltak foglalva Balázsnak István, János és Mihály nevű, Ádámnak Péter nevű és Jánosnak Mihály és János nevű fiai is. Az 1745. évi bizonyságlevélbe belefoglalt Mihálynak (János testvérének) a leszármazói az 1818. évi márciusi közgyűlésen kaptak bizonyságlevelet. Még pedig a következők: 1. A Tinódon lakó Nagy Ferenc és fiai Ferenc és Sándor, továbbá Nagy Pál és fiai Pál és János. 2. A szatmármegyei csomaközi prédikátor, Nagy György és fiai Eugén és György. 3. A cecei közbirtokos Nagy István és fiai Sándor és József. Hogy a nevezettek az 1745. évi bizonyságlevélbe belefoglalt melyik Mihálynak a leszármazói, a jegyzőkönyv nem tartalmazza. (214. sz.)

Az 1748. évi bizonyságlevél szerzőinek a leszármazói az 1818. évi júniusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyságlevelet. Bele voltak foglalva ebbe a Tinódon lakó Nagy György, a Daján lakó Nagy Mihály, az Abán lakó Nagy András és ezek fiai. Az Abán lakó Nagy Jánost pótlásra utasították. (905. sz.)

1779. novemberi közgyűlésen Abai Nagy Ádám kapott nemesi bizonyságlevelet azon az alapon, hogy atyja Nagy Gergely az 1768. évi április 18-án nemesi bizonyságlevelet kapott. (298—299. l.) A most érintett Nagy Ádámnak a leszármazója a Rácalmás lakó Nagy Mihály az 1820. évi márciusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet. (479. sz.) Jóllehet az 1779. évi jegyzőkönyvben 1768. évi bizonyságlevélre van hivatkozás, ez kétségtelenül helytelen, mert az 1779. évi bizonyságlevelet később átírták és ennek szövegéből kitűnik, hogy az 1779-ben bizonyságlevelet szerző Ádámnak az atyja Gergely az 1748. évben kapott bizonyságlevelet. Nagy Ádám által 1779-ben szerzett bizonyságlevélbe belefoglalták annak Pál, János, István, György és Mihály nevű fiai is. Az 1779. évi bizonyságlevélbe belefoglalt István és György rácalmási lakosok 1827-ben kaptak bizonyságlevelet. Belefoglalták ebbe Istvánnak Mihály és István és Györgynek István nevű fiait is. (1705. sz.)

Az 1745. évi bizonyságlevél alapján az 1842. októberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyságlevelet a Sárkeresztúron és Csöszön lakó Nagy-családbeliek. A bizonyságlevél szerzőinek a nevét a jegyzőkönyvi bejegyzés nem tartalmazza. (4520. sz.)

Az 1745. évi bizonyságlevél alapján kaptak nemesi bizonyságlevelet a Sárkeresztúron lakó Abai Nagy Mihály és János továbbá a pestmegyei Benedeken lakó István, az 1843. évi júliusi közgyűlésen. (3434. sz.)

Az 1748. évi bizonyságlevél alapján kaptak bizonyságlevelet az 1844. évben a Sárkeresztúron lakó Nagy János, a Csóron lakó Nagy István és Imre. (4832. sz.)

## **Kászonujfalvi Nagy.**

1826. évben hirdették ki a Pest megye által 1825. szept. 25-én, Kászonujfalvi Nagy Antal budai tanár és fiai László, Antal és József részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A pestmegyei bizonyságlevél átirásban tartalmazza a Csik szék által 1825. március 14-én nevezett részére kiadott bizonyságlevelet. Tartalma szerint nevezett a székely nemes Kászonujfalvi Nagy-családból származott. (1848. sz.)

## **Vásárhelyi Nagy.**

1754. januári közgyűlésen Vásárhelyi Nagy Zsigmond kapott nemesi bizonyságlevelet. Kérelmét nem maga, hanem testvére Nagy Gábor terjesztette elő. (588. l.)

1793. augusztusi közgyűlésen Vásárhelyi Nagy Zsófia, kónyi Hodor József felesége kérelmére, atyja Vásárhelyi Nagy Ferenc részére nemesi bizonyságlevelet adtak ki. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 516. l.)

1793. novemberi közgyűlésen Vásárhelyi Nagy György nemesi bizonyságlevelet kapott. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 555—556. l.)

1795. novemberi közgyűlésen Vásárhelyi Nagy István árváinak gyámja Eklér Mihály újból kért nemesi bizonyságlevelet, Vásárhelyi Nagy Benedek árva részére. A bizonyságlevelet kiadták. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 118—119. l.)

1797. októberi közgyűlésen Vásárhelyi Nagy Károly kapott nemesi bizonyságlevelet. (414. l.)

1814. novemberi közgyűlésen kapott Vásárhelyi Nagy Márton nemesi bizonyságlevelet. (1848. sz.)

## **Nemes.**

1784. juliusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1784. május 18-án Nemes Péter fejérmegyei táblabíró és testvére Zsigmond részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Tartalma szerint nevezettek atyja György az 1732. évi invesztigációs jegyzőkönyv szerint felmutatta az 1718. okt. 30-án kelt Vámos falura

vonatkozó királyi adománylevelet, továbbá az ő neve is bele volt foglalva az 1718. dec.-én kiadott statutoria-levélbe. (672. l.)

## **Kiskéri Nemes.**

1816. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Tolna megye által Kiskéri Nemes István és fiai Ferenc, Márton, Gábor és Gergely részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint nemességvitató pert folytattak és ebben bizonyították, hogy attól a Mártontól származnak, aki Verebély székből költözött Duna-szentgyörgyre és az 1720. évben publikáltatta magát azon nemeslevéllel, amelyet az 1606. év szept. 22-én Kiskéri Nemes másként Literátus Pál, Verebély szék hites jegyzője kapott. Márton atyja ugyanis János volt s ezé pedig Pál a nemességszerző. A tolna-megyei nemesi bizonyáglevél kelte nem adható meg, mert a jegyzőkönyvbe bemásolt szöveg szerint a nemességvitató pert az 1813. évben fejezték be, viszont a bizonyáglevelet 1803. nov. 30-án adták ki. (495. sz.)

## **Nemes másként Főlnagy.**

Az 1786. év szeptember 28-án tartott törvényszéken hirdették ki Vas megye által 1781. augusztus 6-án a Külsőrákosról származó Nemes másként Főlnagy Gábor inotai lakos részére kiadott bizonyáglevelet. Minthogy nevezett, kinek atyja János volt, ezé másik János, ezé pedig György volt, bizonyította, hogy dédatyja, az említett György az 1733. évi nemesség-vizsgálat alkalmával Miksa királynak 1574. évi adománylevelét felmutatva, az adományszerzőtől való leszármazását igazolta, nemessége elismertetett, amely igazolás királyi jóváhagyást is nyert.

Az 1786-ban publikált Nemes másként Főlnagy Gábor fia Sándor Mezőszentgyörgyre, másik fia János pedig Ósibe költözött. Ezek az 1846. évben kaptak bizonyáglevelet Fejér megyétől, de ezt a bizonyáglevelet a kir. helytartótanács rendeletére vissza kellett vonni, mert az igazolásul felhasznált anyakönyvi kivonatok nem voltak teljes szövegükben belemásolva a bizonyáglevélbe. Ehelyett az 1847. évben kaptak új bizonyáglevelet díjmentesen, mert saját hibájukon kívül kellett a régebbit megsemmisíteni. Ebbe a bizonyáglevélbe belefoglalták Sándornak Sándor, József, Dániel és János, Jánosnak pedig János, Gábor, István és Sándor nevű fiait is. (2895. sz.)

**I.** 1723. január 8-i közgyűlésen hirdették ki a Németh-család címeres nemeslevelét. Ez alkalommal a pécsi püspök és a székesfehérvári prépost prefektusa, Voberger Fülöp, protestációval élt a kihirdetés ellen azért, hogy a manumisszió folytán a püspök és a prépost tizedbeli jogai csorbát ne szenvedjenek. Ugyanakkor Zádory Mihály veszprémi prépost reprotestált a protestáció ellen s figyelmeztette a protestálót arra, hogy a plébánosnak a szokott dézsmáját megadja. (11. l.) A címeres nemeslevél\* 1722. október 9-én kelt s Németh István és testvére Gergely továbbá feleségeik és gyermekeik kapták.

Az 1791. májusi közgyűlésen Németh József bogárdi közbirtokos nemesi bizonyáglevelet kapott. Nevezett atyja István volt, ezé pedig Gergely, az 1722. évi armális szerzője. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 204. l.)

**II.** 1736. augusztus 13-i közgyűlésen hirdették ki Németh Imre pozsonymegyei bizonyáglevelét, amelynek alapján ujat kapott. (338. l.)

**III.** 1815. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által, 1813. Bőjtelő hava 3-án, a Rétszilason lakó Németh István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint nevezett atyja, Pál, költözött Pozsony megyéből előbb Tinódra s onnét Rétszilásra. Németh Pál pedig az 1770. évi invesztigáció alkalmával igazolta azt, hogy ő Andrásnak a fia. András pedig azon Miklósnak a fia volt, aki bátyjával Ferencsel együtt fel volt véve az 1697. évi nemesi lajstromba a dióspatonyi nemesek között. A család tagjai pedig az 1733. évi invesztigáció alkalmával igazolták nemességüket. A pozsonymegyei bizonyáglevelet a szerző fiai, István, János és Mihály mutatták fel, akik a kihirdetés alkalmával bizonyáglevelet is kaptak. (327. sz.)

**IV.** 1824. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által az 1823. évi dec. 15-én, a Hőgyészen lakó Németh István valamint az ugyancsak Hőgyészen lakó István nevű és a Székesfehérvárott lakó Péter nevű fiai részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Németh István atyja József volt, aki az 1733. évi invesztigáció alkalmával igazolta azt, hogy ő Andrásnak a fia. András pedig azon Miklósnak a fia volt, aki bátyjával Ferencsel együtt fel volt véve az 1697. évi nemesi lajstromba a dióspatonyi nemesek között. A család tagjai pedig az 1733. évi invesztigáció alkalmával igazolták nemességüket. A pozsonymegyei bizonyáglevelet a szerző fiai, István, János és Mihály mutatták fel, akik a kihirdetés alkalmával bizonyáglevelet is kaptak. (327. sz.)

\* Egykoru másolat a Litterae Armales 44. sz. alatt.

tigáció alkalmával 1725. febr. 20-án kelt királyi ujadománylevéllel és nemesi birtokban létével igazolta nemességét. (769. sz.)

V. 1824. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által, 1822. december 10-én, a Perkátán lakó Németh József és András részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Ezt a bizonyáglevelét az 1769. év szeptember 6-án, ugyancsak Komárom megye által ifj. Németh Mihály és fia Mihály, komáromi lakosok és id. Németh Mihály és fiai Mihály, József, András és Pál, ácsi lakosok, részére kiadott bizonyáglevél alapján adtak ki. Az elől megnevezettek ugyanis igazolták, hogy atyjuk Mihály bele volt foglalva az 1769. évi bizonyáglevélbe mint ifjabb Mihály fia. Az 1769. évi bizonyáglevél az 1663. évben március 3-án Theöttössy másként Kónya Jánosnak továbbá sógorának Németh Péternek s fiának szintén Péternek adományozott címeres nemeslevélre ment vissza. Ifjabb Mihály ugyanis János fia volt, idősebb Mihály pedig Mihályé. János és Mihály atyja pedig a nemeslevélbe belefoglalt ifjabb Péter volt. (1546. sz.)

VI. 1829. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1797. október 9-én a Veszprémben lakó Németh Sámuel részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Németh Sámuel atyja Dániel volt s ezé pedig Mihály, aki az 1725. évi invesztigáció jegyzőkönyve szerint, 1720. április 29-én címeres nemeslevelet nyert István, András, Pál és Ádám nevű testvéreivel együtt. (1542. sz.) A sopronmegyei bizonyáglevelét megelőzőleg már kihirdették Veszprém megyében az 1798. évben.

VII. 1839. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki Németh Jakab veszprémmegyei adóvevő részére 1801. jan. 16-án adományozott megerősítő nemeslevelet, amellyel a család ősének Németh Miklósnak 1622-ben adományozott és azon évben Vas megyében és Veszprém megyében az 1735. évben felmutatott armális megerősített. (2397. sz.)

VIII. 1841. októberi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1841. Pünkösöd hava 6-án a gróf Széchenyi-családnak Szekszárdon lakó nyug. számvevője Németh Alajos és fiai és unokája

részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint az 1744. évben kapott bizonyáglevelet Németh György azon az alapon, hogy az 1639. április 7-én testvérével Jánossal nemeslevelet szerző Németh Istvántól való leszármazását igazolta. Az 1744. évi bizonyáglevél szerzőjének a bizonyáglevélben is megnevezett fia szintén György volt. Ennek a Györgynek a fia volt Imre, az 1841. évi bizonyáglevél szerzőjének az atyja, aki Felpécről mint palotás került a gróf Széchenyi-családhoz Cenkre és onnét uradalmi ispánként Kövesdre. Fia Alajos pedig ispánként került Szekszárdra, majd számvevő lett. Belefoglalták a bizonyáglevélbe Németh Alajosnak Alajos, Károly és József nevű fiait is, akik közül Alajos Sármentelén és Károly Sopron megyében, Ivánban, szolgált a gróf Széchenyi-családot ispánként. Belefoglalták még a bizonyáglevélbe Károlytól való Antal nevű unokáját is. (4347. sz.)

IX. 1842. októberi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1842. szeptember 10-én a tolnamegyei Szentlőrincen lakó Németh Ferenc ev. tanító és fiai, Ferenc martonvásári uradalmi kasznár, István nagyszokolyi ev. tanító és János tanuló, továbbá Istvántól való Ferenc és Lajos nevű unokái részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A bizonyáglevél kiadásának alapjául szolgált a Győr megye által 1744. márc. 27-én Németh György és fiai György, János, István és Márton részére kiadott bizonyáglevél. Eszerint pedig Németh György atyja Gergely volt, ezé pedig az a nemes Németh István, aki János nevű testvérével együtt 1639. április 7-én címeres nemeslevelet nyert és azt még azon évben kihirdette Győr megyében. Az 1744. évi bizonyáglevéllel igazolták nemességüket annak szerzői az 1756. évi nemességvizsgálat alkalmával, amikor Németh György Felpécen lakott, György nevű fia pedig mint poéta évekkel előbb eltávozván hazulról ismeretlen helyen tartózkodott. János nevű fiától akkor már János és Zoltán nevű unokái voltak, Márton nőtlen seborvos volt Sopronban, István nevű fiától pedig György és Márton nevű unokái voltak. A most említett Márton Vásárosfaluba költözött és ennek a fia volt Ferenc, az 1842. évi bizonyáglevél szerzője, aki Tolna megyébe költözött. (4746. sz.)

Ezt a bizonyáglevelet újból kihirdették az 1843. évi januári közgyűlésen. Természetesen nem azok javára, akik 1842-ben kihirdették. (927. sz.)

## Novák.

1834. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1834. jan. 5-én, a Székesfehérvárott lakó Novák István-József orvosdoktor és ennek fiai Rudolf és Kálmán, továbbá a Komáromban lakó Novák János gyógyszerész részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint 1708. jun. 20-án nyert címeres nemeslevelet Novák György és fia Ferenc és azt 1709-ben Komárom megyében kihirdette. A most említett Ferencnek, aki Komáromban majd Gután lakott, volt a fia József, aki előbb Budán majd Székesfehérvárott élt mint orvosdoktor. Ezen Józsefnek a fiai voltak a bizonyáglevél szerzői. (807. sz.)

## Nagygyimóti Nyikos.

1744. február 11-én tartott törvényszéken hirdették ki a Veszprém megye által 1743. március 28-án Nykos Ferenc csurgói lakos részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ennek alapján nevezettet Ferenc, Mihály, István és Márton nevű fiaival együtt felvették a megyebeli nemesek közé. A bizonyáglevél szerint Nykos Ferenc atyja Ferenc volt és ennek testvére György akkor is nemesi szabadságban élt Nagygyimóton. Nykos György pedig aki különben Márton fia volt az 1732. évi vizsgálat alkalmával a Nagygyimóti Nykos Mihálynak 1618. évben adományozott és 1728-ban Veszprém megyében kihirdetett címeres nemeslevéllel igazolta nemességét.

Az 1744-ben a megyebeli nemesek közé felvett Nyikos Márton, aki Heténybe költözött, az 1776. évi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet. (120—121. l.) Az 1744-ben a megyebeli nemesek közé felvett Nyikos Istvánnak a fia Nyikos József tinódi lakos az 1818. évi decemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet, amelybe belefoglalták Imre, Zsigmond, István és Péter nevű fiait is. (2183. sz.) Ujabb bizonyáglevelet kaptak a család Tinódon lakó tagjai az 1833. évi decemberi közgyűlésen. (3278. sz.)

Az 1768. január 29-i kisgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet a császár nevét viselő lovasezredbeli katona Nyikos István, aki a nemesi testőrséghez kívánta magát felvétetni. (231. l.) Ezen Nyikos Istvánnak a családdal való kapcsolata a jegyzőkönyvekből nem tűnik ki. A családi név az 1743. évi bizonyáglevélben és átírásaiban Nykos, de egyebütt s főként a keresztlevelekben Nyikos.



## Odor.

1743. júliusi közgyűlésen Odor Jánost, aki igazolta a nemes-ségét, felvették a megyebeli nemesek közé. Ez alkalommal nemesi bizonyságlevelet is kapott. (443. l.) Az 1763. májusi közgyűlésen Odor János pátkai lakos fiával a Debrecenben lakó Mihállyal együtt nemesi bizonyságlevelet kapott. (766. l.)

## Oláh.

1813. februári közgyűlésen mutatta fel a Pest megye által 1810. Mindszent hava 2-án Oláh József részére kiadott nemesi bizonyságlevelet, annak szerzője. A bizonyságlevél átirásban tartalmazza az 1718. Pünkösöd hava 15-én kelt nemeslevelet, amelyet Érsekújvár ostrománál megsemmisült nemeslevele helyett kapott Oláh Mihály és felesége Halász Katalin, valamint gyermekeik János, István, Ferenc és József. Az 1810. évi bizonyságlevél szerzőjének az atyja Mihály volt, ezé pedig a nemeslevélbe belefoglalt József. (175. sz.)

## Paisszeghi Pais.

1762. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1761. június 27-én, Paisszeghi Pais Ferenc, István és György részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (655. l.) Az 1762-ben kihirdetett György fiai, Sándor és Bálint, kunszentmiklósi lakosok, nemesi bizonyságlevelet kaptak az 1790. évi novemberi közgyűlésen. (102. l.) A zalamegyei bizonyságlevél\* szerint annak szerzői közül Ferenc velencei, István kocsi és György ráckevei lakos volt.

## Pákozdy.

1742. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által Pákozdy János és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (314. l.)

## Páál, Pál, Páll.

I. 1766. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által ugyanazon év március 15-én a Kálozon lakó Pál Gergely részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ennek alapján Pál Gergelyt ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (9—10. l.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak nemesi bizony-

\* A Nobilitaria Pais-csomójában.

ságlevelet a kálozi Páálok igen nagy számban az 1841. júliusi közgyűlésen. Ez alkalommal átírták az 1766. évi vasmegyei bizonyosságlevelet is és ebből kitűnik, hogy a család nemessége az 1611. évi s Felsőőrre vonatkozó birtokadományra megy vissza. (2730. sz.) A kálozi Pálok a bizonyosságlevél kiadása előtt anyakönyvi kiigazítást is kértek mert a családi nevüket több ízben Páál helyett Szabónak jegyezték be.

II. 1767. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1767. február 11-én Pál István, János és Gergely részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Nevezettek Ferenc fiai voltak ez ifj. Mihályé s ez pedig id. Mihályé. A jegyzőkönyv szerint Gergely esetleg György is lehet, mert a bejegyzés elején ugyan Gergelyt említ, de a végén már Györgyöt. (74. l.) Az 1767-ben kihirdetett Pál István és Benedek Sára fia Mihály, az 1795. novemberi közgyűlésen kapott nemesi bizonyosságlevelet. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 108. l.) Páál Mihály bogárdi lakos újabb bizonyosságlevelet kapott az 1797. évben, mivel József és Gergely nevű fiai kimaradtak a bizonyosságlevélből. (303. l.) Az 1795. évi jegyzőkönyvből ugyan nem tűnik ki, de a fennmaradt iratokból\* megállapítható, hogy Páál Istvánon kívül még egy másik István, azután Ferenc, Mihály és János is kapott nemesi bizonyosságlevelet akkor.

Az 1795. évben bizonyosságlevelet szerző Pál János baracskai közbirtokos az 1841. évi januári közgyűlésen kapott bizonyosságlevelet. Belefoglalták ebbe István és Boldizsár nevű fiait is. (514. sz.)

## Milei Pálffy

1769. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által ugyanazon év november 9-én a Magyaralmáson lakó Milei Pálffy János, Mihály és József részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Tartalma szerint nevezettek atyja Mihály volt s ezé pedig András. A család nemessége pedig Zsigmond király birtokadományára ment vissza. (548—549. l.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak bizonyosságlevelet az 1831. évi októberi közgyűlésen Milei Pálffy István magyaralmási lakos és fiai István és János, azután Milei Pálffy János székesfehérvári lakos és végül Milei Pálffy Mihály seregélyesi lakos és ennek fiai György, István és János. (1836. sz.)

\* A Nobilitaria Pál-csomójában.

## Pálmaffy.

1801. októberi közgyűlésen hirdették ki Pálmaffy előbb Polimberger Fülöp s feleségétől Kaller\* Erzsébettől való gyermekei, Ferenc, György, Fülöp, Ignác, József, Anna-Mária, Magdolna, Teréz és Róza részére 1801. május 15-én adományozott címeres nemeslevelet. (967. sz.)

## Pámer.

1797. januári közgyűlésen hirdették ki a Pámer-család címeres nemeslevelét. Az 1796. július 15-én kelt armálist kapta Pámer János és feleségétől Roth Annától való gyermekei Mihály, János, Sámuel, Mátyás és Rozália, továbbá Pámer Mihály és feleségétől Gróff Mária-Borbálától való gyermekei Mátyás, Mihály, Frigyes, Károly, Sámuel, Zsuzsanna és Erzsébet. (77. l.) Az 1797-ben kihirdetett Pámer János és Mihály (János fiai) az első bőnyi és a második somorjai lakos, az 1808. évi augusztusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. (803. sz.)

## Papánek.

1801. májusi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által, 1800. május 13-án, Papánek Mihály részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Nevezett Jánosnak a fia volt, János pedig azon Mihályé, aki az 1756. évi vizsgálat alkalmával igazolta nemesiségét. (508. sz.)

## Papp.

I. 1745. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki az 1715. május 30-án Pap Istvánnak és feleségétől Gazdagh Évától való gyermekeinek Istvánnak, Mihálynak, Sámuelnek, Péternek, Imrének, Sárának és Katalinnak adományozott címeres nemeslevelet. (698. l.) Az armálist kihirdették az 1761. évben Pest megyében és az 1823. évben pedig Komárom megyében mutatta fel Pap István neszemélyi lakos, aki egyúttal azt is bizonyította, hogy ő az armálisban megnevezett Imrének a fia. Ennek alapján Pap István fiaival Gáborral és Istvánnal együtt nemesi bizonyáglevelet is kapott Komárom megyétől és ezt hirdették ki Fejér megyében az 1823. évi júniusi közgyűlésen. (1063. sz.)

---

\* A Nobilitaria Pálmaffy-csomójában levő iratok szerint Koller.

II. 1813. februári közgyűlésen hirdették ki a Bereg megye által 1793. június 11-én, Papp Mihály badallói ref. lelkész részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez pedig átirásban tartalmazza az Abaujvár megye által 1771. június 25-én Papp Mihály csetfalvi ref. lelkész részére kiadott bizonyáglevelet. Ez pedig alapult az 1732. évi nemességvizsgálaton, amikor az Ináncson lakó Papp György, Mihály és István igazolták nemességüket az 1669. május 7-én Papp Györgynek adományozott nemeslevélre visszamenően. Papp Mihályt, a beregmegyei bizonyáglevél szerzőjét és ennek fiát ugyancsak Mihályt felvették a megyebeli nemesek közé. (365. sz.) A most említett ifj. Mihály lovasberényi ref. lelkész volt. Ennek a fia, Gábor pedig, tiszteletbeli megyei tiszti ügyész az 1823. évi januári közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (1291. sz.)

## **Pap másként Kovács.**

1767. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1766. július 9-én Pap Pál, Ferenc és Gergely részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint 1681. június 19-én nyert címeres nemeslevelet Pap másként Kovács János fiaival Jánossal, Andrással és Gergellyel együtt. Az elől nevezettek atyja volt a most érintett András. A bizonyáglevél szerzői közül a Cecén lakó Papp Pál és fiai Márton és István felvételtek a megyebeli nemesek közé. (75. l.)

## **Papházy.**

1792. júliusi közgyűlésen hirdették ki Bács megye átirásában az 1791. szept. 9-én adományozott armálist. Az armálist kapta Papházy előbb Popovics Eutim és feleségétől Kirkovics Erzsébettől való Áron, János, György, Miklós, Pulcheria, Zsófia és Katalin nevű gyermekei és Áron nevű fiának a felesége Damaskin Anna, végül a János nevű fiától és Kirovich Erzsébettől való unokája Eutim. (93. l.)

Az 1792-ben kihirdetett Papházy János fiai, akik Székesfehérvárról Lugosra költöztek az 1821. áprilisi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Papházy György ügyvéd volt, testvére János pedig Krassó megye kancellistája. (656. sz.)

## **Parrag.**

1818. dec. 10—12-i közgyűlésen hirdették ki a Tolna megye által 1815. jún. 22-én Parrag Pál, Sámuel, Ferenc, Dániel, Sándor és néhai János illetve ennek fia János részére kiadott

bizonyosságlevelét, amelynek alapján valamennyit felvették a megyebeli nemesek sorába. A bizonyosságlevél szerint az említettek atyja volt az a Pál, aki László, Ádám és József nevű testvéreivel az 1753. évi invesztigáció alkalmával felmutatta a Veszprém megye által 1728-ban atyja Parrag Ádám részére kiadott bizonyosságlevelét. A veszprémmegyei bizonyosságlevél szerint a Veszprém-ben lakó Parrag Ádám atyja István megyei adóvevő volt és nemességét tanukkal bizonyította. A nemességszerzésről nincs említés. (2431. sz.)

## Patak.

1757. májusi közgyűlésen mutatta fel Patak János sereglYESI lakos a Veszprém megye által 1728. április 19-én kiadott nemesi bizonyosságlevelét. Ennek kihirdetése után felvétetett a megyebeli nemesek sorába és az adózás terhe alól felmentetett. (53—54. l.)

## Pauer.

Az 1772. március 30-i közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1769. szeptember 13-án Pauer Ferenc részére kiadott nemesi bizonyosságlevelét. A bizonyosságlevél szerint nevezett a nemességvizsgáló deputáció előtt felmutatta az 1722. július 17-én kelt s Pauer Mátyás és Ferenc részére adományozott eredeti nemeslevelet s egyuttal bizonyította Buda város bizonyítványával azt, hogy ő a nemeslevél társszerzőjének Pauer Ferencnek a fia. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (1031—1032. l.) Megemlítjük, hogy Pauer név a kéziratok lajstromokban és a nyomtatásban megjelent névmutatóban\* is helytelenül Quauer-nak van írva. A jegyzőkönyvben a nemeslevél kelte 1722. július 17., a királyi könyvekben\*\* azonban 1722. július 11.

## Péchy.

1742. április 18-i közgyűlésen kapott Péchy Ézsaiás nemesi bizonyosságlevelét, János, József, Sándor, István, Ádám, Péter és Gábor nevű fiaival együtt. A bizonyosságlevelét azon az alapon adták ki, hogy Péchy Ézsaiás az invesztigáció alkalmával a győri káptalannak 1647. évből való és egy révkomáromi kuriára vonat-

\* Rexa Dezső: Névmutató Fejér vármegye levéltárának nemesi anyagához. 100. h.

\*\* Illéssy-Pettkó: A királyi könyvek. 164. l.

kozó iktatólevelével, mint az adományszerző leszármazója és az adomány birtokosa, igazolta nemességét. (239. l.) Az 1742. évi bizonyáglevél szerzőinek a leszármazói a Cecén lakó Péchyek az 1843. évi januári közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe 1. Péchy Ézsajás János nevű fiának az unokáját Istvánt és ennek fiait Jánost, Istvánt és Andrást. 2. Péchy Ézsajás József nevű fiának a dédunokáit Józsefet és Lajost. 3. Péchy Ézsajás József nevű fiának az unokáját Sámuel és ennek a fiait Jánost, Benjamint, Sámuel és Dánielt. 4. Péchy Ézsajás József nevű fiának a dédunokáját Dánielt valamint ennek fiait Jánost, Dávidot és Istvánt. 5. Péchy Ézsajás József nevű fiának Ádám, Sámuel és János nevű unokáit valamint Ádámnak Pál, Sámuelnek János, István és József nevű fiait. 6. Péchy Ézsajás József nevű fiának Gábor nevű unokáját és ennek fiait Benjamint, Gábort és Józsefet. 7. Péchy Ézsajás Sándor nevű fiának a fiát Sándort és ennek fiait Lászlót, Sándort és Ferencet. 8. Péchy Ézsajás Péter nevű fiának a fiait Pétert és Dávidot és Dávid fiát Dávidot. (388. sz.)

## Péntek.

Az 1749. májusi közgyűlésen Péntek Márton polgárdi lakos, aki igazolta nemességét, felvétetett a megyebeli nemesek sorába, egyúttal nemesi bizonyáglevelet is kapott. (21—22. l.)

## Pénzes.

1769. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1768. dec. 16-án a Keresztesen lakó Pénzes János és a Pátkán lakó Pénzes István és Péter részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (489. l.) Ezt a bizonyáglevelet átírták és ebből kitűnik, hogy bele voltak foglalva még a biharmegyei Szentjánoson, azután a Dadon, Szőnyben és Kocson s végül Kunszentmiklóson lakó családtagok is. A bizonyáglevél pedig alapult a Pozsony megye által 1768-ban kiadott bizonyáglevélen, amely szerint a család az investigáció alkalmával királyi adománylevéllel, iktatólevéllel s osztálylevelekkel valamint tanuvallatásokkal bizonyította, hogy Felsőjánokon ősi kuriával birt. Az 1816. évi áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1816. szept. 18-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. Bele voltak foglalva ebbe: 1. a Szőnyben lakó Pénzes Pál, Mihály, Ferenc, Péter és István (Márton fiai) továbbá Ferenc, András és János

(id. Ferenc fiai), 2. a Dadon lakó Ferenc (Mihály fia), Ferenc (András fia), János (Mihály fia), Márton, István, Ferenc és Péter (István fiai), 3. a Kömlődön lakó Mihály (Péter fia), 4. a Naszályon lakó György (Péter fia), 5. a Kisbéren lakó Mihály és István (Mihály fiai), 6. az Ácson lakó Ferenc és István (Ferenc fiai), 7. a Kocson lakó Mihály (Péter fia), 8. a Sárkeresztesen lakó János és István (István fiai), másik János (János fia), 9. a Pátkán lakó János és Mihály (István fiai), másik János és István (Péter fiai). (778. sz.)

## Peőtz.

1796. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1795. szept. 15-én a Szentpéteren lakó Peőtz Ignác fejérmegyei aladóvevő részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (531. l.)

## Perczel.

1717. áprilisi közgyűlésen hirdették ki Perczel Tamás, Mihály és István továbbá feleségeik és gyermekeik részére adományozott címeres nemeslevelet, amelynek alapján felvették az ország nemesei közé. (4. l.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott nemesi bizonyáglevelet az 1740. májusi közgyűlésen Perczel János-György. (17. l.)

Az 1740-ben bizonyáglevelet szerző Perczel János-Györgytől származó József Nep. János cecei közbirtokos az 1834. évi augusztusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet. (1495. sz.)

## Pesthy.

1832. októberi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1830. dec. 16-án a Szentlőrincen lakó Pesthy István és fiai István és Pál részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Pesthy István és testvére Mihály az 1819. évben indított s felső helyen jóváhagyást nyert nemességvitató perben igazolták nemességüket. Bizonyították, hogy dédatyjuk volt az a Pesthy András, aki az 1725. évben eszközölt vizsgálat alkalmával az 1651. szept. 23-án Pesthy Gergelynek adományozott és 1654. dec. 21-én Győr megyében kihirdetett nemeslevélre visszamenően igazolta nemességét. (2808. sz.) Ugyanezen gyűlésen hirdették ki a Győr

megye által 1830. dec. 16-án a most érintett Pesthy István testvére Pesthy Mihály szentlőrinci lakos és fiai János és Lajos és unokái Antal és Károly részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt a bizonyáglevelet az előbbivel azonos alapon adták ki. (2809. sz.) A most említett Pesthy István és Mihály az 1832. évben kérték, hogy a Székesfehérvárott elhalt Pesthy Márton hagyatékában feltalált és a város tanácsa által a megyéhez áttett nemesi diplomát és Győr megye bizonyáglevelét nekik a megye levéltárából adják ki. Székesfehérvár átirata szerint a nemesi oklevelet Pesthy Gergely és Szapantsy István kapták 1651. szept. 23-án. Győr megye által 1745-ben kiadott nemesi bizonyáglevelet\* pedig a Koroncón és Simontornyán lakó Pesthyek kapták. Az átirat és fentebbi győrmegyei bizonyáglevél a nemeslevél keltében eltérő, de az eltérés valószínűleg csak tollhibából származik. A nemeslevelet a kérvényezők meg is kapták. Az 1745. évi bizonyáglevelet azonban nem mert ebben egy, az 1582. febr. 21-én kelt nemeslevélre van utalás.

## **Petke.**

1742. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1741. dec. 4-én a Vajtán lakó Petke György részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Petke György, akinek atyja Pál s ezé János volt, felvételre a megyebeli nemesek közé és nemesi bizonyáglevelet kapott. (237. l.)

## **Petkovich.**

1806. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1805. május 27-én Petkovich István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Petkovich István atyja Pál s ezé pedig Miklós volt, aki az 1756. évi vizsgálat alkalmával az 1649. évben kelt armálisig visszamenően igazolta nemességét. (299. sz.)

## **Petrás.**

1761. januári közgyűlésen hirdették ki Petrás János 1760. nov. 25-én kelt címeres nemeslevelét. (513. sz.) 1778. júniusi közgyűlésen Petrás Pál nemesi bizonyáglevelet kapott. (623. l.) 1785. augusztusi gyűlésen olvasták fel a helytartótanács leiratát, amellyel jóváhagyta a Petrás János, András és Márton nemesség-

---

\* Eredetije a Nobilitaria Pesthy-csomójában.



vitató perében hozott s a felperesekre kedvező ítéletet. (67. l.)  
1790. májusi közgyűlésen kapott Petrás Márton győri postamester  
nemesi bizonyságlevelet. (27. l.)

## **Petrich.**

1842. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által  
április 11-én Petrich György-János györkönyi lakos és fiai György  
és Sándor részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Petrich György-  
János a Zala megyében lefolytatott nemességvitató perben igazolta,  
hogy atyja, Mátyás, Pusztavámon született és onnét költözött  
Györkönybe. Nagyatya Mihály pedig Zala megyéből költözött  
Pusztavámra s testvére volt azon Pálnak és Imrének (András  
fiainak), akik az 1758. évben, az 1637. évben Petrich Lászlónak  
adományozott címeres nemeslevélig visszamenően, igazolták a  
nemességüket. (2143. sz.)

## **Patrubány.**

1807. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Békés megye  
által 1807. aug. 4-én Patrubány Lukács és János részére kiadott  
nemesi bizonyságlevelet. Nevezettek atyja József volt, aki bele  
volt foglalva az 1758. dec. 12-én Patrubány Márton-Márkusnak  
és fiainak adományozott és Nagyküküllő megye 1759. nov. 13-án  
tartott törvényszéken kihirdetett címeres nemeslevélbe. (1295. sz.)

## **Pfisterer.**

1803. februári közgyűlésen hirdették ki az 1798. szept. 1-én  
Pfisterer Péternek és testvérének Andrásnak adományozott és  
megelőzőleg Pest megyében már kihirdetett címeres nemeslevelet.  
(178. sz.)

## **Pfriem.**

1797. júniusi közgyűlésen hirdették ki az 1797. január 20-án  
adományozott címeres nemeslevelet. Az armálist kapta Pfriem  
György hörcsöki árendás és feleségétől Gylin Annától való gyer-  
mekei, még pedig, György, József, Rozália, Terézia, Anna és  
Magdolna. (294. l.)

## **Pintér.**

1838. májusi közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által  
1837. nov. 6-án Pintér Károly csurgói ispán részére kiadott

nemesi bizonyáglevelet. Ezt pedig a Nyitra megyének 1836. szept. 10-én kelt bizonyáglevele alapján adták ki. Ebből pedig kitűnt, hogy az 1754. évben eszközölt nemesi összeírásba felvett Pintér Józsefnek, aki Ürményből a győrmegyei Vámosra költözött, Tolnay Judittól való fia József volt. Ezen Józsefnek a fiai voltak Mihály és Gábor. Gábor fia volt a bizonyáglevél szerzője Károly. (1649. sz.)

## **Pintér másként Kovács.**

1834. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1833. febr. 5-én a Tinódon lakó Pintér másként Kovács István, József, Péter és János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A Nyitra megyében birtokos nemes Pintér másként Kovács-családból, amint az 1756. évi vizsgálat munkálata bizonyította, György Martonfaluból Dunaszentgyörgyre költözött. Ennek a Györgynek a fiai voltak György, János, Mihály és István. Ezek közül János Bogárdra költözött és ennek a fiai voltak János és József, az 1833. évi bizonyáglevél szerzőinek szülei. A bizonyáglevélbe bemásolt keresztleveleket a vajtai róm. kath. plébánia és a bogárd-tinódi ref. egyház adta ki. (808. sz.)

## **Piros.**

1825. májusi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1823. szept. 9-én Piros József székesfehérvári lakos részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Piros József atyja Imre rábogyoszlói lakos volt, aki Piros Józseffel együtt az 1806. május 27-én kapott bizonyáglevelet. Piros Imre és József azon György unokái voltak, aki az 1737. évi vizsgálat alkalmával a Pest megye által 1736. febr. 27-én kiadott bizonyáglevéllel igazolta az 1662. évben adományozott armálison gyökerező nemességét. (810. sz.)

## **Piszachich.**

1827. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1827. febr. 22-én a Siófokon lakó Piszachich György és János részére kiadott bizonyáglevelet. Ennek alapjául szolgált a Kőrös megye által 1793. május 6-án a somogy megyei Lakon lakó Ferenc és a veszprémmegyei Fokon lakó András részére kiadott bizonyáglevél, mely szerint a Hissanovec faluból származó Piszachich-család ősi, birtokos nemes volta igazolva

volt. Piszachich Ferenc Lakról Siófokra költözött és ennek a fiaí voltak az 1827. évi bizonyáglevél szerzői. (1843. sz.)

## **Podafai Poda.**

1778. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1776. febr. 9-én Podafai Poda Antal részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint kir. adomány alapján birtokos nemes volt. (37. l.)

## **Podhorszky.**

1776. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Trencsén megye által 1767. szeptember 9-én Podhorszky Péter és Adalbert részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Nevezettek atyja László Trencsén megye aladószedője volt és az 1754. évi nemesi összeírásba is felvették. (108—109. l.)

## **Pongó.**

1799. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Gömör megye által 1794. március 20-án Pongó Márton részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Pongó Márton (Péter fia) nemessége köztudomásu volt s emellett még a nemességi lajstromokból is kitűnt. A Baracskán lakó Pongó Mártont ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (1205. sz.)

## **Polimberger.**

1793. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Polimberger-család címeres nemeslevelét. Ezt kapta Polimberger József s felesége Magdolna s gyermekeik Jakab, János és Erzsébet. Továbbá Jakab gyermekei József, György, Teréz és Borbála. Végül pedig Polimberger Ferenc fia Fülöp és ennek felesége Kaller Erzsébet s gyermekeik Ferenc, György, Fülöp, Ignác, József, Anna-Mária, Magda, Teréz és Róza. (275. l.)

## **Polgár.**

1792. februári közgyűlésen hirdették ki az Esztergom megye által 1783. dec. 9-én Polgár István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (518. l.) Itt a jegyzőkönyv többet nem tartalmaz, de később a bizonyáglevelet átírták és ebből kitűnik, hogy Polgár István akkor Velencén lakott s a kiadás alapjául szolgált az

1782. évben a Kisbajcsón lakó Polgár József, János és György, a Velencén lakó István és a Győrben lakó József részére kiadott bizonyáglevél. Ebből pedig kitűnik, hogy a család nemeségvitató pert vitt Esztergom megye tiszti ügyésze ellen és ebben igazolták, hogy a család 1643-ban nemesi bizonyáglevelet kapott Esztergom megyétől és a nemességük az 1630. febr. 18-án Polgár Jakabnak és fiainak Istvánnak, Jánosnak és Györgynek, továbbá testvéreinek Albertnek és Tamásnak adományozott és 1642. nov. 10-én Esztergom megyében kihirdetett címeres nemeslevélen gyökerezik. Az esztergommegyei bizonyáglevél kihirdetése alapján Polgár István, akkor jakabszállási bérlő az 1810. júniusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Zsigmond, István, József és Ferenc-Pál nevű fiait is. (1074. sz.)

## Pósta.

1837. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Csongrád megye által 1833. március 11-én az Erdőteleken lakó Pósta Ferenc csongrádmegyei táblabíró és gróf Butler János jószágkormányzója, valamint ennek fiai, Ágoston és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez átirásban tartalmazza a Bihar megye által 1832. dec. 13-án Pósta Ferenc részére kiadott bizonyáglevelet valamint az 1701. év nov. 7-én Pósta Györgynek s feleségétől Nagy-Kiss Annától való István és Erzsébet nevű gyermekeinek, továbbá Szilágyi Mihálynak s feleségétől Viró Katalintól való Bálint nevű fiának továbbá ifj. Szilágyi Istvánnak és feleségének Virágos Erzsébetnek, azután Szilágyi Istvánnak és feleségétől Balogh Erzsébettől való János és István nevű fiainak, végül pedig Székely Jánosnak és feleségétől Vass Erzsébettől való Mihály, Erzsébet és Katalin nevű gyermekeinek adományozott és Bihar megyében 1703. évben kihirdetett címeres nemeslevelet. Pósta Ferenc Józsefnek a fia volt. József pedig Jánosé. János pedig az armálisba belefoglalt Istváné. (1535. sz.)

## Porpáczy.

1776. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1775. június 22-én Porpáczy László csókakői lakos részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Porpáczy László atyja János volt, aki az 1733. évi investigáció alkalmával a maga és elődei mindenkor nemesi szabadságban élését igazolta és ez felső helyen is jóváhagyást nyert. (841. javított lapszám.)

## Predanótz.

1818. juni. 16—17-i közgyűlésen hirdették ki a Trencsén megye által 1812. jan. 20-án, a Dezserről Ung megyébe költözött Predanótz István részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Tartalma szerint Predanótz István 1787-ben született Dezseren s atyja András s anyja pedig Boháth Anna volt. Predanótz András az 1768. és 1803., maga István pedig az 1803. évben a kétségtelen nemesek közé iratott be a jegyzőkönyvek tanúsága szerint. Predanótz Andrásnak ezen kívül még Dezseren nemesi birtoka is volt. Felvétetett a megyebeli nemesek közé. (1147. sz.)

## Pribék.

1763. májusi közgyűlésen hirdették ki a Tolna megye által 1743. szept. 18-án a Pribék-család részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Ekkor Pribék István a helytartótanács számvevőségi hivatalának kancellistája bizonyáglevelét is kapott. (764. l.)

Pribék Imre nagyváradí sőtiszt az 1799. évi februári közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelét a régebben kiadott, de a nemesi testőrségnél visszatartott bizonyáglevele helyett. (279. sz.) A régebbi bizonyáglevél kiadására a nemességi indexekben nincs utalás. Az 1799-ben bizonyáglevelét szerző Pribék Imre fia Vilhelm, aki a leszármazását a nagybereznai egyház keresztlevelel bizonyította, bizonyáglevelét kapott. Ekkor felmutatták az 1743. évi tolnamegyei bizonyáglevelét is, amelyet Pribék László, István, Ferenc és Zsigmond kapott, akik a győri káptalan kiadványával igazolták, hogy a Ferdinánd király által a Pribék-családnak adományozott nemeslevélhez van jussuk. (1075. sz.) A Pribék-család tagjai a fennmaradt iratok\*) szerint Villei előnevet használtak.

## Prileszky.

1831. októberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1822. jul. 8-án a Héregen lakó Prileszky József, Imre és András (János fiai), a Szerdahelyen lakó Prileszky József, a Nagycétényben lakó Prileszky István s a Sopron megyében lakó Prileszky Imre plébános (mindnyájan István fiai) részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Ez átirásban tartalmazza a Trencsén

\*) A Nobilitaria Villei Pribék-csomójában.

megye által 1822. március 26-án nevezettek részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ez említi, hogy a Héregen lakók megelőzőleg Gútán laktak. A trencsénmegyei bizonyságlevél szerint mindnyájan birtokadományos nemesi családból származtak még pedig azon Prileszky Miklóstól, kinek János és Mihály nevű fiai közötti 1674-ből való osztálylevelet felmutatták. A bizonyságlevél kiadásához a kir. helytartótanács is hozzájárult. (2071. sz.)

## **P u c h.**

1765. március 25-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által Puch Dávid részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Nevezettet ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek sorába. (960. sz.)

## **Nemespulai Pulay.**

1766. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1765. május 24-én a Perkátán lakó Pulay István részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Nevezett atyja András volt, ezé István, ezé pedig Nemespulai Pulay Dániel. (1097. l.)

## **R á t t.**

1817. nov. 25-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1817. okt. 27-én a Velencén lakó Rátt József részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Tartalma szerint Rátt József Szentivánról költözött Velencére és atyja, István, Bucsuról költözött Szentivánra. Nagyatyja Lőrinc az 1733. évi nemességvizsgálat alkalmával a Rátt Lőrincnek 1613. március 10-én adományozott armálisra visszamenőleg igazolta nemességét. (2303. sz.) Rátt József fia, Pál székesfehérvári lakos 1819. okt. 18—19-i közgyűlésen bizonyságlevelet kapott. (1727. sz.) A családi név a jegyzőkönyvben Ráth alakban is előfordul.

## **Rattesid.**

1744. decemberi közgyűlésen Rattesid János (Mihály fia) és István (János fia) felmutatták nagyatyjuk Rattesid György részére Lipót király által adományozott nemeslevelet, egyuttal bizonyították a leszármazásukat. Felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (625. l.) 1753. februári közgyűlésen Rattesith András (András fia)

az előbb nevezettek unokatestvére vétetett fel a megyebeli nemesek közé és bizonyáglevelet kapott. A jegyzőkönyv itt megemlíti, hogy a nemeslevél 1669. június 4-én kelt és György társszerzői voltak testvérei János és Péter is. (498—499. l.) Az 1805. februári közgyűlésen Rathesid József velencei lakos és Rathesid Pál szíjgyártó kaptak bizonyáglevelet. Az 1744. évi bizonyáglevélbe ugyanis belefoglalták Jánosnak János, Mihály, József és Sámuel, továbbá Istvánnak János nevű fiait is. A most említett Jánosnak a fiai voltak az 1805. évi bizonyáglevél szerzői. Az 1805. évi jegyzőkönyv szerint az armális 1679. június 4-én kelt. (187. sz.)

## **Ravasz.**

1771. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által, az 1756. március 10-én Ujgalgócon tartott gyűléséből, kiadott bizonyáglevelet, amely szerint Ravasz Péter testvéreivel együtt bizonyította, hogy atyja János, ezé Péter s ezé pedig azon István volt, aki a megye legrégibb nemesi lajstromaiban szerepelt. (943—944. l.)

## **R e d l.**

1791. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a II. Lipót által 1790. nov. 16-án Redl Ferenc és Mihály, György, Fülöp, Antal, József és János nevű fiai, továbbá Anna, Mária, Katalin, Terézia, Éva és Rozália nevű leányai részére adományozott armálist. (394. l.)

## **Ritter.**

1798. májusi közgyűlésen hirdették ki az 1798. jan. 19-én Ritter Jakab seregélyesi bérlő s feleségétől Pfriem Katalintól való gyermekei: Ferenc, Jakab, József, Anna-Mária, Erzsébet és Rozália részére adományozott nemeslevelet. (606. l.)

## **Roboz.**

1769. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1768. febr. 12-én Robosz Mihály és fiai, még pedig Benedek, Bethlen Ádám-féle ezredbeli kapitány, továbbá Belgium szolgálatában álló István hadnagy, Ferenc zászlótartó és Ádám hadnagy, végül Mihály részére kiadott bizonyáglevelet. A nemességet Robosz Benedek kapta 1661. június 21-én. Ennek a fia volt

Ferenc és ezen Ferenc fia illetve unokái voltak a bizonyáglevél szerzői. (488. l.) 1780. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1779. szept. 16-án Roboz István részére kiadott bizonyáglevelet. Tartalma szerint az érintett nemeslevél szerzőjének még Mihály nevű fia is volt. Ezen Mihály fia István, Istváné József és ezé pedig István volt. (390—391. l.) Roboz István baracska lakos az 1780. évben nemesi bizonyáglevelet is kapott s belefoglalták ebbe Mihály és Gábor nevű fiait is. Ez a Mihály és Gábor valamint István és Lajos nevű testvéreik 1819. októberi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (1735.)

## **Rohonczy.**

1823. jan. 14—15-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1820. július 17-én kiadott bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél átírása a Sopron megye által 1820. jan. 17-én kiadott bizonyáglevélnek. Ezt kapta a Pápán lakó Rohonczy János kir. tanácsos, táblabíró, továbbá a Veszprém lakó Rohonczy Imre tb. megyei ügyész és ennek testvérei Ignác és István. Nevezettek ugyanis bizonyították, hogy nagyatyjuk Rohonczy Pál veszprémmegyei főadóvevő az 1756. évi nemességvizsgálat alkalmával az 1675. ápr. 3-án kelt nemeslevélig visszamenően igazolta nemességét. A nemeslevelet Rohonczy Ferenc nyerte, ennek a fia György, herceg Eszterházy Pál nádor zászlaja alatt felkelő nemesként esett el Érsekújvárnál. György özvegye Zsuponics Erzsébet a felsőpulyai birtokért pereskedett 1699-ben. György fia Gergely, Gergelyé pedig az említett Pál volt. A bizonyáglevél szerzői a felsőpulyai jószágot még akkor is birták. A veszprémmegyei bizonyáglevélbe belevették Rohonczy János fiait Ignácot, Leopoldot és Pált is. (282. sz.)

## **R ó s a.**

1798. októberi közgyűlésen hirdették ki Rósa György duna-földvári lakos s feleségétől Gyira Máriától való Anasztáz nevű fia részére 1798. aug. 10-én adományozott nemeslevelet. (741. l.)

## **Rötth.**

1763. szept. 27-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1763. június 7-én Rötth János, Ignác és Sándor részére kiadott bizonyáglevelet. (800.) Ugyancsak Komárom megye bi-



zonyságlevele alapján hirdeti ki a nemességét Röth József táblabíró és kir. ügyész 1813. május 10—12-i közgyűlésen. Tartalma szerint Röth Márton, aki Komáromban ősi, kuriális telkén lakott, az 1779. évben bizonyságlevelet kapott. Márton fia József megyei esküdt és szolgabíró volt. Ennek a Józsefnek a fia szintén József, az 1812. évi bizonyságlevél szerzője, 1779-ben született Komáromban és onnét költözött Pestre. (798. sz.)

## Sáári.

1747. februári közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1745. dec. 3-án, a Pátkán lakó Sáári István, János és Mihály részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. (823. l.)

## Sághy.

1781. áprilisi közgyűlésen, a nemességvizsgáló bizottság jelentése alapján, a Sághy-család nemesi bizonyságlevelet kapott. (650. l.) 1795. szeptemberi közgyűlésen bizonyságlevelet kapott Sághi János Velencéről, azon az alapon, hogy az atyja részére kiadott bizonyságlevélbe ő is bele volt foglalva. (Kérelmek és jelentések jkve. 80. l.)

1833. szeptemberi közgyűlésen kapott bizonyságlevelet a Pákozdon lakó Sághy Ferenc és testvére Péter, továbbá az ugyan- csak Pákozdon lakó Sághy Mihály, valamint Sághy András és ezen Andrásnak a fia János. Ekkor átírták az 1781. évi bizonyságlevelet és ebből kitűnik, hogy azt Sághy György kapta. Bele voltak foglalva Sághy Györgynek a fiai: György, Mihály, István, János és András és az ezektől való unokái is. Sághy György ugyanis Sághy Mártonnal együtt felmutatta a Sopron megye által 1737. június 17-én, nagyatyjuk Sághy András részére kiadott és Veszprém megyében 1741-ben kihirdetett bizonyságlevelet. Felmutatta még azt az iktatólevelet, amely szerint Sághy Benedek 1559-ben adományt nyert I. Ferdinándtól Nagyságra és Egyházasságra. Sághy András költözött Nagyságról Pákozdra, két fiával, Mihállyal és Györggyel. Ő maga később visszaköltözött nagysági birtokára, de fiai Pákozdon maradtak. Ezen Mihálynak a fia volt György, az 1781-i bizonyságlevél szerzője. (2592. sz.)

## Sallay.

1773. decemberi közgyűlésen hirdették ki Sallay György bizonyságlevelét, amelyet Pozsony megyétől nyert 1773. július

1-én. Sallay György atyja János volt, ezé György, ezé János s ezé pedig azon István, aki mint pozsonyi várnagy fel volt véve az 1681. évi nemesi lajstromba. (235. l.)

## Sárkány.

1792. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1781. okt. 4-én, Sárkány István részére kiadott bizonyáglevelét. (25. l.)

1814. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1799. nov. 19-én a Vizkeletről származó különben Palotán lakó Sárkány József részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Tartalma szerint a Sárkány-család tagjai az 1756. évben felmutatták Sárkány Jánosnak és többek közt György nevű fiának 1686-ban adományozott megújított nemeslevelet. Egyben pedig igazolták, hogy az említett Györgynek többek közt János nevű fia is volt. Ezen Jánosnak a fiai voltak György és József. Ezen József pedig atyja volt az 1799. évi bizonyáglevelével szerzőjének. (1512. sz.)

## Sárközy.

1781. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1779. ápr. 13-án, Sáárközy Péter, Ferenc, János és András részére kiadott bizonyáglevelét. Nevezettek atyja Ferenc volt, ezé pedig másik Ferenc, aki az 1728. évben kapott bizonyáglevelét. Sáárközy Péter és fiai Péter, János, András és Dániel, Sáárközy Ferenc és fiai Ferenc és István, Sáárközy János és fiai János és József, végül Sáárközy András és fia András, a bizonyáglevelével alapján felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (39—40. l.)

1823. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1801. május 5-én Sárközy Zsigmond részére kiadott s megelőzőleg Komárom, Győr, Moson megyében már kihirdetett bizonyáglevelét. Tartalma szerint Sárközy Zsigmond nagyatyja János az 1756. évben igazolta a nemességszerzőtől való leszármazását. 1628. szept. 10-én kapott nemeslevelet Sárközy Mihály s felesége Mikolay Katalin s gyermekei Anna, Zsuzsanna és Mihály s ezt Hont megyébe kihirdette. A nemeslevélbe belefoglalt Mihálynak a fia János, ezé Pál és ezé pedig az 1756-ban nemességét igazoló János volt. A most említett János fia ifj. János s ezé pedig Zsigmond volt. (1060. sz.)

## Sátor.

1776. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Felcsuton lakó Sátor Mihály és László részére Pozsony megye által 1770. febr. 19-én kiadott bizonyáglevelét. Nevezettek atyja Péter volt, ezé pedig az a Tamás, akit az 1671. évben Nagybonyban felvettek a nemesek lajstromába. A bizonyáglevél alapján Sátor Mihályt Mihály, Péter, József, István és János, Sátor Lászlót pedig János, András és István nevű fiaival együtt felvették a megyebeli nemesek sorába. (107—108. l.)

## Schnierer.

1772. októberi közgyűlésen hirdették ki a Nógrád megye által 1772. szept. 3-án Schnierer Mátyás részére kiadott bizonyáglevelét, amely szerint nevezett atyja, a Ludány faluban lakó János, köztudomás szerint nemes volt és a kétségtelen nemesek lajstromába is fel volt véve. (1166. l.)

## Schweicz.

1831. ápr. 12—14-i közgyűlésen hirdették ki Schweicz József Hessen-Homburg gyalogezredbeli főstrázsamester és testvére János, császári testőr, részére 1830. szept. 24-én adományozott armálist. Nevezettek felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (806. sz.)

## Sebestény.

1776. januári közgyűlésen kaptak bizonyáglevelét Sebestény István, Ferenc és Péter, akik igazolták, hogy azon Sebestény Miklósnak a fiai, aki veszprémmegyei bizonyáglevéllel igazolta a nemességét. (685. l.) 1776. júniusi közgyűlésen néhai Sebestény Györgynek a fiai, a Cecén lakó Péter, Mihály és Dávid kihirdették a nemességüket a Komárom megye által 1744. febr. 28-án, a néhai atyjuk részére kiadott bizonyáglevéllel. (910. javított lapszám.) 1777. áprilisi közgyűlésen, a Cecén lakó Sebestény Ferenc és Mihály, továbbá Ferencnek a fia János, bizonyáglevelét kaptak. Igazolták ugyanis azt, hogy atyjuk, János, testvére volt azon Sebestény Sámuelnek, aki veszprémmegyei bizonyáglevéllel igazolta nemességét. (206. l.)

## Sebők.

Az 1792. évi július 11—13-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelet Sebők Sámuel szentesi prédikátor és Sebők Sándor szabolcsmegyei fizikus. Azon az alapon, hogy a Sebők-családbeliek az 1773. évi invesztigáció alkalmával igazolták nemességüket és ekkor Sebők Péter nemesi bizonyáglevelet is kapott. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 345—346. l.) Az iratok\*) szerint az 1773. évben a Sebők-családbeliek az 1636-ban címeres nemeslevelet nyert Sebeők Mihálytól való leszármazásukat igazolták. A családi név váltakozva Sebeők, Sebők és Zsebok. Arra is van utalás, hogy a Pécselen lakó családtagok nemességvitató pert vittek. Az 1773. évi bizonyáglevél kiadására a nemesi indexekben nincs utalás.

## Sigray.

1818.juni. 16—17-i közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1776. szept. 12-én Sigray Mihály részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ennek alapján Sigray Mihályt ellenmondás nélkül feljegyezték a megyebeli nemesek lajstromába. A pestmegyei bizonyáglevél alapult a Szabolcs megye által 1736-ban, a Szabolcs megyéből Nagykőrösre költözött Sigray Mihály (Márton fia) részére kiadott bizonyáglevélén. (1146. sz.)

## Simon, Simony.

I. 1764. májusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1764. április 17-én kiadott bizonyáglevelet, amelyet a Polgárdin lakó Simony János, a Zámolyon lakó Simony János és testvére Mihály kapott. (895. l.) Ezek rokonai, még pedig a Polgárdin lakó Simony Mihály, György, István és Gergely, a Zámolyon lakó András, István és Mihály, végül a Csákberényben lakó János a rokonságukat kellően igazolva bizonyáglevelet kaptak 1764. decemberben. (943. l.) Ezt a bizonyáglevelet átirták az 1833. évi szeptemberi közgyűlésen, amikor a szerzők rendkívül nagyszámu leszármazói bizonyáglevelet kaptak. (2610. sz.)

II. 1779. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1779. április 13-án a Pátkán lakó Simon Márton,

---

\*) Nobilitaria Sebők-csomó.

Mihály és János, a Csurgón lakó Simon Márton és Ferenc részére kiadott bizonyságlevelet. Ez a bizonyságlevél a Zala megye által 1771. febr. 8-án kiadott bizonyságlevélen alapult. (239—240. l.)

III. 1820. márciusi közgyűlésen kapott bizonyságlevelet a Koroncón lakó Simon Imre és testvére, a Pápán lakó Simon Mihály, minthogy felmutatták az 1780. márc. 7-én kiadott bizonyságlevelet, amelyben Imre saját maga és Mihálynak az atyja Mihály bele volt foglalva. Az 1780. évi bizonyságlevelet kapták: 1. a Gyömörön lakó Mihály és ennek fia Imre, 2. István és ennek fiai Ferenc és Mihály, 3. György (mindannyian György fiai), továbbá a most említett György testvérei, még pedig Kálozon lakó 4. Ádám; 5. id. Mihály és ennek fiai István, Mihály, János és Ferenc. György és testvérei atyja Mihály volt, ezé János s ezé pedig Benedek. Simon Mihály részére Moson megye által 1738-ban kiadott bizonyságlevélből kitünt, hogy Benedek és fia János 1637-ben címeres nemeslevelet nyert és azt Vas megyében kihirdette. (499. sz.) Az 1780. évi bizonyságlevélre a nemességi indexekben nincsen utalás.

IV. 1834. dec. közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1834. aug. 11-én, a székesfehérvári káptalan Sós-kúton lakó kasznárja, Simon András részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Simon András atyja András volt, ezé János, ezé András s ezé pedig György volt. Simon György pedig mint alsószopori közbirtokos az 1725. évi nemességvizsgálat alkalmával igazolta a nemességét. Simon Györgynek Imre nevű fiától való Imre unokája az 1745. évben, ezen Imre fiainak Ferencnek és Istvánnak az 1797. évben adott bizonyságlevelet Sopron megye. Az 1725-ben nemességét igazoló Simon Györgynek a fia, András, Irsára onnét Csataliára, onnét Dentovára s végül Rasztina pusztára költözött. András fia János pedig Mélykútra s Jánosnak a fia András Faddra költözött, ahol mint haszonbérelő akkor is életben volt. Simon András még akkor is részes volt Alsószoporon az ősi birtokban. (2795. sz.) Ugyanezt a bizonyságlevelet kihirdették Bács-bodrog megye átírásában is. (2794. sz.)

V. 1843. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1842. nov. 7-én Simon József (rendi nevén Róbert) cisz-

tercita áldozópap, Simon Ferenc keszthelyi gazdasági gyakornok és Simon János Keszthelyen lakó kalmárlegény, testvérek, részére kiadott bizonyáglevelet. Nevezettek atyja Ferenc, mint Ferencnek a fia és Bálintnak az unokája, az 1829. évi nemesi lajstromba fel volt véve Keszthelyen. (2331. sz.)

## **Simoncsics.**

1780. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1779. június 22-én Simoncsics József és János részére kiadott bizonyáglevelet és ennek alapján ujat kaptak. (389. l.) Ezt a bizonyáglevelet felmutatta az 1804. májusi közgyűlésen Simoncsics János s a váli r. kat. plébánia keresztleveleivel igazolva Károly, János, József és Antal nevű fiai leszármazását, fiaival együtt bizonyáglevelet kapott. A pozsonymegyei bizonyáglevél szerint az 1729. évben felmutatták az 1613. május 29-én Silkovich Györgynek és Simoncsics Pálnak adományozott armálist és az esztergomi káptalan előtt 1666-ban tett örökvallással bizonyították, hogy Pálnak a fia György volt. Egy 1702. évből való fassióval pedig bizonyították, hogy Györgynek a fia Márton volt. Ezen Márton fia másik Márton volt az 1779. évi bizonyáglevél szerzőinek az atyja. (460. sz.)

## **Sohár.**

1768. októberi közgyűlésen hirdették ki a Sárkeresztúron lakó Sohár György és István részére Vas megye által 1768. június 23-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. Nevezettek, kiknek atyja Péter volt, ennek alapján ellenmondás nélkül felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (401. l.)

## **Somody.**

I. 1758. májusi közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1758. január 23-án, a Sárkeresztúron lakó Somody Mihály, István és János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (187. l.)

II. 1821. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1807. márc. 4-én Somody István bogárdi prédikátor és ennek Ábrahám, Károly és István nevű fiai részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez alapult az ugyancsak Veszprém megye által az 1751. évben, a Szentkirályszabadján lakó Somody Dávid

részére kiadott bizonyáglevélen. Somody Dávid atyja Sámuel, ezé pedig Tamás volt s Füredről származott. Osztálylevelekkel és bizonyítványokkal igazolta nemességét. Somody Dávid fia volt István az 1807. évi bizonyáglevél szerzője. (1379. sz.)

## Hollósi Somogyi.

I. 1797. juniusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1797. jan. 18-án Hollósi Somogyi Péter, János és István, testvérek, részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (271. l.)

II. Az 1836. évi junius 21—23-i közgyűlésen hirdették ki Komárom megye által 1835. március 16-án, Hollósi Somogyi András alsóaranyosi közbirtokos, Hollósi Somogyi Ferenc ugyancsak alsóaranyosi közbirtokos, de fejérmegyei lakos és özvegy Hollósi Somogyi Jánosné született Laky Klára és gyermekei Lajos, Antal és Sámuel részére kiadott bizonyáglevelet. Nevezettek igazolták ugyanis, hogy atyjuk illetve Hollósi Somogyi János atyja Hollósi Somogyi Ádám után azon Hollósi Somogyi Ádám unokái, aki az 1755. évben eszközölt s kir. helytartótanács által 1756. évben jóváhagyott nemességvizsgálat alkalmával bizonyította, hogy atyja ugyancsak Hollósi Somogyi Ádám attól a Hollósi Somogyi Mátyástól származott, aki István, Balázs, György, Imre és András nevű testvéreivel együtt az 1655. év április 15-én III. Ferdinánd királytól nemeslevelet kapott. Felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (1590. sz.)

## Sárdi Somsich.

1836. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Somogy megye által 1836. junius 30-án Sárdi Somsich Pál részére kiadott bizonyáglevelet. Tartalma szerint nevezett somogymegyei birtokos és a nemesi lajstromokba fel volt véve. (2829. sz.)

## Sóóky.

1821. októberi közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által 1808. okt. 21-én Sóóky András részére kiadott bizonyáglevelet. Bele voltak foglalva ebbe Sóóky Andrásnak János, András és Mária nevű gyermekei és Jánostól való József, Klára és Katalin nevű

unokái is. A pestmegyei bizonyoságlevél átirásban tartalmazza a Nyitra megye által 1808. július 18-án Sóóky András részére kiadott bizonyoságlevelet. Tartalma szerint Sóóky András produkcionális pert vitt Nyitra megye ügyésze ellen és ebben igazolta, hogy nagyatyja Sóóky Miklós Felsőatrakról Esztergom vidékére költözött s ennek valamint fiának Józsefnek Esztergomban való tartózkodását s onnét a pestmegyei Peregre való költözését is. Bizonyította, hogy Tótsókon, Felső- és Alsóatrakon ősi, örökölt birtokuk volt. (1963. sz.)

## **S ó ó s.**

1733. szept. 10-i közgyűlésen hirdették ki Soós Pál inotai lakos részére Veszprém megye által kiadott bizonyoságlevelet. (37. l.)

1839. októberi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1839. okt. 7-én Sóós Imre és Ferenc sárbogárdi közbirtokosok és Ferenc fiai Károly és Mór részére kiadott nemesi bizonyoságlevelet. 1674. év október 26-án kapott címeres nemeslevelet Sóós Balázs és testvérei Péter és András, továbbá rokonai Horváth Márton és István. Sóós Balázsnak a fia Imre volt, ezé pedig István. István fia pedig Imre, az elől megnevezettek atyja volt. Balázsnak a fia Imre Komáromból Pápára, Imre fia István Pápáról Szentkirályszabadjára, István fia Imre pedig Szentkirályszabadjáról Sárbogárdra költözött. (3071 sz.)

## **Sorok másként Kovács.**

1694. szeptember 7-i közgyűlésen hirdették ki a Sorok másként Kovács Péter és György armalisát. Minthogy a Hochburg uradalom tisztartója az ellenmondását visszavonta, felvették a megyebeli nemesek sorába. (49—50. l.)

## **Stáhly.**

1842. április 25-i közgyűlésen hirdették ki az 1797. okt. 20-án dr. Stáhly György pesti egyetemi tanár és feleségétől Traittner Reginától való Ignác-György és Alojzia nevű gyermekei részére adományozott címeres nemeslevelet, a nemeslevélbe belefoglalt Ignác-György fiának Györgynek az akkori fejérmegyei főorvosnak és Ignác és György nevű fiainak javára (2145. sz.)



## **Stojanovits.**

1798. májusi közgyűlésen hirdették ki az 1797. június 2-án Stojanovits Györgynek és feleségétől Peneta Máriától való János, István, Mihály, József, András és Anna nevű gyermekeinek adományozott címeres nemeslevelet, amelyet 1797. július 13-án Veszprém megyében már kihirdettek. (607. l.)

## **Suhajda.**

1816. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Békés megye által 1816. július 15-én Suhajda István és Gáspár, továbbá Suhajda János részére kiadott bizonyáglevelet. 1701. aug. 12-én nyert címeres nemeslevelet Suhajda János, aki nemeslevelét Nógrád megyében kihirdette. Az 1720. évben pedig Békés megyében mutatta fel és ennek alapján bizonyáglevelet kapott. A nemességszerzőnek egyik fia Mihály (főhadnagy) volt és ettől való István és Gáspár nevű unokái voltak az 1816. évi bizonyáglevél szerzői, másik fia György volt és ettől való János nevű unokája volt a bizonyáglevél harmadik szerzője. (1747—2. sz.)

## **S ü k e.**

1769. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1769. márc. 17-én az Iszkaszentgyörgyön lakó Süke András, a Gúton lakó Süke Ferenc és a Székesfehérvárott lakó Süke Mihály, testvérek, részére kiadott bizonyáglevelet. (488. l.) Nevezettek atyja András volt, ezé másik András ezé pedig az a György, aki Kulcsárkarcsán felvétetett a nemesek lajstromába az 1697. évben. A család nemességét az investigáció alkalmával is igazolta. Bele volt foglalva a pozsonymegyei bizonyáglevélbe az iszkaszentgyörgyi Andrásnak hét fia is, még pedig János, Mihály, András, Benedek, Péter, Jakab és József. Ezt a bizonyáglevelet kihirdették az 1782. évben Veszprém megyében a hét testvér közül a Sikátoron lakó János és az Iszkaszentgyörgyön lakó Mihály javára. Az 1785. évben pedig Komárom megyében, amikor is Süke Mihály (valószínűleg az előbb székesfehérvári lakos) Kethelyen lakott.

Az 1769. évi bizonyáglevélbe belefoglalt Süke József fia a Kunbaján lakó Mátyás az 1824. évi áprilisi közgyűlésen bizonyáglevelet kapott. (616. sz.) Ugyanezen közgyűlésen kapott bizonyáglevelet Süke Andrásnak Szegeden lakó fia András. (617. sz.)

## Csallóközmegyertsi Szabadhegyi.

1823. decemberi közgyűlésen hirdették ki Szabadhegyi János és fiai Pál, András és János részére kiadott nemesi bizonyáglevelét, amelyet Bars megye adott ki 1783. márc. 13-án. Szabadhegyi János atyja, szintén János, az 1756. évi nemességvizsgálat alkalmával igazolta a Nógrád megye által 1742. febr. 12-én kiadott bizonyáglevellel, hogy birtokos nemes. A bizonyáglevellel egyidejűleg kihirdették a pozsonyi káptalannak 1817. május 27-én kelt iktatólevelét, amely szerint Szabadhegyi Pál esztergommegyei, András komárommegyei és János veszprémmegyei főszolgabíró királyi adományt nyert Megyercesen egy kúriára, „Csallóközmegyertsi” előnévvel és a birtokba be is iktatták. Felvételtek a megyebeli nemesek sorába Andrásnak Móric, Antal és József nevű fiaival együtt. (2066. sz.)

## Szábay.

1791. augusztusi közgyűlésen hirdették ki az 1791. febr. 28-án adományozott címeres nemeslevelet. Ezt kapták Szabó Gergely erdélyi kancelláriai titkár és Szabó Péter, családi nevüknek Szábay-ra történt egyidejű átváltoztatásával. (394. l.)

## Szabó.

I. 1743. május 8-i közgyűlésen Szabó János Komárom és Pozsony megyében lefolytatott tanuvallatásokkal igazolta, hogy elődei nemesek voltak és ennek alapján felvételtek a megyebeli nemesek közé. (416. l.)

II. 1773. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Fülén lakó Szabó János nemesi bizonyáglevelét, amelyet Komárom megye adott ki 1773. aug. 17-én. Szabó János ugyanis felmutatta Komárom megyében I. Lipótnak 1667. ápr. 11-én kelt ujadománylevelét, amellyel Pagydy (?) Benedeknek, Molnár Andrásnak, Szabó Istvánnak és Szabó Sebestyénnek adományozta Felsőgellért, Alsógellért és Nemesbogyát valamint Várbogyán a Nagy András leánya, Éva-féle kuriális szessziót. Együttal igazolta, hogy atyja István volt, aki Felsőgellérről költözött Fülére és ezen István atyja pedig az az István, aki adományt nyert. Ennek alapján Szabó János fiaival Pállal és Jánossal, továbbá Pál fiától való

József nevű kiskoru unokájával felvétetett a megyebeli nemesek közé. (236—237. l.) Ennek alapján az 1806. évi áprilisi közgyűlésen az 1773-ban a megyebeli nemesek közé felvett Szabó Pál bizonyáglevelét kapott. Belefoglalták ebbe másodszülött fiát Istvánt és elsőszülött fiától, az 1773-ban megemlített Józseftől való János, József, Antal és Pál nevű unokáit. Belefoglalták még Szabó Pál öccsének, az 1773-ban szintén említett, de akkor már elhalt Szabó Jánosnak a gyermekeit Jánost és Zsófiát is. (301. sz.)

**III.** 1774. áprilisi közgyűlésen hirdették ki Szabó István és Pál nemesi bizonyáglevelét, amelyet Pozsony megye adott ki 1771. június 27-én. Nevezettek atyja Szabó Pál, aki Kajaron\*) lakott, a nemességvizsgálat alkalmával felmutatta a III. Ferdinánd által Szabó Istvánnak és testvéreinek Jánosnak és Györgynek, 1640. április 4-én adományozott armálist. (291. l.)

**IV.** 1778. júniusi közgyűlésen hirdették ki Szabó József és fiai János, Ferenc és Antal nemesi bizonyáglevelét, amelyet Komárom megye adott ki 1778. márc. 11-én. 1661. nov. 3-án nyert címeres nemeslevelet I. Lipóttól Szabó István fiaival Istvánnal, Jánossal és Mátéval, amelyet Komárom megyében hirdettek ki. Az elől megnevezett Szabó József atyja Máté volt s ezé pedig a nemességszerző István. (623—624. l.)

**V.** 1785. febr. 24-i közgyűlésen hirdették ki a Hosszúfaluról származó és Csóron lakó Szabó József nemesi bizonyáglevelét, amelyet Vas megye adott ki 1785. jan. 4-én. Nevezett, testvéreivel Pállal és Ferencsel együtt nemességvitató pert vitt Vas megye törvényszéke előtt és ebben bizonyította, hogy attól a Szabó Dánieltől származik, aki az 1655-ben adományozott armálisnak társszerzője volt. A nemességvitató pert az 1784. nov. 5-én kelt, 25092. sz. kir. rezolúció hagyta jóvá. (799. l.)

**VI.** 1798. májusi közgyűlésen hirdették ki Szabó János nemesi bizonyáglevelét, amelyet Abaujvár megye törvényszéke adott ki. Szabó János atyja János volt, ezé pedig az a Mihály, aki 1756. jan. 26-án armálist nyert. (606. l.)

**VII.** 1832. aug. 1—3-i közgyűlésen hirdették ki a Heves és Külső-Szolnok megye által 1832. ápr. 10-én kiadott nemesi bi-

---

\*) Nyilván tollhibából így, Kajal helyett.

zonyságlevelet. Ezt kapta a székesfehérvári káptalan Pákozdon lakó ispánja, Szabó Sándor és ennek fia Sándor. Szabó Sándor atya Ferenc volt, ezé Péter, ezé Sándor, ezé pedig István. Szabó István pedig testvérével Andrással és atyjának testvérével szintén Andrással és atya másik testvérének fiaival Jánossal és Ferencsel a Besenyő faluban és Tepely pusztán fekvő birtokra királyi adományt nyert 1698. ápr. 23-án. Szabó Sándor Besenyőről előbb Egerbe, majd onnét a székesfehérvári püspöknek kinevezett Vurum Józseffel Székesfehérvárra, innét pedig Pákozdra költözött. (2097. sz.)

**VIII.** 1835. márc. 30—ápr. 2-i közgyűlésen kaptak nemesi bizonyságlevelet a komárommegyei Gútán lakó Szabó László-Dávid és Szabó Lajos-Dániel. Felmutatták ugyanis a Fejér megye által 1743. május 8-án Szabó Ferenc részére kiadott nemesi bizonyságlevelet és bizonyították, hogy ők ezen Szabó Ferencről származnak. (487. sz.) Ez alkalommal átírták az 1743. évi bizonyságlevelet s ebből kitűnik, hogy azt, komárom- és pozsonymegyei tanuvallatások alapján adták ki. Így a keresztnévben mutatkozó eltérés ellenére is talán feltételezhető, hogy azonos az I. alatt említettel, vagy legalább is ugyanazon családra vonatkozik.

**IX.** 1836. július 15-i közgyűlésen hirdették ki a Bereg megye által 1836. június 20-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapta Szabó Antal hites ügyvéd, aki Zala megyébe költözött. Ennek atya Szabó Pál Ung megyében Homokon született, de Munkácson lakott. Szabó Pál atya György, ezé pedig Péter volt s a család nemességét a nemességvizsgáló bizottság előtt bizonyította, amint azt Ung megye levéltárnokának hiteles kiadmányaival igazolta. A család nemessége az 1634. május 20-án kelt armálisra ment vissza. (102. sz.)

## **Döbrési Szabó.**

1809. március 6-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1800. dec. 10-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapták a Balháson lakó Döbrési Szabó Márton és a fejérmegyei Egresen lakó Döbrési Szabó Ferenc. Márton atya legid. Márton, Ferenc atya Mihály, ezé id. Márton és ezé legid. Márton volt. Ez a legid. Márton az 1713. évi szept. 1-én Veszprém megyében igazolta a nemességét. (280. sz.)

## **Iklothi Szabó.**

1779. április 15-i közgyűlésen hirdették ki a Székesfehérvárott lakó Iklothi Szabó András nemesi bizonyáglevelét, amelyet Veszprém megye adott ki 1778. dec. 1-én. Nevezett részben Vas, részben Veszprém megye előtt igazolta, hogy atyja Péter volt, ezé György, ezé Balázs, ezé pedig az az Iklothi Szabó György, aki 1622. július 18-án armálist nyert II. Ferdinándtól és azt Sopron megyében kihirdette. (131—132. l.)

## **Szabó másként Nagy.**

1814. jan. 13—14-i kisgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet a Kiskeszin lakó Szabó másként Nagy István, aki a szentgáli ref. egyház keresztlevelel bizonyította, hogy Sámuelnek a fia. Felmutatta továbbá ekkor a Hont megye által 1794. nov. 14-én, a fejérmegyei Szentmihályon lakó Szabó másként Nagy Sámuel jegyző és iskolamester és a Rimaszombatban elhalt Szabó másként Nagy Jánosnak, feleségétől Szepesi Judittól való, 9 éves Ádám és 6 éves Ferenc nevű fiai részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint Sámuel és János atyja István volt, aki az 1730. évben a nemességvizsgálat alkalmával, Kishontban, bizonyította, hogy annak Szabó másként Nagy Andrásnak a fia, aki 1693. aug. 9-én címeres nemeslevelet nyert. (70. sz.)

## **Szakál.**

1736. nov. 14-i közgyűlésen hirdették ki Szöllő\*) Zsigmond pozsonymegyei szolgabíró és Boros Mihály esküdt által Szakál Mihály részére kiadott bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettet felvették a megyebeli nemesek közé és bizonyáglevelet kapott. (368—369. l.)

## **Szalacsy.**

1736. nov. 14-i közgyűlésen hirdették ki Komárom megye által Szalacsy István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (372. l.)

## **Szalay.**

1744. augusztusi közgyűlésen vétettek fel a megyebeli nemesek közé és kaptak bizonyáglevelet a Szalay-családbeliek, akik

\*) A jegyzőkönyvben így, Szüllő helyett.

zala-, komárom- és győrmegyei tanuvallatásokkal, továbbá Zala megye által 1744. május 22-én kiadott bizonyáglevéllel bizonyították azon Szalay Jakabtól való származásukat, aki II. Ferdinándtól nemeslevelet nyert. Bele voltak foglalva a bizonyáglevélbe : 1. János, akinek atyja János volt, ezé Balázs s ezé Jakab. 2. János, Péter, György és András, akiknek atyja Mihály volt, ezé János, ezé Balázs, ezé pedig Jakab. 3. István, akinek atyja István volt, ezé János (Balázs fia). 4. János, akinek atyja Péter volt, ezé János (Balázs fia). 5. Péter, János, István és György, akiknek atyja János (Balázs fia) volt. 6. István, akinek atyja András volt, ezé pedig János (Balázs fia). (546—547. l.) A 2. alatti Péternek a fia Mihály Pest megyébe költözött és az 1776. évi januári közgyűlésen bizonyáglevelet kapott. (781. javított lapszám.) Az 1744. évi bizonyáglevél szerzőinek leszármazói az 1818. június 16—17-i illetve az 1820. márciusi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Bele voltak foglalva ebbe : Szalay Pál sárkereszturi árendás, István és Sándor csősz birtokos, Ferenc tinódi birtokos, Mihály és Sándor sárkereszturi árendás, Mihály, Sámuel, István, Sándor és Péter csősz közbirtokos, végül Péter sárkereszturi árendás és ezek fiai. Ekkor átírták az 1744. évi bizonyáglevelet és ebből megállapítható, hogy Szalay Jakab armálisa 1635-ből való. (907. és 481. sz.) Az 1744. évi bizonyáglevél alapján a 2. alatti Jánosnak az unokája, a Komárom megyébe lakó János (János fia) az 1821. évi júliusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (1264. sz.) Az 1820. évi bizonyáglevél alapján 1845. októberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet a Tinódon lakó id. és ifj. Szalay Ferenc és ifj. Szalay Ferenc fia Károly. Ekkor átírták az akkor már rongált armálist is. (4356. sz.)

1747. nov. 15-én tartott törvényszéken hirdették ki a Zala megye által 1747. nov. 8-án a Velencén lakó Szalay Márton és András részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Nevezettek atyja István, ezé pedig Balázs volt. (Törvényszéki jkv. 48. l.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott bizonyáglevelet az 1826. szeptemberi közgyűlésen Szalay János ráckevei molnár és Szalay József szentpéteri szabólegény. Az 1747-ben kihirdetett Andrásnak a fia Mihály volt és ennek a fiai voltak az előbb nevezettek. Az ekkor átírt 1747. évi bizonyáglevélből kitűnik, hogy ezen Szalayak Csicsóról származtak és Szalay Balázs az 1630. évi nemesi lajstromba fel volt véve. (1705. sz.)

1769. márciusi közgyűlésen a nemességvizsgáló bizottság munkálata jóváhagyást nyert és ennek alapján Szalai Mihály, György, József és István bizonyságlevelet kapott. (459—460. l.)

1771. szeptemberi közgyűlésen nemesi bizonyságlevelet kapott a Nagykörösön lakó Szalay Mihály azon az alapon, hogy atyja Péter felvétetett a megyebeli nemesek sorába. (895. l.)

1778. novemberi közgyűlésen hirdették ki Szalay Sámuel bizonyságlevelét, amelyet Veszprém megye adott ki 1778. jan. 10-én. Szalay Sámuel atyja János volt, aki 1714. dec. 2-án kir. jóváhagyást nyert a Peremartonban vásárolt porcióira. (37—38. l.)

1818. szept. 15-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1818. febr. 19-én Szalay János tatai uradalmi tisztartó és fiai Pál és Ignác részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ez átírásban tartalmazza a Győr megye által 1817. dec. 3-án Szalay János részére kiadott bizonyságlevelet. A győrmegyei bizonyságlevél szerint a Győr-Ujvárosban lakó Szalay György még az 1725. évben igazolta nemességét. Ezen György fia Mihály volt és ezé pedig János, aki Győr-Ujvárosból először Csákvárra s onnét pedig Tatába költözött. (1804. sz.)

## Szalay másként Csapó.

1766. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1766. január 29-én a Polgárdin lakó Szalayak részére kiadott bizonyságlevelet. Bele voltak foglalva ebbe : 1. István, akinek atyja Péter volt s ezé Mihály. 2. Mihály, Ferenc, János, József és István, akiknek atyja János volt s ezé István s ezé pedig Mihály. 3. György, János, József és Mihály, akiknek atyja István volt, ezé másik István és ezé pedig Mihály. (1096. l.) Ezt a bizonyságlevelet átírták az 1836. évi márciusi közgyűlésen, amikor tinódi Szalay Péter és fia és unokája, tinódi Szalay János árvái József, István és Mihály, sárkereszturi Szalay Pál és János és gyermekeik, polgárdi Szalay Mihály, János, István, József, Péter és Ferenc és gyermekeik bizonyságlevelet kaptak. Az 1747. évi bizonyságlevél szerzőinek közös felmenője, Mihály, fia volt Szalay másként Csapó Mihálynak és nemességét az I. Lipót által 1698. július 28-án adományozott és Zala megyében

1700. aug. 12-én kihirdetett armálissal igazolta. (717. sz.) Ugyancsak az 1766. évi kihirdetés alapján kaptak bizonyáglevelet az 1838. évi májusi közgyűlésen a következők: polgárdi Szalay Mihály, csöszai Szalay István, polgárdi Szalay Ferenc és István, csabdi Szalay János, polgárdi Szalay Mihály, Péter, József, másik József, János, másik János és Péter. (1323. sz.)

## Szeles.

1794. dec. 15-i közgyűlésen hirdették ki a Pest megye által a Tabajdon lakó Szeles Mihály részére 1785. okt. 18-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. Szeles Mihály testvéreivel Györggyel és Jánossal bele volt foglalva abba a bizonyáglevélbe, amelyet Nyitra megye adott ki atyjuknak Györgynek és testvéreinek Jánosnak, Józsefnek és Sándornak. Nevezettek Nyitra megye törvényszéke előtt nemességvitató pert vittek és ebben bizonyították, hogy attól a Szeles Mátyástól származnak, aki 1632-ben armálist nyert. A nemességvitató per királyi jóváhagyást is nyert. Szeles Mihály bizonyáglevelet is kapott. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 713. l.) Szeles Mihály új bizonyáglevelet kapott 1795. májusi közgyűlésen, minthogy az előbbiből Dániel fiának neve kimaradt. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 42. l.)

## Szelestey.

1776. januári közgyűlésen hirdették ki az Egresen lakó Szelestey József nemesi bizonyáglevelét, amelyet Győr megye adott ki 1774. okt. 25-én. A Szelestey-család Győr megyében vasmegyei bizonyáglevelet mutatott fel, amely szerint Alsószelestéről származó birtokos nemesek voltak és az investigáció alkalmával igazolták nemességüket. Szelestey József felvételét a megyebeli nemesek közé István nevű fiával és ettől való unokáival Istvánnal és Antallal, továbbá Ferenc nevű fiával és ettől való Antal, András és Imre nevű unokáival. (776. javított lapszám.)

## Szente.

I. 1753. februári közgyűlésen hirdették ki a Polgárdin lakó Szente István nemesi bizonyáglevelét, amelyet Veszprém megye adott ki 1752. június 19-én. (505. l.)



**II.** 1764. januári közgyűlésen hirdették ki a Bicskén lakó Szepte József, István, János és Pál nemesi bizonyáglevelét, amelyet Komárom megye adott ki 1763. nov. 8-án. Nevezettek atyja György volt, ezé pedig János. (831. l.) 1780. márciusi közgyűlésen a Bicskén lakó Szepte Mihály, János és István (István fiai), továbbá Péter, János, István és György (János fiai) bizonyáglevelet kaptak. (388—389.) Komárom megye 1763. évi bizonyáglevelében nemcsak a Bicskén lakók, hanem a Bodmérón lakó Szepte Péter is bele volt foglalva. Ennek a fia, a Ráckevén lakó Péter, az 1803. évi májusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (523. sz.) A most említett Szepte Péternek az öccse, Dániel, az 1808. évi május 17—18-i közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (555. sz.)

## **Szentmihályi.**

1752. júniusi közgyűlésen mutatta fel Szentmihályi István fia, ugyancsak István, a Komárom megye által 1721. aug. 2-án kiadott nemesi bizonyáglevelet, amelynek alapján felvétetett a megyebeli nemesek sorába. (401. l.)

## **Kőhalmi Szeöts másként Németh.**

1844. nov. 21-i közgyűlésen hirdették ki a Szabolcs megye által Kőhalmi Szeöts másként Németh Lajos táblai ügyvéd részére 1834. március 3-án kiadott nemesi bizonyáglevelet. 1669. július 17-én nyert cimeres nemeslevelet Apaffy Mihály fejedelemtől Kőhalmi Németh másként Szeöts György fiaival Jánossal, Ferencsel, Istvánnal és Zsigmonddal és az 1702. évi nemesi összeírásba is fel volt véve a hajduk között. Istvántól Sámuel származott és ettől pedig a bizonyáglevél szerzője. (5128. sz.)

## **Szetsey.**

1808. február 3—4-i közgyűlésen hirdették ki az Acsán lakó Szetsey Ferenc nemesi bizonyáglevelét, amelyet Nógrád megye adott ki 1806. márc. 18-án. Szetsey Ferenc atyja Ferenc volt, ezé szintén Ferenc, aki János és Adalbert nevű testvéreivel az 1735. március 7-én befejezett nemességvitató per alapján nemesi bizonyáglevelet kapott. (163. sz.) Szetsey Ferenc az 1842. júliusi közgyűlésen József és Ferenc nevű fiaival bizonyáglevelet kapott. (3046. sz.)

## Szécsi-Szigethy.

1759. májusi közgyűlésen hirdették ki a Csurgón lakó Szécsi-Szigethy Pál nemesi bizonyáglevelét, amelyet Veszprém megye adott ki 1759. febr. 5-én. (306. l.) 1776. decemberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet a Veszprém megyébe költözködő Szécsi-Szigethy György, azon az alapon, hogy testvérei a megyében igazolták nemességüket és felvették a megyebeli nemesek közé. (120. l.) Az 1831. évi áprilisi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet a Szentantalfán lakó Szécsi-Szigethy Sándor. Ennek atyja István volt, aki az 1776-ban bizonyáglevelet szerző Györgynek a testvére volt. Ezen Györgynek testvére volt az 1759-ben kihirdetett Pál is, továbbá István és János. Atyjuk György volt és nagyatyjuk pedig az a János, aki 1696. dec. 5-én armálist nyert. (618. sz.)

## Szekér.

1743. május 8-i közgyűlésen hirdették ki az Alcsuton lakó Szekér István nemesi bizonyáglevelét, amelyet Veszprém megye adott ki 1743. jan. 16-án. Bele voltak foglalva ebbe Szekér István fiai is, még pedig Mihály, Márton, Pál és György. (416. l.) Ezt a bizonyáglevelet átírták az 1832. évi májusi közgyűlésen, amikor Szekér István leszármazói, névszerint Ádám, Márton, István, Sándor, Benedek és István és ezek fiai bizonyáglevelet kaptak. Az 1743. évi bizonyáglevél szerint Szekér István testvérei Noszlopon nemesi szabadságban éltek és atyjuk Mihály volt. Ezen Mihály atyja pedig Lukács volt, aki bele volt foglalva az 1677-ben Szekér Benedeknek adományozott armálisba, mint ennek a fia. (1206. sz.)

## Székely.

I. 1776. júniusi közgyűlésen mutatta fel Székely Lajos-Keresztély székesfehérvári sőtiszt a Tolna megye által 1727. nov. 15-én Székely István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. A pécsi káptalan előtt tett örökvallással pedig bizonyította, hogy ezen Székely Istvánnak a fia Mihály volt. Egyházi anyakönyvi kivonattal pedig igazolta, hogy ő Mihálynak a fia és Berlinben született. Ennek alapján felvették a megyebeli nemesek sorába és bizonyáglevelet kapott. (911—912. javított lapszám.)

**II.** 1808. április 2—3-i közgyűlésen hirdették ki a Zemplén megye törvényszéke által Székely Elek s fiai, János, József és Elek részére, 1786. esztendei dec. 5-én kiadott bizonyáglevelét. (992. sz.)

## Széky.

1818. juni. 16—17-i közgyűlésen hirdették ki Széky Péter pesti egyetemi orvostanár és feleségétől néhai Prandt Erzsébettől való Károly, Anna és Alojzia s másik feleségétől Haffner Antóniától való József és Mária gyermekei részére Pest megye által kiadott nemesi bizonyáglevelét, amelynek alapján nevezetteket ellenmondás nélkül feljegyezték a megyebeli nemesek lajstromába. A pestmegyei bizonyáglevél átírásban tartalmazza a nevezettek részére 1817-ben adományozott címeres nemeslevelet, amely régebbi családi nevüket — Stulfa — Széky-re változtatta. (1142. sz.)

## S z é p.

1776. decemberi közgyűlésen mutatták fel a Veszprém megye által 1752. márc. 20-án Szép György fiai János és Pál, továbbá Szép János fiai Gergely és István részére kiadott bizonyáglevelét, amely szerint nevezettek a vasvári káptalan által 1594-ben és 1615-ben Szép Péter részére kiadott s birtokügyekre vonatkozó iratokkal igazolták nemességüket. Az 1752. évi bizonyáglevelében megnevezett Szép Istvánnak (Gergely testvérének) a fiai István és János felvételtek a megyebeli nemesek sorába. (109—110.l.)

## Szikxty.

1797. októberi közgyűlésen hirdették ki a Moson megye által 1797. július 18-án Szikxty Ferenc tolnamegyei táblabíró részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Nevezett atyja Ferenc volt ezé pedig András. (421. l.)

## S z i t a.

**I.** 1734. május 10-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által Szita Lőrinc és rokonai részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Losonczy Farkas Pál ellentmondott a kihirdetésnek, azon az alapon, hogy nevezettet a kamara neki asszignálta és ellentmondásáról bizonyáglevelét kapott. (99. l.) Ennek a ki-

hirdetésnek az alapján Szita Lőrinc és unokatestvére György nemesi bizonyáglevelét kapott 1741. novemberi közgyűlésen. (147. l.) 1742. januári közgyűlésen Szita Ádámot a Veszprém megyétől nyert nemesi bizonyáglevelének felmutatása után az adózók sorából törölték. (180. l.) Ennek az Ádámnak János, Ádám és Mihály nevű fiai voltak. Ezen Mihálynak a fia a Csákváron lakó Mihály nemesi bizonyáglevelét kapott 1805. máj. 8-án. Belefoglalták ebbe József, János, Mihály és Fülöp nevű fiait is. Az ekkor kiadott bizonyáglevél szerint a család a veszprémmegyei nemességvizsgálat alkalmával, 1733-ban igazolta, hogy 1587-ben szerzett nemességet. (554. sz.)

II. 1840. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1839. nov. 4-én az Adonyban lakó Szita István és a Hetyén lakó Szita Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Nevezettek testvére ugyanis, az Alsólendván lakó Szita János 1832-ben már kapott bizonyáglevelét. Ekkor bebizonyult, hogy az említettek atyja László, ezé János és ezé pedig az a Ferenc volt, aki az 1733. évi vizsgálat alkalmával igazolta nemességét. (2506. sz.)

## **Szluha.**

1794. februári közgyűlésen hirdették ki Szluha Ignác, Antal és János nemesi bizonyáglevelét, amelyet Vas megye adott ki 1790. május 11-én. (518. l.)

## **Szlukovinyi.**

1767. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1756. jan. 21-én Szlukovinyi Márton, György és Ferenc részére kiadott bizonyáglevelét. Ennek az alapján a bizonyáglevél egyik szerzőjének Mártonnak a fia, a Felcsuton lakó János, a megyebeli nemesek sorába felvételre. (75. l.)

## **Szobovics.**

1841. július 24-i közgyűlésen hirdették ki az 1831. ápr. 11-én dr. Szobovics János helytartótanácsi fogalmazó és feleségétől báró Viltsek Franciskától való János, Alajos, Ferenc és Anna-Rozália nevű gyermekei részére adományozott címeres nemeslevelét. Ennek alapján bizonyáglevelét kapott. (3111. sz.)

## Szombathy.

1833. dec. 16—19-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1832. szept. 11-én Szombathy Ferenc verebi jegyző és Ferenc, József, Károly és Ignác nevű fiai részére kiadott bizonyságlevelet, melynek alapján nevezettek felvétettek a megyebeli nemesek közé és bizonyságlevelet kaptak. Az 1833. évi bizonyságlevél tartalmazza az ugyancsak Komárom megye által 1792-ben Szombathy József ácsi lakos és fiai István ácsi jegyző, György maróti lakos, József dömösi lakos, továbbá Péter, Sándor, Mihály és Ferenc részére kiadott bizonyságlevelet. A most említett Sándor fia volt Ferenc az 1833. évi bizonyságlevél szerzője. Az 1792. évi bizonyságlevél átirásban tartalmazza Trencsén megye által 1764-ben a Komárom megyében lakó Szombathy József részére kiadott bizonyságlevelet. A most nevezett a Beckón lakó Szombathy György fia volt. Ez pedig, mint a Beckón lakó nemes Szombathy-család tagja az 1754. évi nemesi lajstromba felvétellett. (3497. sz.)

## Szomolányi.

1767. februári közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1766. nov. 12-én, a Felcsuton lakó Szomolányi Antal részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Nevezett nagyatyja, György, Lipót királytól címeres nemeslevelet kapott és a család azóta mindig nemesi szabadságban élt. (62—63. l.)

## Szomor.

1800. június 30-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által ugyanazon év ápr. 23-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapták : a Csákváron lakó Szomor István, aki Mihály fia és János unokája volt, a Lovasberényben lakó István, Péter, András, Mihály, János, a Pátyon lakó György, akik István fiai és János unokái voltak, a Lovasberényben lakó Péter, Gergely és János, akik Péternek a fiai és János unokái voltak, végül ezek fiai. A család már 1797-ben igazolta nemességét és az igazolás kir. rezolúcióval is jóváhagyást nyert 1799-ben. (672. sz.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kapott bizonyságlevelet az Ómoravicán lakó Szomor György kovácsmester 1816. márc. 12—13-i közgyűlésen. (240. sz.) Ugyancsak ezen az alapon kapott bizonyságlevelet 1842. októberi közgyűlésen özv. Szomor Jánosné

szül. Simon Sára fia János. (4421. sz.) Az elől nevezettek már az 1798. májusi közgyűlésen is kértek bizonyáglevelet a Komárom megye által 1797. márc. 28-án kiadott bizonyáglevél felmutatása mellett. Ezen kérésüknek azonban a megye nem adott helyt azon indokolással, hogy ez a bizonyáglevél nem az ő nevükre volt kiállítva. Az ebben a bizonyáglevélben megnevezett Szomor János, Ferenc, Máté és András azonban ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve. 557. l.)

## **Szőllősy.**

1766. júniusi közgyűlésen hirdették ki néhai Szőlősi Mihály fiai, a Gárdonyban lakó János és Pál, részére kiadott nemesi bizonyáglevelet, amelyet Vas megye adott ki március 15-én. (1097. l.) Az 1766-ban kihirdetett Jánosnak, Gárdonyban, Felcsuton és Bodméron lakó unokái, még pedig Gábor, János, István, András és Péter, 1841. május 3-án kaptak Vas megyétől bizonyáglevelet és ezt 1841. október és 1842. januári közgyűlésen kihirdették. 1733-ban igazolta a nemességét Szöllősy Gergely és ennek volt a testvére a legelől említett Mihály. (4348. és 805. sz.)

## **Szulói és Karomi Szulyovszky.**

1828. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Tolna megye által 1827. szept. 8-án Szulói és Karomi Szulyovszky másként Szirmiensi Lajos tolnamegyei főszolgabíró fia, szintén Lajos, részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Az említett Lajos (főszolgabíró) az 1805. évben Trencsén megyétől kapott bizonyáglevelet és azt még abban az évben kihirdette Tolnában. Ezen bizonyáglevél alapján szolgált az említett Szulyovszky Lajos atyjának Andrásnak és testvérének Sándornak ugyancsak Trencsén megye által az 1755. évben kiadott bizonyáglevél. Nevezettek ugyanis igazolták, hogy atyjuk Mátyás költözött az 1742. évben a somogymegyei Tabra, a trencsénmegyei Lucska-Lietaváról. A család pedig közismerten birtokos nemes volt és még ők is birták Trencsén megye több falujában ősi, atyai és anyai birtokukat. (1494. sz.)

## **Szücsényi.**

1815. nov. 22—23-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1807. szept. 9-én kiadott nemesi bizonyáglevelet.

Ezt kapta a csallóközi Nyéken lakó Szücsényi Imre és fia István, aki már 12 éve Perkátán lakott. A Szücsényiek az 1755. évi vizsgálat alkalmával igazolták birtokos nemes voltukat. (2130. sz.)

## Szünyeghy, Szönyeghy.

1766. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Tinódon lakó Szünyeghy János, továbbá a Pátkán lakó Szünyeghy István, János, Gergely és András részére Veszprém megye által kiadott nemesi bizonyáglevelet. (1096. l.) A bizonyáglevél\*) szerint a Tinódon lakó János atyja Péter és a Pátkán lakóké Ferenc volt. Szünyeghy Péter és Ferenc pedig bele voltak foglalva az 1674. jan. 24-én a családnak adományozott címeres nemeslevélbe és ők költöztek át Fejér megyébe. 1827. júniusi közgyűlésen ennek a kihirdetésnek az alapján nemesi bizonyáglevelet kaptak: 1. Az 1766-ban kihirdetett Istvánnak a fia András és ennek a fiai Ferenc és András és Ferentől való unokája János. 2. Az 1766-ban kihirdetett Istvánnak János nevű fiától való unokája János és ennek József és János nevű fiai. 3. Az 1766-ban kihirdetett Istvánnak István nevű fiától való unokája István és ennek fiai István és János. 4. A 3. alatti Istvánnak a testvére József és ennek fiai János, József és Sándor. 5. A 3. és 4. alatti István és József testvére Ferenc és ennek István és János nevű fiai. (1043. sz.) Az 1827. évben kiadott bizonyáglevél alapján kaptak bizonyáglevelet az 1835. március 30—31. ápr. 1-i közgyűlésen az Alsó-töbörzsökön, Tinódon, Ágotán, Csákváron, Tácon és a pestmegyei Tasson lakó Szönyeghyek. (584. sz.) A bizonyáglevél kiadását anyakönyvi kiigazítások is előzték meg, mert sokaknak a nevét az anyakönyvekben Szünyeghy stb. helyett „Vő”-nek irták, bár a Vő másként Szönyeghy családi név is előfordult az anyakönyvekben.

## S z ü t s.

1815. május 22—23-i közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által ugyanezen év ápr. 4-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ezt kapták: 1. Szüts Imre cs. kir. főhadnagy. 2. Szüts Ferenc. 3. Szüts Sándor. 4. Szüts Péter. 5. Szüts Lajos. 6. Szüts János özvegye Oláh Lidia kiskoru Gedeon és Ignác nevű fiai képviselőjében. A bizonyáglevél szerint 1696. május 12-én nyert címeres

\*) Eredetije a Nobilitaria Szönyeghy-csomójában.

nemeslevelet kapták: Szüts Péter és általa, feleségétől Kováts Annától való, Mihály, Péter, János és András nevű fiai, továbbá Szüts Péter testvére Pál és általa feleségétől, Göllért Zsuzsánnától való, István és Erzsébet nevű gyermekei. Ezt a nemeslevelet 1697-ben kihirdették Győr megyében és az 1725. évi győrmegyei nemességvizsgálat alkalmával Szüts Pál újból felmutatta. A bizonyáglevél szerzői birtokeladási fassiókkal, osztálylevelekkel, perekben igazolt genealógiai táblákkal és keresztlevelekkel igazolták a nemeslevél szerzőitől való leszármazásukat. Különben is a nemeslevél szerzőjének Győrben levő házát csak kevéssel azelőtt adták el és annak birtokai még akkor is a kezükön voltak. A bizonyáglevélben megnevezett (1. alatti) Szüts Imre cs. kir. főhadnagy atyja András volt, ezé pedig Szüts Péternek az armálisban megnevezett fia, Mihály. Befoglalták a bizonyáglevélbe Imrének Péter nevű fiát is. A bizonyáglevélben megnevezett (2. alatti) Ferencnek az atyja János volt. Ezen Jánosnak az atyja pedig az előbb érintett András volt, a nemeslevél szerzőjének Péternek az unokája. Befoglalták a bizonyáglevélbe Ferencnek Gábor, Dénes és József nevű fiait is. A bizonyáglevélben megnevezett (3. alatti) Sándor testvére volt a most érintett (2. alatti) Ferencnek. Befoglalták a bizonyáglevélbe Sándornak Antal és Károly nevű fiait is. A bizonyáglevélben megnevezett Oláh Lidia néhai férje, János, testvére volt a most érintett (2. és 3. alatti) Ferencnek és Sándornak. A bizonyáglevélben megnevezett (4. alatti) Szüts Péter atyja Pál volt. Ezen Pál atyja pedig a nemeslevél másik szerzője, Pál volt. A bizonyáglevélben megnevezett (5. alatti) Szüts Lajos atyja Péter volt, ezé pedig másik Péter, a nemeslevél másik szerzőjének Pálnak a harmadik fia. A bizonyáglevél kihirdetése alapján nevezettek új bizonyáglevelet kaptak. (1037. sz.) Ugyanezt a bizonyáglevelet Győr megye újból kiadta az 1816. évi június 14-i gyűlésében azzal a kiegészítéssel, hogy a bizonyáglevél kiadása a kir. helytartótanácsnak 1816. évi 13865. sz. leirata értelmében királyi jóváhagyást is nyert. Ezt az új bizonyáglevelet az 1816. évi aug. 12—13-i közgyűlésen hirdették ki. (1347/3. sz.) Az 1815. évi kihirdetés alapján Szüts Antal (Imre fia) az 1841. évi októberi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (4176. sz.) Ennek a családnak a tagjai Fejér megyében már az 1754. évi nemesi összeírásba birtokos nemesek gyanánt vétettek fel Baracskán. A család a fennmaradt iratok szerint\*) „Baracskai” előnevet használt.

\*) Nobilitaria gyűjtemény Baracskai Szüts-csomójában.



## S z ü c s.

1778. novemberi közgyűlésen Tergovcsics József főjegyző beterjesztette a nemességvizsgáló bizottság munkálatát, amely szerint az Igáron lakó Szücs Sámuel és a Cecén lakó Szücs József a Zala megye által 1753. nov. 7-én kiadott és 1776. márc. 26-án itt is kihirdetett nemesi bizonyáglevéllel igazolták nemességüket. Ennek alapján bizonyáglevelet kaptak. (25—26. l.) Az 1776. évi kihirdetésre a nemesi indexekben nincsen utalás.

## Nagygörbői Szüts.

1768. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által Szüts Mihály, János és István, továbbá másik Mihály részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Szüts Mihály, János és István atyja Pál volt, ezé Gergely, ezé György, ezé Ambrus, ezé pedig István. Másik Szüts Mihály atyja Gergely volt, ezé György, ezé Ambrus és ezé István. Ez a Nagygörbői Szüts István fiával Ambrussal együtt címeres nemeslevelet nyert II. Mátyástól 1613. február 6-án. (424. l.) Az 1768-ban kihirdetett első Mihálynak a leszármazói, még pedig a Velencén lakó Szüts Mihály, István és József, továbbá a Baracskán lakó Szüts Pál az 1818. évi júniusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. Ekkor átírták a zalamegyei bizonyáglevelet, amely 1768. nov. elsején kelt. Ebből kitűnik, hogy a szerzői Velencén laktak és az 1613. évi nemeslevélben Nagygörbői Szüts Istvánon kívül, felesége Czeghi Ilona, menyé Margit és unokája Ilona is meg volt nevezve. Továbbá pedig az, hogy Nagygörbőn nemesi birtoka volt és nemesi szabadságban élt. A nemeslevél szerzőjének Istvánnak a dédunokája Gergely, minthogy atyját Györgyöt a törökök megölték és nagyatyját pedig fogságra hurcolták, ő pedig mindenét elveszítette, a fejérmegyei Pátkára költözött. Belefoglalták az 1818. évi bizonyáglevélbe Mihálynak, József, István, Sándor, Pál, György és Mihály nevű, Istvánnak Sándor és István nevű, Józsefnek János nevű és Pálnak Mihály, Péter és Pál nevű fiait is. (923. sz.) Szüts István az 1826. évben új bizonyáglevelet kapott. (2256. sz.)

## Takáts másként Deák.

I. 1798. májusi közgyűlésen Takáts másként Deák János szentiváni bérlő felmutatta a Komárom megyétől nyert nemesi

bizonyosságlevelét és fiai József és a somogymegyei Köcsén lakó Sándor részére ujat kért. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 555. l.) Az 1798. novemberi közgyűlésen a kért bizonyosságleveleket ki is adták, minthogy a seregélyesi ref. egyház keresztlevelével igazolta Sándor nevű fiának a leszármazását. (644—645. l.)

II. Az 1822. július 8—9-i közgyűlésen hirdetik ki Takáts másként Deák Sándor kajászószentpéteri lakos és ennek fia Sándor részére Komárom megye által 1822. május 26-án kiadott nemesi bizonyosságlevelet. A bizonyosságlevél szerint nevezett felmutatta Takáts másként Deák György és ennek testvérei Márton és János által 1694. szeptember 10-én I. Lipóttól nyert nemeslevelet. Ezenkívül bebizonyította, hogy a nemeslevélben szereplő Jánosnak a fia János volt. Ezen Jánostól pedig Sándor származott és ezen Sándortól pedig a bizonyosságlevelet nyerő Sándor. Bizonyította továbbá azt is, hogy neki Sándor nevű fia van és azt is, hogy a komárommegyei Dunaalmásról Kajászószentpéterre költözött, ahol birtokot örökölt. Ellenmondás nélkül felvették a megyebeli nemesek közé. (1152. sz.)

## Tamassa.

1745. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Tamasa György nemesi bizonyosságlevelét, amelyet Veszprém megye adott ki. (676. l.) A jegyzőkönyv mást nem tartalmaz, de a bizonyosságlevél\*) szerint Tamassa György felmutatta az 1745. évben a Veszprémbe lakó Tamassa Ferenc részére kiadott bizonyosságlevelet, amelybe bele volt foglalva fia Ferenc és unokatestvére György is. Tamassa Ferenc az 1715. évben Vámos faluban ősi, kuriával birt és Szentiványi Péter esküdtnak osztályos atyafia volt. Tamassa György családi neve a kéziratos indexekben tévesen „Tamota”-nak iratott.

## Thamásy.

1769. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1769. febr. 24-én Thamásy György és fia Mihály részére kiadott bizonyosságlevelet. Ez alapult Thamásy György atyja Pál részére adott bizonyosságlevelén. Ez pedig az 1633-ban Thamásy Mihálynak adományozott nemeslevelén. (489. l.)

---

\*) Egykoru, meghitelesített másolat a Nobilitaria gyűjteményben.

## **Tarnotzy.**

1811. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Baranya megye által 1792. jan. 26-án Tarnotzy József pécsi püspökségi pénztárnok és számvevő részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Ez átirásban tartalmazza a Nyitra megye által 1785. dec. 4-én Tarnotzy József részére kiadott bizonyáglevelét, amelyet azon az alapon adtak ki, hogy a nevezett atyja, András, az 1754. évi nemességvizsgálat alkalmával birtokos nemes voltát igazolta. (524. sz.)

## **T a t a y.**

1795. márciusi közgyűlésen mutatta fel Tatay Imre veszprémmegyei táblabíró a Veszprém megye által neki kiadott nemesi bizonyáglevelét, amelyet kihirdettek. Egyidejűleg felmutatta Sámuel és Gábor nevű fiainak keresztleveleit is és ennek alapján fiai nevének belefoglalásával bizonyáglevelét kapott. (Kérelmek és jelentések jkve. 41. l.)

1797. jan. 24-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1796. aug. 8-án a Bogárdon lakó Tatay Péter részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Tatay Péter atyja Péter volt, ezé pedig János, aki 1718. febr. 6-án Szentkirályszabadján egy kuriát nyert kir. adományképen és abba be is iktatták. A bizonyáglevelél alapján Tatay Pétert József, Sándor és László nevű fiaival együtt felvették a megyebeli nemesek sorába. (Kérelmek és jelentések jkve. 305. l.) Tatay Péter és fia Sándor 1812. márciusi közgyűlésen bizonyáglevelét kaptak. (282. sz.)

## **Teklich.**

1781. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1781. aug. 6-án a Szentpéterfáról származó különben Székesfehérvárott lakó Teklich János, György és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Nevezettek atyja János volt, akinek testvére Miklós az 1733. évi nemességvizsgálat alkalmával a II. Rudolf által 1601. ápr. 2-án adományozott címeres nemeslevélig visszamenően igazolta nemességét. (745. l.)

## **Tergovcsics másként Gulik.**

1744. augusztus 17—18-i közgyűlésen Tergovcsics másként Gulik Mihály József felmutatta az 1622. okt. 23-án Monte Petri-i

Tergovcsics Jánosnak és fiának Istvánnak, továbbá Tergovcsics Péternek és fiának Gáspárnak adományozott címeres nemeslevelet. Együttal beterjesztett egy itt lefolytatott tanuvallatást, mely szerint atyja Vid volt és Kapuvárott lakott és önála látták az említett nemeslevelet. Ezenkívül Tergovcsics Vid köztudomás szerinti nemességét nemes Kocsis János is bizonyította. Ezen bizonyítékok alapján a nemeslevél felmutatóját felvették a megyebeli nemesek közé Antal és József nevű fiaival és nemesi bizonyáglevelet kapott. (550—555. l.) Az 1767. októberi közgyűlésen az innét Bars megyébe költözni szándékozó Tergovcsics Ignác nemesi bizonyáglevelet kapott azon az alapon, hogy ő fia volt Tergovcsics Mihálynak, egyébként megyei esküdtnak, aki nemességét igazolta. (191—192. l.) A kir. helytartótanács már 1783-ban 7532. számú leiratával arról értesítette a megyét, hogy Tergovchich Ferenc és János, testvérek, mindkettő helytartótanácsi diurnista, feljelentést tettek, miszerint a Fejér megyében élő Gulik Józsefnél levő Tergovcsics-nemeslevél őket illeti és annak felmutatója „larvatus” nemes. Az ügy következménye az lett, hogy Tergovcsics József megyei főjegyző és Tergovcsics Mihály ellen Sopron megye törvényszéke előtt legitimatórius per indult, melyet a megyei ügyész megnyert és az ítélet királyi jóváhagyást is nyert. Ennek folytán a helytartótanács 1785. évi 4712. sz. leiratában utasította a megyét, hogy Tergovcsics József elmozdított megyei főjegyzőtől és Tergovcsics Ignáctól vegye el a nemesi bizonyáglevelüket. (821.) A gyűlésből a bizonyáglevelek elvételére kiküldött Nagy István szolgabíró jelentette, hogy Tergovcsics Ignác az övét\*) átadta, míg József azt állította, hogy ő már beszolgáltatta.

## Thaly.

1823. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1823. máj. 23-án Thaly István és fiai Lajos, Károly, Antal és József részére kiadott bizonyáglevelet. Thaly István komárom-megyei főszolgabíró ezt abból az alkalomból kapta, hogy Csepről Fejér megyébe költözött. Nevezett atyja István volt, nagyatya pedig Ferenc, aki József nevű testvérével 1772-ben bizonyáglevelet kapott. Thaly Ferenc és József különben már az 1755. évi nemességvizsgálat alkalmával is igazolták nemességüket és ez igazolás 1756-ban királyi jóváhagyást is nyert. Thaly Ferenc és József atyja István volt, ezé pedig Ferenc, ezé pedig az a János, aki Gergely nevű

\*) Ma is megvan a Nobilitaria Tergovcsics-csomójában.

testvérével együtt bele volt foglalva atyjuknak Thali Jánosnak II. Rudolf által 1602. márc. 29-én adományozott címeres nemeslevélbe. (2069. sz.)

## **Tímanóczy másként Tomanóczy.**

1832. májusi közgyűlésen mutatta fel Tímanóczy József sárosdi haszonbérlő a Komárom megye által 1831. június 11-én kiadott bizonyáglevelet. A komárommegyei bizonyáglevél igazolja, hogy nevezett Udvardról költözött Sárosdra és átírásban tartalmazza a Pozsony megye által 1820. márc. 21-én kiadott bizonyáglevelet. Ezt pedig az előbb nevezett testvére, az Udvardon lakó Tímanóczy másként Tomanóczy János kapta. Atyjuk György Szeredről költözött Udvardra, ennek atya szintén György pedig Bazinból költözött Szeredre. A család pedig már 1673-ban felvétetett a nemesek lajstromába Bazinban. (1462. sz.)

## **Tolnay.**

Az 1836. június 21—23-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1835. november 9-én Tolnay János kir. táblai ügyvéd részére kiadott bizonyáglevelet. A bizonyáglevél szerint nevezett igazolta, hogy atya a németujvári hercegi uradalom nyugalomban levő s Szombathelyen lakó ügyvédje. Igazolta továbbá, hogy nagyatya Tolnay Ádám, aki Kőszegen lakott, az 1764. évben bizonyáglevelet kapott arról, hogy azon Tolnay-családnak a tagja, amelyik az 1733. évben nemességét igazolta. (1588. sz.) Felvétett a megyebeli nemesek sorába. (1589. sz.)

## **Torkos.**

1782. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1781. május 23-án Torkos Jakab és Pál nevű fia, továbbá Menyhért nevű unokája részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Torkos Jakab testvérei István, János és József voltak és atyjuk pedig Jakab. Ez a Torkos Jakab pedig Veszprém megye adóevője volt és 1725. okt. 18-án címeres nemeslevelet nyert. (97—98. l.)

## **Tordaskegyi másként Tóth.**

1780. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1780. márc. 15-én Tordaskegyi másként Tóth János megyei katona

részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Tartalma szerint 1696. márc. 28-án nyert címeres nemeslevelet Tordaskegyi másként Tóth János. Ennek a fia János volt, ezé pedig a bizonyáglevél szerzője. (585. l.) Az 1780-ban kihirdetett Tordaskegyi másként Tóth János fiai még pedig Imre, Zsigmond és János, alsóalapi közbirtokosok, 1825. dec. 12—13-i közgyűlésen kaptak bizonyáglevelét. (1944. sz.)

## **Tóth másként Szily.**

1809. március 6-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1808. július 4-én a Soponyán lakó Tóth másként Szily József szabólegény részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Nevezettnek a testvére, János, az 1804. évben Veszprém megye ügyésze ellen indított s megnyert és az 1805. évi 10042. sz. helytartótanácsi leirat szerint királyi jóváhagyást is nyert nemességvitatóperben igazolta nemességét. 1650. augusztus 27-én Tóth másként Szily Márton címeres nemeslevelet nyert és azt 1651-ben Győr megyében kihirdette. Tóth másként Szily Márton unokái, György és Gergely, 1717-ben Veszprém megyében mutatták fel ezt az armálist és ennek alapján bizonyáglevelét kaptak. György fiai, István és János pedig 1749-ben igazolták nemességüket. Ennek a Jánosnak a fia volt a nemességvitató pert vivő János és az 1808. évi bizonyáglevél szerzője. (279. sz.)

## **T ó t h.**

I. 1717. július 27-i gyűlésen Tóth Lukács felmutatta a Zala megye tisztjei még pedig Vizkelety József főszolgabíró, Kovács András alszolgabíró, Barany Tamás és Kovács János esküdtek által kiadott bizonyáglevelét. Ennek alapján felvétetett a megyebeli nemesek közé és bizonyáglevelét kapott. (41. l.)

II. 1737. február 26-i közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelét a Cecén lakó Tóth István, mivel a pozsonyi káptalannak 1732. évből való kiadványa szerint Biró Péter és felesége Nagy Anna továbbá Kovács István s közötté létrejött tranzakcióval, amely Nagyalistál faluban fekvő porciókra vonatkozott, birtokos nemes voltát igazolta. (393—394. l.) Az 1737-ben bizonyáglevelét szerző Tóth István egyik fia István volt. Ennek az Istvánnak a fia, szintén István, kapott nemesi bizonyáglevelét Péter nevű fiával az 1799. júliusi közgyűlésen. Az 1737-ben bizonyáglevelét szerző

Tóth István másik fia Péter volt. Ennek a Péternek a fia István kapott ugyanakkor bizonyáglevelet János nevű fiával. (767. sz.)

**III.** 1752. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által Tóth Ferenc és fiai Ádám, Ferenc és Sebestyén, továbbá Tóth Márton és fiai Ferenc, József, Márton és Lőrinc részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (401—402. l.)

**IV.** 1828. júliusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1821. febr. 19-én kiadott nemesi bizonyáglevelet. Ez alapult az 1745. szept. 7-én a Kocson lakó Tóth Jánosnak, Andrásnak és Istvánnak kiadott bizonyáglevélén. Az 1745. évi bizonyáglevél pedig az 1652-ben adományozott armálison gyökerezett. Az 1821. évi bizonyáglevélbe bele voltak foglalva : 1. A Kocson lakó Tóth Mihály és ennek fiai Mihály és Pál. 2. Az ugyancsak Kocson lakó Tóth György fiával Jánossal és unokájával Istvánnal. 3. A Kömlődön lakó Tóth János és testvére András. 4. A Kömlődön lakó Tóth István és fiai István és Dániel. 5. A Kömlődön lakó Tóth György és fia József. 6. A Kisigmándon lakó Tóth Sámuel és fiai Ignác, Antal és Benedek. 7. A Gárdonyban lakó Tóth István fiával Józseffel. 8. A Gárdonyban lakó Tóth Pál fiával Jánossal. 9. A Gárdonyban lakó Tóth János és testvére Sámuel továbbá Sámuel fiai István és Gábor. (1951. sz.) Az 1828-ban kihirdetett Tóth Sámuel gárdonyi lakos az 1830. évi márciusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet fiával Sándorral együtt. (523. sz.)

**V.** 1804. májusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyáglevelet a Pesten lakó Tóth Gábor, továbbá Tóth Benedeknek Tabajdon lakó özvegye Komjáthi Terézia, Sándor nevű fia képviselőjében. Tóth Gábor és Benedek atyja Péter volt, aki István és György nevű testvéreivel 1752. június 5-én nemesi bizonyáglevelet kapott Fejér megyétől. Az 1752. évi bizonyáglevél kiadása az 1727. évi vizsgálaton alapult, amikor Tóth Péter felmutatta a II. Ferdinánd által Tóth Benedeknek adományozott armálist. (459. sz.) Az 1752-ben kiadott bizonyáglevélre a nemesi indexekben nincsen utalás, pedig ezt feltétlenül kiadták, mert az 1754. évben a Győr megyében tartott vizsgálat alkalmával azt felmutatták. Az 1759. évben Győr megye által a Győrben lakó Tóth István részére kiadott bizonyáglevél megemlékezik erről. Az 1759. évi

bizonyosságlevelét mutatta fel a Bozsokon lakó Tóth János közbirtokos az 1836. évi októberi közgyűlésen, amikor ennek alapján Károly és István nevű fiaival bizonyosságlevelét kapott. (2254. sz.) Maga Tóth János Székesfehérvárott született 1779-ben atyja Tóth István, anyja Gyermanecz Rozália volt.

**VI.** 1832. januári közgyűlésen hirdették ki a Temes megye által 1831. október 3-án Tóth István Gyarmatán lakó uradalmi inspektor és táblabíró részére kiadott nemesi bizonyosságlevelét. Ez a bizonyosságlevél pedig átirásban tartalmazza a Vas megye által 1767-ben az Udvariban lakó Tóth István és János részére kiadott bizonyosságlevelét, amely az 1695. ápr. 12-én Tóth Györgynek és testvérének Istvánnak adományozott címeres nemeslevélén alapult. A temesmegyei bizonyosságlevél tartalmaz még zalamegyei nemesi lajstromkivonatokat stb. s Pest megye bizonyítványát arról, hogy Halász Erzsébet férjét Tóth Istvánt 1805-ben Dabason meghatalmazottjának vallotta. (535. sz.)

**VII.** 1845. májusi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1845. márc. 8-án a Koroncón lakó Tóth János kovácsmester és Tóth Péter takácslegény továbbá a veszprémi püspökség udvari tisztje Tóth János és ennek fia Gyula részére kiadott nemesi bizonyosságlevelét. A győrmegyei bizonyosságlevél átirásban tartalmazza az 1643-ban Tóth Lőrincnek és feleségétől Erzsébettől való Lőrinc, Erzsébet, Anna és Katalin nevű gyermekeinek adományozott címeres nemeslevelet, továbbá a Soprom megye által 1759. dec. 18-án a Győrszemerén lakó Tóth János részére kiadott nemesi bizonyosságlevelét. A sopronmegyei bizonyosságlevelét Tóth János özvegye Szabad Mária mutatta fel Győr megyében és ennek alapján János és Ferenc nevű fiait felvették a győrmegyei nemesek közé 1760. május 23-án. Az 1760-ban kihirdetett Jánostól származott az 1845. évi bizonyosságlevél szerzői közül János és Péter. Az 1845. évi bizonyosságlevél másik szerzőjének, Tóth Jánosnak az atyja János volt, ezé pedig az 1760-ban kihirdetett Ferenc, aki előbb a fejérmegyei Szentivánra, onnét pedig Pincehelyre költözött. (1955. sz.)

**T ó t h.**

1843. évi júliusi közgyűlésen olvasták fel Borsod megyének 2312. számú átiratát, amely szerint az Abán rektorságot viselő



Tóth Lajos részére nemesi bizonyáglevelet adott ki. A gyűlés megbízása folytán Hollósy Károly főszolgabírónak gondjává tétetett, hogy erről az akkor Baracskán lakó Tóth Lajost értesitse. (3670. sz.) Tóth Lajos bizonyáglevele kihirdetésének nincsen nyoma a nemesi indexekben.

## **T ö l y.**

1779. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által ugyanazon év szept. 20-án a Felsőörről származó különben Egresen lakó Töly János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Nevezett atyja István volt, ezé pedig Mihály, aki az 1733. évi invesztigáció alkalmával az 1573. szept. 20-án adományozott armálisig visszamenően igazolta nemességét. (297—298. l.)

## **Török másként Buday.**

I. Az 1753. évi október 24-i közgyűlésen mutatják fel Török másként Buday Gergely és András nemeslevelüket és az ennek alapján Csongrád megye által kiállított nemesi bizonyáglevelet. Leszármazásuk igazolása után a megyebeli nemesek közé felvették és ezenkívül nemesi bizonyáglevelet nyertek. (561. l.)

II. 1801. januári közgyűlésen a Bodméron lakó Török Mihály felmutatta az atyja, Gergely részére Komárom megye által 1753. okt. 24-én kiadott bizonyáglevelet. Együttal a biai ref. egyház keresztlevelével igazolta, hogy ő Gergelynek a fia. István, János, Mihály, András, Sándor és Gergely nevű fiainak leszármazását a bodméri és alcsuti ref. egyház keresztleveleivel, illetve Jánosét minthogy azt nem vezették be az anyakönyvbe, tanuvallással megbizonyítva, fiaival együtt bizonyáglevelet kapott. (176. sz.) A jegyzőkönyvben ugyan a gyermekek névsora nem ez, de a fennmaradt bizonyáglevél és iratok\*) szerint ez a helyes. Az 1801. évi bizonyáglevél alapján kapott ujat 1827. szeptemberi közgyűlésen Török másként Buday András és fia József. (2108. sz.)

## **T ö r ö k.**

I. 1803. augusztusi közgyűlésen a Tabajdon lakó Török András felmutatta a Komárom megye által 1778. dec. 22-én ki-

\*) A Nobilitaria Török-csomójában.

adott nemesi bizonyságlevelet és ennek alapján Ferenc, János, András, Sándor, Bálint és István nevű fiaival bizonyságlevelet kapott. (973. sz.)

II. 1795. szeptemberi közgyűlésen a Bodméron lakó Török András felmutatta a Komárom megye által neki és rokonainak kiadott bizonyságlevelet. Ennek alapján Ferenc, János, István, András, Sándor és Bálint nevű fiaival bizonyságlevelet kapott. (Kérelmek és jelentések jkve. 99. l.)

## **Török másként Szentandrásy.**

1834. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1820. március 15-én a Győr-Ujvárosban lakó Török másként Szentandrásy János és fiai Mihály és János részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ez alapult a Veszprém megye által 1768. dec. 1-én a Győr-Ujvárosban lakott Török másként Szentandrásy István részére kiadott bizonyságlevelén. (2796. sz.)

## **Theöttösy vagy Töltésy másként Kónya.**

1767. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1767. május 14-én a Baracskán lakó Theöttösy András és testvérének néhai Istvánnak a fia István, továbbá János és István, testvérek részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Az elől említett András és néhai István atyja János volt, ezé pedig András, a Lipóttól adományozott armális szerzőjének a fia. János és István atyja Ádám volt, ezé pedig a most említett Thöttösy másként Kónya András. (158. l.)

1783. februári közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által a Kömlődről Bogárdra költöző Theöttösy Ádám és fia Antal, továbbá testvérének Jánosnak a fiai János, Ádám, Sámuel és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ádám atyja István volt ezé pedig másik István, a Lipóttól adományozott nemeslevél társszerzője. (299. l.) A családi név itt a jegyzőkönyvben Theöttösy vagy Töltösy másként Kónya. A fennmaradt iratok szerint a család azonban legtöbbször a Töltésy nevet használja.

## T u b a.

1801. májusi közgyűlésen a Válban lakó Tuba Sámuel és a Mányon lakó Tuba Sándor felmutatták a Veszprém megye által 1779. juli. 23-án atyjuknak a Szentkirályszabadján lakó Tuba Jánosnak kiadott nemesi bizonyságlevelet, amelybe Sámuel már bele volt foglalva. Ennek alapján bizonyságlevelet kaptak. Tuba János nemesi birtokkal birt Szentkirályszabadján és nemességét Zemplén megye által 1777-ben kiadott bizonyságlevéllel igazolta. Atyja István volt, ezé Márton, ezé pedig István a nemesség-szerző. (526. sz.)

## Tuboly.

1843. januári közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1842. nov. 7-én a Székesfehérvárott lakó Tuboly István részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Tartalma szerint nevezett atyja Tuboly István seborvos fel volt véve a zalamegyei kétségtelen nemesek lajstromába és 1809-től kezdve, Székesfehérvárra költözése óta, az 1839-ben bekövetkezett haláláig Fejér megyében is mindig nemesi szabadságban élt. (925. l.)

## Turóczy.

1820. június 26—27-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1819. június 21-én a Pesten lakó Thuróczy József részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ez pedig átirásban tartalmazza a Trencsén megye által 1755. aug. 7-én kiadott bizonyságlevelet. 1613. dec. 9-én nyert címeres nemeslevelet Turóczy Miklós pozsonyi kanonok és szakolcai plébános öccsével Györggyel együtt. Ennek a Turóczy Györgynek feleségétől Patachics Erzsébettől Szakolcán 1660-ban született fia volt András. Ez az András előbb Zavaron, majd Pusztafödémesen lakott mint a Majláth birtok tisztje és Födémesen született fia volt Ádám. Ádám fiai voltak a Kossuton lakó Simon, János és András, akik az 1755. évi bizonyságlevelet kapták. Ádámnak a testvére pedig a Vajka nevű érseki székből Doborgazon lakó József volt. Józsefnek a fia György volt, aki Debrecenbe költözött s akinek ott az 1767. évben József nevű fia született. Ez a József volt az 1819. évi bizonyságlevél szerzője. (1279. sz.) Érdemes megemlíteni, hogy az 1755. évi trencsénmegyei bizonyságlevél minden szükségességet felölél, igen gondos munka. Hasonló gondossággal és

alapossággal elkészített nemesi bizonyságlevél a XVIII. század közepéről más megyékből alig fordul elő, sőt igen sok megye ebből az időből való bizonyságlevelei valósággal kezdetlegesek.

## Ujváry.

I. 1759. februári közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet Ujváry Gábor, aki igazolta, hogy atyja János, ezé András és ennek atyja pedig az a Péter, aki a megyének esküdtje volt. (277. l.)

II. 1828. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1827. dec. 18-án Ujváry Mihály dunapentelei lakos és Ujváry Ferenc paksi lakos részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Bele voltak foglalva ebbe még Mihálynak József és Ferencnek Ignác nevű fiai is. Valamennyit felvették a megyebeli nemesek sorába. A bizonyságlevél szerint Ujváry Mihály atyja Mihály volt, aki fel volt véve a megyei nemesek lajstromába mint a nemeslevél társszerzőjének fia, Lüki faluból a somogy megyei Szilbe költözött, ahol meg is halt. Fia Szilből költözött Dunapentelére. Ferencnek az atyja Ferenc Érsekujvárott lakott és szintén fel volt véve a nemesek lajstromába. Ferenc költözött Érsekujvárról Paksra. (1495. sz.)

## V a j a y.

1768. novemberi közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1756. márc. 10-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapta a komárom megyei Szünben\*) lakó Vajay István továbbá testvérei János és Márton továbbá elhalt testvérének Györgynek a fiai János, György és Ferenc, végül a Dadon lakó unokatestvére István és ennek fiai János és István és a Szünben\*) lakó unokatestvére másik István. Vajay István András fia volt és Péter unokája, unokatestvére István pedig Pál fia és János unokája volt. A Dadon lakó unokatestvére, szintén István, Mihály fia és Gergely unokája volt. A bizonyságlevelet azon az alapon adták ki, hogy a szerzők felmenői hatvan évnél régebbi nemesi lajstromokban is előfordultak és nemesi szabadságban éltek. (425. l.) Ennek a kihirdetésnek az alapján kaptak nemesi bizonyságlevelet az 1818. évi decemberi közgyűlésen az 1768-ban kihirdetett

\*) Így! Szöny helyett.

Jánosnak a fia a Cecén lakó Mihály és ennek a fia János. Továbbá az 1768-ban kihirdetett Györgynek fiai még pedig a Székesfehérvárott lakó Gáspár és a Cecén lakó István, továbbá ezen István fiai György, István, János és József. Végül az 1768-ban kihirdetett Ferencnek a fia a Szentlászlón lakó István. (2211. sz.)

## Vancsay.

1797. júniusi közgyűlésen hirdették ki a Cecén lakó Vancsay Ferenc nemesi bizonyáglevelét. A bizonyáglevelet Pozsony megye adta ki 1797. március 27-én s ennek alapján Vancsay Ferencet felvették a megyebeli nemesek sorába. (271—272. l.)

## V a r g a.

I. 1764. jan. 16-i közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1763. márc. 8-án a Tinódon lakó Varga István és András (Gergely fiai) részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (831—832. l.) Varga István fiai István, Gergely és János, továbbá András fiai András és István az 1797. évi január 26-án kaptak bizonyáglevelet. A bizonyáglevél kiadásának a nemesi indexekben nincsen nyoma, de átírták az 1836. októberi közgyűlésen, amikor Varga Márton (Jánosnak a fia) bizonyáglevelet kapott. (2384. sz.)

II. 1773. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1773. szept. 16-án a Tinódon lakó Varga János, Péter, István, György és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Nevezettek atyja István volt ezé pedig a Mihályházán lakó János. Ennek a Jánosnak a testvére Péter az 1733-ban a nemességvizsgálat alkalmával az 1650. ápr. 7-én adományozott armálisra visszamenően igazolta nemességét. (233—234. l.) Az 1773. évi bizonyáglevél alapján kaptak nemesi bizonyáglevelet Veszprém megyétől a Bogárdon lakó Varga Mihály és testvére János, továbbá Mihálynak a fiai István, János és Péter, 1808. febr. 23-án. Varga Mihály és János atyja Ferenc, testvére volt az 1773. évi bizonyáglevél szerzői atyjának Istvánnak. A bizonyáglevél itt sincs meg teljes szövegében s csak annyival több a bejegyzés tartalma, hogy a nemeslevelet többek közt Varga György kapta. A kihirdetés 1808. decemberi közgyűlésen történt. (1248. sz.)

III. 1790. májusi közgyűlésen Varga István felmutatta a Pozsony megyétől 1790. ápr. 29-én kapott nemesi bizonyosságlevelét és ennek alapján felvételét a megyebeli nemesek sorába. (Kérelmek és jelentések jkve. 37. l.)

IV. 1828. augusztus 11—12-i tisztujtó széken hirdették ki a Veszprém megye által 1807. márc. 4-én a Kajdacson lakó Varga Lőrinc ref. prédikátor és fiai Mihály, János, Dániel és József részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Ez a bizonyosságlevél alapult az ugyancsak Veszprém megye által Varga Benedek és fiai György, Lőrinc és Mihály részére kiadott bizonyosságlevélen. Az ebben említett Lőrinc pedig az 1807. évi bizonyosságlevél szerzője volt. A régebbi veszprémmegyei bizonyosságlevél kelte kimaradt az újból, de valószínűleg a XVIII. század közepén kelt, mert Sellyei Nagy János főjegyző adta ki. A régebbi veszprémmegyei bizonyosságlevél szerint Varga Benedek Szentgálon lakott s ugyanolyan nemesi szabadságban élt mint a többi királyi vadászok, különben is névszerint fel volt említve az 1748. május 7-én kelt kir. rezolúcióban az ötven szentgáli között. A bizonyosságlevél kihirdetése után Papp Gábor tisztí főügyész Varga Lőrinc helyi nemesi jogát és szabadságát elismerte, de tiltakozott az ellen, hogy az országos nemesek lajstromába felvegyék. A tiltakozás folytán nevezettet nem vették fel a megyebeli nemesek sorába. (2064—2065. sz.)

V. 1832. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1831. ápr. 8-án a Tapolcafőn lakó Varga István, a Nagypiritin lakó Varga József ref. lelkész és a Csurgón lakó Varga János ref. iskolamester és fiaik részére kiadott nemesi bizonyosságlevelet. Ez alapult a Győr megye által 1804. július 2-án kiadott bizonyosságlevélen, amelynek kiadását nemességvitató per előzte meg. A királyi jóváhagyást nyert nemességvitató perben a bizonyosságlevél szerzői igazolták, hogy az 1646. ápr. 20-án adományozott nemeslevél társszerzőjétől Varga Gergelytől származnak s hogy a család Győr megyéből Polányba költözött. Varga János csurgói iskolamester József és László nevű fiaival bizonyosságlevelet is kapott. (1882. sz.)

## Varjas.

1745. szeptemberi közgyűlésen Varjas István nemességét bizonyította. Földesurának, ifj. gróf Eszterházy Ferencnek, a hozzá-

járulásával nemesnek ismertetett el, de gróf Schideg Frigyes ellenmodása miatt a nemesi bizonyáglevél kiadása elhalasztatott. (698. l.) Varjas István és testvére Pál 1853. októberi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (560. l.) A fennmaradt iratok\*) szerint a Varjas-család Vadason birt nemesi udvarházzal, de Egerben is laktak. Varjas Mátyás és Gergely rácok rablótámadásának estek áldozatul vadasi udvarházukban, amikor ugyan Mátyás elmenekült, de Gergelyt megölték a rácok. Gergely fia volt Imre. Imre fiai voltak Pál és Gergely, akik közül Gergely 1646-ban született Ráckeven. Ez a Gergely Miskolcra költözött s fia Pál Boldogkő-ujfalun lakott, leánya pedig Vizsolyban volt férjnél. Varjas Pál (Imre fia) Ráckevéről Csákvárra költözött, ahol Mihály nevű fia született. Ez a Varjas Mihály Csákvárról elmenekült a német elől a falu népével (a tanuvallatások rendszerint az 1683. évben kezdődött hadjáratok alatti menekülést nevezik német előli futásnak) Tatába, ahol megnősült és ahol István és Pál nevű fiai születtek. Székesfehérvár visszafoglalása után, minthogy a felesége acsai volt, Acsára költözött, de a fiai Ujváry Imre megöletése<sup>1)</sup> utáni időkben Csákvárra költöztek. Ez az István és Pál volt az 1753. évi bizonyáglevél szerzője.<sup>2)</sup> Az 1753. évi bizonyáglevél egyik szerzőjének Pálnak a fia Péter az 1795. nov. 24-én kapott nemesi bizonyáglevelet. Bele voltak foglalva ebbe fiai is még pedig: Pál bábonyi ref. lelkész, Péter, János köröshegyi ref. lelkész, József, István és Gergely. Ez a bizonyáglevél ma is megvan, de a bizonyáglevél kiadásának a nemesi indexekben nincsen nyoma. Az 1795. évi bizonyáglevélben megnevezett Varjas Péter gárdonyi közbirtokos 1796. márciusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet János és Pál nevű fiaival. (Kérelmek és jelentések jkve. 160. l.) Az 1753. évi bizonyáglevél másik szerzőjének Istvánnak a leszármazói 1807. szeptemberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. Bele voltak foglalva ebbe: A Csákváron lakó Varjas János, Gergely, József, István, János, Pál és István, az Ádándon lakó Varjas Sámuel, a Kömlődön lakó Varjas Pál és a Pátkán lakó Varjas János. (954. sz.) Az

\*) Pest-, gömör- és fejérmegyei tanuvallatások, Miskolc és Ráckeve városok bizonyítványa meghitelesített másolatban a Nobilitaria Varjas-csomójában.

<sup>1)</sup> Ujváry Imre kancelláriai levéltárnok kir. adományt szerzett Acsára s más birtokokra. Az acsaiak nemességüket vitatták s az új földesurat 1714-ben agyonlőtték. A tanuvallatásban a megölés említése csupán csak az idő meghatározására szolgál.

<sup>2)</sup> A tanuvallatások a „Szabó” családi név használatát is említik.

1807. évi bizonyságlevélben megnevezett Varjas János fia szintén János Bács megyébe Ludasra költözött. Ez kapott az 1823. évi juniusi közgyűlésen bizonyságlevelet. (865. sz.) Az 1795. évi bizonyságlevél alapján a Csákváron lakó Varjas Péter és Pál és a Gárdonyban lakó Varjas Pál 1845. májusában kaptak bizonyságlevelet. (2029. sz.)

## Vasanits.

1793. augusztusi közgyűlésen a Székesfehérvárott lakó Vasanits Mihály felmutatta a Tolna megye által 1747. ápr. 26-án a maga és testvérei János és Ádám részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ennek alapján József és Pál nevű fiaival bizonyságlevelet kapott. (Kérelmek és jelentések jkve. 497. l.) Kérvényében\*) előadta, hogy mintegy harminc évvel ezelőtt költözött Székesfehérvárra s testvérei a bizonyságlevelüket Sopron, Vas Bács megyében is publikálták. Felesége, az akkor már nem élő Vojakovits Terézia, nagyanyja Balogh Katalin után Felcsuton, Tabajdon, Barkon, Kálozon és Kuldón birtokot örökölt. József nevű fiát mint gr. Batthyányi Ferenc udvari katonáját említi, Pált pedig mint a birtok részesét. Ez alkalommal, elhalt bátyja Ádám Alcsuton lakó István és György nevű fiai részére is kért bizonyságlevelet. Ezek azonban csak az azévi augusztusi közgyűlésen kapták meg. Ezek közül István Perkátán, György pedig Székesfehérvárott született. (Kérelmek és jelentések jkve. 558. l.) Az 1793. évi bizonyságlevélbe belefoglalt Vasanits Pál felcsuti közbirtokos 1832. augusztusi közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet József, László és János nevű fiaival. (1847. sz.)

## V a s s.

I. 1779. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1779. ápr. 13-án a Magyaralmáson lakó Vass András, Gergely és István részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Vass István atyja Ferenc volt, az említett Andrásnak és Gergelynek a testvére. Ezek atyja Gergely volt, ezé pedig szintén Gergely. A családnak Felsőgelléren volt adományozott birtoka és a család többi tagjai azt még akkor is birták. (240—241. l.)

---

\*) A Nobilitaria Vasanits-csomójában.



**II.** 1802. októberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által ugyanazon év ápr. 1-én a Székesfehérvárott lakó Vass János és fiai Pál és János részére kiadott nemesi bizony-ságlevelet. Vass János atyja Ferenc volt, ezé másik Ferenc, aki az 1793. évben Komárom megye ügyésze ellen nemességvitató pert indított s a reá nézve kedvezően elvégzett per királyi jóvá-hagyást is nyert (3443/1802. helytartótanácsi sz.). Ebben a per-ben igazolta, hogy a Felsőgelléren birtokos Vass-családból való. (1029. sz.)

## **Vasszegi és Petrikereszturi Vass.**

1777. áprilisi közgyűlésen a Battyánban lakó Vasszegi és Petrikereszturi Vass Márton felmutatta a családjá részére Zala megye által 1746. december 13-án kiadott és Baranya megyében 1762-ben kihirdetett nemesi bizony-ságlevelet. Nevezett, Istvánnak a fia volt, ez pedig másik Istváné, aki az 1728. évi vizsgatigáció alkalmával Zala megyében a Vasszegre és Petrikereszturra vo-natkozó donációig visszamenőleg igazolta a nemességét. Vass Márton bizony-ságlevelet is kapott. (205—206. l.) Az 1777. évi bizony-ságlevél alapján, szerzőjének fia a Szentmihályon lakó Vass Ferenc 1807. decemberi közgyűlésen kapott bizony-ságlevelet Ferenc nevű fiával együtt. (1299. sz.)

## **Vastagh.**

1810. október 3—4-i közgyűlésen hirdették ki Vastagh Pál, báró Frimont huszárezredbeli kapitány részére 1809. február 10-én adományozott címeres nemeslevelet. Vastagh Pál felvétetett a megyebeli nemesek sorába. (1644. sz.)

## **Vánossy.**

Az 1702. évi nov. 23-i közgyűlésen hirdették ki Vánossy Lőrinc s leszármazói részére adott nemeslevelet és honfiusítási oklevelet. (Ellenmondás nélkül felvették a nemesek közé. (68. l.)

## **Várady.**

1796. márciusi közgyűlésen a Madarason lakó Várady György és a Cecén lakó Várady János felmutatták a Bereg megye által 1795. nov. 4-én kiadott nemesi bizony-ságlevelet. Ebből kitűnt, hogy nevezettek Istvánnak a fiai voltak, aki viszont 1702.

julius 27-én adományozott armális társszerzőjének Györgynek a fia volt. Ennek alapján bizonyáglevelet kaptak, amelybe belefoglalták Györgynek István és Sándor, Jánosnak Sándor, János és István nevű fiait is. (Kérelmek és jelentések jegyzőkönyve 151—152. l.)

## **Mocsolyai Veress.**

1831. jan. 11—19-i közgyűlésen hirdették ki a Közép-Szolnok megye által 1829. szept. 12-én, Mocsolyai Veress István ügyvéd, Lajos baracskai prédikátor és Bálint debreceni tanuló részére kiadott nemesi bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezetteket a megyebeli nemesek lajstromába feljegyezték. A bizonyáglevél szerint nevezettek atyja István kecskeméti lakos és ennek testvére János mohácsi prédikátor az 1815. évben kaptak bizonyáglevelet. A család birtokos nemes volta pedig az 1792. évi invesztigáció alkalmával is elismertetett. (1181. sz.)

## **Budafalvai Vermes.**

1832. aug. 1—3-i közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által 1832. juli. 9-én, Budafalvai Vermes Jeromos pozsonymegyei táblabíró, kir. táblai ügyvéd, pesti lakos részére kiadott nemesi bizonyáglevelet, amelynek alapján nevezettet a megyebeli nemesek lajstromába feljegyezték. A bizonyáglevél szerint a Vermes-család ősi birtokos nemes volta közismert volt. Az 1725. évi invesztigáció alkalmával felmutatták I. Lajos királynak Budafalvára vonatkozó, 1356. évi adománylevelét. Az 1755. évi invesztigáció alkalmával pedig Jeromos nagyatyja Miklós a család többi tagjaival együtt felmutatta a Mária Teréziától Budafalvára nyert ujadománylevelet. Jeromos atyja Sándor pedig Pozsony megyének főszolgabírája és táblabírája volt. (2099. sz.)

## **Vetsey.**

I. 1794. decemberi közgyűlésen hirdették ki a gróf Eszterházy-család jogügyi igazgatója, Vecsey László nemesi bizonyáglevelét, amelyet Vas megye adott 1768. nov. 7-én. Ezt a bizonyáglevelet megelőzőleg már kihirdették Heves megyében 1772. szept. 9-én. Vecsey Lászlónak és testvérének Sándornak az atyja az Izsákfalván lakó Mihály az 1733. évi nemességvizsgálat alkal-

mával István és János nevű testvérével együtt igazolta a nemes-ségét Veszprém megye bizonyáglevelével s ez az igazolás felsőbb helyen is jóváhagyást nyert. A veszprémmegyei bizonyáglevél alapult Vecsey Jánosnak 1478-ból való iktatólevelén, amellyel Börölli puztán egy malomporcióba beiktatták. Vecsey László bizonyáglevelet is kapott. (Kérelmek és jelentések jkve. 712—713.l.)

II. 1825. májusi közgyűlésen hirdették ki a Sopron megye által 1825. jan. 24-én a Velegen lakó Vetsey István és fia János részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint az 1749. évben Vetsey János fiai Márton és István, akik Dörön laktak, igazolták emberemlékezet óta gyakorolt nemesi szabadságukat. Az 1754. évi nemességvizsgálat alkalmával pedig Vetsey Márton bizonyította, hogy atyjának Adásztevelen nemesi birtoka volt. Vetsey Istvánról pedig beigazolódott, hogy Dörön levő örökrészét testvérenek Mártonnak elzálogosította és Tárkányba költözött, ahol István nevű fia született, majd innét Bábolnára költözködött. A Tárkányban született István volt az 1825. évi bizonyáglevél szerzője, akinek Bábolnán született János nevű fia s aki Bábolnáról Velegre költözött. (809. sz.)

Az 1825-ben kihirdetett Vetsey István másik fiai, még pedig István és László az 1825. évi decemberi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet. (1968. sz.)

## Végh.

1767. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1767. április 8-án a Seregélyesen lakó Végh-családbeliek részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Bele voltak foglalva: 1. János és Mihály, akik Mátyás fiai és György unokái voltak. 2. Ferenc és János, akik Márton fiai és az említett György unokái voltak. 3. János, aki Mihály fia és szintén György unokája volt. A bizonyáglevél szerzőinek a nagyatyja, Végh György pedig, aki Peremartonban lakott és ott nemesi birtoka is volt, bizonyította, hogy attól a Végh Istvántól származott, aki 1606. szept. 22-én II. Rudolftól címeres nemeslevelet nyert és azt az 1613. évben Verebély szék, az 1614. évben pedig Veszprém megye gyűlésében kihirdette. (221—222. l.) Az 1768. áprilisi gyűlésen Végh János ennek a kihirdetésnek az alapján nemesi bizonyáglevelet kapott. Belefoglalták ebbe József, János, Mihály, István, Benjamin és Dániel nevű fiait is. (365—366. l.)

Az 1767-ben kihirdetett Végh Ferencnek a fia Márton, Baranya megyébe Laskóra költözött és 1795. májusi közgyűlésen bizonyságlevelet kapott. (Kérelmek és jelentések jkve. (67. l.)

Az 1767. évi kihirdetés alapján kaptak nemesi bizonyságlevelet az 1817. novemberi közgyűlésen a következők: 1. Az 1767-ben kihirdetett Jánosnak az unokája a Kálozon lakó Végh Péter és ennek fiai Gábor, Sándor és Mihály. 2. Az 1767-ben kihirdetett Mihálynak az unokája a Gárdonyban lakó Végh István és ennek fiai István, Mihály, András és János. 3. A 2. alatti Istvánnak a testvére a szintén Gárdonyban lakó József és ennek a fia József. 4. A 2. és 3. alattiak testvére a Nagydorogon lakó Végh Sámuel és ennek a fiai István és János. 5. A Seregélyesen lakó Végh Ferenc, aki az 1767-ben kihirdetett Ferencnek a fia volt, továbbá ezen Ferenc fiai Ferenc, József, János és György. 6. Az 1767-ben kihirdetett Ferenc fiának Jánosnak (az 5. alatti Ferenc testvérének) a fia a Seregélyesen lakó Végh András és ennek a fiai István és János. 7. Az 1767-ben utolsóul említett Végh Jánosnak a fiai a Seregélyesen lakó Végh János és István, továbbá Jánosnak a fiai János és István, valamint Istvánnak a fiai István, György és János. (2203. sz.)

## Vicenty.

1721. január 21-i közgyűlésen hirdették ki Vicenty Ferenc és felesége Prudencia továbbá Domokos, Ince, Péter, Ferenc, Dorottya és Franciska nevű gyermekei részére adományozott címeres nemeslevelet. (75. l.)

Az 1750. aug. 17-én tartott törvényszéken Vincenti Jakab nemesi bizonyságlevelet kapott. (Törvényszéki jkv. 69. l.)

1776. decemberi közgyűlésen Vicenty Jakab pestmegyei táblabíró nemesi bizonyságlevelet kapott. (123. l.)

## Vida.

1731. nov. 7-i közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1731. július 6-án a Bicskén lakó Vida János részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Vida János atyja István volt, aki Komárom megyéből költözött Bicskére. Vida István testvérei Bálint és Mihály pedig már kaptak Komárom megyétől bizonyságlevelet. (313. l.)

Az 1731. évi kihirdetés alapján kaptak bizonyságlevelet az 1844. májusi közgyűlésen a Bicskén lakó Vida Gergely és Mihály, akiknek az atyja András volt és ezé pedig az 1731-ben kihirdetett János. Belefoglalták ebbe a bizonyságlevélbe Mihálynak Pál nevű fiát is. (2019. sz.) Ennek a bizonyságlevélnek a kiadása alkalmával az 1731. évben kihirdetett Vida János többi unokáját, akik szintén kértek nemesi bizonyságlevelet, a megye elutasította, minthogy leszármazásukat nem látta teljesen bizonyítottnak. Nyoma van annak is, hogy a Vida-családbeliek nemességvitató pert is vittek Fejér megye tiszti főügyésze ellen.

## Felsővály Vincze.

1841. július 24-i közgyűlésen hirdették ki a Győr megye által 1825. ápr. 13-án Felsővály Vincze Lajos cs. kir. főhadnagy, táblabíró és bőnyi közbirtokos továbbá Móric, Frigyes és József nevű fiai részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Nevezett atyja az akkor még életben levő s Turkevén lakó Lajos volt, aki az 1794. év szept. 25-én Gömör megyétől kapott nemesi bizonyságlevelét 1795. dec. 1-én Győr megyében kihirdette. A gömörmegyei bizonyságlevél szerint a most említett Lajos atyja, amint ezt a Jászkun kerület 1791. évi bizonyítványa igazolta, István volt. Ezen István atyja Pál, Pál atyja pedig István volt és ezé Menyhért, amint az az 1717-ben kiadott bizonyságlevélből kitűnt. Lajos az 1794. évi bizonyságlevél szerzője a család többi tagjaival együtt Gortvakisfaludot osztatlanul birta. A győrmegyei bizonyságlevelet kihirdették megelőzőleg Komárom megyében az 1828. évben. (3112. sz.)

## Virágh.

I. 1745. június 19-i közgyűlésen a Csikváron lakó Virágh Pál és a Tácon lakó Virágh István és a Kálozon lakó Virágh Sámuel felmutatták az 1622. június 15-én Virágh Györgynek és feleségének Fóris Zsuzsánnának s leányának Zsuzsánnának és testvérének Virágh Gáspárnak adományozott s Heves és Külső-Szolnok megyéknek Füleken tartott gyűlésében még azon évben kihirdetett címeres nemeslevelet. Bizonyították azután, hogy a Csikváron lakó Virágh Pál atyja Péter volt, ezé István, ezé György, továbbá pedig azt, hogy a Tácon lakó Virágh István és a Kálozon lakó Virágh Sámuel atyja Miklós volt ezé pedig

Márton s ezé pedig az említett György. Ezek alapján felvették a megyebeli nemesek sorába és bizonyáglevelet kaptak. (675. l.) Az 1758. májusi közgyűlésen a Kálozon lakó Virágh János és az Iregen lakó Virág Péter, akik tanuvallatásokkal bizonyították, hogy János atyja Márton és Péter atyja Péter a nemes Virágh-családból való, bizonyáglevelet kértek. Kérésük igazságosnak ismertetett el. (187. l.) Az 1759. március 30-i kisgyűlésen Virágh István, János, Mihály, András és Péter kérelmére a leszármazásukat bizonyító tanuvallatás meghitelesített. (289. l.)

II. 1776. márciusi közgyűlésen hirdették ki a Veszprém megye által 1776. január 10-én a Polgárdin lakó Virágh Péter részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Virágh Péter atyja István volt, aki az 1733. évi nemességvizsgálat alkalmával a Peremartonban levő porcióira vonatkozó királyi megerősítő levéllel igazolta nemességét. (841. javított lapszám.)

## Vlasits.

1836. márciusi közgyűlésen hirdettek ki egy Vlasits nevűekre vonatkozó nyitramegyei bizonyáglevelet. A kihirdetésnek az ügyész sem mondott ellen. (782. sz.) Az 1840. évben azonban Pest megye 1033. számú átiratában közölte, hogy Nyitra megye értesítése és a megejtett vizsgálat szerint ennek a bizonyáglevélnek a tartalma koholt s maga a bizonyáglevél Beliczai János budai lakos műhelyéből került ki. A 2172/1840. szám alatt hozott megyegyűlési határozat a jegyzőkönyvbe bemásolt bizonyáglevelet megsemmisítette, egyben utasította a megyei főjegyzőt és a levéltárnokot, hogy a Vlasitsokat a náluk levő nemesi lajstromból töröljék.

## Vörös.

I. 1767. februári közgyűlésen hirdették ki a Nyitra megye által 1766. nov. 9-én Vörös Mátyás részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. Tartalma szerint Vörös Mátyás (Jánosnak a fia) és testvérei János, József és Antal, továbbá Józsefnek kiskoru fia György a nemességvizsgáló bizottság előtt bizonyították, hogy a családjuk 60 évet meghaladó idő óta nemesi szabadságban él. Vörös Mátyást felvették a megyebeli nemesek sorába. (62. l.)

Az 1767-ben kihirdetett Vöröss Mátyás fiai, még pedig a Földváron lakó Ádám és a bácsmegyei Mélykuton lakó Pál és

István az 1804. augusztusi közgyűlésen kaptak nemesi bizony-  
ságlevelet. (829. sz.)

**II.** Az 1774. novemberi közgyűlésen Vörös Károly, aki a  
nagyszombati egyetemre szándékozott menni, nemesi bizony-  
ságlevelet kapott. (511. l.)

**III.** Az 1801. májusi közgyűlésen a Mányon lakó Vöröss  
Sándor felmutatta a Pest megye által 1792. február 6-án az atyja,  
az Áporkán lakó Vöröss András részére kiadott nemesi bizony-  
ságlevelet, amelybe már ő is bele volt foglalva András, Ferenc,  
Antal, József és Pál nevű testvéreivel. Vöröss Sándor nagyatyja  
István volt, aki Ágóról költözött Aporkára s aki Bars megyétől  
1791. dec. 9-én kapott bizonyságlevelet. Ennek az Istvánnak az  
atyja szintén István volt, aki az 1732. évi nemességvizsgálat  
alkalmával a Vörös György által nyert és 1679-ben Bars megyé-  
ben kihirdetett címeres nemeslevélre visszamenően igazolta nemes-  
ségét. Vörös Sándor bizonyságlevelet kapott. (527. sz.)

## Vörösmarty.

A Vörösmarty-családbeliek nemességének kihirdetése, az  
általuk nyert nemesi bizonyságlevelek, a legtöbb idevonatkozó  
irat közzétételével együtt már a jelen munka megjelenése előtt  
behatóan feldolgoztatott.\*) Most a régebbi feldolgozást csak jelen-  
tősen megrövidítve nyújthatjuk. Kétségtelenül ugyanebből a csa-  
ládból valók, vagy legalább is olyanok, akik ebből a családból  
származónak állították magukat, hat ágra oszolva szerepelnek Fejér  
megyében nemességi kihirdetéssel, vagy nemesi bizonyságlevél  
kiadásával kapcsolatban.

**I.** 1749. aug. 18-i közgyűlésen mutatják fel a Székesfehé-  
várott lakó Vörösmarty Ferenc, József és Sándor a Tolna megye  
által részükre 1749. ápr. 29-én kiadott nemesi bizonyságlevelet.  
(69. l.) A jegyzőkönyv többet nem tartalmaz, de a tolnamegyei  
bizonyságlevelet átírták az 1817. évi áprilisi közgyűlésen. Kitűnik  
ebből, hogy 1638. márc. 4-én nyert címeres nemeslevelet Vörös-  
marty János és a fia András. Ennek az Andrásnak a fia Mihály  
volt, ezen Mihálynak a fiai pedig János, Imre és István voltak,

---

\*) V. ö. Schneider Miklós: A Vörösmarty-család multja. Székesfehérvár, 1934.

akik a címeres nemeslevelet 1749. febr. 26-án Tolna megyében felmutatták. A Székesfehérvárott lakó Vörösmarty Ferenc, József és Sándor atyja Pál volt s ezé pedig György. Ez a György pedig testvére volt a nemeslevél felmutatói atyjának Mihálynak. Az 1749-ben kihirdetett Vörösmarty Ferencnek a fiai, még pedig Mihály, Ignác, Zsigmond és Ferenc az 1817. évi áprilisi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe a bizonyáglevélbe Mihálynak Mihály<sup>1)</sup>, János, Ferenc, Imre, Pál és István és Ignácnak István nevű fiát is. (433. sz.)

II. Az 1779. nov. 29-i közgyűlésen a helyettes alispán be-  
terjesztette a nemességvizsgáló bizottságnak Vörösmarty Jánosra  
és Istvánra vonatkozó munkálatát. Ekkor Vörösmarty János és  
István kaptak is nemesi bizonyáglevelet, bár ez a gyűlési jegyző-  
könyvből nem tűnik ki.<sup>2)</sup>

III. Az 1767. évi dec. 16-i közgyűlésen kaptak nemesi  
bizonyáglevelet a Pátkán lakó Vörösmarty György, János, Miklós  
és István, azon az alapon, hogy rokonaik névszerint Vörösmarty  
Péter és István Veszprém megyében igazolták a nemességüket,  
s ők pedig bizonyították, hogy Vörösmarty Péterrel rokonságban  
vannak. Ezen bizonyáglevél kiadásának az 1767. dec. 16-i gyűlés  
jegyzőkönyvében ugyan nincsen nyoma, de átírták ezt a bizony-  
ságlevelet az 1821. évi július 16—17-i közgyűlésen. Ekkor ugyanis  
az 1767. évi bizonyáglevélben megnevezett Vörösmarty János-  
nak (János nevű fiától való) unokája János és ennek a fia szintén  
János, továbbá az 1767. évi bizonyáglevélben megnevezett Vörös-  
marty Miklósnak (János nevű fiától való) unokái József, Péter  
és István nemesi bizonyáglevelet kaptak. Belefoglalták a most  
említett Józsefnek János, József, István és Péter, Péternek Péter,  
végül Istvánnak János és István nevű fiait is. (1243. sz.)

IV. 1749. aug. 18-i közgyűlésen hirdették ki a Tolna megye  
által 1749. ápr. 29-én a Pátkán lakó Vörösmarty János, Sámuel  
és István részére kiadott nemesi bizonyáglevelet. (70. l.) Neve-  
zettek atyja János volt, azé pedig András, aki testvére volt  
Vörösmarty János, Imre és István atyjának Mihálynak, akivel a  
kapcsolatukat az I. alattiak is igazolták. Az 1749-ben kihirdetett

<sup>1)</sup> A költő.

<sup>2)</sup> V. ö. i. m. 11. és köv. l.



Vörösmarty Jánosnak (János fiától való) unokái a Pátkán lakó János és Bicskén lakó György az 1767. febr. 16-án kaptak bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Jánosnak István, Mihály és János nevű, Györgynek István nevű fiait is. (67. l.) Az 1767. évi bizonyáglevélbe befoglalt Vörösmarty Istvánnak a fiai még pedig a Pátkán lakó Ferenc és a Szabadkán lakó János az 1817. áprilisi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Ferencnek Ferenc, György, József, János és Sándor, Jánosnak József, János és István nevű fiait is. (592. sz.)

V. Az 1749-ben kihirdetett pátkai Vörösmarty János fia szintén János (!) és az ugyanakkor kihirdetett Istvánnak a fia szintén István az 1819. évi júniusi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. Belefoglalták ebbe Jánosnak János, István, József és Sámuel nevű fiait továbbá István fiától való István és Sándor nevű, József fiától való József és Sándor nevű unokáit is. (1085. sz.) A IV. alatti, 1767-ben bizonyáglevelet szerző, Vörösmarty Jánosnak az atyja János és az 1819. évi bizonyáglevelet szerző Vörösmarty János nem azonosíthatók, pedig mindkettő az 1749-ben kihirdetett Jánosnak a fia a bizonyáglevelek szerint.<sup>1)</sup>

VI. 1821. júliusi közgyűlésen kaptak nemesi bizonyáglevelet a Baracskán lakó Vörösmarty József, a Pátkán lakó János, a Mohán lakó István és Sándor, a Kisfaludon lakó Péter és a Tiszaabádon lakó Pál, akik bizonyították, hogy ők Jánosnak a fiai, aki viszont az 1749-ben kihirdetett pátkai Vörösmarty Jánosnak a fia volt. (1230. sz.) Az 1821-ben bizonyáglevelet szerző pátkai Vörösmarty Jánosnak a fia a Tiszaroffon lakó János az 1845. évi májusi közgyűlésen kapott bizonyáglevelet. (2233. sz.) Amint láttuk az 1821. évi bizonyáglevél szerint az 1749-ben kihirdetett pátkai Vörösmarty Jánosnak még egy harmadik, ugyancsak János nevű fia is lett volna.<sup>2)</sup>

## Wallaszkey.

Az 1753. évi október 24-i közgyűlésen hirdetik ki Wallaszkey Jánosnak és Mártonnak Mária Teréziától nyert nemeslevelét. Ellenmondás nélkül felvették őket a megyebeli nemesek sorába. (559. l.)

---

<sup>1)</sup> V. ö. i. m.

<sup>2)</sup> V. ö. i. m. 21. l.

Ennek a kihirdetésnek az alapján Wallasz kay Márton az 1764. évi 28-i közgyűlésen bizonyáglevelét kapott. A bizonyáglevelél birtokos voltát is tanusította. (898. l.)

## **Zámbó.**

Az 1808. május 17—18-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1808. január 7-én Zámbó János abai lakos és János, Erzsébet és Zsuzsanna gyermekei részére kiadott bizonyáglevelét. Tartalma szerint Zámbó János királyi rezolúcióval is megerősített nemességvitató pere alkalmával bizonyította, hogy II. Rudolfnak 1582. évi és II. Mátyás által 1611-ben megerősített Alsó- és Felsőőrre vonatkozó adománylevelében az adományosok között szereplő Zámbó Lukácsnak a fia János, ezé Miklós, ezé István és István fia pedig ő. Felvétettek a megyebeli nemesek sorába. (565. szám.)

## **Zánthó.**

1816. augusztusi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1813. ápr. 24-én a Zánthó-családbeliek részére kiadott nemesi bizonyáglevelét, amelynek alapján a bizonyáglevelél szerzőit felvették a megyebeli nemesek közé és egyuttal új bizonyáglevelét kaptak. A komárommegyei bizonyáglevelél szerint a Zánthó-család a nemességét Rudolf királytól kapta 1596. március 29-én. A nemességszerzőtől való leszármazás igazolása után bizonyáglevelét kaptak az 1724. évben Zánthó János és Zánthó Péter, testvérek. Zánthó János és leszármazói Fülére költöztek, ahol jobbágytelket szereztek. Jobbágytelekben lévén a nemesi bizonyáglevelél kiadása előtt nemességvitató pert kellett folytatniok. Amikor ezt megnyerték és ez az 1808. évben királyi rezolúcióval az jóváhagyást nyert, a bizonyáglevelét megkapták. Az igazolt leszármazás a következő. Az 1724. évi bizonyáglevelél szerzőjének Jánosnak két fia volt János és Ferenc. Jánosnak a fia ismét János és ennek a fiai voltak Mihály, István, Péter, Ferenc és János, az 1813. évi bizonyáglevelél szerző, mindnyájan fülei lakosok. Ugyancsak fülei lakos volt István is az 1724. évi bizonyáglevelél szerzőjének Jánosnak Ferentől való unokája. Az 1724. évi bizonyáglevelél szerzője Péter Nagyvázsönyba költözött és 1733-ban Veszprém megyében igazolta nemességét. A Noszlopon lakó Zánthókkal a füleiek rokonsága bizonyítást is nyert. (1748. sz.) Az 1816-ban kihirdetett fülei Zánthó István fiai, még pedig a Kajáron lakó

István és a Fülén lakó Ferenc és János az 1817. áprilisi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelet. (899. sz.) Ebből a bizonyáglevélből a negyedik testvér Márton kimaradván, az 1817. júliusi közgyűlésen pótlólag megkapta. (1399. sz.) Az 1816-ban kihirdetett Zánthó Mihály fia Pál, aki Csanád megyébe Nagylakra költözött ugyanebben a gyűlésben kapott bizonyáglevelet. (1405. sz.)

## **Zlinszky.**

1798. március 13—14-i közgyűlésen hirdették ki Zlinszky Ignác főszolgabíró és Zlinszky Imre alszolgabíró címeres nemeslevelét. A nemeslevél kelt 1797. július 27-én. Mindkettőt felvették a megyebeli nemesek sorába. (556. l.)

## **Zombath.**

1832. aug. 1—3-i közgyűlésen hirdették ki a Vas megye által 1824. máj. 3-án kiadott bizonyáglevelet. Ezt kapta a somodori és mozsgói Batthyányi-uradalom Mozsgón lakó felügyelője Zombath Ferenc. Azon az alapon, hogy a szombathelyi plebánia keresztlevelével bizonyította, miszerint atyja Zombath István volt. Zombath István pedig főszolgabíró, sőt táblabíró is volt és atyja György az 1735. évi és 1764-ben jóváhagyott vizsgálati alkalmával nemességét igazolta. Felvették a megyebeli nemesek közé. A családi név egyízben a jegyzőkönyvben Zombathy alakban fordul elő. (2095. sz.)

## **Nánhegyeseli Zuber.**

1823. decemberi közgyűlésen hirdették ki a Bihar megye által 1823. szept. 25-én Nánhegyeseli Zuber Sándor fejérmegyei ügyvéd és uradalmi prefektus számára kiadott bizonyáglevelet. Ez a bizonyáglevél átirásban tartalmazza az 1823. jan. 17-én kelt királyi adomány- és címeres-levelet, amellyel Zuber Sándor a nánhegyeseli előnevet és Nánhegyeseli biharmegyei falu felerészét királyi adományképen kapta. A kir. adomány törvényes beiktatással is megerősítést nyert. Zuber Sándor és Pál-György, Sándor-József, Julianna és Erzsébet nevű gyermekeivel a megyebeli nemesek sorába felvételre. (2067. sz.) Az 1823-ban kihirdetett Sándor-József az 1844. évi augusztusi közgyűlésen nemesi bizonyáglevelet kapott az 1823. évi s időközben Komárom megyében is kihirdetett bizonyáglevél alapján. (3882. sz.)

Az 1823. évi decemberi közgyűlésen hirdették ki az ugyan-

csak Bihar megye által ugyanakkor Zuber Imre székesfehérvári káptalani ügyész részére kiadott bizonyáglevelét. Ez tartalmazza az 1823. jan. 17-én kelt királyi adomány- és címeres-levelet, amellyel Zuber Imre a Nánhegyeseli előnevet és Nánhegyeseli falu fele részét királyi adományként kapta. A királyi adomány törvényes beiktatással is megerősítést nyert. Zuber Imre, Antal, Borbála és Anna nevű gyermekeivel felvétetett a megyebeli nemesek sorába. (2068. sz.) Zuber Imre két fia Antal és József az 1844. májusi közgyűlésen kaptak bizonyáglevelét. (2020. sz.)

---

## A rendi kor utáni kihirdetések.

### Hoffmann.

1890. december 29-én tartott közgyűlésen a Nagynémetegyházán lakó Hoffmann Ede-Ábrahám igazolta Hoffmann Mihály-Ede nemességét és attól való leszármazását. Ennek alapján Hoffmann Ede-Ábrahám nemessége elismertetett és a megye közönsége előtt kihirdettetett, egyúttal a nevének a nemesek névjegyzékébe való feljegyzése elrendeltetett. (543/20443/1890. sz.)

### Paulovits.

1902. október 6-i közgyűlésen hirdették ki az Esztergom megye által 1902. május 15-én 270/1902. mb. szám alatt Paulovits Dezső ácsi földbirtokos részére kiadott nemesi bizonyáglevelét. Nevezett unokája volt azon Paulovits Jánosnak, aki az 1842. dec. 19—21-i közgyűlésen Nyitra megye bizonyáglevelével kihirdette a nemességét Esztergom megyében. (482/kgy.—7675/1902. sz.)

### Sárbogárdi Heltay.

1935. április 29-i közgyűlésen hirdették ki az 1909. évben adományozott címeres nemeslevelet. Ezt kapta Heltay Jenő sárbogárdi járási főszolgabíró a „Sárbogárdi” nemesi előnévvel valamint a fiágban kihalt Sixty-családnak az 1559. évben adományozott címerével. Bele voltak foglalva a nemeslevélbe Heltay Jenőnek, Jenő-Ede és Dezső nevű fiai is. (144/1935. kgy. sz.)

---

*Függelék.*



## Zárószó.

*Jelen munka kiindulópontjául szolgáló Index Nobiliummal kapcsolatban szükségesnek látszik néhány szót mondani. Amint bevezetőben említettük Lokcsánszky Antal, Somody Ábrahám, Thaly Károly és Nagy Boldizsár megyei levéltárnokok által készített index szolgált ezen munka kiindulópontjául. Ez a nemesi index kétségtelenül igen jelentékeny munkát reprezentál s becsét sem rontja le az a körülmény, hogy eddig megállapíthatólag néhány kihirdetés és nemesi bizonyáglevél kiadása kimaradt belőle és az, hogy egyik-másik családi név hibás olvasattal került bele. A hiányosságok s hibás olvasatok a lehetőség szerint eddig is pótolttak, illetve helyesbítettek, néhányra azonban csak most kerülhet sor.*

*A hiányokkal kapcsolatban azonban fel kell említeni a következőket. Nagyon valószínű, hogy az alább közlendőkön kívül is van még kihirdetés és bizonyáglevél-kiadás, amelyről jelen munka nem emlékezik meg, éppen az eddig felhozottak miatt. Igen valószínű ugyanis, hogy az általános nemességvizsgálatok folyamán számos család kapott nemesi bizonyáglevelet, de ennek nincsen nyoma a gyűlések jegyzőkönyvében. Még inkább valószínű az, hogy a XVIII. század második feléből a nemesi ügyeket előkészítő nemességvizsgáló bizottság munkálatai tartalmaznak eddig még nem érintett bizonyáglevél-kiadásokat. A nemességvizsgáló bizottság munkálatát ugyanis a gyűlések gyakran jóváhagyták, anélkül, hogy a családok neve belekerült volna a gyűlés jegyzőkönyvébe. Természetesen a gyűlési jegyzőkönyvek átolvasása alapján készült Index Nobilium-ba sem kerültek bele ezek a nevek. Ezeket a hiányosságokat megszüntetné a fejemegyei nemességvizsgálatok feldolgozása, amikor is ezzel kapcsolatban a nemességvizsgáló bizottság munkálatai alapján az eddig nem érintett bizonyáglevél-kiadások ismertetésére is sor kerülhetne.*

*Jelen munka első öt és utolsó iveinek megjelenése között több mint másfél év telt el. Ezalatt az idő alatt tapasztaltak alapján a bevezetőben előadottakat szükségesnek látszik megismételni. A bevezetőben előadtuk, hogy jelen munka csak azt*

*kivánja nyújtani, amit a megyegyűlési jegyzőkönyvek és a Nobilitaria gyűjtemény iratai alapján a fejérmegyei nemes családok nemességének kihirdetésére és nemesi bizonyáglevelei kiadására vonatkozólag nyújtani lehet. Ebből folyik, hogy sem a nemességvizsgálatokat nem volt szándékunk felölelni, sem pedig a birtokos nemes családokat érinteni. A birtokos nemes családokat csak abban az esetben, ha nemesi bizonyáglevelet kaptak, vagy kihirdették a nemességüket. Valószínű ugyanis, hogy a fejérmegyei birtokos nemes családokkal esetleg csak annyiról megemlékezni, hogy a családnak címeres pecsétlenyomata itt, vagy ott található, vagy esetleg a család által közölt leszármazási táblát közzétenni, ma már nem elegendő. A birtokos nemes családok feldolgozása egészen más irányu kell, hogy legyen s emiatt jelen munkánk csak a kihirdetett és bizonyáglevelet szerző családokra szorítkozott. Hangsúlyozzuk ismételten, hogy ez a feldolgozás is kizárólag csak Fejér megye levéltárának anyaga alapján történt s minden, egyes családok által felajánlott adatot, kivétel nélkül figyelmen kívül hagyunk. Ebből folyik az is, hogy a családi nevek írásmódja gyakran eltér az egyes családok által használt írásmódtól s ugyanazon családi név jelen munkában több alakban is előfordul. Még a családi nevek írásmódjánál is következetesen ragaszkodtunk a gyűlési jegyzőkönyvekben előforduló írásmódhoz és a családi nevek különféle alakja a jegyzőkönyvekben és levéltári iratokban előforduló különféle írásmódokat szemlélteti. A nemesi előnevek feltüntetése is csak akkor történt, ha az a bizonyáglevelekben vagy az armálisokban benne volt. A bizonyáglevelekben, vagy armálisokban fel nem tüntetett, de egyéb iratok szerint a család által használt nemesi előnévre jegyzetben utaltunk.*

*Székesfehérvárott, 1936. Kisasszony havában.*

*A Szerző.*





# Pótlások és helyesbítések.

**Sédeni Ambrozy.** Az 1823-ban árvamegyei biztonságlevéllel kihirdetett Ambrozy Benjamin fia Sédeni Ambrózy Ferenc megyei tiszti alügyész az 1843. júliusi közgyűlésen nemesi biztonságlevelet kapott. (3425. sz.)

**Ambrosy Budak** vagy Budak Ambrosy. A nemesi indexekben és a nyomtatásban megjelent névmutatóban<sup>1)</sup> Ambrosy Budak stb. nevű család szerepel. Kétségtelennek látszik azonban a székesfehérvári belvárosi plébánia 1700-as évekből való anyakönyveinek áttekintése után, hogy ez a családi név „Budak” és a kihirdetett nemes pedig Budak Ambrus.

**Bezerédy.** Bezerédy Ferenc biztonságlevele kihirdettetett ugyan, de ez a biztonságlevél nem az ő nemességére vonatkozik, hanem azt ő adta ki. L. a Huszár-fejezetet.

**Eszlő.** Az 1784. évi gyűlési jegyzőkönyv bejegyzésében a családi név olvasata kétségtelenül Eszlő. Iratok alapján azonban valószínű, hogy ez a családi név nem Eszlő, hanem Esztó s a jegyzőkönyvi bejegyzés hibás.

**Teleki.** A nemesi indexekben és a névmutatóban<sup>2)</sup> Teleki név is előfordul. Ez azonban nem Teleki, hanem a Teklichnek hibás olvasata.

**Spolarich** másként **Kussich.** A nemesi indexekben és az említett névmutatóban szerepel a Spolarich másként Kussich-család biztonságlevél kiadásával kapcsolatban. Nem biztonságlevél kiadása történt, hanem a családot illető armálisnak a levéltárból való kiemelése és átadása.

**Szemerey.** Szemerey-család nincs kihirdetve. Szemerey-féle bizonyítvány kihirdetése a Huszár-családra vonatkozik. Szemerey kihirdetés az indexekben és a névmutatóban szerepel.

**Kápolnay Paur.** A névmutató és indexek szerint nemesség kihirdetés van. A valóságban pedig nemesi előnév adományozása és később a családi névnek Kápolnay-ra történt átváltoztatása van kihirdetve.

**Bogyó.** A nemesi indexekbe 1910—1919. között eszközölt bejegyzés szerint Bogyó István kihirdette a nemességét 1847-ben. A hivatkozott jkv.-ben azonban nincsen.

<sup>1)</sup> Rexa Dezső : Névmutató Fejér vármegye levéltárának nemesi anyagához. 85. és 87. h. <sup>2)</sup> I. m.

**Paiss.** Ugyanezen időből való bejegyzés szerint a Paiss-család 1847-ben kihirdette nemességét. Az akkor látott jkv. azonban eddig még nem került elő.

**Bugár** másként **Mészáros.** 1846. áprilisi közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet a Székesfehérvárott lakó özv. Bugár másként Mészáros Imréné született Szabó Klára fia Imre képviselőjében. Az akkor már nem élő Imre az 1797-ben kihirdett Györgynek volt a fia. (1713. sz.)

**Boday.** 1846. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1837. dec. 11-én a Kisigmándon lakó Bodayak részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Bele voltak foglalva ebbe : 1. Boday Benjamin és ennek fiai Károly és Dénes. 2. Boday Lajos. 3. Boday Zsigmond. 4. Boday Kálmán, Móric és Miklós. A bizonyságlevél tartalmazza az 1718. márc. 20-án kelt és Boday Mihálynak és fiának Istvánnak adományozott címeres nemeslevelet. (1977. sz.)

**Babolcsay.** 1846. októberi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1846. febr. 16-án a Csákváron lakó Babolcsay György és Mihály, továbbá a Székesfehérvárott lakó Babolcsay János és Ferenc részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A komárommegyei bizonyságlevél átirásban tartalmazza Zala megyéét, amelyből kitűnik, hogy a Pest s Komárom megyékbe származott család Szentgyörgyvölgyéről való. (4399. sz.)

**Abai Nagy.** Az 1846. áprilisi közgyűlésen kapott nemesi bizonyságlevelet az Abán lakó Nagy János, a Kajászószentpéteren lakó Nagy Péter és a Csajágon lakó Nagy István az 1818. évi bizonyságlevél alapján. (1776. sz.)

Az 1742. évi bizonyságlevél alapján kapott ujat a Sárbogárdon lakó Horváth Zsuzsanna első férjétől Nagy Ádámtól való Zsigmond és József nevű fiai képviselőjében az 1846. júliusi közgyűlésen. Ekkor átírták az 1842. évi bizonyságlevelet is s ebből kitűnik, hogy abba az abai, csősi és sárkereszturi Nagyok között az említett Nagy Ádám is fel volt véve. (2906. sz.)

1846. júliusi közgyűlésen mutatták fel az 1764. ápr. 18-án a Ladányban és Falubattyánban lakó Nagy István, György és Péter részére kiadott nemesi bizonyságlevelet a Falubattyánban és Székesfehérvárott lakó Nagy-családbeliek. Ennek alapján bizonyságlevelet kaptak a Falubattyánban lakó Nagy Mihály és József és ezek unokatestvére másik József, továbbá a Székesfehérvárott lakó Nagy Ferenc és Péter. Belefoglalták ebbe fiaikat is. (2916. sz.)

**Szalay.** Az 1747. nov. 15-én tartott törvényszékből kiadott nemesi bizonyságlevelet mutatták fel az 1846. áprilisi közgyűlésen a Gárdonyban lakó Szalayak s ennek alapján bizonyságlevelet kaptak. (1777. sz.)

**Simon.** 1829. dec. 1—3-i közgyűlésen hirdették ki a Zala megye által 1827. okt. 2-án kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ez alapult a Komárom megye által 1739. ápr. 27-én Simon István komáromi lakos és fiai Péter, István, Ferenc és János részére kiadott nemesi bizonyságlevélen. Ez pedig az ugyancsak 1739. évben Zala megye által kiadotton, amely szerint a Füreden lakó kétségtelen nemes Simon Ádámnak a Komáromban megtelepedett Simon István unokatestvére volt. Ezen Simon Istvánnak a fiától Pétertől származtak Pál és József. Ennek a Józsefnek a fiai voltak János és Pál, akik közül János Kisigmándról Gárdonyba és Pál pedig Heves megyébe költözött. Ezek ketten kapták az 1827. évi bizonyságlevelet, amelybe bele voltak foglalva Jánosnak Ambrus és Pálnak Pál, László és Lajos nevű fiai is. (2500. sz.)

**Cserna** másként **Udvardy.** 1847. januári közgyűlésen kaptak bizonyságlevelet: A 1. Dobozon lakó Cserna János és István. 2. Válban lakó Cserna István, Mihály és József. 3. Velencén lakó Cserna János. 4. Kálozon lakó Cserna András és Gergely. 5. Szilason lakó Cserna János, István és József. 6. Ádándon lakó Cserna István. 7. Palotán lakó Cserna Sándor. 8. Csóron lakó Cserna Mihály. Felmutatták ekkor az 1779. április 15-én kiadott bizonyságlevelet, (11. sz.)

**Gróf Lamberg.** 1755. szeptemberi közgyűlésen hirdették ki gróf Lamberg Antal-Ferenc 1755. április 7-én kelt honfiusítási oklevelét. (790. l.)

**Gányi és Vörös.** Az 1756. októberi közgyűlésen Vörös Sándor és Gányi János, akik Egerbe készültek jogi tanulmányaik elvégzése céljából, nemesi bizonyságlevelet kaptak. (14. l.)

**Perlaki Horváth.** 1742. januári közgyűlésen a Bicskén lakó Perlaki Horváth Istvánt, akit már megelőzőleg nemesnek ismertek el, az adózás alól felmentették. (180. l.)

**Alapi Salamon.** 1816. márciusi közgyűlésen kapott Alapi Salamon Mihály nemesi bizonyságlevelet. (567. sz.)

**Bóka** vagy **Bótos.** 1801. októberi közgyűlésen hirdették ki a Pozsony megye által a Csallóközből, Püspökiből származó és Kömlődön lakó Bóka István és fiai István és Mihály valamint több rokona részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. A Bóka-

család tagjai, akik különben Bótos néven is szerepeltek a Pozsony megyében vitt nemességvitató perben igazolták nemességüket és az igazolás felsőbb helyen is jóváhagyást nyert. (968. sz.)

**Nemespulai Pulay.** 1821. áprilisi közgyűlésen hirdették ki a Komárom megye által 1819. szept. 1-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Ezt kapták a következők: a Császáron lakó 1. Nemespulai Pulay János. 2. Pulay Ferenc és fia Ferenc. 3. Pulay Sámuel és fia János. 4. Pulay Dániel és fiai Dániel és Pál. 5. Pulay Mihály és fia János és unokái Gábor, Zsigmond és István. 6. a Banán lakó Pulay Gábor. Ez a bizonyságlevél átírásban tartalmazza a Vas megye által 1764. május 2-án a Császáron lakó Pulay János részére kiadott bizonyságlevelet. Ez pedig az 1733. évi nemességvizsgálaton alapult, amikor a család az 1473-ban Nemespulán porciókat szerzőtől való leszármazását igazolta. (831. sz.)

**Koller.** 1816. aug. 12—13-i közgyűlésen hirdették ki a Baranya megye által 1816. febr. 15-én a Székesfehérvárott lakó Koller Ágoston-György és elhalt fiától Mátyástól való unokái még pedig a bácsmegyei Borsod pusztán lakó Ferenc és a Roglaticán lakó Ádám részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Koller Ágoston-György atyja György volt ezé pedig Imre. (1747/1. sz.)

1817. július 30—31-i közgyűlésen hirdették ki a Baranya megye által 1816. február 15-én a Győrben lakó Koller János-György részére kiadott nemesi bizonyságlevelet. Koller János-György atyja Pál volt ezé György és ezé pedig Imre. (1568. sz.)

**Petrás.** 1823. június 2—3-i közgyűlésen a Gyulán lakó Petrás János és a Székesfehérvárott lakó Petrás József cs. kir. főhadnagy felmutatták az 1760. nov. 25-én Petrás Jánosnak és gyermekeinek Mártonnak, Pálnak, Jánosnak és Katalinnak adományozott armálist. Igazolták azután, hogy ők az armálisban megnevezett ifjabb Jánosnak a fiai s ennek alapján bizonyságlevelet kaptak. (864. sz.)

**Szakács.** A nemességvizsgáló bizottság 1779. szept. 3—9-i ülésének jegyzőkönyve szerint Szakács Márton tanuvallatásokkal bizonyította, hogy atyja János volt, ezé másik János ezé pedig szintén János, aki 1646. febr. 26-án címeres nemeslevelet nyert. Győr, Komárom és Esztergom megyék bizonyságleveleivel a maga és elődei nemesi szabadságban élését is bizonyította. Ennek alapján a nemesi bizonyságlevél kiadása elhatározott.

**Izményi.** 1781. ápr. 3-i gyűlésen kaptak az Izményi-család-

beliek nemesi bizonyságlevelet, de ezt helytartótanácsi rendelet folytán elvették tőlük s egyben nemességvitató perre utasítottak.

**Schnierer.** 1798. novemberi közgyűlésen mutatta fel a Székesfehérvárott lakó Schnierer Mátyás a Nógrád megye által 1798. június 19-én kiadott nemesi bizonyságlevelet. Schnierer Mátyás atyja János-György volt, ezé másik János s ezé pedig Ábrahám, aki 1635. december 18-án címeres nemeslevelet nyert. (Kérelmek és jelentések jkve. 643. l.)

**Bedő.** 1798. novemberi közgyűlésen Bedő Ferenc fejérmegyei táblabíró felmutatta a részére 1759. dec. 27-én kiadott bizonyságlevelet és ennek alapján György és Antal nevű fiai részére bizonyságlevelet kapott. (Kérelmek és jelentések jkve. 643—644. l.)

**Miskey.** Az 1781. szeptemberi közgyűlésen Miskey Pál Krassó megye szolgabírája a nagyatyja Miskey György részére 1735-ben kiadott bizonyságlevél alapján újat kapott. (746. l.)

**Sándor.** Az 1781. szeptemberi közgyűlésen Divéky József főszolgabíró Sándor János és György és a Sándor-család többi tagjai érdekében véghezvitt tanuvallatást beterjesztette. Ennek alapján a Sándor-család tagjai Kajdócsi Erzsébet kivételével bizonyságlevelet kaptak. (746. l.)

**Milassin.** 1791. augusztusi közgyűlésen hirdették ki Milassin Miklós székesfehérvári püspök címeres nemeslevelét. Az 1791. március 7-én kelt armálisba bele voltak foglalva Milassin Miklós székesfehérvári püspökön kívül: 1. testvére Pál és ennek feleségétől Disdarevich Anasztáziától való Bertalan, Mátyás, Jakab, Katalin, Ágota és Petronella nevű gyermekei. 2. elhalt testvérének Mariánnak, feleségétől Rapich Magdolnától való, Péter, Márk, Mária-Klára és Mária-Márta nevű gyermekei. 3. nagybátyjának Mártonnak feleségétől Sokcsevics Jankától való János, Szaniszló, Fülöp, Márton-Domokos, Bonaventura, Gergely, Apollónia, Mária, Anna és Juliánna nevű gyermekei. 4. másik atyai nagybátyjának Antalnak és feleségétől Tankovich\*) Évától való Ferenc, Mihály, Szaniszló, Antal, János, Péter, Máté, Károly, Marián, András, Apollónia, Franciska és Rozália nevű gyermekei. (393—394. l.)

\*) A királyi könyvekben Jankovich. V. ö. Illéssy—Petró: A királyi könyvek.

# Névmutató.

Aba 12, 47, 64, 99, 116, 157, 158, 212, 238. Abaujvár megye 29, 82, 89, 107, 168, 191. Acsa 155, 197, 219. Acsád 50. Adamovits 6. Adásztevel 70, 223. Adomány 6. Adony 200. Adorján 6. Aggszentpéter 48. Alap 33, 85, 122. Alcsut 49, 56, 57, 198, 220. Almássy 140. Alsóatrak 188. Alsógellér 54, 190. Alsókubin 8. Alsólendva 200. Alsóőr 68, 230. Alsóőrs 151. Alsótelekes 70. Alsótöbörzsök 203. Alsószeleste 196. Alsószopor 185. Alsóvárad 125. Ambrus 7. Ambrosy, Ambrózy 7, 8, 237. Ambrosy Budak 7, 237. Andrassy 8. Angyal 8, 9, 10. Antal 10, 11. Apaffy Mihály 197. Apáti-Kér 38. Arad megye 121. Arany 12. Asbóth 12. Ács 33, 171. Adánd 219, 239. Ágota 203. Ágó 227. Ányos 11, 84. Áporka 44, 227. Árva megye 8, 133. Arvay Teőrök 12. Ásbóth 12. Ásvay, Ásvay Jókay 11.

Babad 77. Babics 13. Babolcsay 238. Bagaméry 30. Bajcsi 13. Bajna 71. Bakabánya 69. Bakány 31. Baky 14. Bakos 13, 14. Balassa 70. Balatonfőkajár 30. Balázsfá 106. Balhás 103, 192. Balikó 14, 15. Ballus 15. Balogh 15, 16, 17, 176, 220. Bana 33, 240. Barabás 17, 18. Baracska 17, 23, 48, 51, 85, 149, 175, 204, 205, 213, 224. Barany 210. Baranya megye 77, 78, 101, 111, 207, 221, 224, 240. Baranyay 18, 19, 20, 21. Baranyi 19. Barok 220. Baronyay 20, 21. Bars megye 21, 65, 77, 115, 123, 190, 208, 227. Barthall 21. Bartza, Barcza 19, 20. Battyán 221. Batthyányi 231. Bazin 44, 209. Baur 21, 22. Bács, Bács-Bodrog megye 128, 168, 185, 220. Bábolna 223. Bán 22. Bánd 104. Bátay 22. Beckó 201. Becsvölgye 18. Bedő 23, 241. Bedy 23. Bejczy 23, 24. Beke 24. Belefalva 31. Belgium 179. Beliczai 226. Belitzay 24. Bella 147. Bellovics 39. Belsőláng 8. Benedek 158. Benedek 166. Beneete 78. Bereczk 24, 25. Bereczky 25. Bereg megye 27, 28, 40, 168, 192, 221. Berken 25, 26. Berky 26. Berlin 198. Berlovics 39. Bernrieder 26. Berzeviczy 27. Bezeredy 27, 92, 93, 237. Besenye 137, 138. Besenyő 192. Bethlen Ádám ezred 179. Bécs 10, 14, 30, 75, 82, 113. Békés megye 76, 173, 189. Bélley 27. Bényey 27. Bia 18. Bicske 35, 56, 58, 91, 197, 224, 225, 229, 239. Bihar megye 19, 86, 107, 176, 231, 232. Bires 10. Biró 28, 210. Bocskay 28, 29. Boda 29, 30. Bodacz 30. Boday 238. Bodajk 16, 156. Bodmér 17, 84, 130, 150, 197, 202, 213, 214. Bodószeg 53. Bogárd 48, 54, 64, 86, 138, 141, 143, 174, 207, 214, 217. Bognár 30. Bogyó 237. Boháth 177. Boka 30. Bokányi 30, 31. Boldizsár 31. Boldogköjfalu 219. Boleman 32. Boles 15. Bonay 32. Boncz, Bontz 32, 33. Borcziczky, Borcsitzky 8, 33. Borbély 41. Bori 33, 34. Bory 34. Boronkay 35. Boros 35, 73, 193. Borovszky 35, 36. Bors 36. Borsányi 36. Borsod 240. Borsod megye 42, 50, 66, 212. Borsos 37. Borsz 37. Borz 37. Borzova 102. Bottlik 37, 38. Bozay, Bozzay 41, 70. Bozsok 212. Bóka 239. Bóné 41. Bót 71. Bótos 239, 240. Bóth 38. Bölcske 85, 103. Bőny 103. Böröczky 70. Böröllő 223. Bövécz 149. Brhlovits 38, 39. Brandstetter 79. Brix 83. Brlovics 39. br. Bruckenthal 72. Bucus 178. Buda 23, 61, 113, 164, 169. Budafa 48. Budafalva 222. Buday 213. Budak 237. Budak Ambrosy 7, 237. Bugár 39, 40, 238. Bujto 57, 58. Bulovszky 40. gr. Butler 176. Buzinkay 40. Bürüseő 74.

Cece 28, 37, 81, 85, 103, 119, 121, 122, 123, 135, 146, 156, 168, 170, 183, 205, 210, 217, 221. Cegléd 54. Cenk 163. Chepke 42, 43. Chetke 42, 43. Chiettkéy 42, 43. Czeghi 205. Czere 70. Czintula 41. gr. Czirák 127.

Csaba 64. Csabdi 48. Csaby 42. Csajág 120, 238. Csanak 147. Csanád megye 231. Csapó 195. Csatalia 185. Csákberény 54, 184. Csákvár 32, 126, 150, 195, 200, 201, 203, 219, 220, 238. Csallóköz 38, 239. Csányi 140. Császár 151, 240. Csáthy 42. Cseh 20. Csenke 38. Csep 208. Csepény 79. Csepke 42, 43. Cserna 43, 44, 239. Csetényi 137. Cséke 140. Csépán 44. Csiba 44. Csicsó 54, 194. Csik 44, 45. Csik szék 159. Csik-Gyergyó-Kászon szék 133. Csikvánd 45. Csikvár 225. Csilléry 45. Csompassz 140. Csongrád megye 67, 127, 176, 213. Csongránczky 46. Csolt-Abony 10. Csóka 46. Csór 17, 62, 159, 191, 239. Csőgle 17, 32. Csökör 46. Csömör 47. Csömöz 46, 47. Csörgéy 47, 48. Csörgöly 49. Csörgő 49. Csögör 46. Csősz 16, 90, 139, 147, 158. Csurgó 185, 198, 218. Csuthy 49.

Dabas 77, 212. Dad 84, 146, 170, 171, 216. Daja 158. Dalmát-Horvát-Szlavon-orsz. 123. Damaskin 168. Dancs 49. Darányi 104. Deák 205, 206. Deáki 20, 21. Debrecen 110, 165, 215. Delney 113, 114. Dentova 185. Dercsika 58, 104. Derra 50. Deső 50. Detrich 51. Devecser 20. Dezser 32, 177. Dezső 50, 51. Dég 130. Délegyháza 77. Dienes 51. Dinnyés 13. Disdarevich 241. Divéky 51, 241. Dobner 52. Doborgaz 215. Dobos 52. Doboz 16, 25, 49, 53, 118, 155, 239. Dobozy 53. Dobóc 69. Domján 53. Domjanszeg 53. Domokos 78. Domony 130. Dorog 9. Döme 53, 54. Dömény 45. Dömötöri 90. Dömsöd 76. Dörögdy 54, 138. Dör 7, 223. Dubnica 71. Dubravchak 123. Dulic 40. Dunaalmás 206. Dunaföldvár 156, 157. Dunapentele 103, 155, 157, 216. Dunaszentgyörgy 82, 160, 174. Dunavecse 57.

Edvi 7. Eger 124, 192, 219, 239. Egres 28, 61, 94, 95, 140, 192, 196, 213. Egyházasberzsény 150. Egyházasság 181. Egyházfalva 55. Egyházy 54, 55. Egyházkarcsa 157. Egyházszeg 109. Elek 55, 56, 57. Ekecs 28. Eklér 55, 159. Enyedy 57. Előpatony 144. Előszállás 145. Eördögh 57. Ercsi 35. Erdély 112, 114. Erdőbénye 155. Erdőbényey 27, 28. Erdős 57, 58. Erdőtelek 176. Eröss 58, 59. Esze 59, 60. Eszló 60, 237. Esztergom 100. Esztergom megye 8, 9, 66, 75, 91, 92, 100, 175, 176, 188, 232, 240. gr. Eszterházy 31, 57, 218, 222. hg. Eszterházy 88, 180. Eszterházy ezred 110. Esztó 237. Ete 28. Érsekújvár 130, 165. 180, 216.

Fabiánkovics 93. Fadd 185. Falubattyán 152, 238. Faragó 60. Farkas 60, 61. Farkasd 145. Farkasfája 49. Fábián 61. Fehér 61. Fehér megye 57. Fejes 62. Fejér megye 7, 8, 9, 11, 14, 18, 27, 32, 35, 39, 40, 44, 45, 47, 56, 68, 80, 84, 87, 93, 101, 104, 112, 113, 118, 121, 125, 133, 134, 143, 155, 156, 160, 167, 192, 203, 204, 208, 211, 215, 225. Fejérkövy 43. Fejerváry 62. Fekete 62, 63, 64. Feketehegy 118. Fekis 64. Felegres 18. Felcsut 48, 149, 152, 183, 201, 202, 220. Felpéc 89, 95, 163. Felsőatrak 188. Felsőábrány 107. Felsődörgicse 97. Felsőgellér 190, 220, 221. Felsőjánok 170. Felsőnemesnép 51, 117. Felsőőr 6, 15, 68, 156, 166, 213, 230. Felsőtabajd 53. Ferdinánd kir. 177. I. Ferdinánd 181. II. Ferdinánd 26, 43, 47, 55, 56, 60, 65, 88, 95, 103, 114, 136, 150, 153, 193, 194, 211. III. Ferdinánd 20, 38, 44, 49, 62, 64, 74, 80, 88, 94, 95, 125, 129, 187, 191. Ferenc kir. 14, 21, 22, 30. Ferenczy 64, 65. Fél 36. Filep 68. Filöp 67, 68. Fisser 65. Fodor 65, 66. Fok 174. Forgách ezred 135. Forster 66. Fóris 225. Födemes 215. Földes 155. Földvár 226. Főzy 66. Friebeisz 73. Friebeisz 66. br. Frimont ezred 78, 221. Frivaldszky 67. Funtek 67. Fux 79. Füle 13, 190, 230. Füle 76, 225. Fülöp 68. Füred 187, 239.

Gacho 69. Galinger 75. Gallovits 68, 69. Gasparkech 71. Gasparovits 71. Gazdagh 167. Gáál 69. Gábor fejedelem 113. Gách 69, 70. Gáll 70. Gánts 70. Gányi 70, 239. Gárdony 9, 34, 41, 84, 130, 156, 202, 211, 220, 224, 239. Gáspár 70. Gáspárdy 71. Gellér 149. Geöry 74. Gerecz 72. Gergye 72. br. Geringer 72. Gersits 72. Gylin 173. Gombay 73. Gonda 73. Gortvakisfalud 225. Gothárt 15. Gödör 73. Gömör megye 15, 26, 113, 131, 175, 225. Göllért 204. Gödényháza 155. Gödényházy 155. Graz 114. Gróff 167. Gubassevo 125. Gulács 138. Gulik 207, 208. Gulner 73. Gutaháza 150. Gút 189. Gúta 164, 178, 192.

Gyarmata 212. Gyarmathy 45. Gyermanecz 212. Gyimóty 70, 74. Gyira 180. Gyoma 76. Gyömöre 95. Gyömörö 185. Gyönk 116. Gyöngyös 83. György fejedelem 31. Györköny 173. Győr és Győr-Ujváros 9, 38, 76, 89, 90, 94, 95, 135, 176, 195, 204, 211, 214, 240. Győr megye 13, 20, 24, 25, 36, 38, 41, 44, 52, 62, 65, 67, 74, 75, 80, 85, 89, 90, 92, 98, 103, 106, 111, 112, 122, 123, 124, 128, 129, 131, 135, 143, 144, 145, 147, 151, 153, 154, 156, 162, 163, 171, 172, 182, 195, 196, 203, 204, 210, 211, 212, 214, 218, 225, 240. Györszemere 212. Györy 74. Gyula 240. Gyurcsika 63. Gyurkovics 29, 75. Gyuró 118. Gyükér 75.

Haáder 75. Hadri 141. Haffner 199. Hainrich 75. Hainrikffy 75. Hajas 100. Hajdúch 92. Hajmáskér 67. Hajnal 75, 76. Hajós 76. Hajósy 76. Hak 22. Halas 140. Halász 13, 156, 212. Halász 89. Handlova 134. Hangyás 77. Hangyásy 77. Hantos 103. Harangozó 152. Harto 154. Hegedüs 77, 78. Hegy 78. Hegyete 121, 131. Hegyi 78. Heinrich 78, 79. Heltay 232. Herczegh 80. Herenkovits 80. Heringh 80. Herman 81. Hetény 164. Hetye 200. Hetey 81. Hessen-Homburg ezred 12, 55, 124, 183. Heves és Külső-Szolnok megye 76, 136, 191, 222, 225, 239. Héczey 82. Héreg 177, 178. Hidvég 67. Hiemer 82. Hillebrant 55. Hissanovec

174. Hlobik 142. gr. Hochburg 82, 83, 188. Hodor 159. Hodos 102. Hoffmann 232. Hollner 83. Hollósy 83, 84, 102, 142, 213. Homok 192. Homokbödöge 128. Hont megye 69, 105, 149, 182, 193. Horváth 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 188, 238, 239. Hosszufalu 191. Hódmezővásárhely 56. Hőgyész 161. Hrabovszky 92. Hukavec 92. Hunkár 92. Huszár 92, 93, 94, 138, 237. Huszáry 108.

Ihász 94, 95. Ikrény 123. Illés 95. Imrech 96. Ináncs 168. Incta 87. Ireg 226. Irsa 185. Isó 97. Iszkaszentgyörgy 17, 59, 97, 189. Ivánczy 97. Iváncsa 23. Izményi 240.

Jablonove 132. Jankó 98. Jákfalva 7. Jászkisér 107. Jászkun kerület 45, 225. Jedlicska 98. Jezero 125. Johannides 98. Jókay 11. Jókúty 98. Jósa, Józsa 70, 99. Jurati 142. Juhász 99, 100.

Kajal 191. Kajár 95, 230. Kajászószentpéter 206, 238. Kajdacs 218. Kajdoci 241. Kajtor 12. Kaller 167, 175. Kalocsa 100. Kamocsa 116. Kanizsa 113. Kapotsy 101. Kaposvár 69. Kapuy 101. Kapucsy 70. Kapuvár 208. Kapuváry 101, 102. Karácson 113. Karátsony 102. Karlóczy 102. Kassa 82, 89, 113. Kaszap 14, 102. Kaszás 102, 103. Katona 103, 104. Katz 104. Kazay 104, 105. Kazsók 130. Kádár 105. Kádárta 111. Kálmán 105, 106. Káloz 5, 22, 64, 120, 122, 144, 151, 153, 165, 185, 220, 224, 225, 226, 239. Kápolnay 237. III. v. VI. Károly 14, 70, 84, 128, 148. Károly 106. Károlyfehérvár 57. Káva 82. Kecskemét 80, 118, 156. Kelecsényi 107. Kementzky 108. Kenderes 76. Kenedich 108. Kerekes 108. Keresztes 108. Keresztes 85, 99, 115, 116, 170. Keszthely 186. Kethely 189. Ketskemény 107. Ketskés 107. Kézdi szék 31, 122. Kienmayer ezred 78. Királyfiakarcsa 39. Királyisabadja I. Szentkirályszabadja. Kirkovics 168. Kirovich 168. Kisbajcs 176. Kisbér 171. Kisbuda 47, 48. Kisfalud 134, 229. Kishont 193. Kisigmánd 211, 238, 239. Kiskeszi 193. Kismafgyar 144. Kispéc 122, 135. Kistrákói 130. Kiss 32, 109, 110. Kiszling 110. Klára 111. Kocs 37, 38, 97, 170, 171, 211. Kocsy 111. Koller 79, 111, 112, 167, 240. Kolosnéma 86. Kolosváry 112, 113, 131. Komárom 9, 11, 54, 60, 94, 107, 115, 149, 164, 181, 188, 239. Komárom megye 6, 16, 17, 22, 23, 24, 30, 33, 37, 38, 43, 45, 46, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 64, 74, 76, 84, 94, 97, 98, 102, 104, 105, 107, 108, 110, 112, 114, 115, 116, 118, 120, 121, 131, 132, 146, 148, 149, 150, 151, 153, 162, 164, 165, 167, 170, 171, 177, 178, 180, 182, 183, 184, 187, 189, 190, 191, 193, 194, 195, 197, 201, 202, 205, 206, 208, 209, 211, 213, 214, 220, 221, 224, 225, 230, 231, 238, 239, 240. Komáromy 114. Komjáthy 114, 211. Kommeáthy 115. Kondé 115. Kopcsán 65. Korbacz 117. Korher 117. Korláth 140. Koroncó 172, 185, 212. Koros 69. Korossy 146. Kossa 11, 116. Kossut 121, 215. Koszta 117. Kotsis 208. Kovachich 123. Kovács, Kovách, Kováts 41, 119, 120, 122, 123, 143, 168, 174, 188, 204, 210. Kovácsy 123. Kónya 118, 162, 214. Kósa 115, 116, 117. Köcse 126, 206. Kömlöd 104, 141, 171, 214, 219, 239. Körmendy 123, 124. Kövesd 163. Kövesdy 124. Közép-Szolnok megye 105, 222. Körös megye 174. Kőszeg 209. Kőszeghi 25, 118. Krassó megye 127, 168, 241. Kreskay 124. Kubovics 125. Kulcsárkarcsa 189. Kuldó 118, 129, 130, 220. Kulifay 125. Kulyanich 125. Kun 126. Kunbaja 189. Kunszentmiklós 170. Kup 127. Kussich 237. Kutas 127, 153. Kuti 90. Kutrovits 127. Külsőrákos 160. Kürt 70.

Ladány 152, 153, 238. Ladamér 127. Ladamérszky 127. Laitner 127, 128. I. Lajos 222. Lak. 174, 175. Laky 187. gr. Lamberg 123, 239. Lamperth 128. Laskó 224. Lasztóc 84. Laxenburg 12, 84. Láng 128. László 128, 129. Lázár 129, 130. Lázi 135. Leb 22. Lehoczky, Leoczki 130. Lengyel 130, 131. Lethenyi 131. Lepenyi 131. Légrád 152. Lipót kir. 13, 18, 45, 71, 139, 156, 178, 201, 214. I. Lipót 23, 31, 39, 78, 91, 103, 108, 190, 191, 195, 206. II. Lipót 55, 179. Lippay 131, 132. Liptay 132. Liptó megye 12, 131. Liszka 26. Liszka 132. Literátus 160. Loderer 133, 134. Lokca 133. Lokcsánszky 133. Loninger 79. Lopassó 98. Losonc 42. Losonczy 199. Lovasberény 201. Lőrincze 70. Lucska-Lietava 202. Ludas 220. Ludány 183. Lugos 168. Lukenits, Lukinits 134. br. Lusinszky 85.

Madaras 221. Madarász 134. Madocsa 82. Magay 135. Magasi 67. Magochy 28. Magyaralmás 50, 166, 220. Mail 145. Majláth 215. Maynoki 138, 139. Mayr 137. Maráczy 135. Marcelháza 53. Marich 135. Markos 135, 136. Martonfalu 174. Martsis 136. Matyók 136, 137. Mád 89. Mánd 139. Mándy 140. Májlath 137. Mány 215, 227. Mányoki 138. Mária Terézia 222, 229. Márkus 85, 88, 90, 139. Márton 139, 140. Másics 93. Mátyás kir. 25, 26. II. Mátyás 6,



7, 28, 63, 68, 96, 104, 156, 205, 230. Mráz 152. Megyerics 190. Megyery 22. Mencsel 29. Mentler 140. Meretey 70. Mezőörs 103. Mezőszentgyörgy 68, 160. Mezőtur 57, 116. Mezritzky 140. Mélykut 185, 226. Mészáros 39, 40, 140, 141, 238. Mészöly 141, 142. Mierka 142. Mihályfalva 105. Miklós 142, 143, 144. Miklósvári szék 31, 122. Mikolay 182. Mikos 144. Miksa kir. 63, 64, 94, 104, 160. II. Miksa 35, 50, 53, 151. Miksó 144. Milano 150. Milassin 241. Miletics 145. Militius 145. Mille 145. Mlinszky 145. Miskey 113, 114, 241. Miskolc 219. Mitasofalva 132. Miticzky 115. Mizofalva 132. Modor 15. Modrich 145. Modrovich 145, 146. Moha 229. Mohácsy 146. Mohoss 146. Molnár 91, 146, 147, 148, 149, 190. Mondbach 150. Montbach 150. Monseger 75. Morauchik 150. More 150, 151. Moritz 150. Morotza 151. Moró 151. Moson megye 112, 182, 185, 145, 146, 199. Mosonyi 151, 152. Motsonyi 50. Mozsgó 231. Mór 10, 84, 125. Móróc 151. Munkács 192. Mustos 152.

Nagy 31, 88, 102, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 190, 193, 210, 218, 238. Nagy-Kaszap 102. Nagy-Kiss 176. Nagyabony 151, 183. Nagyacsád 61. Nagyalistál 210. Nagyabajcs 36. Nagyabajom 120. Nagybobróc 131. Nagycétény 177. Nagydorog 224. Nagyenyed 57. Nagyfalu 86. Nagygörbő 205. Nagygymót 164. Nagykőrös 184, 195. Nagykutas 70. Nagyküküllő megye 173. Nagylak 231. Nagylég 75. Nagymegyer 23, 116. Nagynémetegyháza 232. Nagyrákó 124. Nagyság 181. Nagyszékely 81. Nagyszombat 69. Nagyvázsony 152, 230. Naszály 171. Naszvady 95, 96. Nánhegyes 231, 232. Názár 87. Nemes 159, 160. Nemesbogya 190. Nemesbollós 68. Nemeskér 12. Nemesnép 51, 117. Nemespann 100. Nemespécs 143. Nemespula 240. Nemesszeg 106. Nemesvis 42. Németh 161, 162, 163, 197. Németszecsöd 51. Nykos 164. Nógrád megye 40, 42, 59, 125, 126, 183, 189, 190, 197, 241. Noszlop 198, 230. Novák 164.

Nyárad 36. Nyári 14. Nyék 36, 203. Nyikos 164. Nyitra megye 6, 24, 30, 33, 34, 36, 37, 38, 46, 51, 53, 54, 64, 65, 69, 71, 72, 82, 85, 87, 95, 100, 109, 112, 114, 115, 121, 133, 134, 142, 145, 146, 150, 151, 152, 155, 167, 174, 179, 188, 196, 201, 207, 209, 216, 226, 232.

Odor 85. Ohaj 129. Olaszfalva 106. Oláh 164, 203. Orbai szék 31, 122. Ordasegyháza 77. Oroszáza 87. Oroszhegy 122. Oroszy 70. Óbarok 146. Ódor 88, 90, 125. Ógyalla 11. Ómoravica 201. Ősi 160.

Paál, Pál, Páll 166. Pagydy 190. Pais, Paiss 165, 238. Paks 69, 216. Palásthy 20. Palota 86, 87, 101, 113, 120, 124, 182, 239. Pancz 136, 137. Papánek 167. Papházy 168. Papkeszi 34. Papp 167, 168, 218. Parrag 168, 169. Paruca 112. Patachics 215. Patak 169. Patrubány 173. Pauer 169. Paulovits 232. Paur 78, 79, 237. Pákozdi 109, 120, 155, 181, 192. Pákozdy 165. Pálfa 129. Pálffy 166. Pálmaffy 167. Pámer 167. Pápa 6, 29, 32, 41, 63, 67, 180, 185, 188. Pápai 80. Pátka 20, 38, 70, 97, 109, 170, 171, 181, 184, 203, 205, 219, 228, 229. Páty 56, 201. Pásztori 7. Pázmánd 24. Peneta 189. Peörös 93. Peözt 171. Perczel 171. Pereg 188. Peremarton 5, 14, 59, 109, 119, 120, 122, 146, 147, 223, 226. Perkáta 162, 178, 203, 220. Pest 50, 181, 211, 215. Pest megye 18, 24, 25, 26, 27, 45, 50, 66, 68, 75, 76, 77, 91, 101, 108, 110, 116, 118, 127, 130, 137, 149, 159, 165, 167, 169, 170, 174, 182, 184, 187, 194, 196, 199, 212, 226, 227, 238. Pesthy 171, 172. Petke 172. Petkovich 172. Petrás 172, 173, 240. Petrich 173. Petrikeresztur 221. Petrinja 26. Pettend 23. Péchy 169, 170. Pécs 146. Péntek 170. Pénzes 170, 171. Péter 70. Pér 114. Pfisterer 173. Pfriem 173, 179. Pincehely 212. Pinczés 95. Pinka 100. Pintér 138, 173, 174. Piros 174. Piszachich 174, 175. Poda 175. Podhorszky 175. Pogasich 37. Pokány 91. Polány 218. Polgár 175, 176. Polgárdi 108, 184, 195, 196, 226. Polimberger 167, 175. Polyán 31. Pongó 175. Popovich 50, 168. Pora 140. Porpáczy 176. Pozsony megye 6, 9, 10, 15, 20, 21, 28, 35, 36, 38, 39, 41, 44, 46, 47, 54, 58, 62, 66, 69, 70, 73, 75, 78, 82, 86, 98, 102, 103, 105, 106, 120, 121, 122, 125, 129, 130, 140, 142, 144, 145, 151, 152, 154, 155, 156, 161, 175, 181, 182, 183, 186, 189, 191, 200, 202, 209, 215, 217, 218, 222, 239, 240. Pósta 176. Pórdömölk 84. Pózna 87. Prandstetter 79. Prandt 199. Pravicza 123. Prága 41, 47. Predanótzy 177. Pribék 177. Prikray 67. Prileszky 177, 178. Puch 178. Pulay 178, 240. Pulya 13. Pusztafödemes 6, 215. Pusztavám 173. Püspöki 239.

Quauer 169.

Raab 8. Rajko 14. Rapich 241. Rasztina 185. Rathesid, Rattesid, Rattesith 178, 179. Ravasz 179. Rácalmás 33, 36, 92, 158. Ráckeresztur 86. Ráckeve 118,

197, 219. Ráth, Rátt 178. Redl 179. Regöly 156. Réde 112. Rédl 79. Rétalap 13. Réte 39, 129. Rétszilás 138, 161. Révfalu 106, 134. Révszilás 93. Rigács 20. Rimaszombat 193. Ripény 69. Ritter 179. Roboz 179, 180. Roglatica 240. Rohoda 48. Rohonczy 180. Rósa 180. Roth 128, 167. Rötth 180, 181. Rudolf kir. 230. II. Rudolf 33, 41, 52, 68, 82, 86, 106, 107, 128, 136, 143, 207, 209, 223, 230.

Salamon 33, 239. Sallay 181, 182. Sauska 78. Sáári 181. Ság 89. Sághegy 135. Sághy 7, 181. Sándor 241. Sárbogárd 188, 238. Sárkány 182. Sárkeresztes 171. Sárkeresztur 32, 87, 90, 137, 151, 157, 158, 159, 186. Sárközy 182. Sáros megye 27, 127. Sárosd 31, 136, 209. Sátor 183. Sárpentele 163. gr. Schmideg 219. Schnierer 183, 241. Schvarczenberg ezred 83. Schweiczer 183. Sebeők, Sebők 184. Sebestény 183. Sepsi szék 31, 122. Seregélyes 64, 120, 223, 224. Sigray 184. Sikabony 9. Sikátor 189. Silkovich 186. Simon, Simony 184, 185, 186, 202, 239. Simoncsics 186. Simontornya 129, 172. Siófok 174, 175. Sixty 232. Sobor 8. Sohár 186. Sokcsevics 241. Solt 118, 119. Somodi 87. Somody 186, 187. Somogy megye 10, 35, 44, 78, 105, 134, 187. Somogyi 187. Somorja 54. Somsich 187. Soponya 67, 210. Sopron 52, 87, 163. Sopron megye 8, 11, 12, 18, 19, 27, 29, 42, 52, 55, 64, 67, 76, 78, 84, 85, 86, 90, 91, 92, 119, 127, 131, 134, 139, 147, 153, 162, 163, 173, 177, 180, 181, 185, 193, 208, 220, 223. Sorok 188. Sók 64. Sóóky 187, 188. Sóós 188. Sóskut 185. Spahia 86. Spolarich 237. Stáhly 188. Stetka 43. Sticz 78. Stipsits ezred 71. Stojanovits 189. Stulfa 199. Suhajda 189. Sukoró 120. Süke 189.

Szabadbattyán 143. Szabadhegyi 190. Szabadi 106. Szabadka 229. Szabolcs megye 51, 89, 148, 194, 197. Szabó 23, 29, 30, 41, 141, 166, 190, 191, 193, 238. Szakács 240. Szakál 193. Szakolca 215. Szalacsy 193. Szalay 193, 194, 195, 196, 239. Szalkszentmárton 135. Szaniszló 155. Szany 67. Szap 36, 52, 116. Szapantsy 172. Szatmár megye 57, 139. Szász 75. Szabay 190. Szeged 189. Székér 198. Szekszárd 162, 163. Szeles 196. Szelestey 196. Szemere 80. Szemerey 92, 93, 237. Szend 6, 146. Szentandrassy 214. Szentantalfa 198. Sente 196, 197. Szentes 10, 156. Szentgál 104, 218. Szentgrót 57. Szentgyörgy szék 100. Szentgyörgyvölgye 53, 238. Szentiván, Szentivány 152, 179, 212. Szentiványi 206. Szentjános 170. Szentkatolna 31. Szentkirály 93, 94. Szentkirályszabadja 27, 152, 186, 207, 215. Szentlászló 217. Szentlőrinc 91, 163, 171. Szentmárton 93, 99. Szentmihály 143, 193, 221. Szentmihályi 197. Szentmiklós 12, 106, 118, 122. Szentpéter 72, 171. Szentpéterfa 207. Szepesi 193. Szeöts 197. Szepes megye 91. Szerdahely 9, 93, 177. Szercesen 143. Szered 209. Szetsey 197. gr. Széchenyi 162, 163. Szécsi-Szigethy 198. Székely 176, 198, 199. Székesfehérvár 15, 35, 39, 42, 61, 78, 82, 100, 103, 104, 113, 114, 117, 121, 133, 155, 161, 164, 168, 172, 189, 192, 193, 207, 211, 215, 217, 219, 220, 221, 227, 228, 238, 240. Széky 199. Szép 199. Sziget 96, 106. Szikxty 199. Szilas 239. Szil 216. Szilasbalhás 149. Szilágyi 176. Szily 210. Szirmiensis 202. Szita 199, 200. Szluha 200. Szlukovinyi 200. Szoboszló 23. Szobovics 200. Szokolyai Harto 154. Szombathely 13, 209. Szombathy 170. Szomolányi 201. Szomor 201, 202. Szögyéni 82. Szöllősy 202. Szöny 146, 170, 216. Szönyeghy 203. Szulyovszky 202. Szűcs 205. Szűcsényi 202, 203. Szüllő 115, 193. Szűnyeghy 203. Szűts 19, 203, 204, 205.

Tab 202. Tabajd 34, 57, 58, 196, 211, 213, 220. Takácsi 135. Takáts 205, 206. Tamassa 206. Tamota 206. Tankovich 241. Tapolcafé 218. Tardoskedd 100. Tarnotzy 206. Tass 116, 203. Tassy 96. Tata 91, 154, 195, 219. Tatay 206. Tác 143, 203, 225. Tápióbicske 149. Tárkány 222. Teklich 206, 237. Teleki 237. Temes megye 8, 212. Tepely 192. Teregres 18. Tergovchich, Tergovcsics 10, 18, 35, 57, 105, 132, 205, 207, 208. Thamássy 206. Thaly 208, 209. Theötösy 162, 214. Thoti 141. Timanóczy 209. Tinód 93, 114, 116, 121, 138, 158, 161, 174, 194, 203, 217. Tinódi 138, 164. Tiszaabád 229. Tiszaróff 229. Tolna megye 26, 45, 49, 53, 54, 56, 65, 66, 81, 82, 112, 117, 133, 160, 168, 177, 198, 202, 220, 227, 228. Tolnay 174, 209. Tomanóczy 209. Tordaskegyi 209, 210. Torkos 209. Torna megye 60. Tornatelek 154. Tóth 29, 70, 209, 210, 211, 212, 213. Tóti 138. Tótsók 188. Tótvázsony 104, 111. Töböreite 28. Töbörzsök 99. Töly 213. Töltésy, Töltösy, Thötösy 214. Török 213, 214. Traitner 188. Trencsén megye 32, 33, 36, 38, 39, 67, 92, 136, 175, 177, 201, 202, 215. Tuba 215. Tuboly 215. Tura 89. Turkeve 225. Turóc megye 40, 57, 124, 130. Turóczy 215.

Udvard 33, 43, 209. Udvardy 43, 239. Udvarhely 8. Udvarhely szék 8,

122. Udvari 212. Ugocsa megye 154. Ujgálgóc 65, 179. Ujváry 216, 219. Ulászló kir. 10, 26. Ung megye 45, 177, 192. Ura 140. Uraiufalu 20. Űrmény 174.

Vadas 219. Vagner 30. Vajay 216, 217. Vajka szék 215. Vajta 172. Vancsay 217. Varasd megye 125. Varga, Vargha 138, 217, 218. Varjas 218, 219. Vasánits 220. Vas megye 6, 7, 13, 14, 15, 19, 20, 23, 68, 70, 72, 81, 84, 87, 88, 90, 91, 92, 96, 99, 136, 137, 141, 148, 150, 156, 157, 160, 161, 162, 165, 166, 172, 174, 176, 178, 185, 186, 193, 200, 202, 209, 212, 213, 220, 230, 231, 240. Vass 115, 176, 220, 221. Vasszeg 221. Vastagh 221. Vámos 105, 159, 174, 206. Vánossy 221. Vál 16, 73, 215, 239. Várady 45, 221. Váradolaszi 19. Vár-bogya 190. Vásárhely 64. Vásárosfalu 90, 163. Vecseháza 127. Vecsey, Vetsey 222. Veleg 223. Velence 47, 57, 175, 176, 178, 181, 194, 205, 239. Verebély szék 100, 146, 160, 223. Veress 222. Vermes 222. Verona 124. Verőce megye 78. Veszprém 13, 25, 52, 60, 61, 62, 89, 120, 162, 169, 180. Veszprém megye 5, 10, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 37, 41, 50, 52, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 69, 70, 72, 74, 77, 82, 85, 86, 88, 89, 90, 97, 99, 101, 102, 103, 104, 105, 108, 109, 110, 111, 112, 119, 120, 122, 124, 135, 136, 140, 142, 146, 147, 150, 151, 152, 155, 159, 162, 164, 168, 169, 172, 174, 179, 180, 181, 186, 188, 189, 191, 192, 193, 195, 196, 198, 199, 200, 206, 207, 209, 210, 214, 215, 217, 218, 223, 226, 228, 230. Végh 222, 223. Vicenty 224. Vid 99. Vida 104, 224, 225. br. Viltsek 200. Vincenti 224. Vincze 225. Virágh 176, 225, 226. Viró 176. Visnovszky 40. Vizkelet 182. Vizkelety 210. Vizsoly 219. Vlasits 222. Voberger 161. Vojakovits 220. Vörös 226, 227, 239. Vörösmarty 227, 228, 229. Vő 203. Vurum 192.

Wallaszky 229, 230. Württemberg ezred 50.

Zala megye 16, 17, 18, 20, 33, 46, 47, 53, 54, 71, 72, 73, 81, 85, 97, 111, 117, 135, 140, 151, 152, 154, 157, 165, 173, 185, 186, 192, 194, 205, 210, 215, 221, 238, 239. Zala-Somogy megye 100, 135. Zacher 21. Zavar 215. Zádory 161. Zágráb megye 67, 123. Zámbo 230. Zámoly 17, 48, 56, 57, 154, 156, 184. Zánthó 230, 231. Zecsvich ezred 137. Zemplén megye 26, 28, 82, 107, 111, 121, 199, 215. Zettiry 50. gr. Zichy 8, 86. Zlinszky 231. Zombath 231. Zombathy 231. Zuber 231, 232.

Zsebők 184. Zsély 144. Zsigmond kir. 18, 166. Zsuponics 180.

## Hibaigazítások.

- „Bótt” 1. sorában „1773. augusztus 19-én” helyesen „1773. szeptember 6-án”.
- „Csik” 10. sorában „ez pedig Benedek” helyesen „ezé pedig Benedek”.
- Az 59. lapon, az „Eröss” 8. sorában „pozsonmegyei” helyesen „pozsonymegyei”.
- „Gerecz” 3. sorában „1756” helyesen „1746”.
- „Hajósy” 11. sorában „atyja István volt ezen Menyhértnek” helyesen „atyja István fia volt ezen Menyhértnek”.
- „Hollósy Fülöp” 2. sorában „bizonságlevelet” helyesen „bizony-ságlevelet”.
- „Gergye” 2. sorában „vas megye” helyesen „Vas megye”.
- „Gyüker” 5. sorában „sormorjai” helyesen „somorjai”.
- A 78. lapon „Hegedüs” 13. sorában „Ggörgy” helyesen „György”.
- „Hegyi” 7. sorában „Hegy máskép Beneetei kétségtelen nemesek” helyesen „Hegy máskép Beneete falu kétségtelen nemesei”.
- „Hollósy” 20. sorában „a 4. alatti testvérek” helyesen „a 2. alatti testvérek”.
- „Laitner” 7. sorában „Vetseháza” helyesen „Vecseháza”.
- „Matyók másként Pancz” 6. sorában „tollhibából így 1662. helyett” helyesen „tollhibából így 1622. helyett”.
- „Patak” 1. sorában „májusi” helyesen „márciusi”.
- „Sárközy” 16. sorában „Hont megyébe” helyesen „Hont megyében”.
- „Szüts” 6. sorában „május 12-én nyert” helyesen „május 12-én adományozott”.
- „Tóth. VII.” 8. sorában „Soprom” helyesen „Sopron”.
- „Vlasits” 7. sorában „2172/1840.” helyesen „2179/1840”
-

# **FEJÉRMEGYEI**

## **NEMES CSALÁDOK**

**KIHIRDETETT ÉS BIZONYSÁGLEVELET  
NYERT CSALÁDOK**

**III. FÜZET.**

**I r t a : S C H N E I D E R M I K L Ó S .**

---

**S Z É K E S F E H É R V Á R, 1 9 3 6 .**

---

**C S I T Á R Y G . J E N Ő K Ö N Y V N Y O M D Á J A**



7 116 1

**FEJÉRMEGYEI**

**NEMES CSALÁDOK**

**KIHIRDETETT ÉS BIZONYSÁGLEVELET  
NYERT CSALÁDOK**

**Írta: SCHNEIDER MIKLÓS.**

**SZÉKESFEHÉRVÁR, 1936.**

**CSITÁRY G. JENŐ KÖNYVNYOMDÁJA**







A kiadásért felelős :  
SCHNEIDER MIKLÓS.



---

A kiadásért felelős :  
SCHNEIDER MIKLÓS.

---